உ

சிவமயம்.

சைவசமயசிரோமணியாகிய

வீரதுங்கராமபாண்டியர்

அருளிச்செய்த

பிரமோத்தர காண்டம்.

இதற்கு

ஸ்ரீசந்திரசேகரகவிராசபண்டிதர்

அவர்களாலியற்றிய

பொழிப்புரையுடன்

வைசியர் குமாரர்

திருத்தணிகைமுதலியாரால்

சென்னை இட்டா

பார்த்தசாரதிநாயுடு

அவர்களால்

சென்னை,

அமெரிக்கன் டைமெண்ட் பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1913

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமோத்தர காண்டம்.

பிரமோத்தர

பாயிரம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

விநாயகர்துதி.

நல்லசொற்பொருணுந்நடாத்தவும்
எல்லைகாணரும்பேரின்பமெய்தவும்
வெல்லுமானைமுகத்தினைமேவிவாழ்
வல்லபைக்குரியானைவழுத்துவாம்.

இதன் பொழிப்புரை.

சொன்னயமும் பொருணயமுங்கொண்டு சோர்வின்றி விற்பன்ன முறவும், இவ்வளவென்று எல்லைகாணுதற் கருமையாகிய பேரின்பத்தையடையவும் வெற்றிகொள்ளும் யானைமுகத்தைப் பொருந்தி சிறப்புறும், வல்லபை யென்னுஞ்சத்திக்குரியாரைத் துதிசெய்வாம் எ-று.

கவிசெய்யவும் எழுதவும் சொல்லலங்காரமும் பொருளலங்காரமும் பொருந்தக்கொண்டாலல்லது சோபிக்காதென்பதை யுணர்த்துதற்பொருட்டே, சொற்பொருள் என்பதற்கு நல்ல வென்னுமடை கொடுத்துக் கூறினர்.

சிற்றின்பம் பேரின்பமென இன்பமிருவகைத்ததாய், அனுபவத்திற்கு சமமாகத்தானே நின்றதாலும், முன்னது அளவினைப்பெற்று மதிக்கக்கூடிய நிலையினின்றும், பின்னது எல்லை காணுதற்கு மிவ்வளவென்று மனத்தினாலு மதிதற்குங் கூடாததாய் ஒருதாமிதனையடையின் காந்தயத்தின் தன்மைபோலும் அதற்கேபால தீபமுண்ட நெய்யைப்போலும் சேர, இடைவிடாது சுகித்தற்கிடனாயுற்ற தாதலின் ஆசிரியரிதனை "எல்லைகாணரும் பேரின்பம்" என்றனர்.

கயமுகாசுரனை வென்றவராகலின் "வெல்லுமானை முகத்தினை" என்றனர்.

"எவ்வெனும் பொருளுமாகி சத்தியொடுசேரி னெத்தொழிலும் வல்லதாம்" என்றபடி சத்தியோடுகூடிய முகூர்த்தத்திற்கே சகலத்தையும் நடாத்தும் வல்லமையுண்டாமென்பதுதோன்ற வல்லபைத்துரியானை என்றனர்.

நூலைச்செய்யு மொவ்வொருகவியும் அந்நூலின் முகப்பிற்றானே கடவுள் வாழ்த்துக் கூறுதன்முறையாம். இதற்கு ஏற்படு கடவுளையாவது வழிபடு கடவுளையாவது கொள்ளலாம் இங்கு நூலாசிரியர் சைவராதலானும நூலுமப்படியே யாகலானும் இவருக்குவழிபடுகடவுளு மேற்படு கடவுளுமாகிய விநாயகரைக் கொண்டனர்.

நடேசர்துதி.

வேறு.

பூமேவுசதுமுகனுந்திருமாலும் போற்றிசெய்யத்
தேமேவுகுழலுமையாள்செழுங்குவளைவிழிகளிப்ப
மாமேவுமிதழிநறுமழைதுளிப்பமணிமன்றந்
தாமேவிநடம்புரியுந்தனிப்பொருளைவணங்குவாம்.

(இ-ரை.) தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவனும் திருமாலும் போற்றிசெய்யவும், இயற்கையாகவே வாசனையுள்ள அளகபாரத்தையுடைய சிவகாமித்தாயாருடைய வளமையுள்ள நீலோற்பல மலர்போன்ற திருக்கண்கள் களிப்படையவும், அழகுபொருந்திய கொன்றைப்பூமாலையானது தேன்மழையைத்துளிக்கவும் சிற்சபையைவிரும்பி நடனஞ்செய்கின்ற ஒப்பில்லாத மெய்ப்பொருளாகிய நடேசமூர்த்தியை யாம் வணங்குவாம். எ-று.

"பூவெனப்படுவது பொறிவாழ்பூவே" என்பதனால் இங்கு பூவென்றது தாமரைப்பூவை காதளவும் நீண்டு விசாலித்து செவ்வரி பரந்த கண்களாதலின் "செழுங்குவளைவிழி" என்றனர். அன்றலர்ந்த புட்பத்தாலாயமாலையாதலின் "நறுமழைதுளிப்ப" என்றனர். நவரத்தினகசித சோபிதலங்காரமுடைய சபா மண்டபமாதலின் "மணிமன்றம்" என்றனர். முதலீறில்லாது ஒப்புவமையில்லாமையால் "தனிப்பொருள்" என்றனர். இந்நூலின் பயன் தமக்கேயன்றி யுலகத்துற்றாரியாவர்க்கும் பயன்படவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டவராகலின் உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை வினையாகிய "வணங்குவாம்" என்பதால் முடித்தனர். (௩)

சிவகாமித்தாயார்துதி.

வேறு.

பூரணியைத்தனுகரணபுவனபோகங்கடமைப்புரக்குமாயா
காரணியைப்பசுபாசமலமகலமெய்ஞ்ஞானக்கண்ணிற்றோன்றும்
ஆரணியைப்பரமசிவனானந்தநடத்தின்வைத்தவருட்கண்ணைச்
சீரணிகொள்பொழிற்றில்லைச்சிவகாமசுந்தரியைச்சிந்தைசெய்வாம்.

(இ-புரை.) எல்லாவுயிர்களிடத்தும் நிறைந்திருப்பவரும், தநுகரண புவனபோகங்களை ஆன்மகோடிகளுக்குத்தந்து முறைதவறாமல் காத்துக்கொண் டிருக்கிற மாயைக்கு அதிஷ்டானமாயிருப்பவரும், பக்குவப்பட்டுள்ள ஆத்தும க்களுடைய ஆணவமலம் நீங்கினவிடத்து விளங்குகின்ற மெய்ஞ்ஞானப்பார் வைக்குத் தரிசனமாகின்ற வேதங்களால் துதிக்கப்பட்ட பரமசிவன் திருத்தஞ் செய்கின்ற ஆனந்தநடனத்தை இடைவிடாது பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் திரு பாலோக்கத்தையுடையவருமாகிய சிறப்பினையும் அழகினையும் பொருந்திய சோ லைசூழ்ந்த தில்லைவனமென்னும் திவ்வியக்ஷேத்திரத்தில் வீற்றிருக்கும் சிவகா மித்தாயாரை யெப்போதும் யாம் தியானிப்பாம். எ-று.

தநு-சரீரம். கரணம்-தத்துவங்கள். புவனம்-உலகு. போகம்-போகங்கள். பசு-ஆன்மா. பாசம்-ஆணவமலமாம். எனவே-ஆன்மாக்களுக்குச் சரீரத்தைக் கொடுத்துப் புவனங்களிற் பிறப்பித்துப் போகங்களை அனுபவிக்கச் செய்வது மாயையென்றும், அந்த மாயையைத் தொழில்படுத்துவது பராசத்தியென்றுஞ் சொல்லப்படும். யோகிகளாலும் ஞானிகளாலும் மனக்கண்ணால் நோக்குதற்கு ரிய பூரணம் என்னும் ஸ்தானத்திலே பொருந்தி வாழ்பவளாதலின் "பூரணி யை" என்றனர். மாயைக்கு முற்பட்டு பராசத்தியென்னும் பெயரோடு விளங்கு பவளாதலின் "மாயாகாரணி" என்றனர் ஆரணியை யென்பதற்கு வேதரூபியை என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். மனத்தின்கண் அகலாது தியானிப்பது தோ ன்ற "சிந்தைசெய்வாம்" என்றனர். (௨)

கணபதிதுதி

வேறு.

பிஞ்சுமதிச்சடாமகுடப்பெருமானைப்பிரியாத
வஞ்சியிமவான்றவததினவருபேடைமயிலுதவும்
அஞ்சிறைவண்டிரைத்துவிழுமருவிமதமொழுகுகவுட்
குஞ்சரவெம்புகர்முகத்துக்குரிசிலடியிணைதொழுவாம்.

(இ-புரை) இளந் திங்களையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவனை விட்டு நீங்காத பூங்கொடிபோன்ற திருமேனியையுடையவரும், மலையரையன் தவத்தினால் அவனுக்குப் புத்திரியாகத் திருவவதாரஞ்செய்த மயிற்பேடை போன்றவருமாகிய பார்வதியார் அருளும் புத்திரராகிய அழகிய சிறகுகளை யுடைய வண்டுகள் இசைபாடிக்கொண்டு உண்ணுதற்காக ஒன்றின்மேலொன் றாக விழுகின்ற மதநீர் மலையருவிபோலொழுகும்படியான கவுட்குழியையுடை யதாய்ப் புகர்நிறைந்தங்கிய வெவ்விய யானைமுகத்தையுடைய கணபதியின் இர ண்டு திருவடிகளையும் யாம் தொழுவோம். எ-று.

முதலில் விநாயகரைத்துதிசெய்து மறுபடியும் அவரைத் துதிசெய்வதற் குக் காரணமென்னவென்றால்:—விநாயகர் திருவவதாரமானபோது, அவருக்

குப் பரமசிவன் கணங்களுக்கெல்லாம் பதியாயிருக்குஞ் சிறப்பருளித் தேவர்கள்முதலாகிய எவர்களேயானாலும் ஆரம்பத்தில் உன்னைத்துதிசெய்து பின்பு ஒரு கருமஞ் செய்யத் தொடங்குவார்களானால் அக்கருமம் இடையூறின்றி முற்றுப்பெறுமென்று வரமருளிச்செய்த நான்முதல் ஆரம்பத்தில் விநாயகரைத்துதி செய்து ஒரு கருமஞ் செய்யத் தொடங்குவது சைவசமயத்தில் நியதியாகவருகின்றதாதலால், இந்நூலாசிரியரும் தாம்செய்யத்தொடங்கு நூலிடையூறின்றி யினிதுமுடியும் பொருட்டு ஆரம்பத்தில் விநாயகரைத்துதிசெய்து, தந்தை-தாய்-மக்கள்-என்னு முறைமைபற்றிச்-சிவம்-சத்தி-இருவரையுந்துதிசெய்து பின்னும் விநாயகரைத் துதிசெய்தனர் இதுவே காரணமென்றறிக.

இளஞ்சந்திரன் என்பது தோன்ற "பிஞ்சுமதி" என்றனர். மயில்போலுஞ்சாயலையுடையாராகலின் பார்வதிதேவியாரை "பேடைமயில்" என்றனர். புள்ளிகளையுடைய முகமென்பதுதோன்ற "புகர்முகம்" என்றனர்.

மும்மதத்தினுஞ் சிறந்த கன்னமதம் அத்திமுகத்திற் குரித்தாகலானும், அதை விநாயகமூர்த்தி சிறந்ததாகக் கொண்டதனாலும் அம்மதம் அமிர்தத்தினும் சிறந்ததாக அறுகாற்பறவைக ளிசைபாடிக்கொண்டு விழவாரம்பித்தன. அம்மத மிடைவிடாது பொழிவதுதோன்ற "அருவிமதம்" என்றனர். (௩)

சுப்பிரமணியர்துதி.

வேறு.

இறுதியெனத்தகுவியர்போய்க்கைமையெய்தவயிராணியின்பமெய்தப்
பிறைகளொருநான்கனையதிரன்மருப்புவெள்ளானைப்பிடரினேறி
மறுகுதொறும்பொன்னுலகின்வானவர்கோன்பவனிவரச்சூரன்மாயச்
சிறிதுகடைக்கண்சிவந்தசேவகன்கிங்கிணிச்சரணஞ் சென்னிவைப்பாம்

(இ - ள்.) அசுரர்சந்ததியென்ப திந்தமட்டில் அழிந்துபோவதென்று சொல்லும்படி அந்த அசுர மாதர்களெல்லாம் கைம்பெண்களாகவும், இந்திராணிமுதலாகிய தேவஸ்திரீகள் சந்தோஷத்தையடையவும். நான்கு பிறைகளிருந்து அவைகளையொன்றாக வைத்ததுபோலிராநின்ற வன்மைபொருந்திய தந்தங்களையுடைய வெள்ளையானையாகிய ஐராவதத்தின் பிடரியின்மேல் ஆரோகணித்துக்கொண்டு பொன்னுலகத்தின் வீதிகள்தோறும் தேவேந்திரன் பவனிவரவும், சூரபன்மன் இறந்துபோகும்படி நேத்திரங்களினிடமாகக் கோபக்குறியைச் சிறிது காட்டிய சுப்பிரமணியருடைய கிங்கிணியணிந்த திருவடிகளை யெமது சிரத்தில் சூட்டிக்கொள்வாம். எ - று.

செம்மையும் கறுப்பும் கோபக்குறியென்று சூத்திரமிருப்பதனால் "கடைக்கண்சிவந்த" என்பதற்குக் கோபக்குறியெனப் பொருள்கூறப்பட்டது. காண்குகொம்புகளையுந் தவளநிறத்தையும் பெற்றதேவேந்திரனுக்கு பட்டத்து யானை

யாகவமைந்த இது பாற்கடலி லமிர்தங்கடைந்தபோது ஸ்ரீ இலக்குமி தேவி யாரோடும் உதித்தது. (௪)

திருஞானசம்மந்தசுவாமிகள்துதி

வேறு.

சுழியுப்புனற்செஞ்சடையாளர்பங்கிற்றோகைதுணிமுலைக்கண்
வழியுங்கொழும்பாற்கடலுண்டுபாவக்கோடைமலிந்துசுட
ஒழியும்பசும்புல்லெனவுலகமொடுங்காதோங்கத்தண்ணளியாற்
பொழியுங்கவிதைக்காளிமுகில்பொன்னங்கமலத்தாடொழுவாம்.

(இ - புரை.) சுழிகளைச்சுழிக்கும் நீருருவமாகிய கங்கையை யணிந்த செஞ்சடையையுடைய பரமசிவன் இடப்பாகத்தில் வீற்றிருக்கும் மயிற்சாயலையுடைய பார்வதிதேவியாரின் இரண்டு திருமுலைகளிடத்தினின்றும் பெருகாநின்ற வளமையுள்ள ஞானப்பாற்கடலுண்டு, பாவமாகிய கோடையிருந்து சுட அக்கோடையினால் கருகிப்போம் புல்லைப்போல இவ்வுலகமானது நரகத்தில் விழுந்து வெம்பாமல் மோக்ஷத்தையடையும்படி அதிசாந்தமாகிய கிருபையினாலே தேவாரமாகிய மழையைப்பொழிந்த காளமேகமென்று சொல்லத்தக்க சீகாழியிற் றிருவவதாரஞ் செய்தருளிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளுடைய பொன்னிறமுள்ள திருவடித் தாமரைகளை யாம்தொழுவோம். எ - று.

காளிமுகில் என்பதில் காளி என்று மேகத்தைக் குறிக்கும்போது கருமை நிறமுள்ளதாகவும், திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளைக் குறிக்கும்போது காளியென்னும் பெயருள்ள தலமாகவும் பொருள்கொள்ளப்படும். காளிதனென்கிற ஒரு நாகராசனால் பூசிக்கப்பட்ட தலமாதலால் அது சீகாளியென் வோர் பேர் பெற்றுச் சீகாழியென வழங்கப்படுகின்றது. (௫)

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்துதி.

வேறு.

ஆரணநன்னிலையறியாச்சாக்கியர்களருங்கற்றூண்
பாரறியமருங்கசைத்துப் படுநீரிற்புகவுந்த
வாரணநல்லுரியானை யேத்திமுந்நீர் வடதளிரின்
நாரணன்போலினிதமர்ந்த நாவலன்பொற்றாடொழுவாம்.

(இ - புரை.) வேதத்தி னுண்மைப்பொருளையறியாத சமணர்கள் அம்ப்பதற்கரிய கற்றூணை இவ்வுலகத்தாரெல்லாருமறியும்படி அரையிற்கட்டிச் சமுத்திரத்தினுக் குளாழும்படிபோட யானையினதுதோலை நல்ல போர்வையாகப் போர்த்திருக்கும் பரமசிவனைத் துதிசெய்து அந்தக்கற்றூணே தெப்பமாக மிதக்கும்படி திருப்பாற்கடலில் ஆலிலைதனிற் பள்ளிகொண்டிருக்கும் விஷ்

னுவைப்போல) மகிழ்ச்சியுடனிருந்து திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கடுத்த கெடில நதியில் கரையேறிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய அழகிய திருவடிகளை யாம் தொழுவாம். எ - று. (௬)

ஆழ்ந்த நீர் என்பதுதோன்ற "படுநீர்" என்றது. "முந்நீர்" என்றது கடலை.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் துதி.

வேறு.

தாதுநிறைக்கும்பசுந் துளபத்தாமத்தோனுஞ்சரோருகச்செம்
போதினகத்துச் சகமீன்ற புத்தேடானுமறியானை
மாதினிடத்தின் முனிவொழிய வாரூர்ச்செம்பொன் மணிமறுகிற்
றூதுநடத்துங்கவிராசன் றுணைத்தாட்கமலந் தொழுதிடுவாம்.

(இ - புரை.) மகரந்தங்களால் நிறையப்பட்டிருக்கும் பசிய துளபமாலை யணிந்த திருமாலும், செந்தாமரைப் பூவிலிருந்துகொண்டு உலகங்களைப்படைக்கும் பிரமதேவனும் அறியக்கூடாத பரமசிவனைப் பரவை நாச்சியார் கொண்டிருந்த வூடல் நீங்கும்படி அவரிடத்திற்குத் திருவாரூரின் செம்பொன்களும் ரத்தினங்களும் நிறைந்துள்ள திருவீதியில் தூதுபோம்படி அனுப்பிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய இரண்டு திருவடித்தாமரைகளையும் யாம் வணங்குவாம். எ - று. (எ)

இங்கு "மாது" என்றது பரவைநாச்சியாரை.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் துதி.

வேறு.

சீதவார்பொழிற்றில்லைப்பரமனுக்
கோதுநற்றமிழ்க்கோவையுரைசெய்த
நாதன்மாணிக்கவாசகனுண்மலர்ப்
பாதபங்கயமேத்திப்பரவுவாம்.

(இ - புரை.) குளிர்ச்சிபொருந்தியதாய் வானளவு மோங்கிய சோலை சூழ்ந்த தில்லை யென்னுந் திவ்விய க்ஷேத்திரத்தில் ஆனந்த நிர்த்தனஞ் செய்கின்ற நடேச மூர்த்திக்கு யாவருந் துதிசெய்கின்ற நல்ல தமிழினால் திருக்கோவை யாருரை செய்தநாதனாகிய மாணிக்கவாசகசுவாமிகளுடைய விடியற்காலத்தில் மலர்ந்த தாமரை மலரை யொத்த திருவடிகளை யாம் துதிசெய்து புகழ்வோம்.
"நாண்மலர்" என்றது அன்றலர்ந்த மலரை (அ)

குருவணக்கம்.

வேறு.

தேசான் சிவஞானச் செழுஞ்சுடரான் மும்மலமா
மாசான விருளகற்றி மன்னுயிரைப் புரந்தளித்துத்
தூசானை யுரியானைத் தோன்றொல்சமய நிறந்து நிட்டை
யீசான மாமுனிவ னிணையடியை யிறைஞ்சுவாம்.

(இ - ள்.) சோதிமயமான சிவஞானமென்னுஞ் செழுமையுள்ள சூரியனால் ஆணவம் கன்மம் மாயை என்கின்ற மும்மலமாகிய குற்றமுள்ள அஞ்ஞான இருளைநீக்கி நிலைபெற்ற உயிர்களை ரக்ஷித்து யானைத்தோலைப் போர்வையாகப் போர்த்தருளிய பரமசிவனது பழமையாகிய சைவசமயத்தை நிலைநிறுத்திய பெருமை பொருந்திய நிம்பை ஈசானமுனிவருடைய இரண்டு திருவடிகளையும் யாம் பணிவாம். எ - று.

நிம்பை யென்பது வேப்பத்தூர், தொல்சமய நிலை நிறுத்து மெனவும் பாடம். சிவம் இத்தன்மைய தென்றும், சீவன் இத்தன்மைய தென்றும் ஆணவமலம் இத்தன்மைய தென்றும் யாவருக்குந் தெரிவித்துச் சைவப்பற்றுண்டாகச் செய்தலால் சைவசமயத்தை நிலை நிறுத்துகின்றவரெனச் சொல்லப்பட்டது. (௯)

அவையடக்கம்.

வேறு.

அஞ்சனமிடற்றினாய்நின்னிலைமுற்றுமளவிட்டன்றிச்
செஞ்சொலின்வழுத்தொணாதேல்விதியும்வாய்திறக்கொணாதாம்
விஞ்சையரெவருந்தத்தமதியினின்விபுலங்காறும்
வஞ்சமற்றுரைக்கலாமேலடியனும்வழுத்தலாமால்.

(இ - ள்) காலகண்டத்தையுடைய பரமசிவனே தேவரீருடைய நல்ல நிலைமை முழுவதையும் சாஸ்திரங்களினாராய்ச்சியினால் அளவிட்டறிந்து பாடல்களாற் சொல்லவேண்டுமே யல்லது அளவிட்டறிவதற்குமுன் சொல்லவொண்ணாதே யென்றால் வேதங்களை யெல்லா மோதியுணர்ந்த பிரமனும் தேவரீருடைய நிலைமை முழுவதையுஞ் சொல்லுகிறேனென்று வாயைத்திறக்க வொண்ணாது. ஆனால் அப்படி வேண்டுவதில்லை; புலவர்களெல்லோரும் தங்கள் புத்தியின் விசாலமட்டும் வஞ்சகமின்றிச் சொல்லலாமென்றால், அடியேனுந் தெரிந்தமட்டிற் சொல்லலாம் அன்றோ. எ - று (௧௦)

தொல்லையமுனிபாற்கேட்டுச்சூதமாமுனிவன்சொன்ன
நல்லமுற்காதைதன்னைநான்றமிழ்வழிநடாத்தல்
கொல்லுலைவயிரவூசிகுருமணிகுழித்தவாயின்
மெல்லியபஞ்சினூல்போம்விழுத்தகவுடையதம்மா.

(இ - ள்.) பழமையாகிய வியாதமுனிவரிடத்தில் கேட்டுப்பெருமை பொருந்தி சூதமுனிவர் முன்புசொல்லிய பழைய நல்ல சிவசரித்திரத்தைப் பின்புநான் தமிழினாற் சொல்லுதல் கொல்லனுலை முகத்தில் செய்யப்பட்ட கூர்மையுள்ள ஊசியினால் துவாரஞ் செய்யப்பட்ட வழியில் மிருதுவாகிய பஞ்சநூல் நுழைகின்ற மேன்மையுடையதா யிருக்கின்றது. எ - று.

கொல்ல னுலையிற் செய்யப்பட்ட கூர்மையான ஊசிபுகுந்த துவாரத்தில் மெதுவாகிய நூல் நுழையாதென்பது கருத்து. (கக)

பற்றியவரவம்பாரார்முள்ளெண்ணார்பங்கந்தோரார்
பொற்றுணர்க்கைதைசார்ந்துபொலிவெண்ணிமலர்கொள்வார்போல்
உற்றுணர்வில்லேன்செய்தபனுவலுளுருதவோரார்
கற்றுணர்மாந்தர்கொள்வர்கடவுடன்சரிதமென்றே,

(இ - புரை.) பாம்பிருக்குமென்று எண்ணுதவர்களாயும், முள்ளுகள் கைகளில் தைக்குமேயென நினையாதவர்களாயும், சேற்றிலிருக்கின்றதே யென்று யோசியாதவர்களாயும், வாசனையின் மிகுதியைக்கருதிப் பொன்னிறமுள்ள கொத்துகளையுடைய செந்தாழையினிடத்துச் சென்று அதன் மலரைப் பறிப்பவர்போல், அறிவில்லாதயான் செய்தபாடலினிடத்துக் குற்றங்களை யெண்ணி நீக்கிவிடாமல் கற்றுணர்ந்த முன்னோர்கள் இது சிவசரிதமென்று மனம் பொருந்தி ஏற்றுக்கொள்வார்கள், எ - று. ஏகாரம் சிறப்புப் பொருள். உருத-பொருந்தாத-குற்றங்கள். (கஉ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

கறங்குதிரைப்பெருங்கடல்சூழவனிபுரந்திகல்கடிந்துகலியைமாற்றி
மறந்திகழுவிலங்கிலைவேல்வரதுங்கராமனியன்மதுரைச்சங்கஞ்
சிறந்தவறுகாற்பீடந்தனிற்பிரமோத்திரகாண்டந்தென்சொலாக்கி
யறந்தழைக்குங்கவிஞர்செவிக்காரமுதமாகவரங்கேற்றினனே.

(இ-புரை.) ஒலிக்கின்ற அலையையுடைய பெரியதாகிய சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தைக்காத்துப் பகைவரைப் போர்முகத்தில் வென்று (பாவங்களை நீக்கி) வீரம் விளங்கப் பிரகாசிக்கும் தகட்டு வடிவாகிய வேலேந்திய வரதுங்கராம பாண்டியமகாராஜன் பிரமோத்தரகாண்டத்தைத் தமிழாற்செய்து இயற்றமிழ் பயின்ற மதுரைச்சங்கத்தில் சிறப்புற்றிருக்கும் அறுகாற்பீடத்திருந்து தருமகுணமிகுந்த புலவர்கள் காதுகளுக்குக் கிடைப்பதற்கரிய அமுதம்போல மதுரிக்கும்படி அரங்கேற்றினன். எ-று.

முதற்சங்கம் இடைச்சங்கம் கடைச்சங்கம் என சங்கம் மூன்றும். இவைகளில் சிறந்த அனேக வித்துவான்களெல்லாம் அமைந்தனர். (கங)

பாயிர முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது

பஞ்சாக்ஷர மகிமையுரைத்த

அத்தியாயம்.

வேதபாரகர்முனிவரர் வேள்வியாங்கியற்றப்
போதினான்முகத்திறையுரைசென்னியிற்புனையாச்
சீதவார்பொழினைமிசாரணியத்தைச்சேர்ந்தாங்
காதிவேள்வியைவிதிமுறையியற்றுவானமைந்தார்.

(இ-புரை.) வேதபாரகராகிய முனிவர்கள் வேள்விசெய்யவிரும்பித் தாமரைப்பூவிலிருக்கும் நான்குமுகங்களையுடைய பிரமதேவனுடைய உத்தாரத்தைச் சிரசில் ஏற்றுக்கொண்டு, நைமிசாரணிய மென்னும் குளிர்ச்சி பொருந்தி மேலுயர்ந்த பொழிலிடத்தைச்சேர்ந்து, அவ்விடத்தில்வேதவிதியார் சிவயாகமொன்று செய்யத்தொடங்கினார்கள். எ-று முதலிலிருக்கும் ஆங்கு அசை. (க)

ஆயகாலையிற்புராணமீரொன்பதுமுரைத்த
தூயமாதவச்சூதமாமுனிவந்துதோன்ற
ஏயமாதவர்முனிவனுக்கிருக்கையீந்தெயக்கு
நேயமாகியசிவகதைநிகழ்த்துதியென்றார்.

(இ-புரை.) அவர்கள் வேள்வி செய்துகொண் டிருக்கும்போது பதினெண்புராணங்களையும் முனிவர்களுக்கெடுத்துச் சொன்ன பரிசுத்தமான பெருமைபொருந்திய தவமுள்ள சூதமுனிவர்வந்துதோன்ற அவ்விடத்திலிருந்த முனிவர்கள் அவருக்கு ஆசனங்கொடுத்து வீற்றிருக்கச்செய்து எங்களுக்கு அன்பை விளைவிப்பதாகிய சிவகதையை யருளிச்செய்யுஞ் சுவாமீ யென்றார்கள் எ-று. ஆகிய என்பது ஆய எனவாயிற்று.

பதினெண்புராணங்களாவன:— மச்சியம்- கூர்மம்-வராகம்-வாமனம் - பிரம்மம்-வைணவம்-பாகவதம்-சைவம்- இலிங்கம்-பௌடிகம்-நாரதீயம்-காருடம் - பிரமகைவர்த்தம் - காந்தம்-மார்க்கண்டேயம்-ஆக்கினேயம்-பிரமாண்டம் - பதுமம்- என்பவைகளாம்: தாங்கள்சைவர்கள் என்பது தோன்ற "நேயமாகிய சிவத்தை" என்றனர். (உ)

நன்றுநன்றுநீர்மொழிந்தது ஞாலத்தவர்போற்
பொன்றலின்றுபுலொழிவிலாத்தேவரைப்போற்றல்
அன்றிநாயகன்கதையைவிரும்பினீரதனுள்
ஒன்றுகேட்பினுமதன்பயனளவையாருரைப்பார்.

(இ-புரை.) முனிவர்களே? நீங்கள்சொல்லியவார்த்தையிகவும் நன்று, மிக வும் நன்று. இவ்வுலகத்திலிருப்பவர்கள்போல இறப்பதும் பிறப்பதும் ஒழியாத மற்றைத்தேவர்களைப் போற்றுதல்செய்யாமல், ஆதியந்தமில்லாத பரமசிவன் சரித்திரத்தைக்கேட்க விரும்பினீர்கள், அந்தச் சிவசரித்திரம் அநந்தமாம்; அதனுள் ஒரு சரித்திரங்கேட்டாலும், அதனால் வரும் பயனிவ்வளவென்று யார் அளவிட்டுச் சொல்லுவார்கள. எ-று.

நன்றுநன்றென இரட்டித்தது மிகுதிதோன்ற. நானிலம நெய்தல், முல்லை குறிஞ்சி, மருதம் மனிதசஞ்சாரமில்லாததாற் பாலைநிலம் நீக்கப்பட்டது.

ஆசில்சீர்க்கதைபற்பலவுரைத்தனமினியாம்
பேசுநன்கதைபிஞ்ஞகன்றிருவுருவான
மாசிலஞ்செழுத்தடைவுசொன்மான்மியமுதலா
மீசனன்கதைகேட்பதேயறமெனப்படுமால்.

(இ-புரை.) குற்றமில்லாதபுகழுடைய அநந்தமாகியசரித்திரங்களை உங்க ளுக்கு முன்னஞ்சொன்னோம். இப்பொழுது நாம் உங்களுக்குச் சொல்லும் நல்லசரித்திரமாவது, பரமசிவத்தினுடையதிருவுருவமாகிய பழுதகன்றபஞ்சா க்ஷரத்தின் முறைமையைச் சொல்லுகின்ற மான்மியமுதலாகப் பரமசிவனது நல்லசரித்திரத்தைக்கேட்பதே அறமென்றுசொல்லுவதீருக. எ-று. (௬)

இந்துசேகரன்றனமுஞ்சிவநிசியியல்பும்
பந்தந்தீர்பிரதோடத்தின்பூசையின்பலனும்
வந்தனைக்குறுசோமவாரத்தின்மான்மியமும்
அந்தமாதியிலாதவனடியவர் திறமும்.

(இ-புரை.) சந்திரசேகரனாகிய பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் ஸ்தலமான்மிய மும், சிவராத்திரிமான்மியமும், பாசபந்தத்தைநீக்குகின்ற சனிப்பிரதோஷ பூசையினால் வரும் பலனும், ஆராதனைக்குரிய சோமவார விரதமான்மியமும், ஆதியந்தமில்லாத பரமசிவனுடைய அடியவர் மான்மியமும். எ-று.

பிரதோஷம் என்பது இராத்திரியின் முன்காலம்; அது அஸ்தமிப்பதற்கு முன் (௩.௪) நாழிகையும், அஸ்தமித்தபின் (௩.௪) நாழிகையுமுள்ள காலமாம்

தெரிவருஞ்சிவகவசமும்பூதியின்செயலும்
புரியும்பத்தினியதிசெய்பூசனைப்பொலிவும்
ஒருவுகற்பினள்பழியகற்றுமாமகேச்சுரமும்
அரனைனத்தகுமக்கமாமணியினதடைவும்.

(இ-புரை.) எளிதாக அறிதற்கரியசிவகவசமான்மியமும், விபூதிமான்மிய மும், விரும்புகின்றபத்தியினால் நியதியாகச்செய்கின்றசிவபூசை மான்மியமும்

கற்புநீங்கியவளுடைய பழிநீக்கிய உமாமகேசவாவிரத மான்மியமும், சிவனே ன்றேசொல்லத்தக்க பெருமைபொருந்திய உருத்திராக்ஷமணியின் மான்மிய மும். எ-று. (௬)

வேதநான்கினும்விளங்குசீருருத்திரவீறும்
ஓதுகேனிவைகேண்மின்களெனத்தொகுத்துரையா
ஆதியஞ்செழுத்தமைவருமான்மியமுதலாச்
சூதமாமுனிமுனிவர்முனவகுத்தனன்சொன்னான்.

(இ-புரை.) நான்குவேதங்களாலும் சொல்லப்படுகிறசிறந்த உருத்திரமான் மியமுஞ் சொல்கின்றேன், இந்தச்சரித்திரங்களைக் கேளுங்களென்று தொகுத்துச் சொல்லிய பின்பு வாக்குக்கடங்காத சிவசொரூபமாகிய பஞ்சாக்ஷர மான்மியமுதலாகச் சூதமாமுனிவரானவர் நைமிசாரணியமுனிவர்களுக்கு வகுத்துச்சொன்னார். எ-று. (எ)

தவங்கள்வேள்விகண்முதலவாந்தருமவேள்விகளில்
அவங்கணீக்குமெய்ஞ்ஞானமாவேள்விமேயதிகம்
பவங்கணீக்குமவ்வேள்வியின்பற்றடுசெபமாஞ்
சிவங்கலப்புறுமந்திரவேள்வியைச்செப்பின்.

(இ-புரை.) தவங்கள் வேள்விகள் முதலாகியதருமவேள்விகளில் (பிறவிக்குக்காரணமாகிய) பயனில்லாத முயற்சிகளை நீக்கத்தக்கபெருமையுள்ள மெய்ஞ்ஞானவேள்விகளே அதிகம்; செனனங்களைநீக்குகின்ற அந்தவேள்விகளையடுத்த செபமாகிய மங்களம்பொருந்திய மந்திரவேள்வியைச்சொன்னார். எ-று.

முக்கணையகனயாருண்முதல்வனுமதுபோற்
றக்கமந்திரமெவற்றினுந்தலைமையைந்தெழுத்தே
தொக்கநான்மறைப்பிரணவமாதியாத்தொடங்கி
யொக்கவோதியேபாகதியளப்பிலருற்றார்.

(இ-புரை.) திரிகேத்திரங்களையுடைய பரமசிவன் தேவர்களுக்குள் தலைவராம்; அதுபோல்தகுதியுள்ள எல்லாமந்திரங்களிலும் பஞ்சாக்ஷரமேமுதன்மையாம்; (இந்தப்பஞ்சாக்ஷரத்தை) வியாசமுனிவரால் நான்காகத்தொகுக்கப்பட்ட வேதங்களிற் சொல்லப்படுகிற பிரணவமாதியாகத் தொடங்கிச் சேர்த்தோதி அனந்தம்பேர் மோக்ஷமடைந்தார்கள், எ-று. ஏகாரம் தேற்றப்பொருள். (௮)

இன்னமந்திரத்தோரெழுத்தின்பயனெல்லை
யன்னலூர்தியுந்திருமறுயார்பனுமறியார்
புன்னைநான்மறைதனித்தனிமொழிவதுமீதுவே
மன்னியெங்கணுஞ்சிவன்றிருவுருவமாய்வயக்கும்

(இ-புரை.) இத்தன்மையுள்ள பஞ்சாக்ஷரத்தில் ஒரு அக்ஷரத்தின் பயனை, யினைப் பிரமதேவனும் திருமாலுமறியார்கள். பழமையாகிய நான்கு வேதங் களி லொவ்வொன்றுஞ் சொல்வது மிந்தமந்திரத்தையே. இது அண்டபிண்ட மெங்கும் நிலைபெற்றுப் பரமசிவத்தின் திருவுருவமாய் விளங்கும். எ-று.

ஐந்தெழுத்தினுண்ணெறிவினுமாருயிர்சென்று
சிந்தைகாணருஞ்சிவபதஞ்செறிந்திடுந்திறத்தால்
இந்தமந்திரநிலைபரப்பிரமமேயென்பர்
வந்தனைத்தொழிற்சச்சிதானந்தசின்மயத்தோர்.

(இ-புரை.) இப்பஞ்சாக்ஷரத்தின் அதிருட்சுமமுறையை (குருமுன்னிலை யில்) வினவும் அழிவில்லாத வுயிரானதுசென்று மனதுக்கெட்டாத சிவபதத் தைச் சேர்ந்திடுந் தன்மையால் இந்த மந்திரத்தினுண்மை பரப்பிரமமேயாகு மென்று வந்தனைத்தொழிலுடைய சச்சிதானந்த சின்மயர்களாகிய பெரியோர் கள் சொல்லுவார்கள். எ-று. வினுவென்பதனீற்றில் உம் தொகுத்தல் விகாரம்.

சத்து, சித்து, ஆனந்தம், சின்மயம் என்னும் நான்கு பதத்தினுமுற்ற பெ ரியோர் என்றனர். (கக)

கருப்பயோனியிற்சுழிப்படுபவக்கடல்கடப்பப்
பொருப்பினெம்பிரானுயிர்க்கெலாப்புணையெனப்புகன்ற
விருப்பஞானவஞ்செழுத்தினையுளத்திடைவித்திற்
றருப்பைசுட்டிடும்வேள்வியேன்றானமேன்றவமேன்.

(இ-புரை.) கருத்தங்கும் எண்பத்துநான்குலக்ஷ யோனிபேதமாகிய (இரு வினையென்னும்) சுழிபொருந்திய செனனசாகரத்தைக் கடக்க உயிர்க்கெல் லாம், தெப்பமாக கயிலாயகிரியில் வீற்றிருக்கும் நங்கடவுளாகிய பரமசிவனரு ளிச்செய்த விருப்பமுள்ளஞானமயமான பஞ்சாக்ஷரமென்னும் விதையைமன மென்கிறநிலத்தில் விதைத்தால் (மோக்ஷமாகியபயனைத்தரும்) ஆதலால் தருப் பையைச்சுடும் வேள்வியேன் தானமேன் தவமேன் (வேண்டுவதில்லை) எ-று.

வித்தின் எனக்கூறினமையால் விதையும் நிலமுங் கூறப்பட்டன. விதை த்தலாவது தியானித்தல். ஆழ்ந்தநீரின் சுழியிலகப்பட்டது அற்பமாகிய துரும் பானாலும் அதனிடத்தில் சதா சுழன்று சுழன்றுழல்வதுபோல செனன சாகர த்திலகப்பட்ட ஆன்மாவானது அதினின்றும் நீங்குவது அருமையென்பதுதோ ன்ற "சுழிப்படுபவக்கடல்" என்றனர். (கஉ)

பருதிவந்தெழாவளவ்வீடிருளெனப்பவமுஞ்
சுருதியஞ்செழுத்துணர்கலாகனெலாந்தொடருங்

கருதிருன்மறைபந்தத்தும்வேதத்தின்கண்ணும்
ஒருந்தனிப்பெருங்கடவுளஞ்செழுத்தலாதுண்டோ.

(இ-புரை.) சூரியனுதயமாகாதவரையில் இருள்நீடித்திருப்பதுபோல, வேதத்திற் சொல்லுகிற பஞ்சாக்ஷரத்தை யறியாதாரெல்லாம் சௌனமானது தொடரும். என்னுமிடத்தில் வேதாந்தமாகிய உபநிடதத்திலும் வேதங்களினிடத்தும் ஒப்பற்றபெருங்கடவுளாகிய பரமசிவனது பஞ்சாக்ஷரமல்லது வேறொன்றுண்டோ (இல்லை) எ-று.

புண்ணியத்துக்குமுன் பாவமில்லாதென்பது தோன்ற "பருதிமுன்னிருள்" என்றனர். (௧௩.)

முத்திநன்னெறிக்கொருதுணைமோகவாரிதிக்கு
வைத்தசெஞ்சிகைவடவனலவினைவனத்திற்குப்
பொங்கிநுங்குவெங்கதழெரிபுனைமதிக்கண்ணி
யந்தணெந்தையஞ்செழுத்திதுகடைப்பிடித்தறிவீர்.

(இ-புரை.) திங்களாகிய மாலையைத்தரித்த அந்தணுகிய எம்மையனது பஞ்சாக்ஷரமானது நல்ல மோக்ஷவழிக்கு ஒப்பற்றதுணையாம் மோகமாகிய சமுத்திரத்துக்கு அமைத்துவைத்த சிவந்த சுவாலையையுடைய வடவா முகாக்கினியாம். இருவினையாகிய வனத்திற்கு வியாபித்துக்கொண்டு மிகுந்த வேகமாக எரிக்காநின்ற வெப்பமுள்ளதீயாம். இதனைத் தெளிவாகக் கொண்டறிவீர்கள். எ-று.

வடவாமுகாக்கினியானது பெட்டைக்குதிரையின் முகம்போல் உருவமுள்ளதாகச் சமுத்திரத்தினிடத்தி லிருந்துகொண்டு அதில் நீர் அதிகரிக்காத வண்ணம் சுவறச்செய்வதாகிய அக்கினியாம். (௧௪)

ஊனநீக்கியசிவமுன்னர்நம்வினையுரைக்கின்
ஞானமெய்த்திருமனைவர்க்குநம்பனூர்நயக்குந
தானமெய்திநற்குரவராற்பெற்றவர்க்கட்
கானசித்தியுமுத்தியுமக்கணத்தாமால்.

(இ-புரை.) மும்மலங்களையும் நீக்கிய சிவஎன்பதன்முன் நம என்பதைச் சேர்த்துச்செபித்தால் அவர்களுக்கெல்லாம் ஞானபாதங்கிடைக்கும்பரமசிவன் விரும்பித் (திருக்கோவில்கொண்டு வீற்றிராநின்ற) ஆலயத்திற்சென்று நல்ல குருவினால் உபதேசஞ்செய்துகொள்ளப் பெற்றவர்களுக்கு விரும்பியவைகளையெல்லாங் கொடுக்கத்தக்கதான அஷ்டமாசித்திகளும், மோக்ஷமும், அப்பொழுதேகிடைக்கும். எ-று. ஆல்-அசை. (௧௫)

வேறு.

நரதவிழ்கடுக்கையஞ்சடிலநாயகன்
ஆதிபினவின்றநல்லஞ்செழுத்தையு

மேதகுகுரவனுணர்ந்தோர்வேந்தன்றன்
றீதறுத்துய்ந்ததைச்செப்புவாமரோ.

(இ-புரை.) மகரந்தத்தேனலர்ந்த கொன்றைப்பூமாலையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவன் ஆதியில் அருளிச்செய்த நல்ல அஞ்செழுத்தையும் மேன்மைபொருந்திய குருவினாலறிந்து, ஒருராசனானவன் பாவங்களை நீக்கிக் கடைத்தேறியசரித்திரத்தை யாம் சொல்லுகிறோம் (என்று சூதமுனிவர்சொல்லுகின்றார்) எ-று. அரோ-அசை.

மகரந்தம் என்பது புட்பத்திடத்துத்தங்கிய ஒருவித பொடியாம். (கசு)

தேங்குபேராழியுந்திகிரிக்குன்றுமொத்
தாங்கர்சூழ்மதுரையம்பதிக்குமன்னவன்
றோங்குநீரகழியொடுயருமூதெயில்
வாங்குவில்லெதுகுலமரபிற்றோன்றினான்.

(இ-புரை.) நிறைந்துள்ள பெரும்புறக்கடலையும் சக்ரவாளகிரியையுமொத்துயிருந்த நீரையுடைய அகழியுடன் உயர்ந்தபழமையாகிய மதிலானதுபுறத்தில் சூழ்ந்திருக்கும்படியாகிய அழகிய மதுரைமாநகரத்துக்கிறைவன் போர்முகத்தில்வளைக்கும் வில்லையுடைய எதுகுலமரபிற் பிறந்தவன். எ-று.

தியங்குஎன்பது எதுகைநோக்கி தேங்கெனமருவியது. இங்கு "மதுரை" யென்றது வடமதுரையை. (கஎ)

வடுவிலாப்பெரும்புகழ்வயங்கவையகத்
திடுபெயர்த்தசாருகனென்னுமாண்பினான்
றொடுகழற்றாளினான்புலவுச்சோரிவேல்
அடுகடற்றானையானரிமொய்ம்பினான்.

(இ-புரை.) குற்றமில்லாத பெரிய புகழானது உலகமெங்கும் விளங்கத் தசாருகனென்று சொல்லப்பட்ட பெயர்கொண்டமாட்சிமையையுடையவன், வீரகண்டையணிந்த காலையுடையவன், பகைவருடலின் உதிரத்தில் தோயத்தக்க வேலால் எதிர்த்தவரைக்கொல்லுகிற சமுத்திரம்போன்ற சேனையையுடையவன், சிங்கத்தை யொத்தபலமுள்ளவன். எ-று. (கஅ)

நாளினின்மனுமுறைநடாத்துமாணையான்
வாளினிற்றெவ்வர்தம்வலிமைமாற்றினோன்
றோளினில்வரைகளைத்துளக்குமாற்றலான்
வேளினின்வனப்பினன்றவத்தின்மேன்மையான்.

(இ-புரை.) தன்காலத்தில்மனுமுறைதவறாதபடி நீதிசெலுத்திய ஆக்ஞையுள்ளவன், தன்கைவாளினால் பகைவருடையபலங்களை யொடுக்கினவன், தன்

தோள்களால் மலைகளையசைக்கத்தக்க பராக்கிரமத்தை யுடையவன், மன்மதனை யொத்த அழகுள்ளவன், தவத்திறு மேன்மை பொருந்தியவன். எ-று. (௧௯)

இத்தகைமன்னவனிளநிலாநகை
முத்தணிமுகிழ்முலைமுளரிவாண்முகக்
கொத்தலர்நறுங்குழற்கோதைவேல்விழி
மெய்த்தவக்கொடியினைவிதியின்வேட்டகாள்.

(இ-புரை.) இப்படிப்பட்ட பெருமையுள்ள அரசனானவன், நிலவினது இளங்கிரைப் பரப்புகின்ற ஒளிபொருந்திய முத்துமாலையணிந்த தாமரை யரும்பையொத்த தனங்களையும், செந்தாமரை மலர்போன்ற ஒளிபொருந்திய முகத்தையும், கொத்துகளாகிய மலர்களையணிந்த வாசனைபொருந்திய அளகத்தையும், வெற்றிமாலையணிந்த வேல்போன்ற கண்களையுமுடைய உண்மையாகிய தவத்தினால் பிறந்த ஒரு கன்னிகையை வேதவிதிப்படி விவாகஞ் செய்து கொண்ட நாளில். எ-று. (௨௰)

நல்கியதூமமுநானத்தீபமு
மல்கியமணவறைமலர்பெய்பாயலிற்
பல்கியவிருப்பினன்வளைக்கைபற்றலும்
ஒல்கியகொடியினிலொதுங்கிக்கூறுவாள்.

(இ-புரை.) தாதிகளாலூட்டப்பட்ட அகிற்புகையும், கஸ்தூரிச் சேர்த்த தீபமும், நிறைந்துள்ள மணவறையுள், மலர்கள் பரப்பிய சயனத்திலிருந்துகொண்டு, மிகுந்த விருப்பமுள்ளவனாகி வளையணிந்தகையைப்பற்றவும், அவள் அசைகின்ற பூங்கொடிபோலப் பின்னொதுங்கிச் சொல்லுகின்றாள். (௨௧)

நின்னெடுந்தோள்வரைநெருங்கப்புல்லுதற்
குன்னருங்காதலென்னுளதின்றுதலான்
மன்னகேளொருதலைக்காமமன்னினர்க்
கின்னலேயன்றிமற்றின்பமில்லையே.

(இ-புரை.) உன்னுடைய மலையொத்த புயங்களை அழுந்தப் புல்லுதற்கு நினைத்தற்கருமையாகிய ஆசையானது என்மனதிலில்லை. ஆகையினால் மன்னவனே கேளு, ஒருதலைக்காமத்தைப் பொருந்தினவர்களுக்குத் துன்பமுண்டாகுமேயன்றி இன்பமுண்டாவதில்லை எ-று- மற்று அசைநிலை ஏ-ஈற்றசை.

காமமிருவரிடத்தும் சமமாகத்தானே இருக்கவேண்டுமென்பதுதோன்ற "உன்னருங்காதலென்னுளத்து" என்றனள். மன்னு என்பது அண்மைவிளி ஒருதலைக்காமம் என்பது-ஒருவரிடத்துண்டான ஆசை. ஈண்டு அரசனிடத்து மாத்திரமுண்டானமையால் "ஒருதலைக்காம" என்னப்பட்டது. (௨௨)

சிந்தைவேறாயினர் பிணியிற்றேம்பினர்
புந்தியின் விருப்பிலார் விரதம் பூண்டோர்
உந்தியிற் கருவினரொருவு பூப்பினர்
முந்துறு வலியினன் முயங்கற்பாலரோ.

(இ-புரை.) மனதுவேறாகிய மாதர்களும், வியாதியினால் வருந்திய மாதர்களும், உள்ளத்தில் விருப்பமில்லாத மாதர்களும், விரதங்கொண்டிருக்கு மாதர்களும், வயிற்றிற் கருப்பமுள்ள மாதர்களும், ருதுநீங்கிய மாதர்களும், முந்துகின்ற பலாத்காரத்தினால் அணையுந்தன்மையை யுடையவர்களல்லர். எ-று. ஓகாரம் எதிர்மறை. (உ௩)

கயங்கெழு நறுமலர் கயங்குறுவகை
பயங்கெழு தேனுயர் சுரும்பின் பான்மைபோல்
வயங்கிழை மகளிர் மனந்திருத்தியே
முயங்கினர்க் கன்றி மற்றின்ப முற்றுமோ.

(இ-புரை.) தடாகங்களிற் பொருந்திய வாசனையுள்ள மலர்கள் கசங்காமல் வண்டுகள் தங்களுக்குப் பிரயோசனமாயுள்ள தேனைக் காலமறிந் துண்ணுந் தன்மைபோல் விளங்குகின்ற ஆபரணங்களையணிந்த தங்கட்குரிய மனைவிகளுடைய மனதைத்திருத்திப் புணர்ந்தவர்க்கல்லது இன்பமுண்டாகுமோ உண்டாகாது. எ-று. மற்று-அசைநிலை. (உ௪)

என்றவள் கூறலு மெழுந்த காமநோய்
தன்றலைமீக்கொளத் தாங்கலாதவன்
குன்றெனவீங்கிய குவவுத்தோளினாற்
பொன்றிகழ்வன முலைவலிதிற் புல்லினான்.

(இ-புரை) என்றவள் சொல்லவும், தன்மனத்துண்டாகிய காமநோயானது தலைமட்டு மேறுதலால், அந்தக்காமத்தைச் சகிக்கமாட்டாதவனாய், அவ்விராசனானவன் மலைபோல உயர்ந்த திரண்ட தன்தோள்களால் *அவளுடைய பொன்னிறமுள்ளதாய் விளங்குகின்ற அழகிய தனங்களை வலியில் புல்லினான். எ-று.

புல்லியகாலையிற் பொறாதுமாதவ
மெல்லியல் குளிர்தளிர் மேனிவெம்பியே
கொல்லுலையழல்புகக் கொளுந்திரும்புபோல்
வல்லழலிறைத்தது மன்னன்மேனிமேல்

(இ-புரை. அப்படிப் புல்லியகாலத்தில் பொறாமல் மாதவத்தையுடைய அந்த மாதின் குளிர்ந்த தளிர்போன்ற மேனியானது, வெதும்பிக் கருமான் உலைக்களத்திற் சேர்ந்ததினால் அக்கினிமயமாய்ச் சிவக்கின்ற இரும்புபோல் மன்னன்மேனி மேலிருந்த வெப்பமுள்ள நீரையிறைத்தது எ-று. (உரு)

சாந்தமும்பொரிந்ததுதாரயர்ந்தது
தேய்க்கொளிர்சரமுஞ்சுண்ணமானதால்
வேந்தனும்வெருவிமெய்பிறகப்புல்லிய
காந்தகத்தடக்கைகணடுங்கிவாங்கினான்.

(இ-புரை.) அந்த வெப்பத்தினால் அரசன்மார்பி லணிந்திருந்த சந்தனக்குழம்பும் பொரிந்துதிர்ந்தது, பூமாலையுங்கருகியது, அணியப்பட் டொளிர்கின்ற முத்துமாலையும் நீறாகியது, (இவைகளெல்லா மிப்படியானதினால்) அந்த அரசன்பயந்து தன்மனைவி சுமனியை பிறகப்புல்லிய வாள்பிடிக்கும் நீண்டகைகள் நடுங்கி வாங்கிக்கொண்டான். எ-று ஆல்-அசை. (உஎ)

வாங்கியமன்னவன்மாதைநோக்கிநின்
தேங்கமழ்தளிர்புரைசெய்யமேனியின்
ஓங்கழல்வெதுப்பவென்னுடலம்வெந்ததால்
ஈங்கிதனிமித்தம்யாதெனவினவினான்.

(இ-புரை.) கைகளை வாங்கிக்கொண்ட மன்னவனானவன், தன்மனைவியைப்பார்த்து, வாசனைகமழ்கின்ற செந்தளிரையொத்த உன்னுடைய செவ்விதாகிய மேனியிலிருந்துண்டாகிய மிகுந்ததீயானது சுட, என்னுடல்வெந்தது; இதனுடையகாரண மென்னென்று வினவினான். எ-று. ஆல்-அசை.

இங்கு தளிர் என்றது, மாந்தளிரை. (உஅ)

ஆயிழைமுறுவலித்தரசகேள்பவ
மாயிருடெறுந்துருவாசரீசனார்
ஏயவஞ்செழுத்தினைநிகழ்த்தலால்வினை
போயதென்னுடலமும்புனிதமாயதே.

(இ-புரை.) அழகுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களணிந்த அந்த மாது நகைத்து ராசாவே கேளும், பிறவிக்கேதுவாகிய பெருமையுள்ள ஆணவமல இருளைக்கெடுத்த துருவாசமுனிவரானவர் பரமசிவன் அன்புறத்தக்க பஞ்சாக்ஷரத்தை எனக்குபதேசித்ததினால், இருவினையும் நீங்கியது; என்னுடலம் பரிசுத்தமாகியது. எ-று. ஏ. அசை, அரச, அண்மைவிளி, (உகூ)

புண்ணியம்பாவத்தைப்பொருந்தவின்றிது
இன்னமிப்புனிதமாஞ்செய்யமேனியை
யுன்னவஞ்செழுத்தினையறியுமாதலின்
தன்னியபேறியர்ற்றமூலத்துபாயமோ.

(இ-புரை.) புண்ணியமானது பாவத்தைச்சேராது; இது நிச்சயம்; (ஆதலால்) புனிதமாகிய இந்த நல்லவுடலைப் பரமசிவனுடைய பஞ்சாக்ஷரத்தையறியாதவும்முடைய குளிர்ச்சிபொருந்திய மேனியால் நீர்தழுவத்தக்கவரோ. ()

இந்நிலைவிரைந்துநீயிறைவன்மந்திர
நின்னுடைச்செவிப்புலநிறைந்துதூய்மையாய்
பின்னரென்மெய்ந்நலம்பெறுதியென்றனள்
அன்னமந்திரமெனக்கருளென்றோதினன்.

(இ-புரை.) நீர் இப்போதே விரைவாகப் பரமசிவனுடைய பஞ்சாக்ஷரத்தை, உம்முடைய காதினிடத்தில் உபதேசஞ்செய்யப் பெற்றுக்கொண்டு, பரிசுத்தமாகி, அதன்பின்பு, என்மெய்யின்பத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுமென்று சொன்னாள். (அப்படியானால்) அந்த மந்திரத்தை நீயெனக்குபதேசஞ் செய்யென்று சொன்னான், எ-று. (௩௧)

மாதர்பான்மெய்ம்மொழிமகிழ்நர்கேட்பது
நீதியன்றானருணிறைந்ததேசிகன்
மேதகுகர்க்கர்பால்விழைவினாற்பெறப்
போதுகவென்றனள்பொருந்தினனரோ.

(இ-புரை.) கணவர்கள் தங்கள் மனைவியரிடத்தில் உண்மையான மந்திரோபதேசம் பெற்றுக்கொள்வது நீதியல்லவே! சிவனது கிருபையைப் பூரணமாகப்பெற்றுள்ள குருவாகிய மேன்மைபொருந்திய கர்க்கமுனிவரிடத்தில் விருப்பமுடன் பெற்றுக்கொள்ள நீர் என்னுடன் வாருமென்றாள், (அவ்வரசன்) அதற்குச்சம்மதித்தான். எ-று. அரோ-அசை. (௩௨)

குரவவார்குழலொடுங்கொழுநனக்கணந்
திரைபுணர்யமுனையந்தீரமெய்தியே
வரைமுனிகர்க்கர்தாள்வணங்கிவந்தவா
றுரைசெய்துபின்னுமோருரைவிளம்பினான்.

(இ-புரை.) குரவம்பூவணிந்த நீட்சியாகிய அளகத்தையுடைய தன் மனைவியோடும் கணவனானவன், அப்போதே அலைகள் மோதுகின்ற அழகிய யமுனைநதியின் கரையிலடைந்து, சிரேஷ்டம் பொருந்திய கர்க்கமுனிவருடைய பாதங்களைப்பணிந்து, தான்வந்த காரியத்தைச் சொல்லிப் பின்னு மொருவார்த்தை சொல்லுகின்றான். எ-று.

யமுனைநதியானது சமுத்திரம்போலகன்று விசாலித்தது என்பது தோன்ற "திரைபுணர்" என்றனர். (௩௩)

மருளுறுபவக்கடலுழும்வஞ்சனே
யருடருமஞ்செழுத்தம்பியாகவே
தெருடருதேசிகமுத்திதீரமேல்
இருளறவேற்றுதியென்னவேத்தினன்.

(இ - புரை.) தெளிவைத்தருகின்ற குருவே! (யாவரும்) மயங்கத்தக்கதாகியசெனனசாகரத்தில் முழுகியிராநின்ற பாவியாகிய அடியேனை, அருளைத்தருகின்ற பஞ்சாக்ஷரமானது தெப்பமாகும்வண்ணம் (உபதேசித்து) மயக்கந்நீரும்படிச்செய்வித்து மோக்ஷமாகிய கரையிலேற்றுமென்று துதிசெய்தான்.

அம்முனிநிருபன்மேலருளுநோக்குடன்
எம்மையாளிறைவனையுளத்திருத்தியே
செம்மலர்சிவகரஞ்சென்னிசேர்த்தரு
மெய்ம்மையஞ்செழுத்தையும்விதியிற்கூறினன்.

(இ-புரை.) அந்தமுனிவரானவர் அரசனிடத்தில் கிருபைசெய்யும் நோக்கத்துடன், நம்மையாட்கொள்ளும் பரமசிவனை யிருதயத்தில்தியானித்துச் செந்தாமரைமலர்போன்ற தம்முடைய நல்லகையை அவன்சிரசில்வைத்து, உண்மையாகிய ஐந்தெழுத்தையும் விதிப்படி உபதேசித்தார். எ-று. (௩௫)

வேறு.

ஓகைபுரிதேசிகனுரைத்தபொருள்கொண்ட
வாகைவடிவேலிறைமயிர்க்குழிகணின்றும்
வேகவினையாவையும்விரைந்துசதகோடிக்
காகவுருவாய்மிசைபறந்தனகரிந்த.

(இ-புரை.) சந்தோஷத்தைச் செய்கின்ற தேசிகராகிய கர்க்கமுனிவருபதேசித்த பஞ்சாக்ஷரத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட வெற்றிபொருந்திய வடிவேலையுடைய அந்த அரசனுடைய ரோமத்துவாரங்களினின்றும், கடுமையுள்ளவினைகளெல்லாம் நூறுகோடிகாக்கைரூபமாய் மேலெழுந்து பறந்து கரிந்தன. எ-று.

இங்கு நூறுகோடியென்றது, அநேகங்கோடியை, புண்ணியத்திற்கு முன் பாவமானது பஞ்சாய்ப்பறக்கு மென்பது இதனாற் பெறப்பட்டது. (௩௬)

மேனியினெழுங்கொடிகள்வெந்துவிழல்கண்ட
மானவடிவேலரசர்மன்னவன்வணங்கி
யூனுடல்வினைக்கொடிகளிற்றெழுவெனீறுய்ப்
போனதெவனென்னமுனிபுங்கவனுரைத்தான்.

(இ-புரை.) தன்னுடலினின்று மெழுந்த காக்கைகள் வெந்துவிழுவதைக்கண்ட பெருமைபொருந்திய வடிவத்தினையுடைய அரசர்க்கரசனானவன் வணங்கி அடியேனுடைய வைக்கியத்தமாகிய சரீரத்தினின்று மித்தக்காகங்கள் உண்டாகிமேலெழுந்த காரணமென்ன அவைகள் நீருய்ப்போன காரணமென்னவென்று வினவ, முனிசிரேஷ்டராகிய கர்க்கர்சொல்லுகின்றார். எ-று.

நல்வினையுழந்துபலநல்லுருவெடுத்தும்
அல்வினையுழந்துபலவல்லுருவுற்றும்
தொல்வினைதொடர்ந்துதருசூழ்பிறவியென்னும்
வல்வினையொழித்தனைபிம்மந்திரநலத்தால்.

(இ-புரை.) நல்வினையைச்செய்து பலவாகிய நல்ல உருவமெடுத்தும், தீவினையைச்செய்து துன்பமனுபவிக்கத்தக்க பல தீயவுருவமெடுத்தும், பழைய வினையாகிய சஞ்சிதந்தொடர்ந்துதருவதால், சுழலுகின்றபிறப்பாகிய வலியவினையை இந்தப் பஞ்சாக்ஷரத்தினன்மையால் ஒழித்தாய். எ-று.

ஊழ்வினைக்கடனாய் சனனம் உண்டென்றனர். (௩அ)

ஒழிந்தவினைகாகவுருக்கொடுடனின்றும்
எழுந்தெனவருந்தொடர்பிலாதவைகணீறாய்
விழுந்தனவருந்தனுளம்வென்றிபுனைவேலோய்
செழுந்திருவெழுத்தினிலைசெப்பவெளிதன்றே.

(இ-புரை.) வெற்றிகொண்ட வேலாயுதத்தையுடைய அரசனே? ஒழிந்த வினைகள், உன்னுடலினின்றும் வலியகாகருபங்கொண்டெழுந்து இனிதொடருந் தொடர்ச்சியில்லாமையினால், வெந்து நீறாய்விழுந்தனகள். நீமனம் வருந்தாதே மேன்மையுள்ள பஞ்சாக்ஷரத்தினிலைமைசொல்லவெளிதல்ல. எ-று. ஏ-அசை.

பாவமானது கரிய வுருவென்பதுதோன்ற" காகவுரு" என்றனர். (௩௯)

கண்டனைவினைந்தபடிகாவர்நகரிற்போய்
உண்டொடியுநீயுநலனுண்டெலாழிந்தால்
அண்டர்பதம்யாவையுமடைந்தவைதுறந்து
தெண்டிரைவிடத்தைநுகர்செம்மலடிசேர்வீர்.

(இ-புரை.) அரசனே? நடக்தகாரியங்களை யெல்லாங் கண்டனையல்லவா இனி நீயுமுன்மனைவியும் அழகியநகரத்திற்போய் இன்பமனுபவித்துக் கொண்டிருந்து இந்தச்சரீரமொழிந்தால் பின்பு முறையே தேவர்பதவிகளையடைந்து (அவைகளிலுள்ள இன்பங்களையுமனுபவித்து,) அவைகளையும் நீக்கித்தெளிவான அலைகளையுடைய சமுத்திரத்திலுண்டாகிய விஷத்தையுண்ட பரமனுடைய திருவடிகளைச் சேர்வீர்கள். எ-று. (௪௦)

என்றவனியம்பலுமெழுந்தவடிவேலோன்
குன்றனையமாடமணிகோபுரமெய்தித்
தன்றுணைவியின்னலநுகர்ந்துடறணைப்ப
மன்றன்மனையோடுமரன்வாழ்பதமடைந்தான்,

(இ-புரை.) இப்படியாகக் கர்க்கமுனிவர் சொன்னமந்திரத்தில் வடித்த வேலையுடைய அவ்வரசனானவன் எழுந்து மகமேருவையொத்த வீடுகளுள்ள சிறப்புப்பொருந்திய நகரத்திற்சேர்ந்து, தன்மனைவியினிடத்தில் இனிதாகிய இன்பமனுபவித்து, உடலநீங்க, விவாகஞ்செய்துகொண்ட அம்மனைவியுடன் பரமசிவன் வீற்றிருக்கின்ற சிவலோகஞ் சேர்ந்தான். எ-று. (௬௧)

வேறு.

மன்னுயிர்க்குயிராமீசன்வடிவெனுமஞ்செழுத்தின்
தன்னிலையறிந்தவாறுசாற்றினேனென்றானென்ற
பின்னரோதலத்தின்வீறுஞ்சிவநிசிப்பீடுஞ்சொல்வேன்
தொன்னெறிமுனிவர்கேண்மினென்றனன்சூதன்சொன்னான்.

(இ-புரை.) நிலைபெற்ற உயிர்க்குயிராகிய பரமசிவனுடைய சொரூபமான பஞ்சாக்ஷரத்தி னிலைமையை நானறிந்தமட்டிற் சொன்னேனென்று சொல்லினார், 'அப்படிசொன்னவுடனே, சிவதலமான்மியமும், சிவராத்திரி மான்மியமும், கொண்ட பெருமையைச் சொல்லுகிறேன் பழமையாகிய நன்னெறிதவறாதமுனிவர்களே? கேளுங்களென்று சூதமுனிவர்சொன்னார். எ-று. (௬௨)

முதலாவது

பஞ்சாக்ஷர மகிமையுரைத்த அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௫௫.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது
சிவதானமகிமையுரைத்த
அத்தியாயம்

சூரியகுலத்திற்றோன்றித்தொன்னகரயோத்திவேந்தன்
வாரணிபெறுமென்கொங்கைமதயந்திவிரும்புதோளான்
வேரியந்தொடையன்மார்பன்மித்திரசகநாமத்தோன்
ஆரணியத்தின்வேட்டையாடுவான்விரும்பிப்புக்கான்.

(இ-புரை.) சூரியகுலத்தரசனும் பழமையாகிய அயோத்திநகரத்து வேந்தனும், கச்சினையும் ஆபரணங்களையும் பொருந்திய மிருதுவாகிய தனங்களுடைய மதயந்தியென்னும் பெயர்கொண்டமனைவியினால் விரும்பப்பட்ட புயங்களையுடையவனும், தேனிறைந்த அழகியபூமாலையணிந்த மார்பையுடையவனும், மித்திரசகன் என்னும் பெயரையுடையவனுமாகிய அரசனானவன், அரசாட்சி செய்துகொண்டிருக்குநாளி லொருநாள், வேட்டையாட விருப்பங்கொண்டு, ஆரணியத்திற் சென்றான். எ-று. (க)

பூட்டுவெஞ்சிலையிற்றாலும்பொங்கழற்பகழிதூர்த்துக்
காட்டினுள்வல்விலங்கின் கணமெலாந்தொலைக்குங்காலை
வேட்டஞ்செய்விருப்பினன் முன்னிருவரோர்வயிற்றின்றோய்
வாட்டிறலரக்கரங்கிவரையெனவந்தெதிர்த்தார்.

(இ-புரை.) நாண்பூட்டிய கொடியசிலையில்வைத்து வெப்பமிகுந்ததீயைக் கக்கும்படியான பாணங்களைபிரயோகஞ்செய்து, காட்டினிடத்திருக்கு மிருகக்கூட்டங்களையெல்லாம் அழிக்கும்போது, வேட்டையாடும் விருப்ப முள்ள அவ்வரசன் முன்ஒருதாய்வயிற்றிற் பிறந்தவர்களாய், வாட்போரில் வல்லவராகிய இரண்டிராக்ஷதர்கள் அக்கினிமலைபோலவந் தெதிர்த்தார்கள். எ-று. (உ)

அவ்வரக்கர் கரிய வுருவினரேயாயினும் கோபத்தின் வேகத்தைப் பற்றி "அக்கினிமலை" என்றனர்.

முன்புறமெதிர்ந்துபோர்செய்முன்னவன் றன்னைவாளாற்
றுன்புறமாய்த்தான்முன்னோன்றொலைவுகண்டிளையநீசன்
வெம்புறங்காட்டிமீண்டுவெஞ்சினையால்வெல்வான்
அன்புடைமனிதனாய்வந்தரசனதடியிற்றாழ்ந்தான்.

(இ-புரை.) நன்னெறியில்முனைந்து போர்செய்கின்ற மூத்தவனை அந்த அரசனானவன் வாளாயுதத்தினால் துன்பமடையக்கொன்றான். அவ்வளவிற் கதைக்கண்டு தம்பியாகியநீசனானவன், முதுகுகாட்டியோடிப்போய், வஞ்சனை யால்வெல்ல எண்ணங்கொண்டு, அன்புள்ள மனிதவுருவங்கொண்டுவந்து, அந்த மன்னவன்பாதத்தில் வணங்கினான் எ-று.

இங்கு நீசனென்றது இராக்ஷசனை. (௪)

அரசனுன்வரவேதென்னவரக்கனுமண்ணலேயுன்
குரைகழற்கேவல்செய்யுங்கொள்கையினடைந்தேனென்றா
னிருபனுங்குவந்தவஞ்சனிலையினைச்சிறிதுந்தேரான்
வரிசையினடிசினல்குமடைத்தொழிலவனுக்கீந்தான்.

(இ-புரை.) அரசனவனைக்கண்டு நீவந்தகாரண மென்னவென்று வினவ, அந்தராக்ஷசன் மகாராசாவே? உம்முடைய வீரகண்டையணிந்த பாதங்களுக் குக் குற்றேவல்செய்யு மெண்ணத்துடன் வந்தேனென்றான்; அதைக்கேட்ட அரசன் சந்தோஷித்து அவன்மோசநினைப்பைக் கொஞ்சமுமறியாமல் கிரம மாகச்சமயல்செய்யு மடைத்தொழிலை அவனுக்குக்கொடுத்தான். எ-று. மடை சோறு. (௫)

வெருக்கொளவிலங்குமாய்க்கும்வேட்டையங்கானநீங்கி
யரக்கனுமுடன்வந்தெய்தவயோத்தியினடைந்துவேந்தன்
மருக்கமழ்குமுதச்செவ்வாய்மதயந்தியோடும்வாழ்நாள்
உருக்களினகன்றிறந்தோர்க்கூட்டுநாளுற்றதன்றே.

(இ-புரை,) பயங்கொள்ளும்படி மிருகங்களைக்கொல்லும் வேட்டையாடு கின்ற அழகியகாட்டினைவிட்டு நீங்கி அந்தராக்ஷசனுங்கூடவரும்படி ராசனானவன, அயோத்தியிற்போய்ச்சேர்ந்து, வாசனை கமழ்கின்ற செவ்வல்லிமலரை யொத்த வாயையுடைய மதயந்தியுடன் வாழ்கின்றநாளில், உடலைவிட்டிறந்த பிதிர்களுக்குச் சிராத்தஞ்செய்யுநாள்வந்தது. எ-று. அன்று. ஏ - இவ்விரண் டுமசை. (௬)

தென்புலவாணர்க்கோகைசெய்யுநாளிதுநாளென்ன
மன்பதைபுரக்கும்வேந்தன்வசிட்டனைவரிந்தழைப்பித்
தன்பினான்மிசைகவென்றானரக்கன்றனெண்ணந்தீர்ப்பா
னன்கலத்தமுதத்தோடுநரருடையூனிட்டானே.

(இ-புரை.) தெற்குத்திசையில் வாழ்கின்றவர்களாகிய பிதிர்களுக்குச், சந் தோஷத்தையுண்டாக்கும் நாளாகிய சிராத்தநாள் இந்நாளென்று புரோகிதன் சொல்ல, மனிதர்களைக்காக்கும் அரசனானவன், வசிட்டமுனிவரை அழைப்பி

த்து அன்புடன் ஆராதனைசெய்து அமுதுகொள்ள வேண்டுமென்றான் (வஞ்சித்துவந்திருக்கின்ற) அந்தராக்ஷசனானவன், தன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ள வசிஷ்டமுனிவருக்குப் பொற்பாத்திரத்தில் நல்ல அமுதத்துடன் நரமாமிசத்தைப்படைத்தான். எ-று ஏ-அசை. (௬)

உய்த்தலுண்மனிதருனென்றுள்ளத்தினேர்ந்துதூய
மெய்த்தவன்கனன்றுசீறிவெய்யவன்வஞ்சமோரான்
வைத்துறுசினத்தானந்தமன்னனைப்பிதுநீசெய்தாய்
அத்தலைநாருண்டின்னுமரக்கனேயாதியென்றான்.

(இ-புரை.) படைத்தமாமிசம் நரமாமிசமென்று தம்முள்ளத்திலறிந்து பரிசுத்தமுள்ள மெய்யானதவத்தையுடைய வசிஷ்டமுனிவர், அந்த அரக்கன் செய்த வஞ்சகத்தை யறியாதவராய் மனங்கொதித்துச் சீறி, பொருந்திய கோபத்தினுடையவராய், அந்த மன்னவனைப்பார்த்து, (சிரார்த்தகாலத்தில், அஜமாமிசம் படைக்கவேண்டுவது வேதவிதியாயிருக்க அதைவிட்டு) இப்படி யக்கிரமமானகாரியம் நீசெய்ததினாலே, காட்டினிடத்திற்சஞ்சரித்து நரமாமிசத்தை உண்ணும் அரக்கனுக்கடவையென்று சபித்தார். எ-று.

அஜம்-ஆடு. எவ்வளவுஞானிகளானாலும் ஞானதிருஷ்டியாலறிந்தாலன்றி உண்மைவிளங்குவ தருமையென்பது இதனால் தெள்ளிதிற் புலப்படும். (௭)

சாபத்தைநின்றமேலோன்றன்னுளந்தன்னின்மேய
கோபத்தினின்றுநீங்கிக்கொடியவல்லரக்கன்செய்த
ஆபத்தென்றறிந்துவேந்தேயறிகிலேன்சபித்தவிந்த
பாபத்தின்றகைமைதீர்ப்பாய்பன்னிருபருவத்தென்றான்.

(இ-புரை) சாபமிட்ட வசிஷ்டரானவர், தம்முள்ளத்திலுண்டாகிய கோபத்தினின்றும் நீங்கிக் கொடுந்தொழில் செய்கின்ற வலிய அரக்கன்செய்த ஆபத்தென்றறிந்து, அரசனே, உன்னாலேநேரிட்ட தல்லவென்றுணராமல், நான் சபித்த இந்தப்பாபத்தின் தன்மையைப் பன்னிரண்டுவருஷத்தில், தீர்ப்பாயென்று சொன்னார். எ-று (அ).

வரிசிலைபுழவன்றானுமறைமுனிதன்னைநோக்கிப்
பெருகியசினத்தனிப்பிழைபுரியாதேன்றன்னை
இருதனுகென்னச்சொன்னவின்னேயும்வெய்யசாபம்
புரிகுவனென்றுசாபப்புனலினைக்கையிற்கொண்டான். (௯)

(இ-புரை.) நீண்ட வில்லின்தொழில் பழகினவனுகிய அவ்வரசன் [illegible] முனைந்த வசிஷ்டமுனிவரை நோக்கி மிகுந்த கோபமுடையவனாய் [illegible] தஞ்செய்யாத என்னை அரக்கனுக்கடவையென்று சபித்த உனக்கும் [illegible]

கொடிய சாபமிதேயென்ற சாபநீரைக்கையில் ஏற்றுக்கொண்டான். எ-று. நான்குற்றமிலனுதலின் மறுசாபமிடர்துணிந்தனன். (௯)

கண்டனள்கலங்கித்தேவிமதயந்திகாவல்வேந்தே
எண்டருமன்னர்தம்முட்குரவரைக்காய்ந்தாரியாரே
விண்டெழுவெகுளிதீர்வாயென்றவள்விளம்பவேலோன்
கொண்டகைச்சாபநீர்தன்குரைகழற்றாளிற்பெய்தான்.

(இ-புரை.) மதயந்தியென்னும் அவன் மனைவியானவள் அதைக்கண்டு மனங்கலங்கி (மன்னுயிரைக்காக்கும்) காவல்பூண்ட அரசே? யாவரும் எண்ணும்படியான பெருமையுள்ள மன்னர்களுக்குள் ஆசாரியரைக் கோபித்தவர்கள் யாருமில்லையே, ஆதலால் அதிகரித்தெழுகின்ற கோபத்தைத் தணிப்பாயாக வென்று அவள்சொல்ல, வேலேந்துமவ்வரசன் தன்கையி லேற்றுக்கொண்ட சாபநீரைச் சத்தியாகின்ற வீரகண்டையணிந்த தன்காலில் விட்டுக் கொண்டான். எ-று. ஏகாரம்-எதிர்மறை (௧௦)

தீங்குறுசாபநீராற்செம்மலரெரிதோய்ந்ததென்னப்
பூங்கழறகால்களாங்கேபொள்ளெனக்கறுத்தலோடும்
பாங்குளோர்காணமன்னன்கன்மாடபாதனாகி
வாங்கருங்குருசாபத்தாலரக்கனாய்வனத்திற்புக்கான்.

(இ-புரை.) தீமையுள்ளசாபநீரினால் செந்தாமரைமலர் தீயிற் படிந்தது போல் பொலிவுள்ளதாய் வீரகண்டையணிந்த கால்கள் அப்பொழுதே கறுத்தமாத்திரத்தில் பக்கத்திலிருப்பவர்க ளெல்லாங்காண அம்மன்னவன் கன்மாடபாதனாகி நீக்குதற்கரிய குருவின்சாபத்தால் ராக்ஷதரூபங்கொண்டு ஆரணியத்திற் போய்ச் சேர்ந்தான் எ-று. கன்மாஷம்-என்பது கறுப்பு. (௧௧)

வேறு.

நெடிருமுழங்கிச்செவிடுபடுப்போடவிடந்தோறு நெடுவேய்தேய்ந்து படுகனலிற்சிலையணவச்சுறுகா றுமயிர்களிகள்பதறிப்பாயப்புடைகலந்தமேதனினங்கள் பகன்மதியையிருளென்னப் புகுந்துமொய்க்கும், குடுமிவரையிடந்தோறும்பலவிலங்கின்குலமனைத்துங் கொலைசெய்துண்டான்.

(இ-புரை.) காட்டுத்தீ சடசடவென்றொலிக்கக் கேட்போர்காதுகள் செவிடுபடும்படியான பெரியகாடுகள்தோறும், நீட்சியையுடைய மூங்கில்களெல்லாந் தேய்ந்து உண்டாகின்ற தீயின் சிகைபொருந்தச் சுறுசுறுவென்று மயிர்களெரியுமாறு பதறி மாடுகளில்பாயவும். அம்மாதிரி விளிடத்தில் இருக்கும் கன்றுகுட்டிகள் பகலில்தோன்றுஞ் சந்திரனைத்தேர

ன்கூடென்றுகருதி அதனிடத்திற்சென்று மொய்க்கவுமாக இராநின்ற வீரத்தினையுடைய மலையிடங்கடோறுஞ் சஞ்சரித்துக்கொண்டிராநின்ற பலவகையாகிய மிருகக்கூட்டத்தையெல்லாங் கொன்று புசித்தான். எ-று.

யானமனாகிய மலையென்பதுதோன்ற பகன்மதியை "இருளென்னப்புகுந்துமொய்க்கும்" என்றனர். (௧௨)

யாயிருஞாலப்பரப்பின்முன் னுமுடலீனத் திறுக்குமயானமென்னக்
காயமிரும்பசியுதரக்கனற்குழியைநிறைந்தூர்த்துக்கழிக்குநாளில்
தூயவொருமுனிபுதல்வன்புதுவதுவைபுரிந்தவிளங்கோதையொடு
மீயதிறல்வளரக்கன்வரவறியானவ்வனத்திற்சென்றான்மன்னோ.

(இ-ள்.) மிகுந்தபெருமையையுடைய இவ்வுலகத்தில் அகன்ற இடமெங்கும் பொருந்திய சரீரங்களுக்கெல்லாஞ் சுடுகாடு என்றுசொல்லும்படி சுடுகின்றமிகுந்தபசியுள்ளவயிறாகிய தீக்குழியை மாமிசங்களால் நிறைத்துக் காலங்கழிக்குநாளில், பரிசுத்தமுள்ள ஒருரிஷிகுமாரன், புதிதாக விவாகஞ்செய்துகொண்ட இளமைப்பருவமுடைய தன்மனைவியுடன் கொடியவலியுள்ள கொலைத்தொழில்செய்யும் அந்தராக்ஷதன்வருவதையறியாமல் அந்தக்காட்டிற்போனான் எ-று. மன்-ஓ-இவ்விரண்டுமசைகள். (௧௩)

வருதலைக்கண்டரக்கன்வாளெயிறும்பிலவாயும்வயங்கநக்கா
னருந்தியுறுபசிதணிக்கவந்தானென்றுன்னுதொறுமுவகைபொங்கக்
கொந்துமலர்ச்சிறுகுடுமிமறைமுனிவன்காளைதனைக்குருதிவேட்டு
முந்துசினப்புலிசேதாவிளங்கன்றைக்கவர்ந்ததெனமுனிந்துபற்று.

(இ-ள்.) வந்த அந்தரிஷிபுத்திரனைக்கண்டு, ராக்ஷதனானவன், வாள்போன்றகோரப்பல்லும். பிலத்துவாரம்போன்றவாயும், பிரகாசிக்கும்படி நகைத்து, அப்போது தன்வயிற்றில் மிகுந்திருக்கின்ற பசியைத் தணிக்கவந்தானென்று நினைக்குந்தோறும் சந்தோஷம் தனக்குள்ளேபொங்க உதிரத்தைக்குடிக்கவிரும்பிமுன்னதாக உண்டாகின்றகோபத்தையுடைய புலியானது ஒருபசுவினிளங்கன்றைப் பிடித்துக்கொண்டதுபோலக் கொத்தாகியபூமாலையணிந்த சிறுகுடுமியையுடைய வேதமுணர்ந்த அந்த ரிஷிபுத்திரனைக் கோபங்கொண்டு பிடித்து. எ-று.

எதுகைநோக்கி கொத்து என்பது கொந்து என்றாயது. பற்று என்பது செய்யாவென்னும் வாய்ப்பாட்டு வினைமுற்று. (௧௪)

கொலைபுரிவாளுறு காலையதுகண்டுவெதும்பிமலர்க்கொம்பரன்னாள், நிலைதளர்ந்துகைநெரித்துநெடுங்கண்ணீர் [illegible] சேர்ந்து, தொலைவில்புகழ்ப்பரிதிகுலத்தொல்லை [illegible] தேர் [illegible] மலர்பொருவுமணிமார்பவென்றேத்தி [illegible] தனந்துசொல்லுவள்.

(இ-புரை.) கொலைசெய்யத்தொடங்கும்போது அதைக்கண்டு ரிஷிபுத்திரனுடையமனைவியாகிய பூங்கொம்பையொத்த அழகுள்ளவள் பயத்தினலைந்து, கைகளைநெரித்துக்கொண்டு, நெடியகண்ணீரானது முலையினிடத்தை நிறைக்கும்படியாகச்சோர்ந்து, பழமையாகிய சூரியகுலமன்னவனே? மதயப்பி அணையும்பொன்மலையையொத்த அழகியமார்பனே என்று துதிசெய்து மெலிந்து இத்தகைசனங்களைச்சொன்னாள். எ-று. (கஉ)

13 வல்வினையா லிவ்வுருவம் வாய்ந்தனைநீ ரிருதர்குல வழியானல்லை, கொல்வதுனக் கடாதுபிற ருயிர்க்குதவி புரிவதுங்கள் கொள்கையாமால், வெல்கதிர்வேற்படைவேந்தே யிவணிறக்கில் யானுமுயிர்விடுவே னென்னு, மல்குவிழிப்புனல்பாயத் தொழுதிரந்தோ ருயிர்ப்பவிக்ஷை வழங்குகென்றாள்.

(இ-புரை.) யாவராலும்விலக்கக்கூடாத வலிமையுடையவினையினால் இந்த உருவம்பெற்றனை; நீராக்ஷதகுலச்சந்ததியிற்பிறந்தவனல்லை: ஆதலால் கொல்வதுனக்குத்தகுதியல்ல; பிறருயிருக் குதவி செய்வது உங்கள்குணமாம், பகைவரைவெல்லுகின்ற ஒளிதங்கிய வேலாயுதமேந்தும் அரசனே! இவனிறந்தால் நானுமுயிர்விட்டுவிடுவேனென்று நிறைந்தகண்ணீர்பாயும்படித் தொழுதிரந்து ஒப்பற்றதாகிய உயிர்ப்பிக்ஷை நீதாவென்றாள். எ-று.

குருசாபம்கொடியது என்பதுதோன்ற "வல்வினை" என்றார்.

*தனக்குமேலோரானால் ஈ என்றும், சமனானவரானால் தாவென்றும், கீழ்ப்பட்டவரானால் கொடுவென்றுஞ் சொல்லவேண்டும். (கங)

14 மனமறுகுற் றிவ்வாறு தவன்றுரைக்குமுரை நிருதன்மனக்கொள்ளானாய்ப், புனைமலர்த்தார் வதியனை யுயிர்செகுத்துத் தசைக்கவைத் தப்புண்ணீர் மாநதிக், கணிணைக்கண் மூளைகுடர் மென்றருந்தி யென்பனைத்துங் கழித்துவாயால், இனவளையாள் முன்னுமிழ்ந்து தினன்செய் வானுமிழ்ந்தவெலாமெடுத்துக்கொண்டாள்.

(இ-புரை.) மனம் உடைந்து இப்படியாக வருந்திச்சொல்லுகின்ற வார்த்தையை அந்தராக்ஷதன் மனதிலேற்றுக்கொள்ளாதவனாய்ப், பூமாலையணிந்திருக்கும் ரிஷிபுத்திரனுடைய உயிரைக்கொன்று, மாமிசத்தையுண்டு, உதிரத்தைக்குடித்துக்கொழுத்திருக்கும் நிணங்களையும் மூளைகளையுங் குடல்களையு மென்றுதின்றஎலும்புகளையெல்லாங்கழித்து வாயினால் ரிஷிபுத்திரன் மனைவியெதிரில் துப்பிவிட்டான் (அதைக்கண்டு எதிர்செய்யும்வலி தனக்கில்லாமையினால்) என்னசெய்வாள் அவன் துப்பிவிட்டதையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டாள். எ-று.

சதையென்பது தசையென்றாயிற்று. (கச)

15 எழுந்துபடர்தநெறியினவ்வெண்மையுபிட்டிகைநெஞ்சி பின்னுசெ யிந்தனள், செழும்பனிப்புருக் துரிசைமதயத்தி முதலே [illegible]

தழும்பொழுதிலாருயிர்மாண்டொழிகவெனக் கொடுஞ்சாபஞ்சாற்றித்
தாழ்க், கொழுந்தெரியிற் புக்கவிந்தாளாண்டகையு மவ்வனத்திற்
குலவுநாளில்.

(இ-புரை.) சிதைவிட்டெழுந்து சுவாலைவீசுகின்ற மிகுந்த காட்டுத்தீயில் அந்த எலும்பையெல்லாம்போட்டு அக்கினிதேவனைவணங்கி இப்படிக்கொத்த பாவமானகாரியத்தைச்செய்த இந்தப்பாதகனானவன் சாபந்தீர்ந்து வனப்புமுள்ளதன்பதியிற்சேர்ந்து தனக்குரிய மதயந்திமுதலான தேவிமார்களைத் தழுவும்போது பெறுதற்கரிய உயிர்மாண்டுபோகக் கடவனென்று கொடியசாபஞ்சொல்லித்தானும் சிதைபடர்ந்தெரிகின்ற அந்தத்தீயில்விழுந்திறந்துபோனாள்; அதன்பின்பு ராக்ஷதனாகிய அரசன் அந்தவனத்திற் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கும்போது. எ-று தழுவும் என்பது எதுகைநோக்கித் தழுமென்றாயது.

பெறுதற்கரிய உயிரென்றது, உயிர்களுக்கு மானிடசரீரம் கிடைத்தலரிதென்பதுகருத்து. (கஅ)

வேதமுனிசாபந்தீர்ந்தாக்கவுருவகலவிறல்வேந்தன்வேளுங்
காதலுறுமுருவெய்திமுன்புபோலயோத்திநகர்கடிதினெய்திச்
சீதமதிவாண்முகத்துமதயந்திகலவிநலத்தேற லுண்பான் [னே
போதகமொன்றதன்பிடியின்சேவகப்புக்கெனக்கோயில் புக்கான்மன்

(இ-புரை.) வேதமுணர்ந்த வசிஷ்டருடையசாபநீங்கி ராக்ஷசரூபமாறவே வெற்றியுள்ள அரசனானவன்முன்போலமன்மதனும் ஆசைகொள்ளத்தக்கதன் பழையவுருவத்தை அடைந்து விரைவாக அயோத்திநகரிற்சேர்ந்து குளிர்ச்சி தங்கிய சந்திரனையொத்த ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடையமதயந்தியென்னும்தன்மனைவியிடத்தில் மதுரமுள்ள தேன்போல இனிமையைத்தருகின்றகலவியின்பம் அநுபவிக்க ஒரு ஆண்யானையானது பிரீடையைவிரும்பித் தன்பெட்டையானை நித்திரைசெய்யு மிடத்தில் சென்றதுபோல் தன்மனையிற்போனான், எ-று. மன்-ஓ-அசை.

முகம் சந்திரனுக்குவமையானதால் அம்முகத்திலுள்ள இதழினூறுந்தேறல் சந்திரனிடத்துற்ற அமிர்தத்துக்கொப்பாம். (க௯)

வேறு.

கோயில்புக்குநற்குருமணிநெரிமுடிக்குரிசில்
வேயின்மிக்கநல்லுருவமைவெள்வளைத்தேதாளி
யாயமைக்கணன்மதயந்திபமுலைபவாவில்
தோயவுற்றனன்மறுநீதனனிவையினைசொன்னான்.

(இ-புரை.) தன்மனையிற்சேர்ந்து நல்லவொளிதங்கிறமுள்ள ரத்தினங்கள்பதிக்கப்பட்ட கொடியகுடத்தை யணிந்திருக்கும் அரசனானவன் மூங்கிலி

ளழகைப்பார்க்கிறு மிருந்த நல்ல அழகமைந்த சங்குவளையலணிந்த தோளை யுடையவளாகிய மையிட்ட கண்களையுடைய மதயந்தியின் ஆபரணங்களணிந்த தனத்தை ஆசையுடனே அணையப்போனான். அவள் தடுத்துச் சில வசனங்களை வருந்தச் சொன்னாள். எ-று. (௨௦)

16 உற்றவசொன்றுமுணர்ந்திலைபோலுநீயுயர்கான்
முற்றுநாடிவல்லரக்கனாய்முனிவான்சேயைப்
பற்றிநுங்கினைதண்டவன்பார்ப்பனிசீறிச்
சொற்றவாசகங்கேளெனவினைத்தவைசொல்வாள்.

(இ-புரை) உனக்குச்சம்பவித்த முறைமையை நீசிறிதும் அறிந்திலையோ (அது என்னவெனில்) நீ ராக்ஷதனாய் உயர்ந்த காடெங்கும் ஆகாரத்தைவி ரும்பித்திரியும்போது அவ்விடத்தில் நேரிட்ட ஒரு ரிஷிபுத்திரனைப்பற்றிக் கொண்டு கொன்று தின்றாய், அப்போது அவன் மனைவியானவள் கோபித்துச் சாபங்கூறியதைக் கேளெனச் சம்பவித்த காரியங்களைச் சொல்லுகின்றாள். எ-று. போலுமென்பது-முன்னிலையசை. (௨௧)

இணையிலாதவெங்கொழுநனையின்னுயிருண்ட
17 பணைநெடும்புயமன்னவபதியினிற்புகுந்துநின்
துணைவிமார்கடந்துணைமுலைச்சுவடுமார்பிறுக
அணையுநாளுயிரிறததியெனறழல்புகுந்தவிந்தாள்.

(இ-புரை.) ஒப்பில்லாத என்கணவனுடைய இனிய உயிரை நீக்கிய பரு த்துநீண்ட புயங்களையுடைய மன்னவனே? அயோத்திநகரிற் சேர்ந்து உன்மனை வியருடைய இரண்டு தனங்களின் தழும்புகள் மார்பில் அழுந்தும்படி அணையு நாளில் உயிரிறந்துபோகக்கடவையென்று தீயில் விழுந்திறந்தாள். எ-று.

உலகத்துற்றவை எல்லாவற்றினுஞ் சிறந்துள்ளது உயிராதலின் "இன்னு யிர்" என்றனர். (௨௨)

அன்னதாலெமையணைவதற்கடாதுனக்கென்றாண்
மன்னர்மன்னனும்பசியினால்வருந்தியவொருவன்
பொன்னினன்கலத்தமுதுபெற்றுணப்பொறியிலான்போல்
இன்னலெய்தினன்காமவேள்கணையினாலிடைந்தான்.

(இ-புரை.) அப்படிக்கொத்த சாப நேரிட்டிருக்கிறபடியினாலே எங்களை யணைவதற்கு உனக்குத்தகாதென்று சொன்னாள்; அதைக்கேட்ட மன்னர் மன் னனாகிய கன்மாடபாதராசனானவன் பசியினால் வருந்திய ஒருவன் பொன்னாலா கிய நல்லபாத்திரத்தில் அன்னமிடப்பெற்றும் உண்ணுதற் குபயோகமான உறு ப்புகளில்லாதவனாகியதுபோல் மன்மதபாணத்தினால் துன்பமடைந்து இடை ந்து நின்றான். எ-று. (௨௩)

பெண்ணலத்தினைப்பெருதவர்மகவினைப்பெருதார்
பெண்ணலத்தினைப்பெற்றவரேமகப்பெற்ருர்
பெண்ணலத்தினன்மகவுபெற்றிருமையும்பெறுவார்
பெண்ணலத்தினலன்றியோர்பெரும்பொருளின்றே.

(இ-ரை) பெண்ணின்பத்தை அனுபவிக்கப் பெருதவர்கள் புத்திரர்களைப்பெருதவர்களாவார்கள்: பெண்ணின்பத்தை அனுபவிக்கப் பெற்றவர்களே புத்திரர்களைப் பெற்றவர்களாவார்கள்; பெண்ணின்பத்தை அனுபவிப்பதினல் புத்திரர்களைப்பெற்று இம்மைப்பயனும் மறுமைப்பயனும் அடைவார்கள்: பெண்ணின்பத்தினலன்றிப் பெறும்பொருள் யாதொன்றுமில்லை. எ-று. ஏ-அசை. (உ௪)

உந்துநீர்க்கடலுடுத்தபார்முழுவதுமொருங்கே
வந்துதாடொழுமரசியல்வளமெலாம்பெறினும்
இந்திராதியர்பெறும்பதத்திருக்கைபெய்தினு
மைந்தரின்றியேவாழ்வதுவாழ்வுமற்றன்றே.

(இ-புரை.) அலைவீசுகின்ற நீரையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியிலுள்ள எல்லாரும் ஒரு கூட்டமாகவந்து பாதங்களிற் பணியத்தக்க அரசுக்குரிய வளங்களெல்லாம் பெற்றிருந்தாலும், (அல்லது) தேவேந்திரன்முதலான தேவர்கள் பதங்களிலிருக்கும் பேறுகள்பெற்ருலும் புத்திரரில்லாமல் வாழ்வது வாழ்வல்ல எ-று. மற்று-அன்று-ஏ-அசை நிலைகள் (உ௫)

என்றுபற்பலசிந்தையிலெண்ணிவேலிறைவன்
குன்றுமாண்புடைத்தரசியலினியென்றுங்குறியா
னின்றுமாதவம்புரிவதேகடனெனநினைந்து
சென்றுகானடைந்தருந்தவஞ்செய்தனனிப்பால்.

(இ-புரை.) என்று பலவாகத் தன்மனதி லெண்ணிக்கொண்டு வேலாயுதமேந்தும் அரசன் நாம் துறந்துவிட்டால் இனி அரசியல் குன்றுந் தன்மையையுடையதாகுமே யென்பதையுங் குறியாதவனாய், வனத்திற்போயிருந்துகொண்டு பெருமைபொருந்திய தவஞ்செய்வதே நமக்கு முறைமையென்றெண்ணி இல்வாழ்க்கையைத் துறந்துபோய்க் காட்டிற்சேர்ந்து அரியதவத்தைச் செய்தான் இப்பால் நடந்ததென்னவெனில். எ-று. (உ௬)

வே று.

காவலன்றனக்குப்பின்னோர்கான்முளையில்லையென்று
பூவலயத்திலுள்ளோர்புகல்லதும்பொருந்தார்வீறும்
யாவையுமுணர்ந்தநீதிவசிஷ்டனுங்கியல்பினுய்ந்து
யாவருந்துயரந்தீர்க்கும்படிநினைந்தினையசெய்தான்.

(இ-புரை.) நம்முடைய அரசனுக்குப்பின்பு (இந்தராச்சியத்தைக்காப்பதற்கு) ஒருபுத்திரனுவதில்லையேயென்று இவ்வுலகத்திலுள்ளவர்களிரக்கமுற்றுச்சொல்வதும், பகைவருடைய வீறுப்புமாகிய இவைகளெல்லாம் அப்போது அறிந்த நீதியுள்ள வசிஷ்டமுனிவரானவர் தரும சந்தான முண்டாக்கலாம் என்கிறவாக்கியத்தை ஆராய்ந்துணர்ந்து நேரிட்டிருக்கிறதுயரத்தை நீக்கும்படியெண்ணி யிந்தகாரியத்தைச் செய்தார். எ-று. (உ௭)

அருந்ததியனையகற்பின்மதயந்தியணங்களைபாற்
பொருந்தியின்கலவிதுய்த்தோர்புதல்வனைத்தந்ததீரா
இருந்துயருலகந்தீரவியற்றினன்முனிவனிப்பாற்
பெருந்தகைதவஞ்செய்வானைப்பேய்மகளொருத்திபற்றி.

(இ-புரை.) அருந்ததியையொத்த கற்பினையுடைய மதயந்தியென்னும் தெய்வப்பெண்ணை யொத்தவளிடத்திற்சேர்ந்து இனியகலவிசெய்து ஒருபுத்திரன் உற்பத்தியாகும்படிபுரிந்து உலகத்துக்குநேரிட்டிருந்த மிகுந்ததுயரந் தீரும்படி வசிஷ்டர்செயதார்; (அங்கபபடியிருககக காட்டில நடந்த தென்ன வெனில்,) தவஞ்செய்கின்ற பெருந்தகையாகிய அரசனை ஒரு பேய்மகள்தொடர்ந்து. எ-று.

அரசனில்லாதேசம் உயிரில்லாதசரீரத்தையொக்குமாதலால், தர்மசந்தானமுண்டாக்குதல்சாஸ்திரவிதியே இப்படி தர்மசந்தானமுண்டாக்குகிற முனிவருக்காவது ஸ்திரீகளுக்காவது தவத்திலும பதிவிரதாதருமத்திலும் பழுதில்லை. அவ்வாறுசெய்ய இசையாவிட்டால், பட்டதுயானையைக் கண்கட்டிச் செல்லவிட்டு அதனுல் எடுத்துக்கொண்டு வரப்பட்டவனுக்குப் பட்டங்கட்டத்தக்கது. (உ௮)

பிறைபொழிநிலந்தக்கண்கள்பிறங்கெரிகதுவச்சீறிக்
கறைவிடுமுருததுவல்லேதொடர்தலபோற்றொடரக்கண்டாங்
கறைகழற்குரிசிற்றுமுலகைமாதொ நத நிற்று
முறைமையேதென்னவேதமுனிவரைவினுவினுனே,

(இ-புரை.) பிறைபோல வளைவாகிய தந்தங்கள்பிரகாசிக்கவும், கண்களிலிருந்து மிகுந்ததீப்பொறியானதுசிந்தவும், சீறிக்கரியவிடமானது கோபித்துவிரைவாகத் தொடர்தல்போலத் தன்னைத்தொடரக்கண்டு ஒலிக்காநின்ற வீரகண்டையணியும் அந்தமன்னவன் ஒரு பேய்மகளானவள் என்னைப் பற்றுதற் காரணமென்னவென்று அங்கிருக்கும் வேதமுணர்ந்த முனிவர்களை வினவினன். எ-று. ஏ அசை. (உ௯)

கேட்டதுமுனிவரெல்லாந்தினியெனமிழற்றுமாதர்
மோட்டிளமுலைகள்பாய்ந்துமுருகுகொப்புளிக்குந்தாரோய்
காட்டினிலரக்கனும்முன்காளைவேதியனேநீகொன்
றீட்டியபாவந்தண்டாயலகையாயெய்திற்றென்றார்.

(இ-புரை.) அவன் சொன்னவார்த்தையைக் கேட்டமத்திரத்தில் அந்த முனிவர்களெல்லாரும் (அவனைப்பார்த்துக்) கிளியைப்போல வசனிக்கின்ற மாதர்களுடைய உயர்வாகிச் சாயாததனங்கள்பட்டுத் தேனைக்கொப்பளிக்கும் படியான (பக்குவமுள்ள அரும்புகளால்தொடுக்கப்பட்ட) பூமாலையணிந்தமன்னவனே? நீமுன்னே ராக்ஷதனுய்க் காட்டில்சஞ்சரிக்கும்போது அங்குநேரிட்டவாவிபனாகிய ஒருரிஷிபுத்திரனைக்கொன்று சம்பாதித்துக்கொண்ட பாவங் கண்டாய் இப்போது பேயாகவந்து உன்னைப் பற்றிக்கொண்ட தென்றார்கள்.

மாதவரிசைப்பக்கேட்டேமன்னனுமிதனைநீக்கச்
சேதுவேமுதலாயுள்ளபுனிதமாந்தீர்த்தம்யாவுங்
காதலான்மூழ்கிமூழ்கிக்கடவுளாலயங்களெத்திப்
பாதகவினைகடீர்க்கும்பதிபலவணக்கஞ்செய்தான்.

(இ-புரை.) முனிவர்சொல்லக்கேட்ட மன்னவனும் இந்தப்பாவத்தை நீக்கச் சேதுமுதலாயுள்ளபுனிதமாகிய தீர்த்தங்களிலெல்லாம் ஆசையுடன் தனித்தனியே மூழ்கியும், கோவாயங்களிற் போய்ப பரமசிவனைத் துதிசெய்தும் இப்படியாகப் பாவவினைகளைத் தீர்க்கத்தக்க அனேகம் ஸ்தலங்களிற்போய் வணங்கினன்- எ-று. (௩௧)

அங்கண்மாஞாலவட்டத்தாலயந்தடீர்த்தம்
எங்கணுமுழன்றும்பாவந்தீர்கலாதிருந்தலாலே
வெங்கதிர்ப்புரவிமான்றேர்விலங்கெயின்மிதிலைஞாங்கர்
மங்குறோய்பொழிலின்மேவிவருத்தமுற்றிருந்தான்மன்னோ.

(இ-புரை.) அழகிய இடத்தையுடைய பெரியபூமியினிடத்திலுள்ள ஆலயங்கள் ஸ்தலங்கள் தீர்த்தம் எங்குமுழன்று திரிந்தும தனக்கு நேரிட்ட பாவந் நீங்காமலிருப்பதினலே வெப்பம பொருந்திய சூரியனுடைய குதிரைகட்டிய தேரானது ஒதுங்கிப்போகத்தக்கதாக உயர்வையுடைய மதில்சூழ்ந்த மிதிலை நகரத்துக்குச் சமீபத்திலிருக்கும் மேகமண்டலத்தையளாவிய ஒரு சோலையிற் சேர்ந்து வருத்தங்கொண்டிருந்தான். எ-று. மன்-ஓ-அசைகள்.

பாடல்களினிறுதியில்வரும் மாது-மன்-ஆல்-அரோ-ஓ-அன்று-ஓ இவைகள் அசைசொனக்கொள்க. இவைகளிற் சிலபாடலின்மத்தியில் ஏகதேசமாக வருவதுமுண்டு. (௩௨)

ஆண்டகைஇருந்ததாலேபருந்தவமுனிவர்சூழ
ஈண்டுசெங்கதிரோன்றோன்றிவருவதேயெப்பவொல்லோ
காண்டகுவியப்பினேடுகவுதமன்வந்துதோன்றப்
பூண்டபேருவகைபொங்கப்புரவலன்வணங்கினின்றான்.

(இ-புரை.) அரசனப்படியிருந்தபோது அரியதவத்தையுடைய முனிவர்கள் அருகிற்சூழ்ந்துவரச் சூரியன் உதயமாயிவ்வுலகத்தில் வருவதையொப்பாக யாவருந்தரிசிக்கத்தக்க வியப்புள்ள (தவவேடத்துடன்) கவுதமரிஷி விரைவாக

தோன்றக்கண்டு தனக்குண்டாகிய பெரியசந்தோஷம் அதிகரிக்க, அம்மன்னவன் வணங்கினின்றான். எ-று. (௩௩)

நின்றமன்னவனை நோக்கிநீபெருவணங்கண்மேவி
நன்றிருந்தனையோவென்றமுனிவரனிவ்வன்னோன்
என றநின்னருளைச்சேர்ந்தோர்க்கெய்திடாதீமையேனும்
ஒன்றுளதுரைக்கக்கேட்டியுத்தமவென்றுசொன்னான்.

(இ-புரை.) வணங்கிநின்றவேந்தனைக் கவுதமரிஷியானவர்பார்த்து ராசனே? மிகுந்த செல்வத்தைப் பொருந்திச் சுகமாக இருக்கின்றனையோ வென்றுவினவ அவ்வாசனானவன் (சுவாமி) உம்முடைய கிருபையைப்பெற்றவர்களுக்கு ஒருகாலத்துந்துன்பங்கள்நேரிடாவாகிலும். ஒன்றுண்டு அதனைச்சொல்லுகிறேன் உத்தமரேகேளுமென்று சொன்னான். எ-று. (௩௪)

எங்குலக்குரவன்முன்னாளியம்பியசாபந்தன்னால்
வெங்கொலைபாதகனாகிவேதியற்கொன்றபாவந்
தங்கியோரலகையாகித்தமியனைத்தொடர்தலாலே
அங்கதுதணிப்பானெண்ணியளவிலாவேள்விசெய்தேன்.

(இ-புரை.) எங்கள் குலகுருவாகிய வசிஷ்டர் முன்னாள்கூறிய சாபத்தினால் கர்ன்கொடிய கொலைத்தொழில் செய்யும்ராக்ஷதனாகி ஒருபிராமணனைக் கொன்றபாவமானது ஒருபேயாகி ஆதரவில்லாத எளியேனைப்பற்றித் தொடர்தலினாலே அந்தபாவத்தைத் தீர்க்கஎண்ணி அளவில்லாத யாகஞ்செய்தேன்.

எண்ணினல்லறங்கள்செய்தேனெண்ணின்மந்திரநவின்றேன்
புண்ணியதலங்கடீர்த்தமாலயம்பலவும்போனே
னுண்ணியசாகமூலபலங்களைநுகர்ந்தியான்முன்
பண்ணினேன்விரதங்கோடிபாவகமனந்தஞ்செய்தேன்.

(இ-புரை.) அளவில்லாத நல்லதருமங்கள்செய்தேன், அளவில்லாதமந்திரங்கள்செபித்தேன்; அனேகமாகிய ஸ்தலயாத்திரையும் தீர்த்தயாத்திரையும்செய்தேன்; சிவாலயங்களும்போனேன்; (அவைகளுமல்லாமல்) நுட்பமாகிய இலைகளும் கிழங்குகளும் உண்டு, நான்முன்னே அனந்தம்விரதங்களும்அனுஷ்டித்தேன்; அனந்தந்தியானமுஞ்செய்தேன். எ-று. (௩௫)

இவ்வணமுலப்பில்காலந்திரிந்துடலிளைத்தேனன்றி
வவ்வியபாவநீங்கப்பெற்றிலேன்மறைக்குமெட்டாத்
திவ்வியமுணர்ந்தோயின்றுன்றிருமுகக்கருணைபெற்றேன்
அவ்வியமகன்றேனுய்வானருளெனவடியில்வீழ்ந்தான்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு அநந்தங்காலந்திரிந்து உடலிளைத்தேனல்லது, என்னைப்பற்றிய பாவந்தொலையப் பெற்றிலேன், வேதத்துக்குமெட்டாத மெய்ஞ்ஞானப்பொருளையுணர்ந்தவரே! இன்று தேவரீருடைய திருமுகக்கிருபையைப் பெற்றேன்; அதனால்பாவத்தை நீங்கினவனானேன்; இனிநான் கடைத்தேறும்படி கிருபைசெய்யுமென்று அவர்பாதத்தில்வணங்கினான். எ-று. (௩௭)

முனிவனுமிரங்கியஞ்சேன்மொய்ம்மலர்த்தாரோய்முக்கட்
டனிமுதலொருவனுண்டத்தகவினோனருளால்யார்க்கு
நனியிருவினைகடீர்ப்பானயந்தகோகன்னமுமுண்டென்
றினிதுணர்ந்திலையோபோலுமத்தலத்தியல்புகேண்மோ.

(இ-புரை.) கவுதமரு மனமிரங்கி நெருங்கியபூமாலையணியு மன்னவனே? நீபயப்படாதே திரிநேத்திரங்களுடைய் ஒப்பற்றமுதலாகிய பரமசிவனொருவனுண்டு; கிருபையுள்ள அந்தக்கடவுளின் அருளால்மிகுந்த இருவினைகளைத்தீர்ப்பதற்குயாவரும் விரும்புகின்றகோகன்னமெனனு மொருதல முண்டென்று இனிதாக நீயறிந்திலையோ? அந்தத்தலத்தின் மகிமையைக்கேள். எ-று. போலும்-மோ-அசைச்சொல். (௩௮)

மந்தரகிரியும்வெள்ளிமால்வரையிடமும்போல
எந்தையுறைவிடமுமஃதேயிந்திரனயன்மால்விண்ணோர்
சந்திரனருக்கர்வேண்டுந்தவம்புரியிடனுந்தானா
னையந்துபாதகத்தோரேனுமடையின்வீடளிக்கும்வேந்தே.

(இ-புரை) அரசனே? மந்தரகிரியில் வீற்றிருப்பதுபோலவும் பெரியவெள்ளிமலையாகிய கயிலாசகிரியினிடத்தில் வீற்றிருப்பதுபோலவும் நம்மையாளுகிய பரமசிவன் வீற்றிருக்குந்தானமும் அந்தக்கோகன்னமாம். அந்தத்தலமானதுதேவேந்திரன், பிரமன், திருமால், தேவர்கள், சந்திரன், சூரியன் என்னும் இவர்கள்வேண்டுந் தவஞ்செய்யுமிடமுந்தானாகிப் பஞ்சமா பாதகரேயானாலும் தன்னிடத்தில்வந்து சேர்வார்களானால் (அவர்களுக்கும) மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கும். எ-று. பொல், கொலை, களவு, கள் காமம், எனப்பாதகம் ஐந்து. (௩௯)

எத்தலஞ்சென்றுந்தீராவிடும்பைநோய்வினைகளெல்லாம்
அத்தலநினைக்குமுன்னரகன்றிடுங்கோணலுஞ்
சித்திரபானுவாமகன்றிடாத்திமிரவீட்டந்
தத்துவாம்புரவிமான்றேர்த்தபனனுலகனுமாபோல்.

(இ-புரை.) சந்திரனும், அக்கினிதேவனும், நீங்காத இருட்கூட்டமானது தாவிச்செல்லுகின்ற பச்சைக்குதிரைகள்கட்டிய தேரையுடைய சூரிய

னால் நீங்கு மாறுபோல எந்தத்தலத்திற்சென்றுந் தீராததுன்பமுள்ள பிறவி நோயைத் தருகின்றவினைகளெல்லாம் அந்தத்தலத்தை நினைக்கு முன்னமே நீங்கிவிடும். எ-று. (௬௰)

ஒன்றுமுற்றுணரா ரேனுமொப்பில்சீர்க் கோகன்னத்திற்
சென்றொருநிமிடம்வைகிற்சிறந்தவேறொருதலத்திற்
கன்றுமைம்புலனுமோப்பிக்கற்பகாலஞ்செந்தீயி
னின்றருந்தவங்கள்செய்யுநெடும்பயன்பெறுவர்கண்டாய்.

(இ-புரை.) யாதொன்றையுமாராய்ந்தறியுந் தன்மையில்லாதவர்களாயிருந்தாலும் ஒப்பில்லாத பெருமையையுடைய கோகன்னத்திற்சேர்ந்து ஒரு நிமிஷப்பொழுது தங்கியிருந்தாலும் சிறப்புப்பொருந்திய வேறொருதலத்தில் ஐம்புலன்களையும் அடக்கிக்கற்பகாலம் அக்கினிமத்தியிலிருந்து அருமையாகிய தவங்கள்செய்ததால் வரத்தக்க அழியாதபயனைப்பெறுவார்கள். எ-று. (௬௧)

வேறு

அப்பதிதன்னிலலங்கிலைவேலோய்
வைப்பெனவாழ்வருண்மாபலலிங்கம
ஒப்பிலதாகியுறைந்துவிளங்கு
மெய்ப்படுகாதைவிரித்திடின்முன்னாள்.

(இ-புரை.) பிரகாசியாநின்ற தகட்டுவடிவுள்ள வேலாயுதமேந்தும் அரசனே? அந்தக்கோகன்னத்தில் புதையலிட்டதனம் (கண்டெடுத்தவனுக்கு வாழ்வைத்தருவதுபோல் தன்னைத்தரிசித்தவர்களுக்குப்) பெருவாழ்வை யருளுகின்ற மாபலலிங்கமானது, ஒப்பில்லாததாய் விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது அதனுடைய உண்மையான சரித்திரத்தைவிவரித்துச்சொல்லில் முன்னாளில்.

ஒருவன் பாடுபட்டுத்தேடாது பாரிட்புதையுண்ட திரவியங் கிடைத்தால் சுகமடைவதுபோல யாதொருதவமும் செய்யாமலே சிவலிங்கத்தைத் தரிசித்தவர்கள் எளிதில்சிவத்தையடையலா மென்பதுகருத்து. (௬௨)

இலங்கையின்மன்னனிராவணன்வெள்ளி
விலங்கலின்மாதவமெய்துதல்கண்டு
நலங்கெழுநாதனயந்தொருலிங்கம்
வளங்கொளநல்மகிழ்ந்துரைசெய்வான்.

(இ-புரை.) இலங்கைக்கு மன்னவனாகிய இராவணனென்பவன் வெள்ளிமலையாகிய கயிலாசகிரியில் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்ததை அருள்மிகுந்த பரமசிவன்கண்டு கிருபைகூர்ந்து உறுதிகொள்ளும்படி ஒருலிங்கங் கொடுத்தருளி மகிழ்ச்சியுடன் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ-று. (௬௩

மானவாக்கநின்வாழ்பதிதன்னுள்
யானுதவுஞ்சிவலிங்கமிருப்பின்
ஈனமுறாதவ்விலங்கையுமர்க்காய்
வானவர்மாலயன்வந்தெதன்மலைந்தென்.

(இ-புரை.) பெருமையுள்ள இராவணனே! உன்னுடைய வாழ்வுள்ள இலங்கைப்பட்டணத்தினிடத்தில் இப்போதுநாமருளிச்செய்த இந்தச்சிவலிங்கமிருந்தால்; அந்த இலங்கைப்பட்டணமானது ஒருகாலத்துமழியாது (இதுவுமல்லாமல்) தேவேந்திரன்முதலாகிய தேவர்களும்விஷ்ணுவும் பிரமனும்போர்செய்யவந்து எவ்விதப்போர் செய்தால்தானென்ன (அந்தப்பட்டணத்துக் கொருகுறைவும் நேரிடாது எ-று (௪௪)

ஊர்தியினேறலொழிந்தனையேகிச்
சீர்பெறுநின்பதிசேர்த்துதிமற்றோர்
பார்மிசைவைத்திடல்பார்மிசைவைத்தால்
ஓதருலிங்கமெடுக்கவொணாதால்.

(இ-புரை.) தேரின்மேலேறிக்கொண்டுபோவதைவிட்டு (நடந்துபோய்ச்) செல்வமிருந்துள்ள உன்னூரில் (இந்தச்சிவலிங்கத்தை) ஸ்தாபனஞ்செய், அவ்விடம்விட்டு மற்றொருபூமியினிடத்தில்வைக்காதே. வேறொருபூமியினிடத்தில் வைத்தால் சொல்லுதற்கரிதாகிய மகிமையுள்ள இந்தச்சிவலிங்கம் மறுப்படியெடுக்கவொண்ணாது எ-று.

என்னநிகழ்த்தியளித்தவிலிங்கந்
தன்னொடரக்கன்வழிக்கொடுசாரப்
பொன்னகர்வானவர்பொள்ளெனமேவி
மன்னினரைங்கரவாரணமுன்னர்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்து கொடுத்தருளிய சிவலிங்கத்தையேந்திக்கொண்டு இராவணன்வழிநடந்தான். அதையறிந்த பொன்னுலகத்திலுள்ள தேவர்கள் ஐந்துகரங்களையுடைய யானைமுகக்கடவுளாகிய விநாயகரிடத்தில் அதிசீக்கிரமாகப் போய்ச்சேர்ந்தார்கள். எ-று.

பொள்ளென ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல் என் என்பது என்ன என்பதன் குறைவு.

கைக்களிறேயிதுகாலமரக்கன்
அக்கணிலங்கைவிலிங்கமமர்த்தின்
முக்கணனுமழிப்பதுமுற்று
இக்கணமேயிடையூறிழையென்றார்.

(இ-ள்.) துதிக்கையையுடைய யானைமுக விநாயகமூர்த்தியே! இராவணனானவனிப்போது (பரமசிவன்கொடுத்தருளிய) சிவலிங்கத்தைக்கொண்டு போய் அந்த விசாலமான இடமுள்ள இலங்கைப்பட்டணத்தில் ஸ்தாபிப்பானேயானால் திரிநேத்திரங்களையுடைய அந்தப்பரமசிவனாலும் அழிப்பது முடியாது (ஆகையால் இலங்கைப்பட்டணத்தில் கொண்டுபோகவொட்டாமல்) இப்பொழுதே அதற்கு இடையூறு செய்தருளென்றார்கள். எ-று. (௬௭)

உம்பர்வருந்தியுரைப்பதுகேளா
நம்பனளித்தகையானனநாதன்
பம்புபுனற்கிறைவாபடர்செய்வோன்
வெம்புவயிற்றைநிறைக்கெனமேலோன்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் இப்படியாகவருந்தி விண்ணப்பம் பண்ணிக்கொண்டதுக்குறையைப் பரமசிவனீன்றருளிய (மூத்தநாயனாராகிய) துதிக்கைபொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் நிறைந்துள்ள நீர்க்கிறைவனாகிய வருணனைப்பார்த்து, வருணனே? தேவர்களுக்குத் துன்பஞ்செய்யத் தக்கவனாகிய இராவணனுடைய வயிற்றில் நீர்நிறையச்செய்யென்று கட்டளையிட்டருள, அந்தவருணதேவனானவன். எ-று.

எங்கும்பரவுந்தன்மைத்தாதலின் "பம்புபுனல்" என்றனர். (௬௮)

ஆயிடைதென்றுவரக்கனகட்டில்
நீர்மிகுவித்தலினீர்தொடுகிற்பான்
போமவன்முன்னரெதிர்ந்துபுழைக்கை
மாமுகன்வந்தனன்மாமறையோனாய்.

(இ-ள்.) அதைக்கேட்ட வருணதேவன், இந்தக்காரியம் அடியேனாலாகுமென்று அந்த இராவணனுடையவயிற்றில் நீர் அதிகரிக்கும்படி செய்ததினால் நீர்தொட்டுக்கொள்ளுதற்காகப் போகாநின்ற இராவணனுக்கு முன்னே துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையையுடைய யானைமுக விநாயகரானவர் பெருமைபொருந்திய ஒரு பிராமணரூபங்கொண்டு எதிராகவந்தார். எ-று.

துவாரத்தையுடைய துதிக்கை என்பதுதோன்ற "புழைக்கை" என்றனர்.

மல்லணிதோளவன்மாமறையோயிவ்
வெல்லையினீர்பெய்தியான்வருகாறும்
அல்லமர்கண்டனையங்கைதரித்தே
நில்லெனவுய்த்தெடுத்தகையோனும்.

(இ-பு௭ை.) பலம்பொருந்திய தோளையுடைய இராவணன் (எதிரில் வந்தவரைக்கண்டு) பெருமையுள்ள பிராமணரே! நீர்தொட்டுக்கொண்டு இவ்விடத்தில் நான்வருமளவும், கருமைநிறந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய சிவசொரூபமாகிய சிவலிங்கப்பெருமானை உம்முடைய அழகிய கையில் வைத்துக்கொண்டிருமென்று சொல்ல மிகுந்த பெருமையுள்ள அந்தப்பிராமணர் சொல்லுகிருர். எ-று.

இங்கு அல் என்றது. இருண்ட ஆலகாலவிஷத்தை (௫0)

இச்சிவலிங்கமெடுத்திவணிற்பா
னச்சிலேவேலவநான்வலியில்லேன்
முச்சொல்விளித்திடுமுன்னணுகாயேற்
கைச்சிவனைப்புவிகாட்டுவனென்ருன்.

(இ-பு௭ை.) விஷம்போலக் கொடுமையுள்ள தகட்டு வடிவமான வேலேந்தும் இராவணனே! நான் இந்தச்சிவலிங்கத்தை யேந்திக்கொண் டிருக்கும்படி சக்த்தியில்லாதவன்; (ஆதலால்) மூன்றுசொல் அழைபபதற்குமுன் நீவராவிட்டால், என்கையிலிருக்குஞ் சிவலிங்கப்பெருமானைப பூமியில் வைத்து விடுவேனென்ருர். எ-று (௫௧)

செங்கணரக்கனிசைந்தயல்சென்ருன்
வெங்கதவேழமுகிநாயகன்முக்கால்
இங்கணைவாயெனவெய்திலனாக
அங்கையிலிங்கமகன்புவிவைத்தான்.

(இ-பு௭ை.) கோபக்கிரியாகிய செம்மைநிறமுள்ள கண்களையுடைய இராவணன் அதற்குச்சம்மதித்து, அப்புறம்போனன். வெவ்வியகோபங்கொள்ளும் யானைமுகதனையுடைய விநாயகமூர்த்தியானவர். இராவணு! இங்கேவா, இராவணு! இங்கேவா. இராவணு! இங்கேவாவென்று மூன்றுதரம் அழைத்து அவன் வாராமையினலே தம்முடைய அழகிய கையினிடத்தில் வைத்துக்கொண்டிருந்த சிவலிங்கத்தை விசாலமாகிய பூமியினிடத்தில் வைத்துவிட்டார். எ-று.

அவ்வழியோடியடைந்தவரக்கன்
றிவ்வியமண்மிசைசேர்ந்ததுகாணு
வெவ்வமிலாதவிலிங்கமெடுத்தான்
வவ்வவொருமையின்மாபலமென்ருன்.

(இ-பு௭ை.) அந்தவிடத்தில் அதிக விரைவாக ஓடி நீர் தொட்டுக்கொண்டு வந்த இராவணன் சிவலிங்கம் பூமியினிடத் திருப்பதைக்கண்டு குற்றமில்லாத அந்தச்சிவலிங்கத்தை யெடுத்தான அது தன்னலெடுக்கக்கூடாததாயிருந்ததினலே இதுமகாபல லிங்கமென்ருன். எ று. (௫௨)

காசிலரக்கனுரைத்ததுகண்டே
பேசினர்மாபலலிங்கமென்னும்பேர்
12 வீசியகைகொடுமீட்டுமெடுத்தா
னேசவிலிங்கநிமிர்ந்ததுழைந்தே.

(இ-புரை) சிவநேசத்தில் பழுதில்லாத இராவணனானவன் சொன்னதை அறிந்து அந்தச்சிவலிங்கத்துக்கு மாபலலிங்கமென்று பெயரிட்டார்கள். இராவணனானவன், மறுபடியும் நீண்டகையினால் தன்பலங்கொண்ட மட்டும் எடுத்தான். (அப்படியெடுத்தபோது) அன்பைத்தருகின்ற அந்தச் சிவலிங்கமானது குழைந்து நீண்டது. எ-று. (௫௪)

வேறு.

ஆவினதுசெவிபோலுவவ்விலிங்கநிமிர்வுறலான்
மேவினதுகோகன்னமெனும்பெயர்வியன்பதிக்குக்
காவலனையுகைத்திராளர்கணன்றரக்கன்மறைமதலைத்
தேவனதுகுடுமிமுடிப்புடைத்தனன்றன்சினமிகவால்.

(இ-புரை) அந்தச்சிவலிங்கமானது பசுவின்காதுபோல நீண்டபடியினாலே பெருமையுள்ள அந்தத்தலத்துக்குக் கோகன்னமென்னும்பெயர் பொருந்தியது. இராவணனானவன், மனங்கொதித்துச் சோலையையொத்த இருபது கைகளாலும் பிராமணப்பிள்ளை வடிவங்கொண்டிருக்கும் விநாயகமூர்த்தியின் சிகையுள்ள சிரசில் தன்கோபமிகுதியினால் குட்டினான் எ-று (௫௫)

14 புடைத்தவுடனுருத்தெழுந்துபொழிமதவாரணமுகத்தோன்
அடிததலமுமணிமுடியுமகலிடமும்விசும்புமுறப்
படைத்தவுருவெனநிமிர்ந்துபணைக்கரத்தாலிராவணனைப்
பிடித்துமணிக்கழங்கென்னவெறிந்தெறிந்துபிடித்திடலும்.

(இ-புரை.) குட்டினவுடன் மதநீரைப்பொழிகின்றயானை முகத்தையுடைய விநாயகமூர்த்தியானவர், கோபித்தெழுந்து திருவடியும் அழகிய திருமுடியும், விசாலமுள்ள பூமியிடத்தும் ஆகாசத்தினிடத்துமாகப் பொருந்தப் படைத்த சொரூபம்போல ஓங்கி (விசுவரூபங்கொண்டு) பனைபோன்ற துதிக்கையினால் இராவணனைப்பிடித்து அழகியகழற்சிக்காய்போல் (பூமியில்விழவொட்டாமல்) பலதரமேலெறிந்து பிடித்திடவும்- எ-று. (௫௬)

15 மறையோனென்றுறநினைந்துமடமையினால்திழைத்தேன்
பிறையோங்குமணிமகுடப்பெருங்களிறேபிழைசெய்தேன்
இறையோனேபொறுப்பதுனக்கியல்பென்றென்றிரந்தேத்த
பொறையோடுமுமைபுதல்வன்புயிலரக்கனைவிடுத்தான்.

பவர்கள் ஒருபுறத்திலிருப்பார்கள்; கோகன்னக்கடவுளாகிய பரமசிவனைக் கும்பிட்டுத்துதிசெய்து மோக்ஷமடையத்தக்கவர்கள் ஒருபுறத்திலிருப்பார்கள்; ஆதலால் வினைகளையொழிப்பவர்களுக்கு அந்தத்தலத்தைப்போல வேறொருதலமுண்டாமோ இல்லை. எ-று, ஓகாரம் எதிர்மறை. (௩௩)

ஆரிடையிற்சிலையனைத்துஞ்சிவலிங்கம்புனல்யாவுமரியதீர்த்தம்
மேயநரர்யாவோருமபுத்தேளிர்மகளிரெல்லாம்விண்ணின்மாதர்
தூயபசுநிரையெல்லாம்வான்சுரபிபொழிலெல்லாஞ்சுரர்பூந்தாரு
மாயிருஞாலப்பரப்பிற்கோகன்னஞ்சிவலோகமன்னரேறே.

(இ-புரை) பகைகொள்ளு மன்னவர்களாகிய யானைகளுக்குச் சிங்கம்போலிருக்கும் வேந்தனே! அந்தத் தலத்திலிருக்கும் கற்களெல்லாம் சிவலிங்கம்; நீரெல்லாம் சிவதீர்த்தம்; அவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற மனிதர்களெல்லாரும்தேவர்கள்: மாதர்களெல்லாம் தேவமாதர்கள்; பரிசுத்தமுள்ள பசுக்களெல்லாம்காமதேனு; சோலையெல்லாம் கற்பகச்சோலை; இத்தகுதியால் பெருமைபொருந்திய பெரிய இவ்வுலகத்தினிடத்தில் கோகன்னமானது சிவலோகமாம் எ-று.

கூறுபலவுபெறுந்தீர்த்தம்யாவுக்குமேலாகுங்கோடிதீர்த்தம்
பேறுதருமிலிங்கங்களனைத்தினுக்குமதிகமாபலலிங்கம்
வீறுதலமனைத்திணுக்குமேலாகுங்கோகன்னம்வேந்தர்வேந்தே
தேறுவரோவேறுமொன்றைவிளக்கிருக்கத்தீத்தேடுந்தெருளிலார்போல்.

(இ-புரை.) அரசர்க்கரசனாகிய மித்திரசகராசனே? அந்தத்தலத்திலிருக்குங்கோடிதீர்த்தமானது பலவாகச்சொல்லுகின்ற எல்லாத் தீர்த்தங்களுக்கு மேலானதாகும்; மாபலஇலிங்கமானது மோக்ஷந்தரத்தக்க எல்லா இலிங்கங்களுக்கு மேலானதாகும்; கோகன்னமானது விளங்குகின்ற வெல்லாத்தலங்களுக்குமேலானதாகும். ஆகையால்,விளக்கிருக்க நெருப்புத்தேடும் அறிவில்லாதவர்கள்போல விவேக முள்ளவர்கள் வேறொரு தலத்தைத் தேடுவார்களோ ? தேடார்கள் எ-று. (௩௪)

இத்தகையநகர்மேவிமாகசதுர்த்தசியினரனிரவின்வைகி
யத்தனைமாபலலிங்கநாயகனைவிதிமுறையாலருச்சித்திந்நாள்
வித்தகனாஞ்சனகன்முயல்வேள்விக்குமிதிலைநகர்மீளுங்காலை
சித்தமுறுமிறும்பூதுகண்டனமித்திரசகனேசெப்பக்கேண்மோ.

(இ-புரை.) மித்திரசகனே? இப்படிக்கொத்த மகத்துவமுள்ளகோகன்னத்திற்போய் மாசிமாசச் சதுர்த்தசியாகிய சிவராத்திரியி லிருந்து, நம்முடைய அத்தனாகிய மாபலலிங்கநாயகனை வேதமுறைப்படி யாம்அருச்சனை செய்து, இன்றையதினம் ஞானவானாகிய சனகராசன்செய்கின்ற யாகத்தைக் குறித்து மிதிலைநகருக்குவரும்போது, ஞாபகத்தில்வைக்கத்தக்க ஒரு அதிசயங்கண்டோம்; அதனைச் சொல்லக்கேட்பாம், எ-று-மோ-முன்னிலையசை. (௩௫)

இரண்டாவது சிவநாமமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம் ௧௨௨.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது

சிவராத்திரியில் கன்மாடபாதராசன்

முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

என்றுமுனிகூறிடலுமிகல்வேந்தனகமகிழ்வோடிறைஞ்சியேத்தி
நன்றுபுதிதப்புதுமையுரைத்தியெனவுரைத்திடலுநவைதீர்வேதத்
தொன்றியநாவினனுபெருந்தவனுங்கண்டபரிசுரைப்பெனென்னத்
தின்றுநறுந்தொடைப்புயத்துமன்னவனைமுகநோக்கிச்சொல்லினனே.

(இ-புரை.) கவுதம ருஷியானவர் இப்படியாகச் சொல்லவே வலியுள்ள அரசனானவன் மகிழ்ச்சியுடன்பணிந்து, துதிசெய்து மிகவும்புதியதாகிய அவ்வாச்சரியத்தைச் சொல்லுமென்றுகேட்கவும்; குற்றமில்லாத வேதங்களிற்பழகிய நாவினையுடையவராகிய மேன்மைபொருந்திய அந்தமுனிவர்தாங்கண்டமுறைமையைச் சொல்லுகிறேனென்று, நல்லமணந்தங்கிய பூமாலையணிந்தபுசங்களையுடையஅந்தவேந்தன்முகத்தை நோக்கிச்சொல்லுகின்றார். எ-று (௧)

அருங்கானில்வருந்துயரான்மலர்த்தடத்துணீரருந்தியதன்றீரத்தோம்
மருங்காலநிழலடைந்துசூழ்ந்தவருந்தவரோடும்வதிந்தகாலைக்
கருங்காகம்போனிறமுங்காயமெலாம்புழுநெளியக்கனிந்தபுண்ணுஞ்
சுருங்காதகுட்டமுதற்பலநோயுமுடையாண்மெய்குளங்குரோள்.

(இ-புரை. சொல்லுதற்கரிய வனத்தில்நடந்துவந்த இளைப்பினால் ஒருமலர்த்தடாகத்தினிடத்தில்நீருண்டு, அதன்கரையி லொருபக்கத்திலிருக்கும் ஆலமரத்தினிழலிற்சேர்ந்து, நம்மைச்சூழ்ந்த அரிய முனிவர்களுடன் நாமிருந்தபோது, கரியகாகம்போலநிறம் சரீரமெங்கும் புழுவானது நெளியும்படி வியாபித்திரா நின்றபுண்ணும் குறையாத குஷ்டமுதலாகிய வியாதிபாயும் உடையவளாயும் அலைகளால்உடல் நடுங்குந் தன்மையையுடையவளாயும். எ-று. (௨)

புண்டாரைமுடைநாறவணங்குறுவாள்வெப்பநோய்புகையச்சூலை
கொண்டாளிவருந்துவாள்கண்ணில்லாளொருபுலைச்சிகொடியமூப்பாள்

கண்டோர்தங்கண்புதைப்பவழிவருவாளுளைந்தெழுந்தகயரோய்சீற
விண்டோயுமாதவத்தாலெரிகொளுந்துறிலத்தினிடை வீழ்ந்தாள்மன்னோ

(இ-புரை.) புண்களினிருந்தொழுகாநின்ற இரத்தத் தாரையானது துர்க்கந்தமாகநாற வருத்த மடைகின்றவளாயும், க்ஷயரோய் மேலெழுந்து அனல்வீச அதனுடன் சூலைநோய்கொண்டு உயிர் வருந்துகின்றவளாயும், பார்வையில்லாதவளாயுங், கொடியகிழத்தன்மை யுள்ளவளாயும், பார்த்தபேரெல்லாம் (அருவருப்பினால்) தங்கள்கண்களை மூடிக்கொள்ளும்படியாக வழிநடந்துவருகின்ற ஒரு ஸ்திரீயானவள் வருந்தி அதிகரித்த க்ஷயரோயானது துன்பப்படுத்த ஆகாயத்தில்பொருந்திய சூரியவெப்பத்தினால் அக்கினிமயமாய்ச் சுடுகின்ற பாலைநிலத்தினிடத்தில் விழுந்தாள். எ-று. (ஙு)

வீழ்ந்தவுடன்புலைமுதியாளாவியுடல்விடுமவத்தைவிதகமெல்லாஞ்
சூழ்ந்தவருந்தவரோடுங்கண்டனினறனமாங்கோர்சோதிவானம்
போழ்ந்தொளிர்பொன்விமான்முடனிழிந்துபலகணநாதர்புவியிற்போதத்
தாழ்ந்தவரையடிவணங்கிவரவென்கொலென்னவவர்சாற்றலுற்றார்.

(இ-புரை.) விழுந்தவுடன் அந்தப்புலைச்சியாகிய கிழவியின்உயிரானது உடலைவிட்டு நீங்கும்போது உண்டான அவஸ்தையின் வகைகளையெல்லாம் நம்மைச்சூழ்ந்திராநின்ற முனிவர்களும் நாமும் பார்த்துக்கொண்டு அயலிருந்தோம்; அப்படியிருக்கும்போது அவ்விடத்தில் இருளைக்கிழி பிரகாசியாநின்ற சோதியுள்ள ஒருபொன்விமானமுடன் பலகணநாதர்கள் ஆகாயத்தினின்றும் இழிந்து பூமியினிடத்தில்வர; அவர்களைநாம்கண்டு பரதத்திற்றாழ்ந்து பணிந்து நீவிர் இவ்விடத்திற்கு வந்தகாரணமென்னவென்றுவினவ, அவர்கள் சொல்லத்தொடங்கினார்கள், எ-று. (ங)

மலைமகளையொருபாகம்வைத்தருளுபரமனைமணிமானமீதில்
யுலைமகளைக்கொடுபோவானனைந்தனமென்றுரென்றபோழ்தின்வானின்
றிலகுசுடர்விமானத்தையிவளடைதன்மறைவிவள்வியிபற்றுசால
யுலகினிழிபுடைக்குரைவாய்ளுமலிபுகுந்தேகுமதைமொக்குமாதோ.

(இ-புரை.) மலையரையன்புத்திரியாகிய பார்வதியை இடப்பாகத்தில்வைத்தருளிய பரமசிவன் கட்டளையிட்டனுப்பியதினால், இரத்தினங்கள்பதித்தவிமானத்தின்மேல் இந்தஸ்திரீயைக் கொண்டுபோக வந்தோமென்றார்கள்; அவர்களப்படிச் சொன்னபோது விண்ணுலகத்தி லிருந்துவந்து பிரகாசியாநின்றவொளியுள்ள இந்தவிமானத்தில் இவளேறுவது எத்தன்மைத்தெனில், உலகத்திலிருக்கும் (செந்துகளுள்) இழிவையுடையகுரைக்காநின்ற வாயுள்ளநாயானது வேதவிதிப்படிச்சென்ற யாகசாலையிற்சென்று (சுவர்க்கலோகத்துக்குப்) போகவிமானத்திலேறுவதை யொப்பாகும். எ-று. (ரு)

எனப்புகன்றேம்பின்னரும்பார்த்திழிபிறப்பினள்கண்க ளிரண்டுமி ல்லாள், நினைத்துணையுஞ்சிவனிலையுஞ்சிவனடியார்நிலையுமுளஞ்சிந்தித் தில்லாள், வினைத்திரளான்மிகுபிணிபாமெளமுபிறப்பினல்வினையின் வி ழைவொன்றில்லாள், கனைச்சிவலோகத்தினிவை கொடுபோவான்ச மைந்ததுநீர்சாற்றுகென்ன.

(இ-புரை) என்றுசொல்லிப் பின்னும் அவர்களைப்பார்த்து இழிவாகியபி றப்பினையுடையவளும், இரண்டுபார்வைகளுமில்லாதவளும், பரமசிவனுடைய நிலையினையும் சிவனடியார்கள்நிலையினையும் தினையளவுபொழுதாவது நினைக்கா யாதவளும், வினைவலியால்மிகுந்த பிணியையுடையவளும், எழுவகைப்பிறவியி னிடத்தும் புண்ணியத்தில் எவ்வளவேனும் விருப்பமில்லாதவளுமாகிய இவளை நீங்கள் சிவலோகத்துக்குக் கொண்டுபோகச் சம்மதித்துவந்த காரணமென்ன சொல்லுங்களென்றுகேட்க. எ-று.

எழுவகைப்பிறப்பாவன:—தேவர், மனிதர், மிருகம், பக்ஷி, ஊர்வன, நீர்வாழ் வன, தாபரம் என்பவைகளாம். (தாபரம் - மலைமுதலான அசையாப் பொ ருள்கள். (௬)

இருந்தவத்தின்மாமுனிவோபாவிப்புலைச்சிதிறங்கேட்கினிறும்பூதெய் தும் திருந்துபுகழ்க்கேகயநாட்டொரு மறையோனளித்த கவருஞ்செம் பொற்பாவை, சரிந்தமலர்க்கருங் குழலாள்சவுமினியென்னும் பெயரா ள்சம்பாரி, வருந்துவணப்பிரதியெனுமணங்கினையுமழகழிக்கும்வனப் பின்மிக்காள்.

(இ-புரை) பெருமை பொருந்திய தவத்தினால் மகத்துவாகிய முனியே! இந்தப்புலைசியினுடைய செய்திகளைக்கேட்கில் ஆச்சரிய முண்டாகும்: என் னவென்றால், நல்லபுகழையுடைய கேகயநாட்டிலிருக்கும் ஒருபிராமணன்பெ ற்றகிடைத்தற்கரிய செம்பொன்னினாற் செய்யப்பட்ட பிரதிமை யொத்தவளு ம், பூமாலையணியப்பட்டுக் கருமைநிறமுள்ளதாய் நெரிந்து படிப்படியாய்த்தா ழ்ந்த அளகபாரத்தையுடையவளும், சவுமினியென்னும் பெயரையுடையவளும் மன்மதன்கண்டு (மோகமடைந்து) வருந்துதற்கேதுவாக அழகுள்ள தெய்வப் பெண்ணாகிய இரதியினுடைய சவுந்தரியத்தின் பெருமையுங் கெடச்செய்யத் தக்க சுந்தரத்தில் மிக்கவளுமாயிருந்தனள். எ-று. இறும்பூது-ஆச்சரியம். (௭)

கொங்கையடி கொண்டிளகிப்பணைத்திருகிப்பிறு மாந்துகுறும்பை யேய்ப்ப, மங்கையெழிற் பருவமிவளெய்துதலுமிவடாதைபனத்தினேர் ந்து, பங்கயமாமுகத்தானையொருமறையோன்விதியின் விழாப்பண் ணைநல்கி, வெங்கயமும்பிடியுமெனக்கலவி நுகர்ந்திருவோரும் விழையு நாளில்.

(இ-புரை.) இத்தன்மையான அழகுள்ளசவுமினியென்பவள் இரண்டுதன ங்களும் அடிபரந்து இளகலாய்ப் பருத்து இறுகிப்பூரித்துத் தென்னங் குரும் பையை யொப்பாகும்படியான மங்கைப் பருவத்தை யடைந்த மாத்திரத்தில், இவள்தகப்பன் இனிவிவாகஞ் செய்விக்கவேண்டுமென்று மனதில் உணர்ந்து, செந்தாமரை மலர்போன்ற முகத்தையுடையவளை ஒருபிராமணன் வேதவிதிப் படி விவாகஞ்செய்துகொள்ளக் கன்னிகாதானமாகக்கொடுக்க; வெவ்விய ஆண் யானையும் பெண்யானையும் இணைபிரியாமல் கூடிக்கொண்டிருப்பதுபோல இ வ்விருவருங் கல்வியின்பம் அனுபவித்துக்கொண்டு விருப்பமுற்றிருக்குநாளில் எ-று.

பெண்களுக்குப்பருவம் எழு:—அவைபேதைபெதும்பைமங்கைமடந்தை அரிவை தெரிவைபேரிளம்பெண் என்பவைகளாம். பேதைப்பருவமானது ஐந் துவயதுமுதல் எழுவயதுவரைக்குமுள்ளது. பெதும்பைப்பருவமானது எட்டு வயதுமுதல் பதினொருவயதளவுமுள்ளது மங்கைப்பருவமானது பன்னிரண்டு வயதுமுதல் பதின்மூன்று வயதளவுமுள்ளது, மடந்தைப்பருவமானது பதினா ன்குவயதுமுதல் பத்தொன்பது வயதளவுமுள்ளது, அரிவைப் பருவமானது இருபதுவயதுமுதல் இருபத்தைந்து வயதளவுமுள்ளது, தெரிவைப் பருவமா னது இருபத்தாறு வயதுமுதல் முப்பத்தொரு வயதளவு முள்ளது, பேரிளம் பெண் பருவமானது முப்பத்திரண்டு வயதுமுதல் நாற்பதுவயதளவுமுள்ளது:

தன்னுயிர்போனீங்காதகொழுநனுக்குவினை தூரப்பச்சார்ந்ததோ யால், இன்னுயிர்விட்டவனிறப்பத்துணையிழந்தவன்றிலென விரங்கி மாழ்கிக் கன்னன்மொழிக்குயிலனையாள் கைம்மைபுற்ற பின்னரும் வெங்காமநோயான், மன்னபெரு நிறையொருவிக் காவின்கண்யாவ ரையுமருவுநாளின்.

(இ-புரை.) தன்னுயிர்போல விட்டுப்பிரியாத கணவனுக்கு ஊழ்வினையா னதுகூட்ட நேரிட்ட வியாதியினால் இனிய உயிரைவிட்டு அவனிறந்து போக வே, துணையாகிய ஆண்அன்றிற்பறவையைப்பிரிந்த பெட்டை அன்றில் இரங் குவதுபோலக் கரும்பையொத்த மதுரமுள்ள சொல்லினால் குயில்போன்றவள் அழுதுசோர்ந்து, கைம்பெண்ணானபின்பும் வெவ்விதமான காமநோயினால் நிலை பெற்றபெரிய கற்பினின்றும் நீங்கிச் சோரத்தனமாக எல்லாரையும் புணர்ந்து கொண்டிருக்குநாளில். எ-று. (௬)

வேறு.

உற்றாரயலாருடைக்குமுறைகொள்ளாள்
கற்றார்முதியார்கழறுவதுங்கைக்கொள்ளாண்
முற்றாமுகிழ்முலைப்பான்முற்றிமுகங்கறுப்பப்
பற்றாநகைப்பாள்கருப்பம்படைத்தனளே.

(இ-புரை.) (இவள் விபசரிப்பதையறிந்து) சுற்றத்தாரும் அன்னியரும் (நீ நடக்கும் நடத்தையோக்கியமான தல்லவென்று) சொல்லும் வார்த்தையைக்கேளாதவளாயும், கல்விகற்றவர்களும் முதிர்ந்தவயதுள்ளவர்களும் சொல்லும்வார்த்தையை யேற்றுக்கொள்ளாதவளாயும், (தன்னிஷ்டப்படி நடந்து) உண்டென்று நிச்சயித்துக்குறிக்கக்கூடாத, நுட்பமாகிய இடையையுடையவள்முதிர்ந்து சாயாமல் குவிந்திருக்குந் தனங்கள் பால்நிறைந்து காம்புகள் கருமைநிறங் கொள்ளும்படிக்கருப்பம் அடைந்தாள். எ-று. (௧௦)

அங்கதுகண்டுற்றாரயலாரிவர்குழுமி
யெங்குலத்துக்கெல்லா மிருந்துபழியீட்டுவாள
தங்குதலிவ்வூர்க்குத்தகாதென்றுநீக்குதலுஞ்
செங்கண்புனல்கொழிப்பச்சேயிழையாள் கான்சென்றாள்.

(இ-புரை.) இந்தமாதானவள் கருப்பம் அடைந்ததையறிந்து சுற்றத்தாரும் அயலாருமா யிருப்பவர்கள்கூடி, இவளிவ்விடத்தி லிருந்து நம்முடைய குலத்துக்கெல்லாம் பழிசம்பாதிப்பவளா யிருக்கிறாள்; (ஆதலால்) இவள் இவ்வூரிலிப்பது தகாதென்றுநீக்கிவிடவுங், கண்கள்நீர்சொரியும்படி (அழுதுக்கொண்டு) காட்டிற்போய்விட்டாள். எ-று. (௧௧)

அத்தலையோர்வேளான்மாபிலடுகாளை
சித்தமயல்கொண்டவடோள்சேர்ந்துமனையிற்செறிப்பப்
புத்தமுதமென்னத்தணியனிணப்புழுக்கல்
துய்த்தங்கவன்மார்பிற்றோய்ந்துநலனுண்டிருந்தாள்.

(இ-புரை.) அவ்விடத்தில் வேளாலகுலத்தானாகிய துர்நடத்தையுள்ள ஒரு விடபுருஷன்கண்டு மனதில் காமமயக்கங் கொண்டு, அவள்தோளைச் சேர்ந்து தன்வீட்டிற் கொண்டுபோய்வைத்துக்கொள்ள. புதிய அமுதம்போல், கள்ளும் இறைச்சியுடன் சோறும்உண்டு, அவன்மார்பிற்சேர்ந்து கலவியின்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தாள். எ-று. தணியல்-கள்; புழுக்கல்-அன்னம். (௧௨)

பண்டைக்குலநெறிவிவேளாளன்பன்னியாய்க்
கண்டின்சுவைக்கலவிக்காமபானதியெல்லாம்
உண்டின்புறுமகப்பேறுற்றுநெடுநாட்கழப்பத்
திண்டிறலான்வேற்றார்க்ககறலுமில்சேயிழையாள்.

(இ-புரை.) தான்பிறந்த பிராமண குலாசாரத்தை நீங்கி (சூத்திரகுலத்தானாகிய) வேளாளன்மனைவியாய்க்கற்கண்டுபோல இனியமதுரத்தைத் தருகின்றகலவிக்குரிய அதரபானமுதலாகியவைகளை அனுபவித்து, இன்புறத்தக்ககுழந்தைகளையும் பெற்று, நெடுங்காலஞ்செல்லும்படி இருக்கும்போது (ஒருநாள்)

மிருந்த பலமுள்ள அந்தவேளாளனானவன் அயலூருக்குச் செல்லவும் இந்தப் பெண்பிள்ளையானவள். எ-று. கண்டு-கற்கண்டு. (௧௩)

மற்றொருவரில்லாமனையிற்றமியளாய்
அற்றையிருட்கங்குல்வரவாற்றாதுகாமத்தீ
யுற்றுமதுவருந்தியூன்றடிதின்பான்விரும்பிப்
பொற்றொடியாளந்நிலையோர்தொழுத்திடைபுகுந்தாள்.

(இ-புரை.) வேறொருவருமில்லாதவீட்டில் தான்மாத்திரம் தனியளாயிருந்து அன்று இருள்சூழ்ந்த இராப்பொழுதவைச் சகித்துக் கொள்ளமாட்டாமல் காமாக்கினியைப் பொருந்தி. மதுபானஞ்செய்து மாமிசந் தின்னவும் இச்சை கொண்டு, அந்தவீட்டின் ஒருபுறத்திலிருக்கும் ஒருதொழுத்திற்சென்றாள். எ-று. ஊன் தடி-இருபெயரொட்டு. (௧௪)

வெள்ளாடுஞ்சேதாவெடிவாற்குழக்கன்றும்
உள்ளாதருந்துமதுவாலுணர்வழிந்து
தள்ளாடியான்கன்றைப்பற்றித்தலையரியாப்
புள்ளாடுவேவக்கண்ணுளில்லிற்கொடுபுகுந்தான்.

(இ-புரை.) பருந்து காக்கைமுதலாகிய பக்ஷிகள்கண்டு மேலேவட்டமிட்டுக்கொண்டு பறக்கத்தக்கதாய்ச் (சுத்தவீரன்கையிலிருக்கும்) வேலாயுதம்போல நீட்சியுங் கூர்மையுமுள்ள கண்களையுடையவள் கள்ளுண்ட வெறியால் அறிவழிந்து, தள்ளாடிக்கொண்டுபோய் வெள்ளாடுஇதுவென்றும் அச்சந்தரும் வாலையுடைய பசுவின் இளங்கன்றிதுவென்றும் பகுத்துப்பாராமல் ஒரு பசுவின் கன்றைப்பற்றி அதன்தலையையரிந்து வீட்டிற்கொண்டுவந்தான். எ-று. (௧௫)

வெந்தடிநுகர்வானெண்ணிவிளக்கொளியின்
முந்துதசையரியவேண்டிமுயல்போதின்
அந்திப்பிறைநுதலாளான்கன்றெனவறிந்து
சிந்தித்தயர்ந்துசிவசிவவென்றோதினாள்.

(இ-புரை.) அந்திப்பொழுதில் தோன்றுகின்ற பிறையையொத்த நெற்றியையுடையவள் வெந்தமாமிசத்தைத் தின்னவெண்ணி, ஒளிவிளங்குந் தீபவெளிச்சத்தில் அந்தப்பசுவின்கன்றை அரியவிரும்பி எத்தனிக்கும்போது, பசுவின்கன்றென அறிந்து; (தகாதகாரியஞ் செய்தோமேயென்று) நினைத்துச்சோர்வையடைந்து சிவசிவவென்று சொன்னாள் எ-று (௧௬)

கைதவமேசெய்யுமதுவின்களிகெடன்று
வெய்துயிர்த்துமுப்புரமும்வேவக்குறுமுரல்
செய்தபெருமானடியையுள்ளந்தியானிப்ப
எய்துபடாலங்கிருகடிகைப்போதிருந்தாள்.

(இ-புரை.) மதுவின்மயக்கமானது துன்பத்தையே செய்யுமென்றெண்ணிநேரிட்டவருத்தத்தினால் பெருமூச்சுவிட்டு, திரிபுரங்கள் வேகும்படிபுன்னகைசெய்த பரமசிவனுடைய திருவடிகளை மனமானது தியானஞ்செய்யக் கன்றையரிய வுட்கார்ந்த விடத்தில் இரண்டு நாழிகைவரைக்கும் அசைவற்றிருந்தாள். எ-று. படர்-துன்பம். (௧௭)

ஊனருந்தும்வேட்கைதனையூழின்வலிதுரப்பக்
கானிருந்தகோதைபந்தக்கன்றின்றசைமீட்டுந்
தானரிந்து நல்லகருணைசமைத்தருந்தி
யேனையெலும்புந்தசையும்வீதியினிட்டிதிசைப்பாள்.

(இ-புரை.) மாமிசந்தின்னும் இச்சையை விதிவலியானது எழுப்ப, வாசனைதங்கிய பூமாலையணிந்த அவள் பின்னும் அந்தப்பசுவின் மாமிசத்தை நீக்கிவிடாமல், அரிந்து நல்லபொறிக்கறியாகச் சமைத்துண்டு, உண்பதற்கு உதவாதமற்றை எலும்பையும் மாமிசத்தையும் தெருவிற் கொண்டுவந்துபோட்டு இந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகின்றாள். எ-று. கருணை-பொறிக்கறி. (௧௮)

அந்தோகொடுவினையேனாவினிளங்கன்றுதனை
வந்தோருழுவைவதைத்துண்டொழிந்ததிது
நந்தோரணமறுகினம்மினத்தீர்காண்மினென
நொந்தோலமிட்டுநுணுகிடைபோல்வாடினாள்.

(இ-புரை) ஐயோ? கொடியபாவியாகிய என்பசுவின் இளங்கன்றை ஒரு புலியானதுவந்து கொன்று உண்டுபோய்விட்டது; இந்தக்கொடுமையை தோரணங்கள்கட்டியிருக்கும் நம்முடையவீதியிலிருக்கும் நம்மினத்தவர்களே பாருங்களென்று வருந்தி யோலமிட்டுத் தனது நுண்ணிய இடைபோலவே தானும் வாடினாள். எ-று. உழுவை-புலி. (௧௯)

அவ்வளவிற்கங்குல்கழியவவள்கேள்வன்
செவ்விளங்கன்றிறந்ததீவினையைக்கேட்டேங்கி
நவ்விவிழிச்சேயிழைமாட்டெய்திநடுநடுங்கி
வெவ்வினையாளோடுமனையகத்தின்மேவினான்.

(இ-புரை.) அபபடி அவள் வாடுங்காலத்தில் இராப்பொழுது நீங்கியது; (அது நீங்கினவுடன்) அவள் கணவன்வந்து. அழகிய இளங்கன்றிறந்துபோன பாவத்தைக்கேட்டிரங்கி, மான்பார்வைபோன்ற பார்வையை யுடையவளிடத்திற் சென்று, (அப்பாபத்திற்காக) நடுநடுங்கி, அந்தக் கொடியவளோடு வீட்டினிடத்திருந்தான். எ-று. நவ்வி-மான். (௨௦)

ஆங்கணிருவோருமதனுமணங்குமெனத்
தாங்கரியவின்பந்தணவாதருந்துநாள்

பூங்குழலாளுளிழப்பப்போமாருயிர்பிணித்து
வீங்குபுயத்தூதுவர்போய்வெங்கூற்றின்முன்விடுத்தார்.

(இ-புரை.) அவ்விடத்தில் அவ்விருவரும் மன்மதனும் இரதியும்போல (ஒருவரை யொருவர் விட்டுப் பிரியாமல்) பிறரொருவருக்குக் கிடைப்பதற்கரிய கலவி யின்பத்தை நீக்கமிலாது அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் நாளில், பூவணித்த குழலை யுடையாளுக்கு வாழ்நாள் முடிவாகிவிட, அவள் உடலைவிட்டுப் பிரிகின்ற உயிரைப் பருத்த தோள்களையுடைய யமதூதர்கள் (பாசத்தினாற்)கட்டிக்கொண்டுபோய்க் கொடுமையானதோற்றமுள்ள நமனெதிரில் விடுத்தார்கள். எ-று. வெற்றிகொள்ளு மாற்றல்தோன்ற "வீங்குபுயம்" என்றார். தணத்தல் நீங்கள்.

கண்டநமன்பேதைமுகநோக்கியிக்கயத்தி
பண்டிழைத்தவல்வினைதானுன்முகத்தாற்பார்த்தெண்ணிச்
சண்டநிரயப்புகுத்தத்தக்காய்நீயல்லைநெறி
விண்டபுலைமகளாய்மேதினியின்மேவுகென்றான்.

(இ-புரை.) தூதுவர் கொண்டு வரக்கண்டநமன் அவள் முகத்தைப்பார்த்து, இந்தக்கீழ்மையுள்ள புலைச்சி முன்செய்த வலியவினைகளைச் சாஸ்திரத்தின் முன்னிலையில் விசாரித்தெண்ணி, நீ கொடுமையுள்ள நரகத்தில் விழுத்தத் தக்கவளல்லை; ஆகிலும் முறைமைநீங்கிய புலையர்மகளாய்ப் பூலோகத்திற் பிறக்கக்கடவை யென்று சொன்னான். எ-று. பசுவின்கன்றை யரிந்தபோது சிவசிவவென்று சொன்னதினால், நரகத்தில் விழுத்தத்தக்கவளல்லளென்றது. (உஉ)

அவ்வண்ணங்கண்டத்தான்கூறவதுகேட்டவளு
மைவண்ணமேனியளாய்வாட்கண்ணிலளாகி
இவ்வண்ணம்பாரினெழிலிழந்தாரில்லையெனச்
செவ்வண்ணமின்றிப்புலைமகளாய்ச்சென்றுதித்தாள்.

(இ-புரை.) யமதருமராசன் அவ்வாறுசொல்ல அதைக்கேட்ட அவள்கருமைநிறமுள்ளவளாயும் ஒளிபொருந்திய பார்வையில்லாதவளாகியும், இப்படி அழகிழந்தவர்கள் உலகத்திலில்லையென்று (கண்டவர்களெல்லாம்) சொல்லும்படி, நல்லஅழகில்லாமல் நீசஸ்திரியாகவந்து பிறந்தாள். எ-று. (உங)

அன்னவளையீன்றோர்களுமசியயின்றமிச்சில்
கன்னியிளஞ்சேதாவினூனோடுங்கள்ளூட்டி
மன்னிவலர்க்கவளர்வதெலாம்வன்பிணியாய்த்
துன்னிவளரமயத்தீன்றோருந்துஞ்சினர்.

(இ-புரை.) அத்தன்மையுடையவளைப் பெற்ற தாய்தந்தையர்கள் காய்ந்தின்றமிகுதியான எச்சிலுணவையும், மிகுந்த இளமையாகிய பசுவின் கன்றிறைச்சி

யையும் கள்ளையும் ஊட்டி, ஆசைபொருந்தி வளர்க்க; வளர்வதெல்லாம் நீராப்பி ணியாய்ப்பொருந்தி வளருங்காலத்தில், பெற்றவர்களும் இறந்தார்கள். எ-று. இறந்தாரைத் "துஞ்சினர்" என்பது மங்களவழக்கு. (௨௪)

அக்காலைநோயாலயர்ந்துமணஞ்செய்யத்
தக்காரிலராகவெம்பசிநோய்தாங்கலளா
யெக்காலமும்புலையர்சேரிதொறுமேற்றுண்ணப்
புக்காவிதேய்வாளைமூப்பும்பொருந்திற்றே.

(இ-புரை.) தாயுந் தந்தையு மிறந்தபின்பு (முன்னமே தனக்குச் சம்பவித் திருக்கிற) வியாதியினால் சோர்வடைந்து, தன்னை விவாகஞ் செய்துகொள்ளத் தக்கவர்களு மில்லாமையாகநேரிட, கொடிய பசியாகிய நோயைத் தாங்கமாட் டாதவளாய், எப்போதும் புலையர் சேரிதோறும் இரந்துண்ணச்சென்று. உயிர் மெலிகின்றவளைக் கிழத்தன்மையும் பொருந்திற்று. எ-று. தன்னை விவாகஞ்செ ய்விக்கத் தக்கவரும் இல்லையாக என்பதும் ஒரு பொருள். (௨௫)

அத்தகையநோயாலுமூப்பாலுமல்லலுற்றுச்
சித்தம்பசிகவற்றத்தேய்ந்தநடையினளாய்
முத்தன்சிவநிசியிற்கோகன்னமுந்துறுவார்
தத்தங்குழுவோடுமந்நகரிற்சார்ந்தனளே.

(இ-புரை,) அப்படிக்கொத்த நோயினாலுங் கிழத்தன்மையினாலுந் துன்பம் பொருந்திப் பசியானதுமனதைவருத்தப்படுத்தச் சோர்ந்த நடையையுடையவ ளாகிப் பரமசிவனுக்குரிய சிவராத்திரியில் கோகன்னத்துக்குச்செல்லுகின்றகூ ட்டத்தாருடன் தானும் அந்தக்ஷேத்திரத்துக்குப் போனாள் எ-று. (௨௬)

தீயபசியாலொருமறுகைச்சேர்ந்திருந்து
தூயவிழியில்லேற்களிததிடுமின்சோறென்னக்
கூயகுரல்கேட்டொருவன்கொழுங்கனியன்
ஏயுமவள்கைத்தலத்தின்வில்வமுணவென்றளித்தான்.

(இ-புரை.) (கோகன்னத்திற் போனவள்) ஒரு வீதியிற்போயிருந்து கொ ண்டு, பரிசுத்தமான கண்களிலலாத எனக்குச் சோறுகொடுங்க டென்று கொடிய பசியினால் ஆற்றிய குரலைக்கேட்டு, மிகுந்த இறுமாப்புள்ளவனாகிய ஒருவன் தன்கையிலிருந்த வில்வத்தை அவள் கையினிடத்தில் சோறென்று கொடுத் தான். எ-று. (௨௭)

உண்ணவதையுணவென்றோர்ந்தாளுணவன்மை
எண்ணியயலேயெறிந்ததழைகாளியிட
நண்ணுபழைய்சிவலிங்கமுயகன்றன்
வண்ணமுடியின்மாகதம்போல்வாய்த்ததுவே.

(இ-புரை.) அவன்கொடுத்த வில்வத்தை (அவன்) சோறென்று உண்ணவினைத்துப் பின்பு சோறல்லவென்று தெரிந்துகொண்டு, பக்கத்திலெறிந்து விட; அவ்வில்வத் தழையானது பார்வதியாரை இடப்பாகத்திலுடையராய் அங்கெழுந்தருளியிருந்த பழமையாகிய சிவலிங்கப்பெருமானுடைய அழகிய திருமுடியில் மரகதமணிபோலப் பொருந்திற்று. எ-று. (௨௮)

அற்றைமுழுநாளுமுணவிலளாயவ்விரவிற்
பற்றுதுயினீத்துப்பனித்தண்புனறோய்ந்த
பெற்றியளெண்ணுதெறிந்தவில்வமேபிஞ்ஞகன்றன்
பொற்புசிவப்பூசனையேபோன்றதிருணீங்கிற்றால்

(இ-புரை.) (அவளெறிந்த வில்வஞ் சிவலிங்கப்பெருமான் முடியில் தங்கினதுமல்லாமல்,) அன்று முழுதும் ஆகார மில்லாதவளாய், அந்தச் சிவராத்திரியில் ஒருபோதும் நீங்காத நித்திரையை நீங்கிக் குளிர்ச்சி பொருந்திய பனியாகியநீரில்படிந்த முறைமையையுடைய அவள் இன்னதென எண்ணுமலெறிந்த வில்வமே பரமசிவனுடைய அழகுள்ள சிவராத்திரிபூசை அருச்சனை போலாகியது; இராப்பொழுதும் நீங்கிற்று. எ-று. (௨௯)

வெய்யபசிமூப்புநோயிவக்குன்மெய்வருந்த
உய்யுமுணவிலளாயோர்புலைச்சிதோள்பற்றிக்
கையிற்றடியூன்றிக்காறளரமீள்போழ்தி
லையுங்கருத்தாணடுக்குற்றிவண்வீழ்ந்தாள்.

(இ-புரை.) (இராப்பொழுது நீங்கினவுடன்) கொடிய பசியாலும் கிழத்தன்மையாலும் உடலானது வருத்தத்தைப்பொருந்த, பிழைத்திருப்பதற் கேதுவான ஆகாரமில்லாதவளாய், ஒரு நீசஸ்திரீயின் தோளை ஆதரவாகப்பற்றி ஒரு கையில் தடியை ஊன்றிக்கொண்டு, கால்தளரும்படி நடந்து வரும்போது வருந்துகின்ற மனத்தையுடைய அவள் உடல்நடுங்கி இவ்விடத்தில் விழுந்தாள். எ-று. (௩௦)

வேதமுனியேயிவளிறக்கும்வேலையினிற்
பாதிமதிவேணிப்பரமனெமைநோக்கிக்
கோதில்குணத்தாளைக்கொணர்வான்விமானமொடும்
போதிரெனப்பணிப்பயாமிங்குப்புக்கேமால்.

(இ-புரை.) ஓ பிரமருஷியே! (இவ்விடத்தில்விழுந்த இவள் இறக்குங்காலத்தில், அருத்த சந்திரனை யணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய பரமபதியானவர் எங்களை நோக்கி, குற்றமில்லாத குணத்தையுடைய இவளைக் கொண்டுவரும்படித்தேவவிமானங் கொண்டு போங்களென்று கட்டளை யிட்டருள நாங்களிங்கே வந்தோம். எ-று. ஆல் அசை, (௩௧)

சங்கெம்பரமனிடருழக்தோர்யாவரையுந்
தாங்குங்கருணைத்தலைவனெனுந்தகைமை
பாங்கொன்றறியாதிழைத்தவருச்சனையாற்
றீங்கின்புலைச்சிக்கருளத்தெளிந்தோமே.

(இ-புரை.) இன்று சிவராத்திரியென்றும், இது சிவலிங்கமென்றும், இந்நாளில் ஆகாரம் நித்திரைநீங்கிச் சிவார்ச்சனைசெய்தால், இன்னபலன் வருமென்றும், தெரியாமற்செயத அருச்சனையால், பாவத்தினையுடைய இந்தப்புலச்சிக்குக் கிருபைசெய்ததினால், எம்முடைய கடவுளானவர் இவ்வாறு துன்பம் அநுபவிக்கின்றவர்களை யெல்லாம் இரக்ஷிக்காநின்ற கிருபையையுடைய தலைவரென்னுந் தன்மையை நாங்கள் ஐயமற ஈண்டு தெரிந்துகொண்டோம் எ-று.

வேறு.

இனையளித் துயருறலென்னையென் றியேன்
முனிவரகேளிவண்முற்பிறப்பினில்
நினைவினுமடிசிலிட்டுண்டிநேர்ந்திடா
வினையினாற்பசிதருதுன்பமேயினான்.

(இ-புரை.) சிவலோகத்துக்கு அழைப்பித்துக் கொள்ளும்படி பரமசிவம் கிருபைசெய்தருளத் தக்கதாகிய இவ்வகைத்தன்மையையுடைய இவள் இப்படிக்கொத்த துன்பத்தைப் பொருந்துதற்குக் காரணமென்ன வென்று கேட்பீரேயானால் சிரேஷ்டமுள்ள முனிவரேகேட்பீராக; இவள் முன் சென்மத்தில் நினைப்பினாலும் அன்னபிக்ஷயிட்டுப் பின்புதான் உணவுகொள்ள எண்ணாத பாபத்தினால் பசியிருந்து, (ஆகாரங்கிடையாமல்) அப்பசியினாலேயே துன்பத்தை அடைந்தனள். எ-று. (௯)

தீயகள்ளுண்டறனல்லசெய்தலால்
தூயகண்ணிழந்தனள்சுரபிக்கன்றென
ஆயிடையறிந்தும்வள்ளூரமருந்தலால்
நாயினுமிழிபவப்புலைமைநண்ணினாள்.

(இ-புரை) கொடியகள்ளுண்டு பாபமான காரியங்களைச் செய்தமையால், பரிசுத்தமுள்ள பார்வையை யிழந்தாள்; (தீபவெளிச்சத்தின்முன் கொண்டுவந்து) பசுவின்கன்றென்று அறிந்தும். அந்தப் பசுவிறைச்சியை உண்டதினாலே நாயைப்பார்க்கினும் இழிவுள்ள சண்டாளப்பிறவியை அடைந்தாள். எ-று.

கள்ளுண்ணுதலால் ஒழுக்கம் அறிவு நாணம் புகழ் செல்வம் முதலாகிய நன்மைகள் கெடும், இகழ்ச்சி தன்னைமறத்தல் நல்லவர்களை யவமதித்தல் முதலாகிய தீமைகள் நேரிடும், என்பதுபற்றித் "தீயகள்" என்றார். வள்ளூரம்-பசுவிறைச்சி.

கைம்மையிற்பலரொடுங்கலந்ததீமையால்
இம்மையிற்குட்டநோய்முதலயாவையும்
வெம்மையினலிதரவேட்டல்வேண்டுவார்
தம்மினத்தொருவருமின்றிச்சாம்பினள்.

(இ-புரை.) கைம்பெண்ணை பின்பும் பலபேரொடுசேர்ந்த பாபத்தினுல், இப்பிறப்பில் குஷ்டநோய் முதலான பலநோய்களும் வெப்பத்துடன் வருத்த; தங்களினத்தில் தன்னை விவாகஞ் செய்துகொள்ள விரும்புகின்றவர்கள் ஒருவருமில்லாமல் சோர்ந்தாள். எ-று. (ருடு)

உரைத்தவிக்குறிபலவுற்றுத்தோன்றினோர்
திரைப்புவியிடத்துச்செய்தீமையாளரென்
றிரைத்திடுமறையெனவெண்ணுந்தூயவர்
விரைத்துணரிதழியாற்கடிமைவேண்டுவார்.

(இ-புரை.) சொல்லிய பலவாகிய இவ்விதக் குறிகளைப்பொருந்திப் பிறந்தவர்கள் அலைகளையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இப்பூலோகத்தினிடத்துப் பாவத்தைச்செய்தவர்களென்று வேதமுறையிடுமென அறிந்த பரிசுத்தர்கள் வாசனை பொருந்திக் கொத்துக்களாக மலர்ந்திருக்கும் கொன்றைப்பூ மாலையணிந்த பரமசிவனுக்கு அடிமைத் திறஞ்செய்ய விரும்புவார்கள். எ-று. (ருசு)

அன்றியுமறலிதன்னுலயத்திவள்
சென்றநாளும்மையிற்சிவனையுன்னிய
நன்றியாலெரியழனரகம்புக்கவிந்
தொன்றிடுந்தீவினைக்குரியளல்லளால்.

(இ-புரை.) பரமசிவனுக்கு அடிமைத் திறஞ்செய்ய வேண்டுமென்கிற விருப்பங் கொண்டவ ளல்லாமலிருந்தும் யமதருமராசன் சபையில் இவள் போன நாளில் முற்சென்மத்தில் பரமசிவனை நினைத்த புண்ணியத்தினுல், எரிகின்றதீ நரகத்தில் விழுந்து அவிந்துகிடக்கும்படியான பாவத்துக்குரியவளல்லள்; (என்றுசொல்லி) எ-று. (ருஎ)

ஆயினுமவனியினிழிபிறப்படைந்
தோயும்வல்வினைப்பயனுண்டொழிந்தபின்
மயுநல்வினையினலீசனபூசனை
மேயமுத்தியுமதான்மேவுவாளென்றான்.

(இ-புரை.) அப்படி நரகத்துக்குப் போகத்தக்கவ ளல்லாதவளாயிருந்தாலும் பூலோகத்தில் நீசப்பிறப்படைந்து, ஒடும்படியான பாவத்தின்பயனை அனுபவித்தொழிந்தபின்பு, பொருந்திய நல்வினையால் சிவபூசையும் அந்தப்பூசையினுல் அழியாத மோக்ஷத்தையும், அதனுல் அடைவாளென்று சொன்னான். எ-று அதால் என்பது அன்சாரியை பெறாது வந்தது. (ருஅ)

இன்னதன்மையளிவளென்றிப்பாவையைப்
பன்னகமவுலியான்பதத்தினேற்றுதும்
அன்னதுங்காண்டியென்றவடனுவினை
யுன்னருந்திவ்வியவுருவஞ்சேர்த்தியே.

(இ-புரை.) இவளித்தன்மை யுள்ளவளென்று சொல்லி (முனிவனே!) இந்தமாதினைச் சர்ப்பங்க ளணிந்திருக்கும் சடாமகுடத்தை யுடைய பரமசிவன் பதமாகிய சிவலோகத்துக்குக் கொண்டுபோகிறோம்; அதையும் பார்ப்பீரென்று அவளுயிரை நினைத்தற்கரிய திவ்வியதேகத்திற் சேர்த்து, எ-று. (௬௯)

விண்ணகம்போமொழொளிவிமானமீக்கொடு
பண்ணிசைவிஞ்சையர்பாடநாடகம்
எண்ணருமரம்பையரியற்றவேறினார்
அண்ணறன் றாதுவரவளைக்கொண்டரோ.

(இ-புரை.) ஆகாயத்தினிடத்துள்ள இருளை நீக்குகின்ற ஒளியையுடைய விமானத்தின்மேல் அவளை ஏற்றிக்கொண்டு, வித்தியாதரர்கள் பண்ணுடன்கூடிய இசையைப்பாடிவரவும், இத்தன்மையானதென்று மனதினாலும் நினைத்தற்கரிய அழகு முதலிய குணங்களையுடைய அரம்பை முதலிய மாதர்கள் நடனஞ்செய்துவரவும், (ஆகாசமார்க்கமாகப்) போனார்கள். எ-று. (௭௦)

இனி ௭௧-வது பாடல் முதல் ௭௫-வது பாடல் வரையில்
சிவலோகத்தின் பெருமையைச் சொல்லுகின்றது.

முக்குணவழிசெலுமுயற்சித்தீமையின்
எக்குணமுங்கடந்தின்பம்வேட்டவர்
தொக்குடனிருப்பதஞ்ஞானத்துன்னிருள்
புக்கவர்யாவரும்பொருந்தொணாததே.

(இ-புரை.) முக்குணங்களின்வழியே செல்லுகின்ற முயற்சியாகிய பொல்லாங்கினையுடைய எவ்விதகுணங்களையுங் கடந்து பேரின்பத்தை விரும்பினவர்கள் கூட்டமாகச் சேர்ந்திருக்கத்தக்கது: நிலைபெற்றதாகிய அஞ்ஞான இருளிற்சேர்ந்தவர்களெல்லாரும் பொருந்தக்கூடாதது. எ-று.

முக்குணம்-சத்துவம் இராசதம் தாமதம். (௭௧)

பானுமின்மினியொளிகெடுக்கும்பான்மைபோல்
வானமுச்சுடர்களுமழுங்கவெங்கணுந்
தானிமிரொளியதுசதுர்மறைத்தரு
மேனிமிர்சாகைக்கோர்வித்துமாயதே.

(இ-புரை.) சூரியன் மின்மினிப்பூச்சியின் ஒளியைக் கெடுக்குந் தன்மைபோல மேன்மைபொருந்திய முச்சுடர்களும் ஒளிமழுங்கும்படி எவ்விடத்தும்

பிரகாசிக்கும் ஒளியையுடையது: மேலுயர்ந்த சாகைகளையுடைய நான்குவேத மாகிய விருக்ஷத்துக்கு ஒருவிதையாயிருப்பது. எ-று சாகை என்பது. வேதத்தி னுட்பிரிவுக்கும் மரக்கொம்புக்கும் சிலேடை. (௩௨)

திருமறுமார்பனுங்கமலச்செல்வனும்
அருமையிற்பெறவின்பவாழ்வளிப்பதாங்
இருமையுமிருந்ததுமாயையாலெழுங்
கருமமுங்கடந்துநின்றருள்களிப்பதே.

(இ-புரை.) திருமாலும் பிரமதேவனும் அருமையாகப் பெற்றுக்கொள்ளப் பேரின்ப வாழ்வையளிப்பது; இவ்வுலகவாழ்வினால் வருஞ் சுகதுக்கங்களையும் சுவர்க்க போகத்தினால்வருஞ் சுகதுக்கங்களையும்; தன்னிடத்திலில்லாமல் இயல்பாகவே நீங்கியிருப்பது, மாயையினால் உண்டாகிற கருமங்களையும் இயல்பாக நீங்கி எக்காலத்தும் அழிவின்றித் திருவருட் களிப்படைந்திருக்கின்றது. எ-று. ஆங்கு-அசை ஸ்ரீவத்ஸமென்னும் மறு உண்மையின் திருமார்பனென்றார் (௩௩)

வேறு.

விஞ்சையரியக்கர்சித்தர்விண்ணவர்முனிவர்முத்தர்
வஞ்சிநுண்ணுசுப்பிற்றெய்வமடந்தையரமுதகானம்
பஞ்சமத்தியற்றும்வீணைநாரதர்முதலோர்பாங்கின்
அஞ்சலித்துவக்கும்வேதத்தந்தமுமஃதேயாமால்.

(இ-புரை.) வித்தியாதரர்களும் யக்ஷர்களும் சித்தர்களும் தேவர்களும் முனிவர்களும் முத்திபெற்றவர்களும் பூங்கொடிபோல் நுண்மையாகிய இடையினையுடைய அரம்பாஸதிரீகளும் அமுதம்போல மதுரத்தைத்தருகின்ற இசைப்பாடலை பஞ்சமம் என்னும் சுருதியில்வாசிக்கும் வீணையையுடைய நாரதர் முதலாகியவர்களும் உரிமையுடன் நமஸ்கரித்துச் சந்தோஷிக்கும்படியானவேதத்தின் முடிவும் அதுவேயாம். எ-று. (௩௪)

எம்மையாளுடையமாதுமிளம்பிறைபமுதங்காலச்
செம்மையார்பவளமேவணிச்செம்மலுமெடுத்ததாளச்
சும்மையானந்தஞானநடனத்தின்சுவைகனிந்த
திம்மையினெம்மனோர்புகல்வதோவீசலோகம்.

(இ-புரை.) எங்களை அடிமையாகவுடைய பார்வதிதேவியார் திருக்கரங்களில் எடுத்துத்தாக்கும் தாளத்திலுண்டாகின்ற நாதத்தின் மதுரம், இளந்திங்களானது அமுதகிரணமாகிய வெண்ணிலவைப் பொழிந்துகொண்டிருக்கச் செம்மைநிறம் பொருந்திய பவளம்போன்ற சடைமுடியினையுடைய பரமசிவம் தாண்டவஞ் செய்கின்ற ஆனந்த நடன மதுரமும், முதிர்ந்திருக்கின்றது. (ஆதலால்) இத்தப்பிறப்பினையுடைய எம்போல்பவர்களால் புகழ்ந்துசொல்

லத்தக்கதோ? சிவலோகமானது, எ-று பார்வதியார் தானந்தட்டப் பரமசிவம் தாண்டவஞ்செய்தது சங்காரகாலத்தில் சம்மை-காதம். (௬௫)

அன்னதன்மைத்தாயென் றுமடைந்தவர்மீள்கலாத
நன்னெறியுடைத்தாயார்க்குநணுகருஞ்சிவலோகத்திற்
பன்னகமவுலியானும்பாவைதமுவந்துகாணப்
பொன்னொளிவிமானத்தோடும்புலவையைச்சேர்த்தனரே.

(இ-புரை.) அப்படிக்கொத்த தன்மை யுடையதாகியும், தன்னிடத்தில் அடைந்தவர்கள் எக்காலத்தும் நீங்காத நல்ல முறைமையை யுடையதாகியும் யாவர்க்கும் பொருந்துதற் கரியதுமாகிய சிவலோகத்தில், பாம்பணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய கயிலாயபதியும (அவரிடப்பாகத்திலிருக்கும்) உமாதேவியாரும் திருவுளத்தில் மகிழ்கூர்ந்து நோக்கும்படிப் பொன்னொளியையுடைய விமானத்தோடும் அப்புலைமாதினைச் சேர்த்தார்கள் ' எ-று. (௬௬)

அருந்தவமன்னகேளாயவணிலையிஃதுநீயும்
வருந்தல்கோகன்னமென்னும்வளநகர்மருவியீசன்
திருந்துபூசனைபுரிந்துசிவநிசித்துயிலைநீக்கி
யிருந்துபைந்தளிர்வில்வத்தாலருச்சிநின்னின்னனீங்கும்.

(இ-புரை.) அருமையாகிய தவஞ்செய்த மன்னவனே கேட்பாயாக: அந்தப் புலைச்சியினிலைமை யித்தன்மையது, நீயும்வருந்த வேண்டுவதில்லை; கோகன்னமென்கிற வளப்பம்பொருந்திய தலத்திற்சேர்ந்து, நம்மிறைவனாகிய மாபலவிலிங்கேசன் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க பூசையினைச் சிவராத்திரியிற்செய்து, நித்திரை நீங்கியிருந்து, பசுமை நிறமுள்ள வில்வத்தளிரினால் அருச்சனை செய்வாயாக; அங்ஙனம் செய்யில் உன்னுடைய துன்பம் நீங்கும். எ-று. பில்வத்தின் திரிபு வில்வம். (௬௭)

என்றுவீறுயர்கோகன்னமான்மியமியம்பிக்
கொன்றைவேணியன்சிவநிசிவிரதமுங்கூறி
வென்றிவேன்மனுவேந்துக்குவிடைகொடுத்தருளிச்
சென்றுகோதமன்மிதிலையங்கடிநகர்சேர்ந்தான்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு இன்பமிகுந்த கோகன்னமான்மியத்தைச் சொல்லி பின்னுங் கொன்றைமாலையணிந்த பரமசிவனுடைய சிவராத்திரி விரதமான்மிய முஞ்சொல்லி, வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதத்தையுடைய மனுவென்னும் அரசனுக்கு உத்தரவு கொடுத்தனுப்பிவிட்டுக் கோதமரானவர் அவ்விடம் விட்டுச்சென்று காவலைக் கொண்ட அழகிய மிதிலைப் பட்டணத்துக்குப்போனார். ( )

மறையோர்திருவடிக்கு மகிழ்ந்துவேவ ரவோன்
பூகவார்பொழிற்கோகன்னமாநகர்பொருந்தி

மாகமாமதிச்சிவநிசிவரன்முறைநோற்றுச்
சோகமேதருபழவினைமுழுவதுந்தொலைத்தான்.

(இ-புரை.) கவுதமர்போன பின்பு வேலாயுதத்தையுடைய திண்மைவாய்ந்த அவ்வாசனைவன் ஆநந்தசாகரத்தில் மூழ்கி அகமகிழ்ந்து, கமுகமா முதலாகிய விருக்ஷங்கள் நெருங்கி நீண்ட சோலைகள் சூழ்ந்த வளப்பம்பொருந்திய கோகன்னமென்னுந் தலத்திற்போய்ச் சேர்ந்து, பெருமைதங்கிய மாசிமாதச் சிவராத்திரியில் முறைமைப்படி விரதமனுஷ்டித்து, ருஷி புத்திரனைக்கொன்ற பாதகத்தை நீக்கியதுமல்லாமல், முன் செனனங்களிற்செய்த சோகத்தையே தருகின்ற வினைகளையெல்லாமும் நீக்கினான். எ-று. பூகம் கமுகம்-பாக்குமரம்.

மூ ன் ற வ து.

சிவராத்திரியிற்கன்மாடபாதராசன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம். ௱௭௧.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

சிவராத்திரியில் விமரிசன்முத்திபெற்ற

அத்தியாயம்.

கருமணியனையகண்டன்கதையினையிவ்வாறென்று
தெருளுறச்சூதன்சொன்னான்றெளிந்தனர்கேட்டுப்பின்னும்
இருவினைதொலையவின்னுமீசனதருளிற்கேய்ந்து
வருகதைபுகறியென்னமுனிவரர்வழங்கலோடும்.

(இ-புரை.) நீலரத்தினம்போன்ற கண்டத்தையுடைய மகா பலவிலிங்கராதன் சரித்திரமாகிய சிவராத்திரி மான்மியம் இம்முறைமையை யுடையதென்று தெளிவுறும்படிச் சூதமுனிவர் சொன்னார். அதை நைமிசாரணிய முனிவர்கள் கேட்டுத் தெளிந்தவர்களாய்ப் பின்னும், முனிவரே! எங்களிருவினைகளும் நீங்கும்படிப் பரமசிவனுடைய கிருபையைப் பெறத்தக்கதாக நடந்திருக்குஞ் சரித்திரங்களைச் சொல்லவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக் கொள்ளவும் சூதமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று. (க)

சிவநிசியளவையுமன்பர்செய்கையு
நுவலருந்தகையவாமெனு நுவன்றனம்
புவனியிலான்றிருப்பூசைகொண்டொரு
தவமிலான்பெற்றமைசாற்றுவாமரோ.

(இ-புரை.) சிவராத்திரி மான்மியமும் அந்தவிரதம் அனுஷ்டித்த அடியார்கள் செய்கையுஞ் சொல்லுதற்கரிய பெருமையை யுடையனவாயிருந்தாலும், தெரிந்தமட்டில் சொன்னோம்; இனி இந்தவுலகத்தில் பரமசிவனது சிவராத்திரி பூசையைக்கண்டு தவமில்லாதவனாகிய ஒருவன் அடைந்த நற்கதித் தன்மையைச் சொல்லுகிறோம். எ-று. அரோ-அசை. (உ)

பாரிடைக்கிராதர் தம்பதிக்குநாயகன்
பேரிகல்விமரிசனென்னும்பெற்றியோன்
சோரிவேற்றுளையான்றுரகத்தேரினன்
மாரியினிருநிதிவழங்கும்வண்கையான்.

(இ-புரை.) இவ்வுலகத்தி லிருக்கும வேடருக்கு நாயகனா யிருப்பவன்; மிகுந்த வலியையுடைய விமரிசனென்னும் பெயரையுடையவன்; குதிரைகட்டிய தேரையுடையவன்; இரப்பவர்க்கு மேகம்போல மிகுந்த திரவியங்களைச் சொரியும் வளப்பம் பொருந்திய கையையுடையவன். எ-று. (இன்னும் எத்தன்மை யுள்ளவனென்றால்,) சோரி-உதிரம். (௩)

தீதுறுதசைவரைவின்றித்தின்பதாற்
கோதறுவேட்டையிற்புரிந்தகொள்கையான்
வேதியர்மகளிரேமுதலவெம்புலை
மாதரீறனுதினமருவும்வேட்கையான்.

(இ-புரை.) குற்றம்பொருந்திய மாமிசங்களை அளவில்லாமல் தின்பதினால் பழுதுபடாத வேட்டையில் விருப்பங்கொண்ட செய்கையை யுடையவன்; (இதுவுமல்லாமல்) பிராமண ஸ்திரீகள்முதல் கொடிய நீசஸ்திரீக ளிறுதியாகச் சொல்லப்பட்ட (எல்லாச்சாதி ஸ்திரீகளையும்) நாள்தோறும் புணருகின்ற ஆசையையுடையவன். எ-று. வரைவு-அளவு. (௪)

ஏழிரண்டாந்திதியெதிர்ந்தஞான்றெலாஞ்
*சூழியங்கடகரியுரித்ததோன்றலை
வாழியவெனவிசேடிதமாட்டியாற்
பாழியம்புயத்தவன்பூசைபண்ணுவான்.

(இ-புரை.) பலம்பொருந்திய அவ்வேடவரசன் மேற்கூறிய கொடிய செய்கையை யுடையனுயிருந்தாலும், சதுர்த்தசிவருகின்ற நாளிலெல்லாம் முகபடாங்கட்டத் தக்கதாகிய கபோலமதத்தையுடைய யானையையுரித்த பரமசிவனை (சங்கரவாழ்க சம்புவாழ்க சதாசிவவாழ்க என்று சிவநாமங்களை யெடுத்துத்) தோத்திரஞ்செய்து மாட்சிமையுடன் பூசைசெய்வான். எ-று.

குழி-யானைமுகபடாம்; கடம்-மதம்; பாழியம் என்பதில் அம்சாரியை, மாட்சியாற் பூசைசெய்தலாவது பூசாத்திரவிய முதலாகிய உபகரணங்களிற் குறைவில்லாமற் செய்தல். (௫)

பூசனைபிறுதியிற்புளகமீக்கொள
ஈசனையேத்துநின்றுடுமேழிசை
மாசறப்பாடும்பின்வணங்குமற்றவ
னேசமித்துணையெனநிகழ்த்தறபாலதோ.

(இ-புரை.) இவ்வாறுசெய்யும பூசையின் முடிவில் உடலிலபுளக முண்டாம்படி பரமசிவனைத் தோத்திரஞ் செய்வான்; நின்றுகொண்டு (பரமசாஸ்திரத்தின் கிரமப்படி) நிருத்தஞ்செய்வான்; சத்தசுரங்களும் வழுவாமல் கீதங்கள் பாடுவான்; பின்பு (அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கத்துடன்) பணிகுவான்; அவனுடைய சிவநேச மிவ்வளவென்று அளவிட்டுச் சொல்லும் பான்மையையுடைய தன்று.()

ஏழிசையாவன:— சஷமம ரிஷபம் காந்தாரம் மத்திமம் பஞ்சமம் தைவதம் நிஷாதம என்பனவாம்; இவற்றின் முதலெழுத்துக்களால் சரிகமபதநி என்றும் கூறுவர் (௬)

இன்னணம்புரிந்தவனிறைமைபூண்டுதன்
செங்நெறிச்செய்யகோறிசைகண்மீச்செல
நன்னெறியாவருநடப்பநன்கிலாப்
புன்னெறிதுரந்தறம்புரக்குநாளினே.

(இ-புரை.) இம்முறைமையாகப் பூசைசெய்கின்றவன் அரசாட்சிசெய்யுந் தன்மையினையு முடையவனுய்ச் செவ்வையான முறைமையை நடத்துகின்ற தன் செங்கோலானது திக்குகளெல்லாஞ் செல்லவும், எல்லாரும் தனது நல்மார்க்கத்தில் நடக்கவும், நன்மையில்லாத தீயநெறிகளை யெல்லாம் நீங்கித் தருமத்தைப் பாதுகாக்கும் நாளில். எ-று. செங்கோல்-அரசநீதி; புரத்தல்-காத்தல் .()

வேறு.

ஆண்டகைகுமுதவதியெனுமனைவியவனடிதொழுதிகல்வேலோய்
காண்டகுவனப்பினிதியிற்றவத்திற்கல்வியினறிவினேரில்லாய்
வேண்டருபிறையான்பூசனைவழாதுசெய்புநீதிவினைக்கிடமாய்ப்
பூண்டவுணருந்திநெறியிலாமடவார்போகமேநுகர்வனுபுகலே.

(இ-புரை.) யாதொன்றினுக்கும் அஞ்சாத வீரத்தன்மையையுடைய அவ்வரசன் மனைவியாகிய குமுதவதி யென்பவள் (ஒருநாள்) தன்கணவன் பாதத்தைத்தொழுது, பகைவரைப் பகைக்கும் வேற்படையும் யாவரும் (வியப்புடன்) பார்க்கத்தக்க கட்டழகும் நீதியும் தவமும் கல்வியும் அறிவும் மிக்குடைத்தாய் ஒப்பில்லாத என் நாயகரே! (தேய்வதும் வளர்வது மில்லாமல்) எக்காலமும் ஒரேதன்மையாயிராநின்ற இளந்திங்களை யணிந்திருக்கும் சந்திரசேகரனாகிய பரமசிவனுடைய பூசையை ஆகமவிதிப்படி செய்கின்றநீர் பாவத்துக்கிடமாய்ப்பொருந்திய மாமிசங்களைத்தின்று, முறைமை யில்லாமல் ஸ்திரீகள் போகங்களையே அனுபவிக்கின்றது (என்னகாரணம்) அடியாளுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்றனள். எ-று.

என்றவளுரைத்தவாசகங்கேளாவிறைமகன்குறுநகைகோட்டிக்
குன்றெனவுயர்ந்தகுவிமுலைமடவாய்கூறுவல்கேட்டிநீயென்ன
முன்றவப்பயனாலிறந்ததுநிகழ்வுமுன்வருங்காலமுமுணர்ந்தேன்
அன்றுமுற்பவத்தோர்ஞமலியாய்ப்பம்பையணிநகரதனின்வந்துதித்தேன்.

(இ-புரை.) (இப்படிக்கொத்த பாவ கிருத்தியங்களைச் செய்வதற்குக் காரணமென்ன) சொல்லுமென்று தன்மனைவி சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டு அவ்வரசன் புன்னகைசெய்து, பொன்மலைபோல் உயர்ந்து குவிந்த ஸ்தனங்களை யுடையபெண்ணே! நான்சொல்வது கேட்பாயாகல்; பூர்வஞ்செய்த தவப்பயனால் இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் அறிந்தேன்; முற்பிறப்பில்நான் ஒருநாயாய்ப்பிறந்து அழகுள்ளதாகிய பம்பைநகரத்தில் வாசமாயிருந்தேன்

கேளா செய்யா என்னும் வாய்பாட்டுவினையெச்சம் ஞமலி-நாய். (௧௯)

மாலயன்காணாவடிமுடிக்குரிசின்மதியணிபம்பைநாயகன்றன்
ஆலயங்குறுகிப்பலிக்கிடுமடிசிலருந்துவாய்புகுந்திடுமளவிற்
காலவன்றூதரிவனெனக்கண்டோர்கல்லினாற்கதையினாற்றாக்கப்
ஓலொடுவெருவியாலயம்வலங்கொண்டோடினேனுயிர்பிழைத்துய்வான்

(இ-புரை.) (பம்பைநகரத்தில் வாசமா யிருக்கும்போது) ஸ்ரீவிஷ்ணு பன்றியுருவங்கொண்டு பாதாளத்தைப் பிளந்து கொண்டுபோய்த் தேடியுங் காணப்படாத) திருவடிகளையும், பிரமன் (அன்னமாக உருவங்கொண்டு பறந்துமேலுலகம்போய்த் தேடியுங்காணாத திருமுடியையு முடைய இறைவனும் சந்திரசேகருமான பம்பையென்னுந்தலத்தில் வீற்றிராநின்ற பரமசிவனது ஆலயத்திற்சேர்ந்து, பலிக்காகவைக்கும் அன்னத்தை உண்ணச்சென்றகாலத்தில், யமனுடைய தூதரிவர்களென்று சொல்லும்படி என்னைக்கண்டவர்கள் கல்லினாலும் தடியினாலும் அடித்துத்துரத்த நான்பயந்து குரைத்துக்கொண்டு உயிர்தப்பிப் பிழைக்க அந்த ஆலயத்தை வலமாகச்சுற்றிக் கொண்டோடினேன் எ-று. தூல்-ஓலம். (௨௦)

சினகரமொருவிப்போகுவான்வழிகணேடினேன்கண்டிலேன்றிகைத்தேன்
மனவலியிளைத்தும்பலிசொரிபீடவருங்குநின்றீசனைநோக்க
அனகனுக்கன்றுசிவநிசியாகவருஞ்சுடர்த்தீபமோடெடுத்தல்
வினையறக்கண்டேன்கண்டெழியொருவன் வெஞ்சரந்தாக்கலும்விளிந்தேன்.

(இ-புரை.) (ஓடியநான்) அந்த ஆலயத்தை நீங்கிப்போவதற்கு வழிகள் தேடிகாணமல் திகைத்து, மனவலியும் இளைத்துப் பலிபோடுகின்ற பீடத்தின் அருகில்நின்று சிவலிங்கபெருமானைப் பார்த்தேன்; அன்று சிவராத்திரி யாதலி ஞல் நிர்மலனுகிய அந்தச்சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு (யாவருந் தரிசனஞ் செய் யக்) கிடைப்பதற்கரிய சுடரினையுடைய தீபாராதனை முதல் சில ஆராதனை செய்வதை என்பாவங்களெல்லாம் நீங்கும்படிக்கண்டேன் அப்படிக் கண்டவல வில் (ஒருவன் வில்லைவளைத்து) கொடிய பாணத்தை பிரயோகஞ் செய்ய (அது என்மேல் தைத்தவுடன்) இறந்தேன். எ-று அனகன்-பாவமற்றவன்; அகம்-பா வம்-மலம். (கக)

அருஞ்சுடர்த்தீபமெடுத்தபூசனையினமலனைமாலையம்போது
விரிஞ்சனுங்காணுமணிமுடிதமியேன்விளிந்திடும்வேலைகண்டதனுற்
பரஞ்சுடர்[illegible]யில்வலங்கொளப்புகுந்தபண்பினுற்பாரினிற்பகைஞ
ருாஞ்[illegible]றைவனுயுதித்தேன்காலமூன்றினையுமுற்றுணர்ந்தேன்.

(இ-பு[illegible]ந்திபபொழுது (செய்யுஞ் சோடசோபசாரங்களில் ஒன்று கிய) அரியசுட[illegible]பமேந்திய பூசாகாலத்தில் பிரமனுலுங் காணப்படாத அப் பரமபதியினுடைய திருமுடியைத் தமியேனுகிய நான் இறக்குஞ் சமயத்தில் தரிசித்ததினுலும், அந்தப்பரஞ்சுடர் வீற்றிருக்கும் ஆலத்தைப் பிரதக்ஷணம் வந்த தன்மையினுலும், இந்த வுலகத்தில் பகைவருடைய, மார்பைச் சுடத்தக்க கொடிய வேலாயுதத்தையுடைய அரசனுகப் பிறந்தேன். (அவ்வாறு பிறந்ததினு லும்) திரிகாலங்களையும் அறிந்தவனுனேன். எ-று. (கஉ)

ஆதலாலிந்தநல்வினைப்பலத்தையளித்ததுசிவநிசியென்று
மாதராயின்றும்வருமதிதோறும்வளர்பிறைதேய்பிறையிரண்டிற்
பேர்துமப்பக்கமேழிரண்டெய்திற்பொருந்துமச்சிவநிசிபோல
மேதகுபூசையனுதினந்தன்னின்விசேடமாய்வழிபடுகின்றேன்.

(இ-புரை.) ஆதலால் பெண்ணே! சிவராத்திரியானது (உலகத்தில் இழிவு ள்ள செந்துவாகிய நாயாகப் பிறந்திருந்த எனக்கும் இப்படிக்கொத்த அரச போகத்தை அனுபவிக்கத்தக்க, நல்வினைப் பயனைக் கொடுத்ததென் றுட்கொ ண்டு இந்தப்பிறப்பிலும் மாதமாத வருகின்ற பூர்வபக்ஷம் அமரபக்ஷம் என்னு மிரண்டு பக்ஷங்களிலும் பதினன்காந் திதியாகிய சதுர்த்தசியில் மாசிமாதத்தி ல் பொருந்துகின்ற அம்மகா சிவராத்திரியில் பூசைசெய்வது போலவே மேன் மைபொருந்திய சிவபூசனை நித்யத்திலும் விசேஷமாகச் செய்துவருகின்றேன்.()

இன்னணம்புரியும்பூசையிற்றீமையகற்றுமோவெனவினவுதியேன்
மன்னனைக்கயிலைவாதனைவழுத்தின்மலையெனக்குவித்தவிந்தனத்தைச்
செந்திறப்பொறித்தீநுழைந்துநீறாக்குஞ்செய்கைபோற்பவமெலாந்தீர்க்
அன்னதானீயிமாணடிக்கமலத்தருச்சனைபுரிதியாணங்கே. [கும்

(இ-புரை.) தெய்வப்பெண்ணை யொத்தவளே! இவ்விதமாகச்செய்யும் பூசையினால் பாபங்கள் நீங்குமோ? என்று கேட்பையாகில், சொல்லுகிறேன் கேட்பாய்; தேவர்களுக்கெல்லாம் இறைவனும், ஸ்ரீகயிலாசத்தில் வீற்றிருந்து வேண்டுவோர்க்கு வேண்டிய வரங்களை ஈவோனுமாகிய சாம்பசிவமூர்த்தியை ஒருதரம் தோத்திரஞ்செய்தால், மலைபோலப் போரிட்ட விறகுகளைச் செம்மைநிறமுடைய தீப்பொறியானது நுழைந்துசாம்பராக்கிவிடுந் தன்மைபோலப் பாபங்களையெல்லாம் நீக்கிவிடும், ஆகையால், நீயும் பரமசிவனுடைய திருவடித்தாமரைகளை அருச்சனைசெய்யக்கடவாய். எ-று. இந்தனம்-விறகு (௧௪)

என்றதுகேட்டதுடியிடைமடவாளிளநிலாமுறுவன்முன்றோன்ற
மன்பதையுள்ளுங்காலமூன்றுணரவல்லையேயெனக்குமுற்பிறப்பின்
வன்புறுமேதாற்றமுழதுரையென்னமல்லிகார்ச்சுனவரன்மன்னி
யின்புறுகோயிற்புறவதாயுதித்தாங்கிருந்தநீயிரைகவர்ந்துண்பான்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு தன்கணவன் சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்ட தமருகம்போன்ற இடையினையுடைய அம்மாதானவள் சந்திரனது இளங்கிரணம்போற்புன்சிரிப்புவிளங்க, நீர் மனிதர்கள் நினைக்கும் திரிகாலங்களையும் அறியமாட்டுவீராகில், எனக்கு முன்பிறப்பில் என்ன சென்மம் நேரிட்டிருந்ததோ அந்தச் சென்மத்தையும் அதில் நடந்த செய்திகள் யாவையும் சொல்லுமென்று வினவ, மல்லிகார்ச்சுனேஸ்வரா அன்புடன் வீற்றிராநின்ற கோயிற்புறாவாகப் பிறந்து, அவ்விடத்திலிருந்த நீ ஒருநாள் இரைதேடி யுண்ணுவதற்காக. எ-று. துடியிடை-உடுக்கைபோன்ற இடை. மன்பதை-மனிதர். (௧௫)

செந்நிறத்தசையொன்றெடுத்து நீவரவுஞ்சினவிழிபெருணைவந்தணுகி
யன்னதுவலிதிற்கவர்வனென்றனையமுன்றபின்றொடர்தலும்வெருவிப், பொன்னெடுங்கோயில்வலங்கொடுபோந்துபொருவிடைக்கொடிதுகடுங்கம்பத், துன்னுபுகாந்தங்கொதுங்கிநீயிருப்பத் தொடர்ந்தவக்கங்கமுங்கண்டே.

(இ-புரை.) செம்மை நிறத்தையுடைய ஒருமாமிசத்துண்டினை நீயெடுத்துக்கொண்டு வரும்போது, கோபத்தால் சிவந்தகண்களையுடைய ஒரு பருந்து வந்துசேர்ந்து, அந்த மாமிசத்தைக் கிரகித்துக் கொள்ளுவனென்று கோபித்து உன்னைப்பின் தொடரவே நீ பயந்து பொன்னாற்செய்யப்பட்ட அந்தப் பெரிய கோயிலைப் பிரதக்ஷிணமாகப் பறந்துபோய்ப் போர் செய்யத்தக்க ருஷபக் கொடிகட்டும் பெரியகம்பத்தில் தங்கி; மறைந்தொருபக்கத்திலிருக்க; அப்படி

மறைந்திருக்கும் உன்னைத் தொடர்ந்துவந்த பருந்தும் உன்னைக்கண்டு. எ-று எருவை கங்கம்-பருந்து. (௧௬)

சூழிமால்கரியின்றோட்டியிற்கூர்ந்ததுண்ட வெம்படையினாற்கொத்தி
வாழியவுன்னையுயிர்செகுத்தந்தவன்றசைகழுகுகொண்டேக
வீழுதீயீசன்சன்னிதிப்பட்டுவிளிதலான்முன்வலஞ்செயலால்
ஆழிநீருடுத்ததராபதிமகளாயவதரித்தெமையுமடைந்தாய்.

(இ-புரை.) அப்படிக்கண்ட பருந்தானது முகபடாங்கட்டிய யானையைக் கொத்துகிற அங்குசத்தைப்போலக் கூர்மையுள்ள தன் அலகாகிய வெவ்விய ஆயுதத்தினால் உன்னைக்கொத்தி உயிரைக்கொன்று, (நீகொண்டுவந்த கொழுத்த) வலிய மாமிசத்தைக் கவந்துக்கொண்டு போய்விட: துசஸ்தம்பத்தி விருந்து விழுகின்ற நீ சிவசந்நிதிக்கெதிரில் விழுந்து இறந்ததினாலும், முன்னை பிரதக்ஷிணஞ் செய்ததினாலும், சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமிக்கிறைவனாகிய அரசன் புத்திரியாகப் பிறந்து என்னையும் விவாகஞ்செய்து கொண்டாய். எ-று வாழிய என்பது முன்னிலையசை. (௧௭)

வேறு.

இவ்வாறுகொற்றமுடிமன்னனிறுத்தலோடுஞ்
செவ்வாய்மழலைக்கிளியன்னவள்செப்பலுற்றாள்
ஒவ்வாதவும்மையுடனிம்மையுமுற்றுணர்ந்தேன
எவ்வாறினிமேலிருவோருமுதிப்பதென்றாள்.

(இ-புரை.) வெற்றியுள்ள மகுடவர்த்தனனாகிய அரசன் இப்படிச் சொன்னவுடன் சிவந்தவாயையும் மழலைச் சொல்லையுமுடைய கிளியொத்தவள் சொல்லுகின்றாள்; ஒவ்வாததாகிய முற்பிறப்பும் இப்பிறப்பும் நன்றாக அறிந்துகொண்டேன், இனிமேல் நாமிருவரும் எவ்விதப்பிறப்பாகச் செனிப்போமென்றாள். எ-று. முன்பிறப்பின் றன்மை மிருகமாகவும் பக்ஷியாகவும் நேரிட்டமையின் ஒவ்வாத வும்மையெனப்பட்டது. இறுத்தல்-சொல்லல்; உம்மை-முற்பிறப்பு,

கேளாயிரண்டாம்பவத்தன்மைகிளத்துவன்யான்
வாளார்விழியாய்புகழ்ச்சிந்துநன்னாட்டுவந்து
தாளார்கழன்மாமுடிமன்னவர்தாழ்ந்திறைஞ்சுந்
தோளாடல்வேந்தாயரசாள்வனித்தொன்ஞாலம்.

(இ-புரை.) வாளொத்த கண்களையுடைய பெண்ணே! இனிவரும் இரண்டாம்பிறப்பின் தன்மையை நான் சொல்லுகிறேன் கேட்பாய்; புகழ்தங்கியநல்ல சிந்துதேசத்தில் பிறந்து வீரகண்டைகட்டியகாலையும் பெரியகிரீடம் அணிந்தமுடியையுமுடைய அரசர்கள் தாழ்ந்து வணங்கும்படியான வெற்றிபொருந்தியதோள் வலிமையுடைய மன்னவனாகிப் பழையதாகிய இந்தப்பூமியை என்னாக்கினைக்குட்படுத்தி அரசாட்சிசெய்வேன். எ-று. (௧௮)

செல்லார்நறும்பூங்குழற்காமருசெல்விநீயு
மல்லார்புயன்றஞ்சயன்றந்தமடந்தையாகித்
தொல்லாரணத்தின்முறையேதொடைசூட்டியெற்கே
யில்லாகிமுல்லைவடமீனினிமைந்து வாழ்வை.

(இ-புரை.) நீருண்டமேகம்போற் கறுத்து வாசனை தங்கிய பூமாலையணிந்த அளகபாரத்தையுடைய அழகிய பெண்ணே! நீயோவென்றால், பலம்பொருந்திய தோளையுடைய தஞ்சயனென்னும் அரசன் புத்திரியாகிப் பழைய வேதவிதிப்படி யெனக்கே மணமாலைசூட்டி மனைவியாகி, கற்பிற்சிறந்த அருந்ததிபோல வாழ்குவை எ-று. முல்லை-கற்பு. வடமீன்-அருந்ததி. (உ0)

வேறு.

யாசிழைப்பரவையல்குற்பனிமொழியணங்கேகேளா
யாசின்மூன்றும்பவகதிலணிசவுராட்டிநாட்டில்
வாசவன்றிருவின்மிக்கமன்னனாய்த்தோன்றியந்தக்
காசினிமுழுதுமாயனேபொதுவறக்காவல்பூண்பேன்.

(இ-புரை) பைம்பொன்னாற் செய்யப்பட்ட மேகலாபரணம் அணியும் பரந்த அல்குலையும், குளிர்ச்சிதங்கிய வசனத்தையுமுடைய பெண்ணே! கேட்பாயாக; குற்றமில்லாத மூன்றாம்பிறப்பில் அழகிய சவுராட்டிரநாட்டில் இந்திரசெல்வத்தினுமிக்க செல்வமுள்ள மன்னவனாய்ப்பிறந்து, அந்தத் தேசமுழுவதும் பொதுவின்றி நானே அரசு செய்வேன் எ-று. (உக)

கொங்குடைந்தொழுகும்பைந்தார்க்குவிமுலையணங்கேநீயு
மங்குல்கண்படுக்குந்தண்காதளந்திகழ்கலிங்கநாட்டிற்
செங்கைவேற்கலிங்கர்கோமான்றிருமகளாகத்தோன்றி
யங்கெனக்குரிமையாகிவைகுவையளப்பில்காலம்.

(இ-புரை.) முருக்குடைந்து தேனொழுகாநின்ற பசிய பூமாலையணிந்த தனங்களையுடைய பெண்ணே! நீயும் மேகம் கண்வளரும்படி (உயர்வாகிக்) குளிர்ச்சிபொருந்திய சோலைகள் சூழ்ந்த வளப்பமிகுந்த கலிங்கதேசத்தில் வேலேந்திய செங்கையையுடைய கலிங்கராசன் திருமகளாய்ப்பிறந்து, அந்தச் சென்மத்திலும் எனக்குரிமையுள்ள மனைவியாகி, அளவில்லாதகாலம் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பை. எ-று. மேகம் கண்வளர்தலாவது-நீங்காமல் சூழ்ந்துகொண்டிருத்தல்.

குழலினத்யாகிற்றேனிற்குயிலினிலயிழ்திற்றேய்ந்த
மழலையஞ்சொல்லாய்நாலாம்பவத்திலின்மணிசெய்மாட

நிழலிருள்சீக்குஞ்செவ்விநிறைந்தகாந்தாரநாட்டிற்
கழல்புனை துணைத்தாள்வைவேலிறைவனுயுலகங்காப்பேன்.

(இ-புரை.) (அந்த மூன்றும்பிறப்பு நீங்கினபின்பு) வேய்ங்குழலினிசையிடத்தும் வெள்ளப்பாகினிடத்தும் தேனினிடத்தும் குயிலோசையினிடத்தும் தேவாமிர்தத்தினிடத்தும் தோய்ந்ததுபோல மிகுந்த மதுரம்பொருந்திய மழலைச்சொல்லை யுடையவளே! நாலாவது பிறப்பில் யான் அரதனங்கள் பதித்திருக்கும் மாளிகைகளின் ஒளியானது இருளைக் கெடுக்கும்படியான அழகுநிறைந்த காந்தாரதேசத்தில் வீரகண்டையணியுங் கால்களையுடைய கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதமேந்தும் அரசனாகிப் பூலோகத்தை ரக்ஷிப்பேன். எ-று. வை-கூர்மை.

நஞ்சினிலமிழ்திற்றோய்ந்துநலந்திகழ்நெடியவாட்கண்
வஞ்சிநுண்ணிடையாய்நீயுமகதர்கோன்மகளாய்த்தோன்றி
யஞ்சனக்கடல்சூழ்வையமளிக்குமென்மனைவியாகிப்
பஞ்சின்மெல்லடியார்போற்றப்பரிவுடன்வாழ்வைமாதோ.

(இ-புரை) விஷத்திலும் அமிர்தத்திலுந் தோய்ந்து அழகுடன் விளங்குகின்ற நெடியவாள்போன்ற கண்களையும், பூங்கொடி போன்ற இடையினையுமுடையவளே! நீயும் மகததேசாதிபதி மகளாய்ப்பிறந்து, கருமைநிறமுள்ள கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தை இரக்ஷிக்கும் என்மனைவியாகி, பஞ்சினைப்போல மிருதுவாகிய பாதங்களையுடைய மாதர்கள்போற்றப் பரிவுடன் வாழ்குவை.

ஆடவருக்குப் பொதுப்பார்வையால் வருத்தத்தையும், சிறப்புப் பார்வையால் இன்பத்தையும் தருதலின், நஞ்சிலும் அமிழ்திலும் தோய்ந்த கண்களென்றார். (உசு)

வேறு.

பண்ணியன்மகரவீணையுங்குழலும்பழுத்தமுதளவிபகுதலைப்
பெண்ணணங்கைத்தாம்பிறப்பினிலவந்திப்பெயருடைப்பெரியநாடளிக்கும்
அண்ணலஞ்செங்கோலரசன்யானுகவருவனீதசாருகன்மகளாய்
மண்ணியவிழவில்மாலையென்புயத்தில்வனைகுவைமணந்தினிதிருப்போம்.

(இ-புரை.) (அந்த நாலாம்பிறப்பு நீங்கினபின்பு) முழங்கு இசைபாடுமியல்பினையுடைய மகரவீணையைப் போலவும் வேய்ங்குழலைப்போலவும் மதுரமூறிக்கு, தேவாமிர்தத்தைக் கலந்ததுபோ விராநின்ற குதலைச் சொற்களையுடைய பெண்ணணங்கே! ஐந்தாம்பிறப்பில் அவந்தியென்னும் பெயருள்ள

பெரியதேசத்தையளிக்கும் பெருமைபொருந்திய அழகிய செங்கோற்செலுத்தும் அரசனாக நான்பிறப்பேன்; நீ தசாருகனென்னும் அரசன்மகளாய் பிறந்து, அலங்காரஞ்செய்த கல்யாணமண்டபத்தில் என்புசங்களில் மாலைசூட்டுவை; அதற்குமேல் நாமிருவருங்கூடி வாழ்குவோம். எ - று.

வீணைகள் பெரும்பான்மை நால்வகைப்படும். அவை பேரியாழ் மகரயாழ் சகோடயாழ் செங்கோட்டியாழ். பேரியாழிற்கு நரம்பு (உக.) மகரயாழிற்கு (கஎ.) சகோடயாழிற்கு (கசு.) செங்கோட்டியாழிற்கு (எ.) (உரு)

வெண்பா.

பேரியாழ்பின்னுமகரஞ்சகோடமுடன்
சீர்பொலியுஞ்செங்கோடுசெப்பினார்—தார்பொலிந்து
மன்னுந்திருமார்பாவண்கூடற்கோமானே
பின்னுமுளவோபிற.

ஒன்றேடிருபதுமோரேழ்மேற்பத்துடனே
நின்றபதினாறேழுமேநெடுங்காற்—குன்றாத
நால்வகையாழிற்குநன்னரம்புசொன்முறையே
மேல்வகைநூலோர்விதி.

குழலானது மூங்கில் சந்தனம் வெண்கலம் செங்காலி கருங்காலி என்னுமிவைகளில் ஒன்றாற் செய்யப்படுவது.

வாங்கியமூங்கிலுமாசந்துவெண்கலமும்
பாங்குடைச்செங்காலிகருங்காலி—பூங்குழலாய்
கண்ணனுவந்தகுழைக்கிவைகளாமென்பார்
பண்ணமைந்தநூல்வல்லோர்பார்த்து.

மூங்கிலினாற் செய்வதே உத்தமம்; இவை சிலப்பதிகாரத்திற்காண்க.

வாளெனத்துளங்கிக்குருதிதோய்வேலின்வரிபரந்தமுதொடுவிடத்தின்
கோளுறப்பிறழுநெடுங்கணாயாருங்குலப்பிறப்பதனின்யானத்தின்
நீள்பெயர்நாட்டிற்கரசனாய்வருவனீயும்போயயாதிகன்னிகையாய்
நாளணிவிழவினல்லணியணிந்தென்னன்மனையாகிவாழ்குவையால்.

(இ-ள்.) வாளாயுதம்போல ஒளிபொருந்தியும், பகைவருதிரந்தோயத் தக்க வேலாயுதம்போல வரிபொருந்தியும், அமுதம்போல நன்மையைத் தருவதும், விஷம்போலத் தீமையைத்தருவதுமாகப் பிரகாசிக்கும் நெடியகண்களையுடைய நாயகியே! சிரேஷ்டமான ஆரும்பிறப்பில் நான் அஸ்தினாபுரி

யினுக்கு மன்னவனும் வருவேன்; நீயும் யயாதிராசன்மகளாய்ப்பிறந்து அலங்காரஞ்செய்யும் கலியாணத்தில் நல்லமுகூர்த்தத்தில் மாங்கலியசூத்திரந் தரித்துக்கொண்டு எனக்கு நல்லமனைவியாய் வாழ்குவை. எ-று.

அந்த ஆறும்பிறப்பு நீங்கின பின்பு. (உசு)

வேறு.

வம்பைமுனிந்துமுகங்கறுத்துமணிவாரறுத்துமதவேழக்
கொம்பைவெகுண்டதுணைமுலையாயேழாம்பிறப்பிற்கூடற்கோ
னிம்பமணியுந்தமிழ்ப்பாண்டிதிருபன்றனக்குமகனாகி
யம்பைந்தொழிந்தகாமனிவனென்னவுலகினவதரித்தே

(இ-புரை.) கச்சினைமீறியும் முகங்கறுத்தும் அந்தக் கச்சினைச்சேர்த்து முடியப்பட்ட வாரினையறுத்தும் மதமுள்ள யானைக்கொம்பையுங் கோபித்துப் பூரித்த உபய தனங்களையுடைய நாயகியே! ஏழாம்பிறப்பில் மதுரைக் கிறைவனாகி வேப்பம்பூமாலையணியும் தமிழ்விளங்கும் பாண்டியதேய வரசன் புத்திரனாகிப் பஞ்சபாணங்களையும் (கருப்புவில்லையும்) ஒழித்துவந்திருக்கு மன்மதனிவனென்று யாவருஞ் சொல்லத்தக்க அழகுடன் வுலகத்திற் பிறந்து. எ-று. நிம்பம் - வேம்பு. (உஎ)

பதுமவருணனென்னும்பெயரும்படைத்துப்படைக்குங்கொடைதனக்கு
முதியவெண்கணண்கலைக்குநிகர்மொழியினிணையிலிவற்கென்ன
மதியம்வளரும்படியெனயான்வளருநாளின்மாமயினீ
நதியம்வளங்கூர்விதேகவளநாட்டிற்காசன்மகளாக.

(இ-புரை.) பதுமவர்ணன் என்கிற பெயரும்பெற்று, ஆயுதப்பயிற்சியிலும் தியாகத்திலும் பழமையாகிய அறுபத்துநாலு கலைகளிலும் இவனுக்கொப்புச் சொல்லத்தணியில் வேறொருவருமில்லை யென்னும்படி, பிறைவளருந் தன்மைபோல நான்வளரும் நாளில், பெருமைபொருந்திய மயில்போன்றவளே? நீ ஆற்றின் வளப்பத்தைத்தரத்தக்க விதேகநாட்டரசன் புத்திரியாக.

நதியம் - நதி; அம் சாரியை.

முளரிப்பொகுட்டுவட்டவணைமுருகுநாறுமலர்க்கோயின்
விளக்குதலைச்செந்திருவும்விழைபுமழகினுடன்பிறந்து
வளருநீயும்வசுமதியென்றொருபேர்புனைந்துவாழுநாள்
தளருமிடைநின்றிருத்தாதையமைச்சருடனேசாற்றுவான்.

(இ-புரை.) வட்ட வடிவமுள்ள பூங்கொட்டை ஆசனத்தில், வாசனை கமழ்கின்ற செந்தாமரைப் பூங்கோயிலில் வீற்றிருக்கின்ற இராகத்தையொத்த குத

லைச் சொல்லையுடைய மகாலட்சுமியும் (ஆண்மைத்தன்மை கொள்ளும்படி) விரும்பத்தக்க அழகுடன்பிறந்து, வளருகின்ற நீலசுமதியென்கிற ஒப்பற்ற பெயர் பெற்று வாழும்நாளில், மெலிகின்ற (நுண்ணியதாகிய இடையினையுடைய என்னைப்பெற்ற சிறப்புள்ள பிதாவானவன் மந்திரிகளுடன் சொல்லுவான். எ-று. ஆடவர்கள் சவுந்தரியமுள்ள மற்றோ ராடவனைக்கண்டால் தாங்கள் ஸ்திரிகளாகப்பிறந்து அந்த ஆடவர்களைச் சேரவேண்டுமென்று ஆசைகொள்வதும், மாதர்கள் அழகுள்ள மற்றொரு மாதினைககண்டால் அவ்வாறு எண்ணுவதும் இயல்பு. "ஆடவர் பெண்மையாவுந் தோளினாய்" என்று கம்பர் கூறினதும் இது பற்றியே என்க- மேற்செய்யுளீற்றிலுள்ள மகளாக என்ற எச்சம் இச்செய்யுளில் பிறந்து என்பதைக்கொண்டு முடிந்தது (உகூ)

பாலையனையமொழிக்குமங்கைப்பருவம் வந்ததிதுபோழ்தின்
மாலையணியுஞ்சுயம் வரஞ்செய்மணிமண்டபமுங்கடிதினமைத்
தோலையெழுதித்திசைமன்னர்க்குய்ம்மினென்னவாங்கவரும்
காலைமணிமண்டபமியற்றித்தூதினோலைகடிதுய்த்தார்.

(இ-புரை.) (மந்திரிகளை) பாலின் மதுரத்தையொத்த சொல்லையுடைய நம்முடைய புத்திரிக்கு இப்போது மங்கைப்பருவம் வந்தது, (ஆதலால்) பூமாலைசூட்டும் சுயம்வரஞ் செய்யும்படியான அழகியமண்டபமும் விரைவாக ஏற்படுத்தி, கல்யாணவோலையெழுதி ஐம்பத்தாறு தேசத்தரசர்களுக்கும் அனுப்புங்களென்றுசொல்ல; (அந்த வார்த்தையைக்கேட்ட) மந்திரிகள் (அவ்வரசன்சொன்ன மறுநாள்) வைகறைப்போதில் இரத்தினங்கள் பதித்த கல்யாண மண்டபம் அலங்காரஞ்செய்து, விரைவாகத் தூதர்களிடத்தில் மணவோலையும் அனுப்பினார்கள். எ-று. (ஙo)

மூடங்கற்பொருளையுற்றுணர்ந்துமூரித்தேரின்முடங்குளைய
மடங்கல்வருவதெனத்தமதுநிகமங்கடல்போன்மருங்குவரக்
கடங்கள்கடந்துநதிகடந்துகாடுநாடுங்கழியப்போய்த்
தடங்கொள்விதேகநாடடையுந்தார்வேன்மன்னர் திறம்புகல்வாம்.

(இ-புரை.) அந்தக்கல்யான வோலைவந்து சேர்ந்தவுடன் அதிலெழுதியிருக்குஞ் செய்தியை நன்றாகக் கேட்டுணர்ந்து, (தங்கள் தங்கள்) பலம்பொருந்திய தேர்களிலேறிக்கொண்டு, வளைந்தபிடரி மயிரினையுடைய சிங்கங்கள் வருதல்போலத் தங்கள் நகரத்திலிருப்பவர்களுடன் சைந்நியங்களும் கூடிக் கடல்போல வர, அருநெறிகள் கடந்தும் காணாறுகள் கடந்தும் காடுகளும் பின்னிடப்போய் விசாலமுள்ள விதேகநாட்டினை யடைகின்ற வேலாயுதமேந்தும் அரசர்கள் திறத்தினை இனிச் சொல்வாம். எ-று. (ஙக)

கள்ளக்கருங்கட்கடைசியர்வாண்முகம்போற்கமலங்கவின்காட்டி
யள்ளற்பழனங்தொறுமலருமயோத்திநகரமரசாளும்
வெள்ளைக்கவிகைத்தனிச்செங்கோல்வேந்தன்வேந்தர்முடியுழுதாள்
வள்ளற்றகையாங்குருகுலத்தோர்மருமானரசர்பெருமானே.

(இ-புரை.) கள்ளத்தன்மையையுடைய கருமையாகிய கண்களுள்ள பள்ள ஸ்திரிகளின் ஒளிபொருந்திய முகங்களைப்போலச் செந்தாமரைமலர்கள் அழகு காட்டிக் குழைசேற்றினையுடைய வயல்கள்தோறும் மலரும் அயோத்திநகரத்தில் அரசாட்சிசெய்கின்ற வெள்ளைக்குடையினையும் தனிமையான செங்கோலையுமுடைய அரசனும், மறுதேசத்தாசர்களணிந்த மகுடங்கள் படும்படியான பாதத்தையும், இரப்போர்க்கு இல்லையென்று சொல்லாமற் கொடுக்காநின்ற பெருமைப்பாட்டினையுடையவனும், கௌரவகுலத்தாருக்கு மருகனுமாகிய மன்னர் மன்னவனும், எ-று அயோத்திநகரமரசாளும் அரசர் பெருமான் எனக் கூட்டிமுடிக்க. மருமான்-மருகன். (கூ௨)

வேறு.

வருகுலமகளிர்தங்கண்மனமெனத்திருந்துகோலான்
பெருகுலம்பொருத்திண்டோட்பிறங்கலாணிறங்கொள்வேலான்
முருகுலவாதசெங்கேழ்முண்டகமடந்தைகேள்வன்
குருகுலந்தழைக்கவந்தகுனிசிலைவயப்போர்வேந்தன்.

(இ-புரை) தாய்மரபு தந்தைமரபு என்னும் இரண்டுமரபிலும் சந்ததிபரம்பரையாய்க் கற்புநிலை தவறாமல் வருகின்ற குலஸ்திரீகள் மனம்போல நீதிபிறழாத செங்கோலையுடையவனும், பெரிய திரண்ட கல்லுகளின் வலிகெடச்செய்யத்தக்க மலையொத்த பலம்பொருந்திய தோளையுடையவனும், ஒளிபொருந்திய வேலையுடையவனும், வாசனைகெடாத செம்மைநிறமுள்ள தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமியின் கணவனாகிய மகாவிஷ்ணுவைப்போல ரட்சிக்குஞ் செய்கையுடையவனும், வளைந்த வில்லைக்கொண்டு போர்செய்து ஜெயம்பெறுகின்றவனுமாகிக் குருகுலம் பெருகமபெற்றோங்க உதித்த அரசனும், எ-று.

உலம்-திரண்டகல், - உலத்தல்-கெடுதல். (கூ௩)

மன்னவர்மகுடகோடி மணித்தொகையுழுததாளான்
கன்னவில்வயிரத்தோளான்கருணைபங்கமலக்கண்ணான்
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்தபொங்கிளமுலையினார்தம்
மின்னகுவார்விற்செங்கைமீனிகாந்தாரவேந்தன்.

(இ-புரை.) அரசர்களுடைய மகுடங்களில் பதித்திருக்கும் ரத்தினங்கள் உரையப்பெற்ற தாள்களை யுடையவனும், மலைக்கொப்பாகச் சொல்லுகின்ற

பலம்பொருந்திய தோளையுடையவனும், கிருபைதங்கிய அழகிய செந்தாமரைமலர்போன்றநேத்திரங்களையுடையவனும், பொன்போலப் பிரகாசியாநின்ற தேமல்பாந்த விளங்குகின்ற இளமைதங்கிய தனங்களையுடைய ஸ்திரீகள் கண்டுதமக்குள் சந்தோஷிக்கத்தக்க (அழகுள்ளவனாகி) நீண்டவில்லையேந்திய செங்கையினையுடைய வீரனுமாகிய காந்தார தேசத்தரசனும். எ-று. (௬௪)

வேறு

உதையகிரிகளோரிரண்டி னுதிக்குமுபய தபனரெனச்
சிதைவின்மகரகுண்டலங்கடிளைக்கக்கவினுந் திணிதோளான்
புதைகொள்பகழியூழிமுறைபொழியுமுகிலிற்சொரியுமிகற்
குதைகொணெடியவரிசிலைக்கைக்குந்திபோசன்குணமிக்கான்.

(இ-ள்.) இரண்டு உதயகிரிகளிலிருந்து இரண்டு சூரியர்கள் உதயமானாற்போலக் கெடுதலில்லாத ரத்தினமகரகுண்டலங்கள்பொருந்தலால், அழகுசெய்யுந் தோள்களையுடையவனும், கட்டுகள் கட்டப்பட்ட பாணங்களை ஊழிக்காலத்தில் முறையாக மழைபொழிகின்ற மேகம்போலப் பிரயோகஞ் செய்யும்படியான வயிரம்பற்றிய குதையினையுடைய நீண்டபெரிய விற்பிடிக்குங்கையினையுடையவனும், நல்லகுணத்தினால் உயர்ந்தவனுமாகிய குந்திபோசனென்னும் அரசனும், எ-று. குதை - வின்னுனி. (௬௫)

விலைவரம்பறியலாகாவெயின்மணியிமைக்குமார்பன்
கலைவரம்பறிந்தவுண்மைக்கருத்தினனறத்தின்மிக்கான்
மலைவரப்பாயஞாலவலயத்தில்வரிகொள்வேழச்
சிலைவரங்கொண்டவேளுங்காமுறுஞ்சிந்துவேந்தன்.

(இ-ள்.) விலையினளவை அறியக் கூடாதவைகளாய் ஒளியினையுடைய இரத்தினாபரணங்கள் பிரகாசிக்கும் மார்பினையுடையவனும்; சாஸ்திரங்களினளவை அறிந்தமெய்ம்மையான சித்தத்தையுடையவனும், தருமத்தில் மிகுந்தவனும், சக்கரவாளகிரியை எல்லையாகவுடைய இவ்வுலகவட்டத்தில் வண்டுகளாகும் நாணிபொருந்திய கரும்புவில்லினால் மேன்மைகொண்டிருக்கும் மன்மதனும் (பெண்ணுருவங்கொண்டு புணரவேண்டுமென்று) விருப்பங்கொள்ளத்தக்க சவுந்தரியமுள்ளவனுமான சிந்துதேசத்தரசனும். எ-று.

மலையை எல்லையாகவுடைய உலகம் என்றமையால்சக்கிரவாக மலையென்றும்; வரி - வண்டு; வேழம் - கரும்பு. (௬௬)

கோளுறுமதியநாண்மீன்குழாத்திடைவருவதேய்ப்ப
வாளுறுந்தடக்கைமன்னர்புடைவரவருதிண்டோன்

வேளுறுவனப்பின் மிக்கான் விரி திரைவேலைஞாலந்
தோளுறப்பரிக்குமாணைத் துருபதன் சுடர்செய்பூணன்.

(இ-புரை.) நவக்கிரகங்களிலொன்றாகப்பொருந்திய சந்திரன் நக்ஷத்திரக் கூட்டங்களினடுவில் வருவதைப்போல, வாள்பொருந்திய கையையுடைய அரசர்கள் சூழ்ந்துவரும்படிவருகின்ற திண்ணிய தேரையுடையவனும், மன்மதன் பெற்றிருக்கும் அழகினும் மிகுந்த அழகுள்ளவனும், பரவிய அலைகளையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமிபாரத்தைத் தனது தோளிற்பொருந்தத் தாங்கும்படியான ஆக்ஞைசக்கரத்தையுடைய துருபதன் என்னும் பேருள்ளவனுமாகிய பிரகாசியாநின்ற ஆபரணங்களணிந்திருக்கும் அரசனும். எ-று. (௩எ)

குடைநிழலிருளைக்காட்டக்குரைகழன்மன்னர்செங்கைப்
படைநிழல்வெயிலைக்காட்டச்செல்லுவாம்பரித்திண்டேரான்
படைபார்சங்கமீன்றமணியினைக்கருவென்றன்னம்
அடைகிடந்தலவுநன்னாட்டவந்தியனாசர்கோமான்.

(இ-புரை.) குடைகளினிழ லிருளைக்காட்டவும் ஒலிக்காநின்ற வீரகண்டையணிந்த காலினையுடைய அரசர்கள் செங்கையிலிருக்கும் வாளாயுத முதலிய ஆயுதங்களின் ஒளி (அவ்விருள்நீங்கும்படி) வெய்யிலைக்காட்டவும் (நால்வகைச்சேனையுடன்) செல்லும்படியான தாவுகின்ற குதிரைகள் பூட்டிய வலுத்த தேரையுடையவனும், வயன்மடைகளில் தவழ்கின்றசங்கங்களீன்றமுத்துகளை அன்னங்கள் தங்கள் முட்டைகளென்றெண்ணி அடைகிடந்து சஞ்சரிக்கும்படியான நல்ல அவந்திதேசத்தை யாளுகின்றவனும், மன்னர் மன்னனுமானராசனும், எ-று. (௩அ)

கண்ணகன்ஞாலமெல்லாங்கலிகடிந்தருளிற்காத்தோன்
வண்ணநீளலத்தினன்றன்பின்வந்தமழையாம்வண்ணத்
தண்ணாறுனுதித்ததொல்சீரெதுகுலமதனிற்றோன்றும்
புண்ணுறுபுலவுவாட்கைப்புரவலனறிவின்மிக்கான்.

(இ-புரை.) பாபத்தைநீக்கி (உயிர்களிடத்திற்) கிருபைவைத்து இடமகன்ற பூமியெல்லாம் காத்தவனும், அழகிய நீண்ட கலப்பை ஆயுதத்தையுடைய பலபத்திரருக்குப் பின்வந்த நீருண்டமேகம்போலும் கருமைநிறம்வாய்ந்த கிருஷ்ணமூர்த்தி திருவவதாரஞ்செய்த கீர்த்திபெற்ற பழைமையாகிய எதுகுலத்திற்பிறந்து மாமிசப்பற்றால் புலவுநாற்றம்வீசும் வாள்பிடிக்குங் கையையுடையவனும் அறிவின்மிகுந்தவனுமாகிய அரசனு எ-று.

புண் - மாமிசம். (௩கூ)

புல்லடுவெருளிவேகப்புழைக்கைமேற்புலிக்காலை
யெல்லொளியுதயத்தும்பரிமையவேபோலத்தோன்றுங்
கல்லடுதிரடோளாற்றற்காவலன்கரும்பின்வேலிப்
பல்லவதேசமாளும்பார்த்திபன்பகைவர்ச்செற்றோன்.

(இ-ரை.) விடியற்காலத்தில் சூரியன் ஒளியையுடைய உதயகிரியில் பொருந்துவதுபோல, புலியையுங் கொல்லுகின்ற கோபமும் வேகமுமுள்ள யானையின்மேல் தோன்றுகின்ற மலைகளையும் பிளக்கத்தக்க திரண்ட புஜவலியையுடைய காவலனும், பகைவர்களை (யுத்தத்தில்) கொன்றவனுமாகிய கரும்பஞ்சோலைகளே வேலியாகச் சூழ்ந்திருக்கத்தக்க பல்லவதேசத்தையாளும் அரசனும். எ-று.

புல்-புலி, யானையின்மேற் றோன்றுகின்ற காவலனும் அரசனும் என முடிக்க. (௬௦)

காரணங்கடந்தஞானக்கண்ணுதல்சடையின்வாழும்
நீரணங்கூழிகாறுநீங்கறவளங்கூர்நாடன்
ஆரணப்புகலுநாவினந்தணர்க்களிக்குங்கையான்
வாரணப்பொருந்துதானைவாரணவாசிமன்னன்.

(இ-ரை.) தனக்குமேலொரு முதலில்லாமல் (யாவர்க்கும் யாவைக்குந் தானே முதலாயிராநின்ற) நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன் சடைமுடியில் வாழ்கின்ற நீருருவமாகிய கங்காதேவியானவள் ஊழிகாலம் வரைக்கும் நீங்காமல் பெருகிக்கொண்டிராநின்ற வளப்பமிகுந்த நாட்டினையுடையவனும், வேதமோதும் நாவினையுடைய பிராமணர்க்குத் தானங்கொடுக்குங் கையையுடையவனுமாகிய யானைப்படைகளுடைய வாரணசிப் பட்டணத்திலிருக்கும் அரசனும். எ-று.

பிராமணர்கள் அழகிய சாந்தகுண முள்ளவர்களாதலால் அந்தணரெனக் கூறினர். இதை "அந்தண ரென்போரறவோர், என்னும் திருக்குறளினால்" அறிக. வீரர்கள் போர்க்களத்தில் சண்டை செய்திறந்தாலும் வீரசுவர்க்கம் அடையலாமென்கிற அபேக்ஷை கொண்டு போர் செய்கின்றவர்கள்; யானை அப்படிக்கொத்த அபேக்ஷையில்லாமல் கோபமிகுதியால் சண்டை செய்யத் தக்கதாகையால், அரசருக்குள்ள நால்வகைப்படையுள் யானைப்படையை விசேஷமாகச் சொல்வது. (௬௧)

கொல்லுலையகத்திற்காய்ந்துகுருதிதோய்கொடியவேற்கண்
அல்லுருவமைந்தகோதையணங்கினார்க்கமுதமன்னான்
எல்லுயர்கனகக்குன்றத்தெழுதியபழுதிலாற்றல்
வில்லுயர்துவசத்திண்டேர்வில்லவன்கொல்லிவேந்தன்.

(இ-ரை.) கொல்லன் உலைக்களத்திற் காய்ந்து பகைவருதிரத்திற் படிகின்ற கொடிதாகிய வேலாயுதம்போலக் (கூர்மையாகிய) கண்களையும் இரு

ளே உருவுகொண் டிருப்பதுபோலக் கருமை நிறந்தங்கிய அளகத்தையுமுடைய தெய்வப்பெண்களையொத்த மாதர்களுக்கு (அழகினால்) அமுதம்போ லிருப்பவனும், ஒளியுட னுயர்ந்திராநின்ற பொன்மலையாகிய மகமேருவினிடத்திற் றீட்டிய குற்றமில்லாத பலமுள்ள உயர்ந்த விற்கொடிகட்டிய தேரையுடைய கொல்லிமலைக் காசனுமாகிய சேரராசனும். எ-று.

மகமேருவில் கொடிநீட்டினவ னென்பதினால் அரசர்களையெல்லாம் வென்றவனென்பதாயிற்று. விற்கொடி சேரனுக்குரியது கொல்லிமலை சேரராஜ்ஜியத்திற் சிரேட்டமானமலை. (௬௨)

பண்டையமனுநூல்காட்டிப்படையெடுத்துப்போர்வென்று
சண்டனைத்தனதுதேயத்தடைவதுதவிர்த்தவீரன்
கொண்டலையிபங்களென்றுகோளரிமுழங்கிச்சீறி
மண்டமர்புரியுநேரிமலையினன்வளவர்கோமான்.

(இ-ரை.) பழமையாகிய மனுநூலின் முறையைக்காட்டிப் படையெடுத்துப்போய், கொல்லுந்தொழிலையுடைய போர்செய்துவென்று, யமதருமராசனைத் தன்னுடைய தேசத்தில் வரவொட்டாமல் தடுத்தவனும் மேகங்களை யானைகளென்றெண்ணி ஆரவாரித்துச்சீறி யெதிரேற்றுப் போர்புரியும்படியான சிங்கங்கள் வாசஞ்செய்கின்ற நேரிமலையை யுடையவனுமாகிய சோழராசனும். எ-று. நேரிமலை சோழராஜ்ஜியத்திற் சிரேட்டமலை. (௬௩)

என்றிவர்முதலவேந்தர்யாவருஞ்சுயம்வரத்தின்
பொன்றிகழ்மண்டபத்தேபுகுதயான்புகுதலோடு
மன்றலந்தண்டார்நீயென்மணிப்புயத்தணிதல்கண்டு
கன்றியமனத்தராகிக்காவலர்வெகுளிமிக்கார்.

(இ-ரை.) ஆகிய இந்த அரசர்கள் முதலாகிய அரசர்களெல்லாரும் பொன்னாற் செய்யப்பட்டுப் பிரகாசியாநின்ற சுயம்வரமண்டபத்தில் வந்து சேர; நானும் வந்து சேர்ந்தவளவில், நீ வாசனையும் குளிர்ச்சியுமுள்ள பூமாலையை என்னுடைய அழகிய புஜத்தில் சூட்டினதை அங்கு வந்திருந்த அரசர்களெல்லாரும் பார்த்து, மனம் வெம்பினவர்களாய் மிகுந்த கோபங்கொண்டார்கள்.

மன்றலத்தண் என்பதியின் இடையிலிருக்கும் அம்·சாரியை, அழகெனவுங் கூறப்படும். (௬௪)

வேறு.

யாம்டலமொருவனீண்டிவன்மணஞ்செய்து
போம்பழிக்கியாமுளம்பொருந்திலோமென
வாம்பரித்தேர்கடாய்வந்துமற்றவர்
பாம்பினங்கருடனைப்பகைக்கும்பண்பினே.

(இ-புரை.) (இப்படிக் கோபங்கொண்ட அந்த அரசர்கள்) யகம் பல போரா யிருக்கிறோம்; இப்போது மாலைசூட்டிக்கொண்ட இவ்வரசன் ஒருவன்; (அப்படியிருக்க நமக்கெல்லாம் இகழ்ச்சி நேரும்படி) இவன் விவாகஞ்செய்துகொண்டுபோம் பழிக்கு நம்முடைய மனம் ஒருமையடையாதென்று (தங்களில் ஆலோசனைபண்ணித் தாவுகின்ற குதிரைகள் பூட்டிய தேர்களைச் செலுத்திப் பாம்புக்கூட்டங்கள் கருடனுடன் சண்டைசெய்ய விரும்பிப்பகைத்து எதிர்க்குந் தன்மைபோல எதிரில்வந்து. எ-று.

பாம்பினம் கருடனை வளையும் பண்பினே என்றும் பாடம். (௬௫)

வே று.

அவரமரெதிர்தலுமழலெழவிழியா
இவருயிர்பருகுவனெளிதினினெனவே
யுவர்படிகடனிலமுவலுறவடுதேர்
பவனனில்விசையுறுபரிகொடுகடவா.

(இ-புரை.) அந்த அரசர்கள் சண்டைசெய்யும்படி எதிர்க்க நான் என் கண்களில் அக்கினிப்பொறி பரவும்படி அவர்களை உறுக்கி விழித்து, இவர்களுயிரை யெளிதாக இப்போது வாங்கி விடுகிறேனென்று, உவர்க்கடல் சூழ்ந்த பூமியும் வாடும்படிப் பிளந்துகொண்டு செல்லுகின்ற என்னுடைய தேரை வாயுவைப்பார்க்கிலும் விசையுடன் செல்லுகின்ற குதிரைகளைக்கொண்டு அவர்களெதிரிற் செலுத்தி. எ-று.

பவனன் - வாயுதேவன். (௬௬)

தோரணிபரியவைசிறுதுகளுறவுந்
தாரணிபடையணிதரைமிசைகெடவுங்
காரணியெனமதகளிறுகள்விழவும்
போரணிகருவிகள்பொடிபொடிபடவும்.

(இ-புரை.) தேர்ப்படை வகுப்பும் குதிரைப்படை வகுப்பும் சிறியதுகள் போலாகவும், தும்பைப்பூ மாலையணிந்த காலாட்படை வகுப்பு (கால்வேறு கைவேறு தலைவேறாக அறுபட்டுப்) பூமியில் விழவும், மேகவொழுங்குபோல யானைப்படை வகுப்புகள் அறுபட்டு விழவும், போர் செய்வதற்காகச் சாணை பிடித்திராநின்ற ஆயுதவர்க்கங்கள் பொடிப்பொடியா யுதிர்ந்து விழவும், எ-று.

தார் என்றது படை விகற்பங்களுள் ஒருவகை பேதமென்றும் பின்படை என்றது பெரும்படையென்றும் கூறுவர். (௬௭)

மன்னவர்தேர்மிசைமந்திரமொழிவார்
சென்னிகள்விழவவர்தேர்மிசையிறையோர்
பொன்னவிர்முடிவிழுபூசலின்வெருவா
அன்னவரோடுமவாடவிகள்புகுவார்.

(இ-புரை.) (இவ்வாறு நடக்கின்ற போர்க்களத்தில்) ஒருபுறத்தில் அரசர்களிருக்குந் தேர்களிடத்தில் மந்திரிகளுடைய தலைகள்விழ, மற்றொரு புறத்தில் மந்திரிகளிருக்குந் தேர்களினிடத்தில் அரசர்களின் போர்பிரகாசமுடைய கிரீடம் அணிந்திருக்குந் தலைகள்விழும்; இத்தகைய அச்சண்டையிற் படந்து, (இறந்தவர்கள்போகப் பிழைத்திருக்கும்) அரசர்களும் மந்திரிகளும் காட்டிற்போ யொளித்துக் கொள்ளுவார்கள். எ-று. (சஅ)

வேறு

சுயமரத்தெதிர்ந்தோர் தம்மைத் துருபதன்றனையைக்காக
வயமலிசிலையால்வென்றவா கைவேல்விசயனேபோற்
கயமலர்க்கண்ணிநிற்காக்கா வலர் தம்மைவென்று
புயன்றுபுரிசைச்கூட லினின்றெடும்புகுந்தபின்னர்.

(இ-புரை.) (இத்தன்மையாகப் போரில் தோற்று ஓடிப்போகும்படி) சுயம்வரத்தில் எதிர்த்த அரசர்களைத் துருபதராசன் புத்திரியாகிய துரோபதைக்காக, வெற்றிமாலையணியும் வேலாயுதத்தையுடைய அருச்சுனனானவன் வென்றிமிகுந்த காண்டீபத்தினால் செயங்கொண்டதுபோல், தடாகத்தில் மலருந் தாமரைமலரையொத்த கண்களையுடைய நாயகியே! உன்பொருட்டு எதிர்த்த அரசர்களையெல்லாம் வென்று, உன்னை (என தேரில்வைத்துக்கொண்டு) மேகமண்டலத்தை யளாவுகின்ற மதில்சூழ்ந்த மதுரையில் நான்சேர்ந்தபின்பு.

துருபதராசன் - பாஞ்சாலராசன். (சகூ)

ஆயிழைநீயுமயா னுமளப்பருங்காலமின்ப
மோய்வறத்துய்த்துநேமியொருகுடைநிழல்கொண்டோச்சி
காயெரிக்கடவுண்முன்னர்க்கணக்கிலமகங்கள்செய்து
சேயுயர்விசும்பின்வாழுந்தேவர்தங்கடன்கழித்தும்.

(இ-புரை.) நல்ல ஆபரணங்களை அணிந்திருக்குந் தலைவியே! நானும் நீயும் அனேகங்காலம் ஒழிவில்லாமல் இன்ப மனுபவித்து, இந்தப்பூமியை என் ஒற்றைக்குடை நிழலில் வைத்து ஆஞ்ஞாசக்கர முருட்டியும், சுவாலைவிட்டெழுகின்ற அக்கினிதேவன் முன்னாக அளவில்லாத மகங்கள்செய்தும், மிகவும் உயர்ந்ததாகிய சுவர்க்கலோகத்தில் வாழுந் தேவர்கள் கடன்களைத்தீர்த்தும். எ-று.

யாகம்-ரு. அவை பிரமயாகம் தேவயாகம் பூதயாகம் பிதிர்யாகம் மானுஷயாகம் என்பவைகளாம். இவைகளில் பிரமயாகம் வேதமோதுதல் தேவயாகம் வேள்விசெய்தல், பூதயாகம் பலியிடுதல், பிதிர்யாகம் தர்ப்பணஞ் செய்தல்; மானுஷயாகம் இடப்போர்க்கு ஆகாரமுதலியவை கொடுத்தல். (கூ0)

அந்தணர்தங்கணைஞ்சத்தவாக்கெடத்தான்மீந்துஞ்
செந்தழல்புரையுமேனிச்சிவனடிபூசைசெய்தும்

பைந்தொடிநீயும்நானும்பண்டுசெய்தவத்தினாலோர்
மைந்தனையீனவந்தமைந்தனுமறையோர்தம்பால்.

(இ-புரை-) பிராமணர்கள் மனதிலுண்டாகும் ஆசை நீங்கும்படித் தானங் கொடுத்தும், சிவந்த அக்கினியையொத்த திருமேனியையுடைய பரமசிவத்தின் திருவடியைப் பூசித்தும், மாற்றுயர்ந்த பொன்னாற்செய்த வளையலணிந்த கையை யுடையவளாகிய மனைவியே! நீயும் நானும் பூர்வஞ்செய்த தபோபலத்தினாலே ஒருபுத்திரனைப்பெற; அந்தபுத்திரன் (வேதமுதலாகிய சாஸ்திரங்கள் கற்பிக்கும்) பிராமணர்களிடத்தில். எ-று. (ருக)

கலைபலபயின்றுமுக்கட்கடவுளுக்கடிமைபூண்டு
நிலையிலாவுலகுதன்னிலைபெறப்புகழ்நிறீஇயுஞ்
சிலைவலித்திரடோளாற்றற்சேருநாளமைச்சர்தம்மோ
டலைகடற்பாரமெல்லாமவன்வயினளித்துயானும்.

(இ-புரை.) அறுபத்துநாலு கலைகளுங் கற்றுணர்ந்து, திரிநேத்திரங்களை யுடைய பரமசிவனுக்கு அடிமையாகி, நிலையில்லாததாகிய இவ்வுலகத்தில் தன் புகழ் நிலைநிற்கும்படி நிறுத்தியம், விற்போர்செய்யும் பலமுள்ள திரண்ட புஜபராக்கிரமஞ்சேர்ந்தநாளில், மந்திரிகளோடு அலைவீசும் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமிபார மெல்லாவற்றையும அந்தப புத்திரனிடத்திற் கொடுத்து அதன்பின்பு யானும். எ-று. (ருஉ)

பொய்யுடலெடுத்துமாயப்புணரிகணீந்திநீந்திக்
கையிணைகடுத்துமீண்டக்கடலிலாழ்ந்திறந்துபோக
மையுறுபிறவிமாய்த்துமறைகளின்சிரத்தினிற்கு
மெய்யுறுநிலைமைதேர்வான்வேட்கைகூருளத்தனாகி.

(இ-புரை.) பொய்யாகிய இவ்வுடலெடுத்து மாயையாகிய சமுத்திரங்களை நீந்தி நீந்தி, கைகளுங்கடுத்து (கரைசேரக் கூடாமையால்)பின்னும் அந்தச் சமுத்திரங்களில் ஆழ்ந்திறந்து போகும்படியான குற்றம் பொருந்திய பிறவியை யொழித்து, வேதங்களின்முடிவி லிராநின்ற உண்மையாகிய நிலையை அறிய வேண்டுமென்கிற விருப்பமிகுந்த மனமுள்ளவனாகி எ-று. காமத்தினால் மாயைகளை நீங்கவேண்டினால் மேன் மேலும் அம்மாயைகள் விருத்தியாகும், ஆகவே மனம் வருந்தும் என்பார், புணரிகணீந்தி நீந்திக் கையிணை கடுத்தும் என்றார் ஞானத்தினால் கடக்கலாம் என்பது துணிவு. (ருங)

பொன்னெடுங்குன்றமன்னபுணர்முலைப்பொலன்கொம்பொப்பா
யென்னெனுஞ்செல்வமெல்லாமெனதலவென்றுநீத்து

நின்றொடும்போகிவேலைநெடுங்கடலங்கைகொண்ட
மன்னெடுந்தவத்தின்மிக்கமாதவனிருந்துவாழும்.

(இ-புரை.) உண்மைநிலையை அறியவேண்டுமென்ற விருப்பம் என்மனதில் உண்டானதினால்) நெடிய பொன்மலையையொத்த நெருங்கிய தனங்களையுடைய பொற்கொம்பினை நிகர்த்த நாயகியே! அஞ்ஞானத்தினால் என்னுடையதென்று நினைத்துக்கொண்டிருந்த பெரிய செல்வங்களையெல்லாம் என்னுடையதல்லவென்று நீக்கிவிட்டு, உன்னுடன்போய்த் திரைகளையுடைய அளவிடக்கூடாத சமுத்திரநீரை உள்ளங்கையிலேற்றுக் கொண்டுண்ட நிலைபெற்ற பெரிய தவத்தின்மிகுந்த அகஸ்திய முனிவரிருந்து வாசஞ்செய்யும். எ-று. வேலை புனற்றிரை. (௫௬)

சந்தனப்பொதும்பர்சூழப்பொருநையந்தாமநாற்றிச்
செந்தமிழமுதுமன்றற்றென்றலுங்கன்றுநல்குஞ்
சுந்தரப்பொதியகுன்றைத்தொழுதனம்வலங்கொண்டேறிக்
கொந்தழலைந்திடைப்பண்ணோ, றுதவஞ்செய்காலை.

(இ-புரை,) சந்தனச்சோலை சூழ்ந்திருக்கத் தாம்பிரபருணி நதியென்னும் பூமாலையை நாலவிட்டு, இயல் இசை நாடகம் என்கிற தமிழென்னும் அமுதத்தையும் வாசனை வீசுகின்ற இளந்தென்றற் காற்றினையும் தருகின்ற அழகுள்ள பொதியமலையை நாம் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து தொழு, தோத்திரஞ்செய்து, அதன்மீதேறிச் சிகைவிட்டெரிகின்ற பஞ்சாக்கினி மத்தியிலிருந்துகொண்டு குற்றமில்லாத தவஞ்செய்யுங் காலத்தில். எ-று. (௫௫)

குறுமுனிவந்துதோன்றிக்கொடும்பவக்கடலைமாய்த்து
மறுவுறுபிறவிமாயமம்மர்நோயகற்றிப்பின்னர்
அறுசமயங்களுக்குமதீதமாஞ்சிவயோகத்தை
யுறுதியாயுபதேசிப்பயாமந்தவுபதேசத்தால.

(இ-புரை.) அகஸ்திய முனிவர்வந்து கொடியதாகிய பாவக்கடலை யொழித்துக் குற்றந்தங்கிய பிறவி நீங்கும்படி மயக்கமாகிய பிணியைத் தொலைத்துப் பின்பு, அறுசமயங்களுக்கும் அதீதமாகிய சிவயோகத்தை உறுதியாக உபதேசிக்க, நாம் அந்த உபதேசத்தினால். எ-று சிவயோகமாவது ஞானாசாரியர் கிருபையினால் தன்னையுஞ் சிவத்தையுங்கண்டு தற்போதஞ் சீவியாமலிருப்பது.

எள்ளுறுமெண்ணெய்போலவெங்கணும்பரந்துநின்ற
வள்ளறன்வடிவுகண்டுமனத்திறனந்தமுறி
விள்ளுதலில்லாவின்பம்விளைசிவவநுபூதிக்கே
கள்ளுறுமலர்வீழ்வண்டின்முத்தியிற்களிப்பேங்கண்டாய்.

(இ-புரை.) எள்ளினிடத்திற்பொருந்திய எண்ணெய்போல எவ்விடத்தும் நிறைந்திருக்கும் பரமசிவனுடைய சொரூபத்தைக்கண்டு, மனதில் ஆனந்தமுறப்பெற்று, ஒருக்காலும் ஒழியாத பேரின்பம் விளையாநின்ற சிவானுபூதியையனுபவிக்கும்பொருட்டுத் தேன்விடாது பெருகாநின்ற மர்களிற்றங்கி அத்தேனையுண்ணும் வண்டுகளைப்போல மோக்ஷத்தில் ஆனந்தமுற்றிருப்போம். எ-று. வின்னுதவிலாத இன்பமென்றதற்கு அனுபவிகளும் இத்தகையதென்று வாய்விண்டு சொல்லப்படாதது என்பதும் பொருள். (௫௭)

வேறு.

என்றுமன்னவனிறுத்தனன்பின்னருமிசைந்தான்
அன்றுநாயுருவெடுத்தியானிறந்திடுமளவிற்
கொன்றையஞ்சடைக்குரிசிலைக்கண்ணுறுங்கொள்கை
தொன்றுபட்டதாற்பிறப்பெலாந்துரிசறவுணர்ந்தேன்.

(இ-புரை.) இவ்வாறுபோனந்தம் அடைவோமென்று சொல்லினவனுய அவ்வரசன் பின்னுஞ்சொல்வான், நான் முன்னுனில் நாயுருவெடுத்திருந்து இறக்குங்காலத்தில், கொன்றைப்பூமாலையணிந்த அழகிய சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவனைத் தரிசிக்குந்தன்மை முன்னமே கிடைத்ததினுல், பிறப்புகளையெல்லாங் களங்கமற அறிந்தேன். எ-று. துரிசு - களங்கம். (௫௮)

வேறு.

பரவையுலகிற்பதினுலாம்பக்கத்
திரவுதொன்றுஞ்சிவனையேத்தியடிபேணி
யரிவைபியவிறகற்றுவாயென்று
குரிசின்மொழிந்தான்குலக்கொடியுங்கேட்டே.

(இ-புரை.) மனைவியே! சிவராத்திரியில் பரமசிவனைத் தரிசித்ததினுலே இப்படிக்கொத்த மேலானுபதங்கிடைத்தது ஆதலால் நீயும் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்தபூலோகத்தில் சிவராத்திரிதோறும் பரமசிவனுடைய திருவடிகளைப் பூசித்துத் தோத்திரஞ்செய்து, பிறவியை நீக்கிக்கொள்ளென்று அரசன்சொன்னுன், அந்தவார்த்தையை அம்மாதுகேட்டு. எ-று. (௫௯)

நன்றுசிவநிசியினன்மையெனநவிலா
அன்றுமுதலரனையாயிழையும்பூசித்தாள்
மன்றல்கமழ்செழுந்தார்மன்னவனுமாதருமாய்ச்
சென்றுபிறப்பேழ்கழியச்சின்மயவீடெய்தினர்.

(இ-புரை.) (இப்படியாகத் தன்கணவன் சொல்லிய வார்த்தையைக் கேட்ட ராஜஸ்திரியானவள்) சிவராத்திரியின்பலன்மிகவும் நன்மையானதாயிருக்கி

றதென்றுசொல்லி, அந்நாள்முதல் அனைவரும் சிவராத்திரியில் பரமசிவனைப்பூசித்துவந்தான். (அப்படிப்பூசித்துக்கொண்டிருந்து ஏழாம்பிறப்புநீங்கினவுடனவாசனைபரிமளிக்கா நின்ற பூமாலை யணிந்திருக்கும் அந்த அரசனும் அவன் மனைவியும் ஒரேதினத்தில் (இவ்வுலகத்தை விட்டுநீங்கி) மோக்ஷத்திற்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். எ-று. ஏழ்பிறப்புக்கழிய என்றது இவர்கட்குநேர்ந்த ஏழ்பிறப்பேயன்றி, எழுவகைத்தோற்றத்தையுங் கடந்தார்கள் என்பதும் ஒன்று. (௬௦)

வேறு

இத்தகையவாமென்றேயீரேழாம்பக்கதின்
மெய்த்திறனுமீசன்விளையாட்டின் வித்தகமும்
பத்திவழியடியார்பான்மையுமற்றுங்கவாதா
முத்திபெருமவழியுமென்றனமுனிவரனே.

(இ-புரை.) பாராசரமுனியானவர் விமரிசாரசனைபபார்த்து, அரசனே! சிவராத்திரியின உண்மையான மகத்துவமும், பரமசிவனுடைய திருவிளையாட்டின் மகத்துவமும், பத்திமார்க்கத்திற்செல்லும் அடியார்கள் தன்மையும் அந்த அடியார்கள் மோக்ஷமபெறுகிற முறைமையும இத்தன்மையனவாமென்று சொன்னார் எ-று மற்று-ஆங்கு-அசைநிலைகள (௬௧)

பேரறிவின்மாமுனிவன்பின்னருநன்றோதினன
வாரிபுடைசூழுலகின்மன்னுயிர்கள்யாவருக்கும
நீரணியுமவேணிநிமலனேதெய்வமுமா
ஈரமுறுதேசிகருமிருடர்க்குரவனுமே.

(இ-புரை.) ஞானவறிவினையுடைய கவுதமருஷியானவர் இதுவரையிற் சொன்னதுமல்லாமல் மேலும் விளக்கமுறச் சொல்லுகிறார் நாற்புறமுஞ் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்திலிராநின்ற நிலையாகிய உயிர்களுக்கெல்லாம கங்கையை அணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனே தெய்வமும், அன்புள்ளசுற்றத்தாரும், அஞ்ஞானத்தை நீக்குகின்ற ஞானாசாரியருமாவர், எ-று உடல் அநித்தியம், உயிர் நித்தியம் என்னு முறைமைபற்றி மன்னுயிரென்றார். நிமலனே என்பதில் ஏகாரம் தேற்றத்துடன் பிரிநிலை. (௬௨)

என்னுமுரைமனக்கொண்டசன்றனைநோக்கி
மன்னுமகமுடிப்பார்மந்திரங்கள்சிந்திப்பார்
அன்னையுதாரத்தடையார்மறந்துமென
முன்னையருமறைகள்யாவுமொழியுமால்.

(இ - புரை.) என்கிற வார்த்தை மனதில் நம்பிக்கையாகக் கொண்டு (அத்தன்மையுள்ள) பரமசிவனைக் குறித்து, அழியாத யாகங்களைச் செய்கின்றவர்களும், மந்திரங்களை யுச்சரிப்பவர்களும், இவ்வுடலைவிட்டு நீங்கின பின்பு மறந்தாகிலும் தாய்வயிற்றிற் கருவாகத் தங்கார்களென்று பழமையாகிய வேதங்களெல்லாம் மொழியாநின்றன. எ - று. மறந்துமென்றது பிறவார்களென்கிற துணிவுபற்றியெனக்கொள்க. (௬௩)

வேதமுறைசெய்தவிதியேனுங்கைவிட்டுச்
சீதமதிவேணிச்சிவனடியைப்பூசிக்கும்
போதமுடையபுராதனரேபோய்ப்பிறவி
வாதனையைநீக்கிமறைவீட்டின்வைகுவார்.

(இ - புரை.) வேதங்களாற் சொல்லப்பட்ட விதிகளே யாயினும், அவைகளைச் செய்யாமல் விட்டொழிந்து, குளிர்ச்சிபொருந்திய இளந்திங்களையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவத்தின் பாதங்களைப் பூசிக்கும் ஞானத்தையுடைய பெரியோர்களே நிலையில்லாத பிறவித் துன்பத்தை நீக்கி, வேதங்களிற் சொல்லப்பட்ட (நித்தியமாகிய) மோட்சத்தில் எக்காலமும் பொருந்தியிருப்பார்கள் எ று, வேதவிதியை ஒருபோதும் கைவிடலாகாது. அவற்றை விடினும் சிவபூசையை விடலாகாதென்பார், (சிவனடியைப் பூசிக்கும்) போதமுடையார், என்றார். அங்ஙனம் பூசையொன்றினையேனும் நியமாய்ச் செய்வார் அவ்வேதங்கூறும் வீட்டைப் பெறுவாரென்பார் 'மறைவீட்டின் வைகுவார்' என்றார். (௬௪)

வாழுமனைமென்தலையர்மேல்வான்பொருண்மேல்
வீழுமனமவற்றின்வீழாதுதாழ்ந்தும்பித்
தாழுமவிர்சடையோன்றாள்விழையப்பெற்றவரே
யேழுபவக்கடலுமேறும்புணைபெற்றார்.

(இ-புரை.) வாழ்கின்ற மனைவியரிடத்திலும் புத்திரர்களிடத்திலும் சிறப்புள்ளதாகிய பொருள்களிடத்திலும் விருப்புறுகின்ற மனத்தை, அவைகளில் விரும்பாமற்காத்து, பிரகாசியாநின்ற நீண்ட சடையையுடைய பரமசிவன் திருவடிகளை விரும்பப்பெற்றவரே எழுபிறப்பாகிய சமுத்திரங்களையுங் கடந்து மோக்ஷமாகிய கரையிலேறுகின்ற தெப்பத்தை யடைந்தவராவார்கள். எ-று. (௬௫)

கங்கையணிவேணியான்காமன்றனைவென்றோன்
மங்கையொருபாகன்றனக்குவழியடியார்

தங்கள் பெருஞ்செல்வமெலாந்தா மூா தளிப்பரன்றி
யங்கமரிவாளாயரிந்துங்கொடுப்பாரே.

(இ-புரை) கங்கையையணிந்த சடையையுடையவரும், மன்மதனை வென்றவரும், பார்வதியை யொருபாகத்தில் வைத்தருளியவருமாகிய பரமசிவனுக்குப் பரம்பரையாகிய அடியவர்கள் தங்களுடைய பெரிய செல்வங்களையெல்லாம் மறுக்காது ஈவார்கள்; அதுவுமல்லாமல், தங்கள் சரீரத்தையும் வாளால் அரிந்துங் கொடுப்பார்கள், எ-று, (சுக)

அங்கமரிந்துங் கொடுப்பார் என்றது ததீசிமுனிவர் சிபிச்சக்ரவர்த்தியார் முதலியோரைக் குறித்தபடி.

வேறு.

கண்ணுதலாலயநோக்குங்கண்களே கண்கள்
கறைக்கண்டன்கோயில்புகுங்கால்களே கால்கள்
பெண்ணொருபாகனைப்பணியுந்தலைகளே தலைகள்
பிஞ்ஞகனைப்பூசிக்குங்கைகளே கைகள்
பண்ணவன்றன்சீர்பாடுநன்னாவேநன்னா
பரன்சரிதையேகேட்கப்படுஞ்செவியேசெவிகள்
அண்ணல்பொலங்கழனினைக்குநெஞ்சமேநெஞ்சம்
அவனடிக்கீழடிமைபுகுமடிமையேயடிமை.

(இ-புரை.) நெற்றிக் கண்களையுடைய பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் ஆலயங்களைத் தரிசிக்குங்,கண்களே நலகண்கள், காளகண்டத்தையுடைய அந்தப் பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் ஆலயங்களுக்குச் செல்லுகின்ற கால்களே நல்ல கால்கள், பார்வதியை யிடப்பாகத்தில் வைத்தருளிய அந்தக்கடவுளை வணங்குகின்ற தலைகளே நல்ல தலைகள், பிஞ்ஞகனென்னுமொரு திருப்பெயரையுடைய அந்தக் கடவுளை அருச்சிக்குங் கைகளே நல்ல கைகள், தேவநாயகர் புகழைப் பாடுகின்ற நாவே நல்லநா, பரமசிவனுடைய சரிதங்களைப் பெரியோர்களால் கேட்கப்படுங் காதுகளே நல்ல காதுகள், பெருமையிற் சிறந்த அந்தக் கடவுளுடைய பொன்மயமாகிய வீரகண்டையணிந்த திருவடிகளைத் தியானிக்கும் மனமே நல்லமனம், அவருடைய திருவடிகளுக்கு அடிமையாகிற அடிமைத்திறமே நல்ல அடிமைத்திறம்-எ-று

வேறு.

குணமிலாராயினுங்குலீனராயினு
மணமலிகருங்குழன்மகளிராயினும்

பணமணியரவரைப்பரமனன்பரே
கணமலியுலகெலாம்பரவுங்காட்சியார்

(இ-புரை.) நற்குணமில்லாதவர்களே யானாலும் நல்ல குலமற்றவர்களேயானாலும்; வாசனைபொருந்திய கருமையாகிய அளகபாரத்தை யுடைய மாதர்களே யானாலும், மாணிக்கம் பொருந்திய படத்தைப் பெற்ற பாம்பினைக் கச்சாகத்தரித்திருக்கும் அரையினையுடைய பரமசிவ னடியார்களே கூட்டமாகவுள்ள திரிலோகத்தாரும் துதிசெய்யும்படியான பெருமையை யுடைய ராவார்கள் எ-று. பரமன் அன்பரேபரவுங் காட்சியாரெனப்பொருடருதலின், ஏகாரம் தேற்றத்தோடு பிரிநிலை. (௬௮)

வேறு.

இன்மைதன்மையதென்னீசனன்பர்சீர்
அன்னவாகனனுக்குமறிவதென்றென
மன்னுமாதவத்தினீர்மனகொள்வீரெனப்
பின்னுமோர்பெருங்கதைபேசினனரோ.

(இ - புரை.) பரமசிவனுடைய அடியார்கள் புகழ் இத்தன்மையானதெனப் பிரமதேவனுக்கும் அறியத்தக்க தல்லவென்று, அழியாத பெரிய தவத்தையுடைய நைமிசாரணியமுனிவர்களே! அறிந்து கொள்ளுங்களென்று பின்னும் ஒரு பெரிய சரித்திரத்தைப் பேசுவாராயினர். எ-று (௬௯)

நான்காவது - சிவராத்திரியில் விமரிசன்
முத்திபெற்ற அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் - உ௱க.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது.

சனிப்பிரதோஷத்தில் சந்திரசேனன் பூசைசெய்த அத்தியாயம்.

அகழணிநாஞ்சில்சூழாய்பொன்மூதெயில்
திகழுமுச்சினியாஞ்செல்வமாநகர்க்
கிகழருங்குணத்திறைமைபூண்டுளாள்
புகழணிதகைமையான் புலவுவேலினான்.

(இ - ள்.) அகழியும் அழகிய உறுப்புகளையுடையதாய்ச் சூழ்ந்திருக்கும் நல்ல பொன்னாலாய பழையமதிலும் விளங்கும், செல்வமுள்ள உச்சினியென்னும் நகரத்துக்கு இகழ்ச்சியற்ற நற்குணங்களோடு அரசுத்தன்மைகொண் டிருப்பவனும், புகழையே ஆபரணமாகத் தரிக்கும் தகுதியை யுடையவனும் பகைவருதிரந் தோய்ந்த வேலாயுதத்தை யுடையவனும். ()

மாநகர்க்கு இறைமை பூண்டுளோன் எனமுடிக்க. மூதெயில் என்றமையின் இவ்வரசனுடைய மூதாதையராலியற்றியதெனத் தெளியப்படும் என்க.

இந்திரன்றிருவெனவிசைக்குஞ்செல்வத்தான்
மந்தரமலையெனவளருந்தோளினான்
செந்திருவனமுலைதிளைக்குமார்பினான்
சந்திரசேனனந்தரணிமன்னனே

(இ - ள்.) தேவேந்திர செல்வத்துக்கு ஒப்பான தென்று சொல்லத்தக்க செல்வத்தை யுடையவனும், மந்தரகிரியைப்போல வளரும் தோள்களை யுடையவனும், வீரலக்ஷ்மியின் அழகுபொருந்திய தனங்களைப் புணருமார்பையுடைய மகாவிஷ்ணுவைப் போல்பவனும், சந்திர சேனனென்கிற பெயருடையவனுமாகிய இவ்வுலகத்தையாளும் அரசன்ஒருவனுளன்.

இவ்வரசனைத் திருமாலுக்கு ஒப்பிட்டுக்கூறியது "திருவுடை மன்னரைக்காணிற் றிருமாலைக் கண்டேனென்னும்" என்னும் திருவாக்கைப் போல, (உ)

மன்னவனந்நகர்மாகாளேசுரன்
எண்ணவாழ்சீனவிமயம்பூத்தருள்

கன்னியோர் பாகனைக்கருத்துளேத்தியே
பொன்னடியருச்சனைபுரியுங்காலையே.

(இ-புரை) இத்தன்மையுள்ள அந்த அரசனானவன் அந்நகரத்தில் மாகாளேசுரரென்று திருநாமத்தையுடையவரும், மலையரையன்பெற்ற பார்வதியை யிடப்பாகத்தி லுடையவருமாகிய பெருமானை மனதிலே நினைத்து தியானஞ்செய்து அவருடைய அழகுடைய திருவடிகளில் பூசைசெய்யுங்காலத்தில். எ - று. (௩.)

தானுவினேவலிற்றூரகைக்கெலா
நாணிலாவெனக்கணநாதர்நாயகன்
வேணமாவுளத்தினன்விலங்கற்றோளினன்
மாணிபத்திரனெனவழங்குபேரினன்.

(இ-புரை) சிவநேசமிகுந்த மனமுடையவனும், மலைபோலத்திண்ணியதோளையுடையவனும்; மாணிபத்திரன், எனவழங்கும் பெயரை யுடையவனும், நக்ஷத்திரங்களுக்கெல்லாம் பூரணசந்திரன் தலைமைப்பெற்றிருப்பதுபோல சிவகணநாதர்களுக்கெல்லாம் தலைவனுமாயிருக்குமொருவன் பரமசிவனுடைய கட்டளையினாலே. எ-று. (௪)

வேறு.

வந்துசந்திரசேனனை நோக்கிமன்னவனே
யெந்தைபூசனைக்கிணையிலாய்நின்னுடைநட்பு
முந்தவேண்டுவனென்றுதான்வந்தமையொழிய
அந்தவேந்தனுமகமகிழ்ந்தவனொடுநட்டான்.

(இ-புரை.) அவ்விடத்தில்வந்து சந்திரசேனனைப்பார்த்து, அரசனே! எம்மையனுகிய பரமசிவபூசையில் ஒப்பில்லாத பக்தியை யுடையவனாகிய உன்னுடன் நட்புகொள்ள விரும்பினேனென்று, தான்வந்ததைச்சொல்ல (அதுகேட்டு) அந்தவரசனும் அந்தக்கணநாதனுடன்சினேகித்தான். எ-று.

இன்னவாறிவரிருவருமொழுகுமந்நாளின்
மன்னனன்பினன் மாணிபத்திரனுளமகிழ்ந்து
துன்னுசோதிச்சிந்தாமணிச்சுடர்கெழுமணியை
நின்னதாகெனக்கொடுத்தனன்கொண்டனனிருபன்.

(இ-புரை.) இம்முறையாக இவ்விருவரும நட்புற்று வாழுநாளில் சந்திரசேன மகாராச னுடைய அன்பினுக்கு மாணிபத்திரன் மன மகிழ்ந்து,

சூரியனுக்கொப்பாகிய ஒளிபொருந்திய சிந்தாமணி யென்கிற ஓர் பெரிய அரதனத்தை (இது) உன்னுடையதாயிருக்கக்கடவது என்றுகொடுத்தான் அப்படிக்கொடுத்தமணியை அந்த அரசன் வாங்கிக்கொண்டான், எ - று. அன்பினுன்-வேற்றுமைமயக்கம். (சு)

அந்தமாமணிப்பெருமையாமளப்பதற்கெளிதோ
சிந்தையாலதைநினைப்பினுஞ்செல்வமேகொடுக்கு
கந்தநாண்மலருந்தியான்கவுத்துவமணியு
நந்தவாளொளிவிடுவதுஞாயிறெழுந்ததுவோ.

(இ-புரை) அந்தச்சிந்தாமணியின் பெருமையைநாம் அளவிட்டுச்சொல்லமுடியாது. அதைமனதினுற்றியானித்தாலும் செல்வத்தைக்கொடுக்கும் (அன்றியும்) வாசனைபொருந்திய செந்தாமரைபோலும் நாபியினையுடைய திருமாலணிந்திருக்கும் கவுஸ்துவ மணியும் ஒளி கெடும்படி மிக்க ஒளியை விட்டு (அநந்தங்கோடி) சூரியர்போல் கிரணங்களைப்பரப்பாநிற்கும். எ-று.

அரிதினுத்தமனளித்தசெம்மணியினையணியாப்
புனைபடுத்தினனணிதலும்புரவலன்மார்பில்
மாகதக்குலமலையினின்மழகதிர்க்கடவுள்
இரதம்விட்டிழிந்திருந்தெனவொளிதயங்கியதே

(இ-புரை.) உத்தமனுகிய மாணிபத்திரன் அரிதிற்கொடுத்த செந்நிறமுள்ள சிந்தாமணியைத் துளைபடுத்திச் சந்திரசேன மகாராசன் தன் மார்பில் ஆபரணம்போற்றரித்துக் கொள்ளவும் - உதய சூரியன் தானிருக்குந் தேரைவிட்டிழிந்து நல்ல மரகதமலையினிடத் திருப்பதுபோல ஒளிவிட்டுப்பிரகாசித்தது. எ-று. (அ)

இனையநன்மணியணிபுனைந்திறைவகனிருப்ப
வனையுமாமணித்திறனெலாமயலறக்கேட்டு
வினையமெண்ணியதிசைதொறுமேவியவேந்தர்
புனையும்வேட்கையால்யாவருந்தூதிற்புகன்றார்.

(இ-புரை.) இத்தன்மையுள்ள சிந்தாமணியைச சந்திரசேன மகாராசன்தரித்துவாழுநாளில், அப்படித்தரித்துக் கொண்ட மணியின் பெருமையையெல்லாம் தேசங்கடோறும் பொருந்திய அரசர்களெல்லாரும் சந்தேகமில்லாமற் கேள்விப்பட்டு, அதைத்தாங்கள் தரித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்கிற விருப்பத்தினுல் தூதர் முன்னிலையிற் சொல்லியனுப்பினுர்கள் எ-று. மயல் - சந்தேகம். (கூ)

அன்பில்வேட்டனர்சிலர்சிலர்வினையிடைபடுபோர்
வன்பில்வேட்டனரன்னதுமனங்கொண்டமறவோ
னென்புயங்களுமென்னுடைவரங்களுமிறந்த
பின்புநல்குவேன்மணியெனவஞ்சினம்பிடித்தான்.

(இ-புரை.) சிலபேர் சிநேகத்தினால் விரும்பினவர்களாய்க் கேட்டனுப்பினார்கள். சிலபேர் கொல்லுகின்ற போர்வினையில் வன்பினால் வாங்கிக்கொள்வதாக விரும்பிச் சொல்லியனுப்பினார்கள். அப்படி யவர்களாற் சொல்லியனுப்பப்பட்ட தூதர்கள்வந்து சொல்லியதை யறிந்த சந்திரசேனமகாராசன் என்புஜபலமும் யான்பெற்றவரங்களு மொழிந்தபின்புஎன்னிடத்திலிருக்குஞ் சிந்தாமணியைத்தருகிறே னென்று (தூதர்களுக்குச் சொல்லியனுப்பி) இதனை விரும்பிய மன்னர்மேல் தன்மனதில் வைரங்கொண்டவனாயினான். எ-று. (௧0)

"ஒல்லும் வாயெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காற் சொல்லும்வாய்நோக்கிச்செயல்" என்னுந்திருக்குறளின்படி அன்பினாலும் வன்பினாலும்வினைமுடிக்கத் துணிந்தாரென்பார் " அன்பில்வேட்டனர்சிலர் வன்பில்வேட்டனர் சிலர்" என்றார். வைரங்கொள்ளுதல் அரசர்க்குரிய ஆற்றல்களினொன்றாம்.

அன்னவாசங்கேட்டலுமவனிகாவலரின்
மன்னுமாகதராரியர்மத்திரர்மராடர்
துன்னுகேகயர்சாளுவரவந்தியர்துருக்கர்
மின்னுகோசலர்சஞ்சையர்கவுரவர்விராடர்.

(இ-புரை.) சந்திரசேனமகாராசன் சொல்லியனுப்பியவார்த்தையைக்கேட்டமாத்திரத்தில் இவ்வுலகத்தை யாளுகின்ற அரசர்களில்பொருந்திய மகததேசத்தாரும் ஆரியதேசத்தாரும் மாத்திரதேசத்தாரும் மராடதேசத்தாரும் நிலையாகிய கேகயதேசத்தாரும் சாளுவதேசத்தாரும் அவந்திதேசத்தாரும் துருக்கதேசத்தாரும் பிரகாசியாநின்ற கோசலதேசத்தாரும் சஞ்சயதேசத்தாரும் கவுரவதேசத்தாரும் விராடதேசத்தாரும் எ-று. (௧௧)

என்றுபேர்பெறுமன்னவர்யாவருமிகலிக்
கன்றுநெஞ்சினர்கடற்படைதன்னொடுங்கடுகி
வென்றுகோடுமுச்சினியையென்பதுவிளம்பிச்
சென்றுசூழ்ந்தனர்சூழ்தலுஞ்சந்திரசேனன்.

(இ-புரை) என்று சொல்லப்பட்ட கீர்த்திபெற்ற அரசர்களெல்லாரும் பகைகொண்டு கோபமுள்ள மனத்தராய் சமுத்திரம்போலும் படைகளையுடையவர்களாய் முடுகி; உச்சினி பட்டணத்தைவென்று நமது கைவசப்

படுத்திக் கொள்ளுவோமென்று சொல்லிக்கொண்டு, அந்தப் பட்டணத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்; அப்படிச் சூழ்ந்தமாத்திரத்தில் சந்திரசேன மகாராசன்.

கோடும் கொள்வோம். கோறும் வேறும் என்றாற்போல். (கஉ)

பகைஞர்வந்து தன்பதிவளைத்தனரெனக்கேட்டு
மிகையுநெஞ்சினன்வெருவலன்வினையமொன்றெண்ணான்
முகைகொள்கண்ணியுஞ்சந்தமுமொய்யொளிக்கலனும்
புகையுந்தீபமுமயினியும்புனலொடுமேந்தி.

(இ-பொ,) பகைவர்வந்து தன்னகரத்தைச் சூழ்ந்து கொண்டார்களென்று கேள்வியுற்றுத் தளராத மனதையுடையவனாய் அஞ்சாமலும்,வேறொரு காரியஞ்செய்ய எண்ணாமலும், மலரும் பக்குவமுள்ள அரும்புகளால் தொடுத்த பூமாலையும் சந்தனமும் மிகுந்த ஒளியுள்ள ஆபரணங்களும் தூபமும் தீபமும் அன்னமும் திருமஞ்சனமும் ஏந்திக்கொண்டு எ-று, (கங)

வேறு.

மாகாளமென்றுபெயர்மன்னுமரன்மன்னும்
பூகாடவிச்சிநகரத்தினிடைபோகி
யேகானுபூதியொடிருந்திதயமேவு
மோகாதிகத்தையுமுணிந்துபுறமாக்கி

(இ-பொ) மாகாளம் என்று பெயருள்ளதாய்ப் பரமசிவன் வீற்றிராநின்ற கமுகஞ் சோலைசூழ்ந்த ஆலயத்திற்போய்ப் (பரமசிவத்தின் திருவடியில் மனம் அமிக்கமாகும்படியான) நிஷ்டையிலிருந்து, இருதயத்திற் பொருந்திய மோகாதிசயங்களை யெல்லாங்கடிந்து புறமாக நீக்கி எ-று,

சினகரம்-கோயில், (கச)

மறையாகமங்களிடைமந்திரமனைத்துங்
குறையாமலோதியருளின்குரவர்கூறு
முறையாலருச்சனைசெய்தன்பினொடுமுந்நீர்க்
கறையார்களத்தனடியைக்கருதினானே.

(இ-பொ) வேதங்களிலும் ஆகமங்களிலும் சொல்லப்பட்ட மந்திரங்களை யெல்லாம் குறைவுபடாமற்கூறி தோத்திரஞ்செய்து, அருளினால் ஆசாரியா அனுக்கிரகஞ்செய்த முறைமையின்படி யருச்சித்து, சமுத்திரத்தில்உண்டாகிய விஷந்தங்கியகண்டத்தையுடைய மாகாளேசுவரருடைய திருவடிகளைத் தியானித்தான் எ-று, (க௫)

இவ்வாறுபூசையிறைவன்புரியுமெல்லை
யவ்வாலயத்தணுகியாயர்குலமன்னுஞ்

செவ்வாய்மடக்கிளியனாள் சிறியவனோடே
மைவ்வாரணத்துரிவையானடிவணங்கா.

(இ - புரை.) சந்திரசேன மகாராஜன் இத்தன்மையாகப் பூசை செய்துகொண்டிருக்குஞ் சமயததில், ஆயர் குலத்திற் பிறந்த சிவந்த வாயையும் அறியாமையையும் கிள்ளையின் (மொழியொத்த இனிய மொழியையுமுடைய) ஒரு மாதானவள் தன்புத்திரனுடன் அந்த ஆலயத்திற்போய்க் கரிய யானைத்தோலைப் போர்வையாகப்போர்த்த மாகாளேசுவரன் திருவடிகளைவணங்கி, எ-று. (கசு)

மனையிற்றிரும்பிவரலும்மவடன்மைந்த
னினைவுற்றநெடிலடைநீண்முடிமகிபன்
முனைவற்றொழும்பரிசுகண்டதனைமுன்னோ
நனைமுற்றுபோதுகொடிநாடிவழிபடுவான்.

(இ-புரை) தன் வீட்டிற்குத் திரும்பிவரவும், (மறுநாள்) அவள் புத்திரன் நெடிய மகுடத்தையுடைய சந்திரசேனமகாராசன் மாகாளேசுவரனை மனதில் தியானித்து, முந்தியநாள் தொழுத தன்மையைத் தன் மனதில் நினைத்து, அரும்புகள் முகிழ்ந்த நல்ல மலர்களைக்கொண்டு முறைமையினோடு பூசை செய்பவனாய், எ-று. (கஎ)

விரையுற்றமாலிலைகளிளக்குவடிதண்ணீர்
புரையுற்றதெள்ளமுதுபொன்னணிகளாடை
தரையுற்றபாசடைமணற்கொடுசமைத்தாங்
குரையற்றபூசனைசமாதிநிலையுற்றான்.

(இ-புரை) (பூசாத் திரவியங்களெல்லாந் தனக்கு கேரிடாமையால்) பச்சிலைகளையும் மணலையுங் கொண்டு இவைகள் வாசனைபொருந்திய பூமாலையென்றும், இவைகள் தீபங்களென்றும், இவைகள் வடித்த தெள்ளிய திருமஞ்சனமென்றும், இவைகள் *குற்றமற்ற நல்ல அமுதமென்றும், இவைகள் பொன்னாபரணங்களென்றும், இவைகள் வஸ்திரங்களென்றும், ஏற்படுத்திக்கொண்டு சொல்லுக்கடங்காத் (தன்மையுள்ள) பூசை செய்ததாகிய சிவநிஷ்டையிலிருந்தான். எ-று. ஆங்கு-அசை. (கஅ)

ஐம்புலவழிச்செலுமனத்தையுமடக்கி
நம்புசிவனிட்டையினிருக்குமிடநண்ணிக்
கும்பமுலையன்னைமகவின்பசிகுறித்தே
யெம்பிமனைவாவெனவியம்பவுமெழாதே.

(இ-புரை) ஐம்புலன்வழியில் செல்லுகின்ற மனதைப்பந்தித்து, நம் புகலோடு சிவசிந்தையிலிருக்குமிடத்திற்குக் கும்பம்போன்றதனங்களையுடைய தாயானவள் தன்புத்திரனுடையபசியைக்குறித்துப்போய், தம்பீ (போஜனஞ்செய்ய) வீட்டிக்கு வருவாயென்று அழைக்கவும் அவன் எழுந்திராமல் எ-று. மகனை எம்பி என்றது அன்பில்வந்த வழுவமைதி. (௧௧)

ஈசனதடிக்கமலமீதிதயவண்டைப்
பாசமுறவைத்தவனிருந்தபடியெல்லா
நேசமுறுமன்னையறியாதிஃதுநேர
மாசிறுணவுண்பதுமறந்ததெதுபோலாம்.

(இ-புரை) பரமசிவனுடைய திருவடித் தாமரையினிடத்தில் தன் இருதயமாகிய வண்டினை அன்பு பொருந்தவைத்துத் தன் மகனிருக்குந் தன்மைகளை (புத்திரனிடத்தில்) ஆசையிருந்த தாயானவள் அறியாமல், இந்த விளையாட்டொன்று உண்டாக, நல்ல போசனஞ்செய்வதை மறந்திருப்பது என்ன காரணமோ? என்று, எ-று. போல் ஆம்-அசைகள். (௨௦)

என்றுவெகுளாமகவையெற்றினளடர்த்தாள்
வன்றிறலிறைவனுமைமணாளனெனவைத்த
மின்றிகள்கருஞ்சிலையெடுத்தகலவீசிக்
கன்றியமனத்தண்மனையிற்கடிதுபோனாள்.

(இ-புரை) இவ்வாறு சொல்லிக்கோபித்து, மகனைக் கையால் மோதியடித்தாள்; (அதுவுமல்லாமல் சிவபூசையில்) இருந்த உறுதிப்பாட்டையுடைய அந்தப் புத்திரன் சிவலிங்கப் பெருமானாகப் பாவனை செய்துவைத்த ஒளிவிளங்குகின்ற கருங்கல்லையெடுத்துத் தூரத்தில் எறிந்துவிட்டு, வெம்பிய மனதையுடையவளாய்த் தனவீட்டில் விரைவாகச்சென்றாள். ()

எந்தையையெடுத்திவணகற்றினளெனத்தன்
சிந்தைமிகநொந்தழுதுறையிட்டழுதுசேயோன்
வெந்துயர்பொறுமலிருகன்னல்விழியாறும்
முந்தியவுயிர்ப்புமறமூர்ச்சனையடைந்தான்.

(இ-புரை) (அவள் எறிந்துவிட்டுப் போனதைப் பார்த்த பரிசுத்தனை அந்தப்புத்திரன்) என் ஐயனாகிய பரமசிவனை இவ்விடத்திலிருந்தெடுத்தெறிந்துவிட்டாளென்று தன்மன மிகவும்வருந்தி முறையிட்டழுது, தனக்கு நேரிட்ட துயரத்தைச் சகிக்கமாட்டாமல் இரண்டு நாழிகை வரையில் கண்களையுந் திறவாமல் சுவாசமுமில்லாமல் மூர்ச்சையடைந்தான்.
கன்னல்-நாழிகை, (௨௨)

வேறு.

விழித்தனன் விழித்து நோக்கலும்பழைய மனையெலா நவமணிவிளக்கம், பழித்துநின் றிமைக்கும் புரந்தராலயம்போற்பழுதறவிளங்குதல்கண்டா, னொழித்தவள் கடிந்த லிலிங்கந்திப்பியமா யொளிமணிபொன்சுடர்ச்சோதி, கொழித்து நின்றிருநத தன்மைகண்டுள்ளங்குளிர்ந்தன னதிசயங்கொண்டான்

(இ - புரை) பின்பு மூர்ச்சை தெளிந்து கண்கள் விழிக்கவே, பழையதான தனது இல்லம் முழுவதும் நவரத்தினங்கள் ஒளிமிகுந்து மாறுமல் பிரகாசித்துக்கொண டிராநின்ற தேவேந்திரன் கோவில்போல விளங்குவதைக் கண்டான்; பின்னும் தன் தாயானவள் எடுத்தெறிந்துவிட்ட சிவலிங்கமானது திவ்வியமானதாய் ஒளியுள்ள ரத்தினம்போலக் கிரணமுள்ள சோதியைக் கொழித்துக்கொணடு அழியாத தன்மையுடன் இருப்பதையுங்கண்டு, மனங்குளிர்ந்து அதிசயங்கொணடான். எ - று. புரந்தரன் - இந்திரன். திவ்வியம் என்பது திப்பியம் என்றாயிற்று. (உங)

தொல்லையம் பிறவிக் கடற்கரைசேறத் தொண்டெனு மம்பியைக்காட்டும், அல்லனிகண்டன் பூசனைப்பயனே வல்லதுதிருவிளையாட்டோ, முல்லைபங்கண்ணி பெங்குலமுதல்வர் முறைசெய்த நல்வினைப்பயனே, யல்லிறைந்தோர் தமக்குமெய்தாத தெளியனுக்கெய்தியதென்னே

(இ-புரை) பழமையாகிய பிறப்பென்னுஞ் சமுத்திரத்தைக் கடந்து மோக்ஷமென்னுங் கரையிலேறும்படி அடிமைத் திறமென்னும் தெப்பத்தைக் காட்டிய இருள்நிறைந்தவிஷத்தைய கண்டத்தையுடைய பரமசிவனைப் பூசித்தலால், உண்டாகும் பிரயோசனமோ? அல்லது, அவருடைய திருவிளையாட்டோ? முல்லைப்பூவால் தொடுக்கப்பட்ட அழகிய மாலையணிந்த என் குலமுதலோர் பூர்வம் முறைதவறுமல் செய்த புண்ணியத்தினுல் உண்டாகும் பயனே? அளவில்லாத தவத்தை யுடையவர்களுக்கும் கிடைப்பதற்கரிய இப் பெரும்பேறு எளியனுக்குக் கிடைத்தது என்ன காரணமோ?

அம்பி - தெப்பம். (உச)

சிறியருக்கியல்பு தீவினையிழைத்தல்சிறியவர் சிற்றியல்தென், றறிஞருக்கியல்புபொறுப்பதென் றுரைப்பாராதலா லடியனேனன்னை, நெறியிலாதழைத்தசிற்றியல்பொறுத்தி நிமலனேகருணையங்கடலே, மறியுறைகரத்தவாதனே யென்னவாழ்த்தினன்மாசிலாத்தவத்தோன்.

(இ - புரை.) பிழைசெய்தல் சிறியோர்களுக்கியல்பு; சிறியோர்கள் பிழைசெய்த லிவ்வாறுதானெனறு பொறுத்துக்கொள்ளுதல் பெரியோர்

கன் கடன் என்று சொல்லுவார்கள். ஆதலால், அடியேன் தாயானவள் முறைமையில்லாமல்செய்த குற்றத்தை தேவரீர் பொறுத்துக்கொண்டருளவேண்டும்; நிருமலனே! அழகிய கிருபைக்கடலே! மான் பொருந்திய திருக்கரமுடைய வரதனே! என்று வாழ்த்தினன் அக்குற்றமற்ற சிறுவன். எ - று. வரதன்-மாறுதவரந் தருபவன், (௨௫)

தன்மனை புகுந்து துயின்றநற்றாயும் விழித்தலுந் தன்மனையெல்லாம், பொன்மயமாகக்கண்டுமெய்ப்புளகம்பொங்கிடமகவினை
நோக்கி, நன்மகவீன்றேனென் றுளங்களித்துநரபதிக் குரைப்பனென்றெல்லை, மன்மனைகுறுகிப்புகுந்தவாறெல்லா மன்னனுக்
குரைத்தலுமன்னன்

(இ - புரை.) (இவ்விடத்தில் இவனிப்படி யிருக்கத் தன்மகன் சிவலிங்கமாகப் பாவனைசெய்துவைத்துப் பூசித்த கருங்கல்லை யெறிந்துவிட்டு) தன்வீட்டிற்போய் நித்திரைசெய்த தாயானவளும் நித்திரை தெளிந்து பார்த்தமாத்திரத்தில், தன்வீடெல்லாம் பொன்மயமா யிருக்கக்கண்டு, சரீரத்தில் புளகமுண்டாகப் புத்திரனைப்பார்தது, நல்ல புத்திரனைப் பெற்றேனென்று மனங்களித்து, (இச்செய்தியை) அரசனுக்குச் சொல்லுவேனென்று விரைவாக அரண்மனைக்குப்போய் அரசனைக்கண்டு, நடந்த செய்திகளெல்லாம் சொன்னாள்; அதைக்கேட்ட அரசன் எ-று. (௨௬)

மந்திரிவிதியினமைச்சருமாதிமறைவலாளரும்புடைசூழத்
தந்திரந்தழுவச்சேரிசென்றணுகித்தமனியமனைவளநோக்கி
யந்தரத்தகடுகிழியநீள்பசும்பொனாலயம்வலங்கொடுபுகுந்து
சந்திரசேனன்சந்திரமவுலிதாளிணைவிதிமுறைதொழுதான்.

(இ - புரை) மந்திராலோசனையின் முறைமையுணர்ந்த மந்திரிகளும், முதன்மையாகிய பிராமணர்களும் புடைசூழ்ந்துவரவும், நால்வகைச்சேனைகளுஞ் சூழ்ந்துவரவும் ஆயர் சேரியிற்போய்ச் சேர்ந்து, பொன்மயமாயிராநின்ற வீட்டின் வளப்பத்தைப்பார்த்து, அண்ட முகடு கிழியும்படி உயர்ந்திராநின்ற ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து, சந்நிதியிற்போய்ச் சந்திரசேனனென்னும் அந்த அரசன் சந்திர சேகரனாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளை முறைப்படித் தொழுதான். எ-று. (௨௭)

வேதமும்வேதவிரிஞ்சனுமாதிவிண்டுவுமண்டருங்காணா
ஆதியம்பரமனடியவர்க்குருகியருளினாலடைந்தனனென்னுங்
காதலிற்பொதுவர்மலைதலையைதழுவிக்காவலன்களிமகிழ்வெய்த
ஓதநீருலாவியொலித்தெனமூதூருலகையாலொலியெழுந்ததுவே

(இ-புரை) அப்படித் தொழுத அரசன் நான்கு வேதங்களும வேதங்களையுணர்ந்த பிரமதேவனும் அப்பிரமனுக்கு ஆதியாகிய விஷ்ணுவும்மற்

றுமுள்ள தேவர்களும் கண்டறியாத யாவர்க்கு மாதியாகிய பரமசிவன் அடியார்க்காகத் திருவுளமிரங்கிக் கிருபையினால் திருக்கோயில் கொண் டமர்ந்தாரென்கிற அன்பினால், அந்த இடைப்பிள்ளையைத் தழுவிக்கொ ண்டு, அரசன் மிகுந்தமகிழ்ச்சியை அடைய, (அதைக்கண்ட) அந்தப்பழய நகரத்தாருக்குண்டாகிய சந்தோஷத்தினால் கோஷித்த ஆரவாரமானது பருவகாலத்தில் சமுத்திரங் கோஷிப்பதுபோல் இருந்தது. எ-று. பொ துவர்-இடையர்-உவா-பௌர்ணிமை, (உ௯)

வரதவமதனே பூசனைபுரிந்த வண்மையுந்தண்மதிக்குழவிப், புரிசடையண்ணலருளினாங்கடைந்தபுதுமையும் புரவலன்கண்டு, கரையிலாவுவகையுற்றதுநகரங்களிப்பதுங்காண வந்தனன்போ ற், குரைகடனடுவுட்கதிர்க்குலம்பரப்பியெழுந்தனன்குணதிசை வெய்யோன்

(இ - ள்.) சிரேஷ்டமுள்ள தவத்தையுடைய அந்தப் புத்திரனை வன் பூசைசெய்த வளப்பமும், குளிர்ச்சி பொருந்திய இளம்பிறையைய ணிந்த முறுக்கிய சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவன் திருவருளினால் அவ் விடத்துத் திருக்கோயில்கொண் டமர்ந்த அற்புதமும் சந்திரசேன மகா ராசன்கண்டு, அளவில்லாத சந்தோஷம் அடைந்ததையும் நகரத்தாரெல் லாங் களிப்படைந்ததையுங் காணவந்தவன்போல, ஒலிக்கா நின்ற சமுத் திரத்தினடுவில் ஆயிரங்கிரணங்களையும் பரப்பிக்கொண்டு கீழ்த்திசையில் சூரியன் உதயமானான். எ-று. வரம்-மேன்மை. (௩௧)

மூதெயில்வளைந்தகாவல ரொற்றர்முழுதுமற்புத மெனவே சித், தாதவிழிதழிச்சடைவானவனைச்சனிப்பிரதோடத்திளொரு நாள், காதுவேன்மன்னன்வழிபடக்கண்டகாளை செய்பூசனைமு தலா, ஆதியெம்பரமன்றோன்றி யவளவுமவரவ ரரசருக்குரைத் தார்.

(இ-ள்.) பழமையாகிய மதிலைச்சூழ்ந்து காவலராயுள்ள ஒற்றர்க ளெல்லாம் இது அதிசயமென்று பேசிக்கொண்டு சென்று, மகரந்தத்து டன் மலர்ந்த கொன்றைப்பூமாலையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய பரம சிவனைச் சனிப்பிரதோஷத்தில், ஒருநாள் பகைவரைக்காயும் வேலாயுதத் தையுடைய சந்திரசேனமகாராசன் பூசைசெய்யக்கண்ட ஒரு இடைப்பி ள்ளையும் அவ்வாறாக செய்யத்தொடங்கிய பூசைமுதலாக ஆதியாகிய நம் மிறைவன் தரிசனங்கொடுத்தவளவும் (வழுவாமல்) ஒவ்வொருவரும் அர சர்களுக்குச் சொன்னார்கள். எ-று. (௩௦)

தம்முடிதுளக்கிக்கேட்டவேல்வேந்தர் தனித்தனிதுண்ணெ னவெருவிக், கொம்மையங்கொங்கைக்கொடிபுரை நாசுப்பிறீங்கோ கிலமிரங்குநீங்குதலே, யம்மம்பங்காளனடியவனிந்தவரசனைய வ

மதித்தந்தோ, வெம்மையினடைந்தேமெனத்தனைமழுனிந்து மே
ற்செயும்வினையயீதென்று.

(இ - புரை.) (போருக்கெனவந்து மதிலை வளைந்துகொண்டுள்ள) வேலேந்து மரசர்கள் தனித்தனி முடியசைத்து (இது ஆச்சரியமான காரியமா யிருக்கிறதென்று) தனித்தனியாக ஈடுக்கமுறப்பயந்து, இந்தச் சந்திரசேனமகாராசன் குவிந்த அழகுள்ள தனபாரத்தையும் பூங்கொடியை யொத்த இடையினையும் குயிலோசைபோல வசனிக்கும் மதுரமுள்ள மழலைச் சொற்களையுமுடைய பார்வதிதேவியாருக்கு இடப்பாக மளித்தருளிய பரமசிவனுடைய மெய்யன்பனு யிருக்கின்றான்; இதை யறியாமல் இவனை அவமதித்துப் பகைகொண்டு வந்தோம்; என்று தங்களைத் தாங்களே வெறுத்துக்கொண்டு இனி நாம் செய்யவேண்டிய காரிய மிதுவென்றிறதாக நினைத்து எ - று. (௩௧)

கடற்படையனைத்துந்தத்தமூர்க்கேகககது மெனப்பணித்த மரோதிர்ந்தா, ரடற்கருஞ்சேனைச்சந்திர சேனனன்பதேயமையுமென்றெண்ணிப், படைக்கலந்துரந்தகையினராகிப் பதிபுகுந்தரசனைப்பணிந்து, விடற்கருநட்புவேண்டினரிவனும் விள்ளலாநட்பெதிர்விழைந்தான்.

(இ-புரை) சமுத்திரம்போல மிகுந்த தங்கள் தங்கள் சேனைகளையெல்லாம் தங்களூருக்குப் போகும்படி விரைவாக உத்தரவுசெய்தனுப்பிவிட்டு, யாவராலும் போர்செய்வதற்கரிய சேனைகளையுடைய சந்திரசேனமகாராசனுடைய சிநேகமே நமக்குப் போதுமானதென்று கருதிக்கொண்டு, தங்கள் கைகளிலிருந்த ஆயுதங்களையெல்லாம் நீங்கினவர்களாய், உச்சினிபட்டணத்திற்குப்போய் அந்த அரசனைக் கண்டு வணங்கி, அரசனே உம்முடைய சிநேகம் எப்போதும் நீங்காமலிருக்கும்படி வேண்டினோமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். அதைக்கேட்ட அவ்வரசனும் (அவர்களைப்பார்த்து) அரசர்களே? உங்களுடைய சிநேகமும் என்னிடத்தி லெப்போதும் நீங்காம லிருக்கும்படி நானும் விரும்பியிருக்கிறேனென்றான். எ-று. கதும் என்பது விரைவுப்பொருளைத் தருமோரிடைச்சொல். (௩௨)

மன்னனுநட்பின் மன்னருமேகிமாகாளநாதனை வணங்கிப், பின்னரேதொறுவன் பூசனைக்கெதிர்ந்தபிஞ்ஞகன் றுளினைதொழுது, மூன்னர்நின்றிறைஞ்சுமதலையைத்தழுவிமுகமனன் ககமகிழ்ந்துரையயா, இந்நிலத்தாயர்குலங்கட்குநீயே யிறைமகனெனவிசைத்தார.

(இ - புரை.) இவ்வாறு சிநேகங்கொண்டபின்பு சந்திரசேன மகாராசனும் நட்பினராகிய மறுதேசத்தரசர்களும்போய்மாகாளேசுவரனை வணங்கி, உடனே இடைப்பிள்ளைசெய்த பூசைக்காக எழுந்தருளி வீற்றிரா

நின் றசிவலிங்கமூர்த்தியையும்பணிந்து, தங்களெதிரில் நின்று வணங்கிய அர்தப்பிள்ளையைத் தழுவிக்கொண்டு, மகிழ்ச்சியுடன் நல்ல உபசார வார்த்தைகள்சொல்லி, இந்த உலகத்திலிருக்கும் ஆயர்குலத்துக் கெல்லாம் நீயேயிறைவனுயிருக்கக்கடவையென்று சொன்னார்கள். எ - று. தொறுவன்-இடையன், (௫௩)

வேறு.

அக்காலையின்வந்தானடலடையார்புறனுறப்
புக்கார்கலியிலங்கைப்பதிபுகையத்தழன்மடுத்துக்
கைக்கார்முகநெடியோன்றனைக்கலுழன்றனிற்பொறுத்த
மிக்கான்கவிகுலநாயகனனுமானெனுமேலோன்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு அரசர்கள் சொன்னபோது பலம்பொருந்திய பகைவராகிய அரசர்களுடையபதியை அழிக்கும்படிபோய்ச் சமுத்திரத்தினடுவிலிருக்கும் இலங்கையானது புகைந்தெரியத்தக்கதாகத்தீமூட்டி, கையினிடத்துக் கோதண்டத்தையுடைய இராமமூர்த்தியைப போர்க்களத்திற் கருடனைப் போற்றுங்கிய மிகுந்த பராக்கிரமசாலியும் வானரர்களுக்குப் படைத்தலைவனுமாகிய அனுமானென்னும் பெயரையுடைய மேலானவன். எ-று. புக்கு-புகுந்து, ஆர்கலி சமுத்திரம். கவி - குரங்கு. கார்முகம்-கோதண்டம். கலுழன்-கருடன். (௫௪)

அம்மாருதிவரக்கண்டனுமடிவீழ்ந்தடல்வேந்தன்
செம்மாந்தலர்மழைதூய்ப்பலவழிபாடுகள்செய்தே
யெம்மானிவணெய்தத்தவமென்செய்தனமெனவே
வெம்மாவுளங்களிததார்வமோடிருப்பக்கவிவீரன்.

(இ-புரை.) அத்தன்மையுள்ள அனுமான் வந்ததைக் கண்டமாத்திரத்தில் பலமுள்ள சந்திரசேனமகாராசன் அவர் பாதத்தில் சேவித்துக் கொண்டு, மிகுந்தகளிப்படைந்து, மேகம் பொழிவதைப்போல மலர்களைச்சொரிந்து, பலவகையாகிய ஆராதனைகள்செய்து, எம்மிறைவன் இந்த நாட்டில் வரும்படி நாங்கள் என்ன தவஞ்செய்தோமோவென்று துதிசெய்து, மனக்களிப்படைந்து ஆசையுடனிருந்தான்; அப்படியிருக்கும்போது அனுமான். எ-று. (௫௫)

கோபாலர்தங்குலச்சேயினைக்குளிர்மார்புறவணைத்தே
பூபாலர்கள்கேண்மின்னுறுபொருளொன்றையுமுணரா
மாபாலனிங்கிவன்செய்திடுவழிபாட்டினுண்மகிழ்ந்தே
காபாலிவந்தருள்செய்தமைகண்டீரிவையெல்லாம்.

(இ-புரை.) ஆயர்குலப்புத்திரனைக் குளிர்ச்சிபொருந்திய தன்மார்பில் அணைத்துக்கொண்டு, அரசர்களைகேளுங்கள், உலகிற்பொருந்தியயாதொரு

ருபொருளையும் அறியாத பெருமைபொருந்திய இந்தப் புத்திரன் செய்த ஆராதனைக்குத் திருவுளமகிழ்ந்து, பரமசிவன் தனது தரிசனம் பாலித்த தைக்கண்டீர்களா; இவைகளெல்லாம் எ-று. (௩௬)

இறைசந்திரசேனன் புவியேழும்புகழுமவோன்
அறையுஞ்சனிவாரப்பிரதோடத்தனினரனை
மறையின்படிவழிபட்டமைகண்டிங்கனமதலை
பொறையொன்றியமனத்தாற்புரிபூசாபலம்போலும்

(இ-புரை.) எழுலகமும் புகழத்தக்க வல்லமையுடையவனுகிய சந்திரசேனமகாராசன் (வேதாகமங்களால்) விசேஷமாகச்சொல்லப்படுகிறசனிப்பிரதோஷத்தில் முறைமைப்படிப் பரமசிவனைப் பூசித்ததைக் கண்டு, இந்தப்புத்திரன் சாந்தந்தங்கிய மனத்துடன்செய்த பூசையின் பலமாகும் எ-று. மனத்தாற்புரி பூசை-மானதபூசை.

அப்பூசனைகண்டார்பெறும்பேறித்துணையளவோ
இப்போதிவன்வழியாய்வருமெட்டாந்தலைமுறையிற்
கைப்போதகமழைக்கும்மழைக்கார்வண்ணனைவளர்ப்பான்
மெய்ப்போதத்துநந்தனெனுங்கோன்றோன்றுவன்விளங்க.

(இ-புரை.) அத்தன்மையுள்ள சனிப்பிரதோஷபூசையைக் கண்டவர் பெறும்பேறு இவ்வளவிலடங்குவதோ இப்போது பூசைசெய்த இந்தப்புத்திரனுடைய சந்ததியாய் வருகிற எட்டாந்தலைமுறையில் (முதலைவாயிற் சிக்குண்ட) துதிக்கையுடைய ஒருகாட்டானையானது அழைக்க அதைரக்ஷித்த மேகவண்ணங்கொண்ட மகாவிஷ்ணு கிருஷ்ணாவதாரஞ்செய்தார் அவரை வளர்க்க உண்மையறிவையுடைய நந்தனென்கிற ஆயர்கோனொருவன் அந்தக்குலம் விளங்கும்படி தோன்றுவன் எ-று (௩௮)

இன்றேமுதல்வேல்வேந்தர்களெல்லீருமற்றிவனை
நன்றேதருபுகழ்ச்சீதரனெனவேபெயர்நவில்வீர்
என்றேயடலனுமான்சிவபூசாபலத்தியல்பை
யன்றேதவமதலைக்கினிதருள்செய்தனன்போனான்.

(இ-புரை) வேலாயுதத்தையுடைய அரசர்களே! நீங்களெல்லாரும் இன்றுமுதல் இந்தப்புத்திரனை நன்மையைத் தருகின்ற புகழினையுடைய சீதரனென்று பெயரிட்டழையுங்களென்றுசொல்லி, மேலும்பராக்கிரமமுள்ள அனுமான் அப்போதே சிவபூசையின் கிரமத்தை தவத்தையுடைய அந்தப்புத்திரனுக்கு இனிதாக உபதேசித்தருளிப்போனார். எ-று. (௩௯)

காற்றின்புதல்வன்போயபின்கருதாதமர்சொல்லி
மாற்றஞ்சியபடைமன்னரைவழிக்கொள்ளுநும்பதிக்கென்
றாற்றந்தருகரிதேர்பரியொண்பூண்டுகிலுதவிப்
போற்றுந்தவக்கோபாலனேடிருந்தான்புனைதாரான்.

(இ-புரை.) வாயுபுத்திரனாகிய அனுமான் போய்விட்டபின்பு எண்ணாமற் போர்செய்வோமென்று சொல்லிக்கொண்டு வந்து, பின்புசண்டை செய்யப்பயந்த சேனையுள்ள அரசர்களைப், பார்த்து, நீங்கள் உங்களூருக்குப் போங்களென்றுசொல்லி, வலிபொருந்திய யானைகளுந் தேர்களும் குதிரைகளும் ஒளியுள்ள ஆபரணங்களும் வஸ்திரங்களும் பரிசாகக்கொடுத்து அனுப்பிவிட்டுப் பூமாலையணிந்திருக்கும் அவ்வரசன் போற்றுகின்ற தவத்தையுடைய அந்தப்புத்திரனுடன் தன்னகரத்திலிருந்தான். எ - று. (௬௰)

நெடுநாளிருவோருந்திருநிலமாமகள்போகங்
கடவாதினிதருந்திச்சிவன்கழல்பூசனைபுரிந்தே
முடியாவிறுதியினேறினர் முத்திக்கரையென்னப்
படுபாதகவினைவென்றவர்க்குரைத்தான்பழந்தவத்தோன்.

(இ - புரை.) அரசனும் ஆயர்குலப் புத்திரனும் நெடுங்கால வரைக்கும் ஒருநாளாவது முட்டுப்படாமல் இவ்வுலக வின்பத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்து, பரமசிவனுடைய திருவடிகளையும் பூசித்து முடிவில்லாத அந்தியத்தில் மோக்ஷமாகிய கரையிலேறினார்களென்று பிறவிதோறும் பொருந்திய தீவினையைவென்ற நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குச் சூதமுனிவர் சொல்லியருளினார். எ - று. (௬௧)

ஐந்தாவது சனிப்பிரதோஷத்தில் சந்திரசேனன்

பூசைசெய்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் உ௮௰.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறாவது

சத்தியாதனன்பூசைசெய்த அத்தியாயம்.

பின்னுநான்மறைமுனிவரர்பெருந்தவத்தோனே
முன்னரோதுபிரதோடமும்பூசையின்முறையு
மன்னிநாடொறும்வழிபடுமவர்பெறுவரமும
இன்னுமெங்களுக்கிருளறவியம்புதியென்றார்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு சூதமுனிவர் சொல்லக்கேட்டுப் பின்னரும் நான்குவேதங்களுமுணர்ந்த நைமிசாரணிய முனிவர்கள் (சூதமகாரிஷியைப் பார்த்து) மிகுந்த தவத்தையுடைய சுவாமிகளே! முன்னஞ்சொல்லிய பிரதோஷகாலமும், அந்தப்பிரதோஷ பூசையின் கிரமமும், இடைவிடாமல் நாடோறும் பூசிப்பவர்கள் பெறும்வரமும், இன்னமும் எங்களுக்குமயக்கந்தீரும்படிச் சொல்லி யருளவேண்டு மென்றார்கள். எ - று. (௧)

முந்தைநான்முனியன்னதைமொழிவலென்றுரைத்தான்
சிந்தைசெய்குதிர்பதின்மூன்றாம்பக்கமாந்திவாவின்
அந்தமாகியமாலையேபிரதோடமாகும்
இந்தசேகரன்விரும்பியகாலமுமிஃதே

(இ - புரை.) அவைகளைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்; பதின்மூன்றுநாளாகிய திரயோதசி தினத்தில் பகற்பொழுதின் முடிவாகிய மாலைப்பொழுதே பிரதோஷமாய்; சந்திரசேகரனாகிய பரமசிவன் விரும்பியகாலமும் அதுவே யாமென்று வேதமுணர்ந்த சூதர் கூறியருளினார் எ-று. (௨)

ஆயகாலையினடையலர்திரிபுரமழலிற்
றீயவாணகைமுகிழ்த்தருள்செம்மலையல்லான்
மாயனான்முகன்முதலியதேவரைவணங்கி
மேயபூசனைபுரிபவர்நரகிடைவீழ்வார்.

(இபு-ரை.) அந்தப்பிரதோஷ காலத்தில் தேவவிரோதியர்களுடைய திரிபுரங்கள் அக்கினியாற்றீயும்படி ஒளிபொருந்திய புன்னகைசெய்தருளிய பரம

சிவனையேயன்றி, விஷ்ணு பிரமன் முதலாகிய தேவர்களை வணங்கி விரும்பிப் பூசைசெய்கின்றவர்கள் நரகத்தில் விழுவார்கள். எ - று. (௩)

சொன்னகாலையிசனைவழிபடுந்தூயோர்
மன்னுமாக்கடலுடுத்தபார்முழுவதும்வணங்க
முன்னும்போகங்கள்யாவையுமுறையினிற்றுய்த்துப்
பின்னர்வீற்றினிதிருப்பார்ப்பேரின்பவீட்டின்.

(இ - புரை.) மேற்சொல்லிய பிரதோஷகாலத்தில் பரமசிவனைப் பூசை செய்கின்ற பரிசுத்தர்கள் நிலைபெற்ற பெரிய கடல்சூழ்ந்த உலகத்தவர்க ளெல்லோரும் வணங்கும்படி (அரசர்களாய்ப்பிறந்து,) விரும்பிய போகங்களை யெல்லாங் கிரமமாக அனுபவித்துப் பின்பு மோக்ஷவீட்டில் இனிதாக வீற்றி ருப்பார்கள். எ - று. (௪)

அனையகாலையினருச்சனைபுரிந்துவீடடைந்தார்
எனையரென்றுநீர்வினவதிரேலஃதிசைக்கேன்
வினையவென்றியான்விதற்பதேசாதிபனெழிலாற்
றனையொவ்வாதவேள்காமுறுஞ்சத்தியாதனனே.

(இ - புரை.) அத்தன்மையுள்ள பிரதோஷகாலத்தில் பரமசிவனை அருச் சித்து மோக்ஷமடைந்தவர்கள் யாவரென்று நீங்கள் வினவுவீராகில், அதைச் சொல்லுகிறேன் கேட்பீராக; போர்த்தொழிலில் வெற்றியை யுடையவனும் விதற்ப தேசாதிபதியும் மன்மதனும் ஒவ்வாத (சவுந்தரியமுள்ளவனுமான) சத் தியாதனனென்னும் பெயருள்ள ஒரு அரசன். எ - று. காமுறு மென்பது விகாரவகையான் காமுறுமென நின்றது- காமம் உறும் எனப் பிரித்துக் கொள்க. (௫)

அறிவினீதியின்வாய்மையினமைச்சினினழகிற்
பிறிதில்கல்வியிற்பெருமையிலிருநிதிப்பெருக்கிற்
செறியுமூதாணுடைமையின்விரதத்திற்றிறல்வேல்
எரியவூறஞ்சாக்கடற்படையுடைமையினிசையின்.

(இ - புரை.) அறிவினாலும் நீதியினாலும் சத்தியத்தினாலும் ஆலோசனை யினாலும் அழகினாலும் ஒப்பு வேறில்லாத கல்வியினாலும் பெருமையினாலும் பொருள் மிகுதியினாலும் அழியாமல் பழமையாகிய நால்வகை யரண்களை யுடைமையினாலும் வீரத்தினாலும், வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதத்தைப் பகை வர்கள் தங்கள்மேலெறிய அதனால் காயத்துக்குப் பயப்படாத சமுத்திரம் போன்ற சேனைகளை யுடைமையினாலும் புகழினாலும். எ-று. நால்வகை அரண்களாவன - மதிலரண் அகழரண் மலையரண் காட்டரண். (௬)

மற்றுமின்னதருமிறைகாட்கியின்மணிவிற்
கொற்றவேந்தரினவனியினிகரிலாக்குரிசில்
பற்றலார்கள்வந்தடிதொழநானிலம்பரித்தாங்
குற்றநாளினிலவன்பகையாகியவுரவோர்.

(இ - புரை.) முன்சொன்னவைகளுமல்லாமல் இவைகள்போல இன்னமும் விசேஷ குணங்களமைந்த அரசக்குரிய பெருமையின் மிகுதியினால் செயம்பெற்றிருக்கும் வேந்தர்களுக்குள் இந்த வுலகத்தில் ஒப்பில்லாதவனாய் விளங்கும் இவ்வரசன், பகைமன்னர் வந்து தன்பாதத்தை வணங்கும்படித் தன்தேசத்தை யாண்டுகொண்டிருக்குநாளில், அவனுடைய பகைவர்களாகிய பலமுள்ள வேந்தர்கள். எ - று. (எ)

விண்டலம்புகழ்சாளுவதேசத்தினவேந்தர்
கொண்டலன்னதுன்மருடணன்முதலியோர்குழாங்கொண்
டெண்டிசாமுகந்தூளியின்மறைந்திடவெழுந்து
மண்டுதானையாற்சத்தியாதனன்பதிவளைத்தார்.

(இ - புரை.) தேவலோகத்தாரும் புகழத்தக்க பெருமையுள்ள சாளுவதேசத்தரசர்களாகிய மேகத்தையொத்த துன்மருஷணன் முதலானவர்கள் கூட்டமாகச் சேர்ந்து, அஷ்டதிக்குகளும் தூளியினால் மறையும்படி எதிர்சென்று நெருங்கிய நால்வகைச் சேனைகளால் சத்தியாதனனுடைய நகரத்தை வளைந்துகொண்டார்கள். எ - று. (அ)

முகையுடைந்துதார்மதுமழைபிலிற்றிடீமுல்லை
நகைமடந்தையர்முலைபொருநலந்திகழ்மார்பன்
பகைஞர்வந்துதன்பதிவளைந்தனரெனப்பகரு
மிகையடைந்தசொற்கேட்டனுநக்கிவைவிளம்பும்.

(இ - புரை.) அரும்புகள் முருக்கவிழ்ந்துதேன்மழை பொழியும்படியாக, முல்லையரும்புகளை யொத்த தந்தபந்திகளுடைய மாதர்தனங்கள் பொருந்தத்தக்க பூமாலையணிந்திருக்கும் அழகமைந்த மார்பையுடைய சத்தியாதனமகாராஜன், பகைவர்கள்வந்து தன்னகரத்தை வளைந்துகொண்டார்களென்கிறகுற்றம்பொருந்திய சொல்லைக் கேட்டமாத்திரத்தில் நகைத்துக்கொண்டு இந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னான். எ - று. மிகையடைந்தசொல் என்றமையால் இதுவரையும் கேளாதசொல் என்பதும் பொருள். நகுதல் - சிரித்தல், (கூ)

மன்றறங்கியமாலைவேற்றுனைமாற்றரசர்
வென்றியம்புயத்தருக்குமென்றடம்புயவிறலும்

இன்றுகாண்குவன்கடற்படைபெழுகென்வியம்பித்
துன்றுதாரவனேறினன்சுடர்மணிநெடுந்தேர்.

(இ - புரை.) வாசனைதங்கிய மாலையணிந்த வேலாயுதத்தை யுடைய பகைமன்னவர் வெற்றிபொருந்திய அழகிய புஜவீருப்பையும் என்னுடைய பெரிய புஜபலத்தையும் இன்றறிகிறேனென்று, சமுத்திரம்போன்ற சேனைகளைப் புறப்படச்சொல்லி நெருங்கிய பூமாலையணிந்த அவ்வரசன் பிரகாசியாநின்ற தனது பெரிய தேரிலேறினன். எ - று. (௧௦)

இருதர்தம்பெருஞ்சேனையுமேற்றெதிரிகலிப்
பொருகளந்தனின்விளைந்தபோரமலையிற்புழுங்கிக்
கருவழிந்துருமுதிர்ந்தனகார்க்குலமென்றாற்
பரவைமாநிலம்பெருவருந்தன்மையார்பகர்வார்.

(இ - புரை.) (சத்தியாதனராசன் போர்க்களத்திற் சென்றவுடன்) இருவர்சேனைகளும் எதிர்த்துப் பகைகொண்டு யுத்தஞ்செய்யும் போர்க்களத்தில் உண்டாகிய பெரிய ஓசையினால், மேகங்களும் பயந்து கருவழிந்து இடிகளைக் கக்கினவென்றால், சமுத்திரம்வளைந்த இவ்வுலகத்தார் பயமுற்றதன்மையினைத் தெரிந்து சொல்லுகின்றவர்கள் யாவர்,. (ஒருவருமில்லை.) எ - று. அமலை-சத்தம். (௧௧)

நிணநெடும்படைதாக்கலினெடுங்குடர்சரிந்து
மணமலிந்ததார்சிரம்புயமணிகரந்துணிந்து
பிணம்விழுந்தவக்களவயிற்றுணங்கைப்பேயுடனக்
கணமெழுந்துநின்றாடினவெண்ணிலாக்கவந்தம்.

(இ - புரை.) பகைவர் நிணங்கள் பொருந்திய பெரிய ஆயுதங்கள் படுகிறதினால் நெடியகுடர்கள் சரிந்து, வாசனைதங்கிய மாலையணிந்திருக்கும் சில தலைகளும் புஜங்களும் அழகியகைகளும் அறுபட்டு, பிணங்கள் விழுந்த அந்தப் போர்க்களத்திற் கைகோத்துக்கொண்டாடுகின்ற பேய்களுடன் அப்பொழுதே அளவில்லாத கவந்தங்களும் எழுந்து நின்றாடின. எ - று. கவந்தம்-சிரமற்றவுடல். (௧௨)

வினையமென்னுமமந்திரத்தலைவரும்விரைத்தார்
புனைந்திண்புயச்சேனைக்காவலரும்பின்புகுந்தார்
இனியபூசலிற்றன்மருடனன்கொலவிறந்தான்
[illegible]யும்வார்கழற்சத்தியாதனனெனுமறவோன்.

(இ - புரை.) இப்படியாக நடக்கும்போர்க்களத்தில்) சூழ்ச்சிமிக்க மந்திரிகளும், வாசனையுள்ள வெற்றிமாலையணியும் புசங்களையுடைய சேனாதிபதிகளும், இறந்துவீரசொர்க்கஞ் சேர்ந்தார்கள். அத்தன்மையுள்ள யுத்தத்தில் நீண்ட வீரகண்டையணிந்திருக்கும் சத்தியாதனனென்னும் அரசன் தன்மருகனாற் கொல்லப்பட்டிறந்தான். எ - று. (௧௩)

வேறு.

வென்றவேந்தர் தம்மணியைவிளித்துமாய்ந்தோன்வியன்பதியை
இன்றுகொண்டுகூட்டுண்மினென்னும்வெஞ்சொற்பொறான்போலக்
கன்றுசிந்தைக்கதிரவனுங்காயுங்கதிரையறச்சுருக்கிக்
குன்றினின்றுந்தேரோடுங்குடபாற்கடலிற்குப்புற்றான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு செயம்பெற்ற அரசர்கள் தம்முடைய சேனைகளை அழைத்து, இறந்துபோன சத்தியாதனனுடைய பெரியநகரத்தைக் கொள்ளை கொள்ளுங்கள் என்றுசொல்லியதுகேட்டுச் சகிக்காதமனத்தன்போலச் சூரியன்காய்கின்ற தன்னுடைய கிரணங்கள் முழுவதுஞ் சுருக்கிக்கொண்டு, உதயகிரியினின்று தேருடன் மேற்குச் சமுத்திரத்திற் குதித்துவிட்டான்- எ - று. சூரியதேவன் மேற்குச்சமுத்திரத்தில் குதித்தானென்றதாற் பகற்பொழுது போயிற்றென்பது தாற்பரியம். (௧௪)

கங்குல்வந்துபுகுமளவிற்கருதார்சேனைபதிபுருத
மங்குபோர்ச்சத்தியாதனன்றன்மனைவிசதியாமடநல்லாள்
அங்கைகொண்டுவயிற்றெற்றியந்தோவினையேனெனவாற்றிப்
பொங்குமிருளிற்றமியளாய்க்கரந்துகுடபாற்போயினாள்.

(இ - புரை) இராக்காலம் வந்தவளவில் நகரத்தைக் கொள்ளையிடும்படி அந்தச்சேனைகள் பிரவேசிக்க, அதையறிந்தபோரில் இறந்துபோனசத்தியாதனன் மனைவியாகிய சதியென்னும் பெயருள்ள மாதானவள், இரண்டுகைகளினாலுந்தன் வயிற்றிலெற்றிககொண்டு, அந்தோ ! பாவியானேனென்றழுது, அந்த இராப்பொழுதில் துணையின்றி தனியளாய் யாருமறியாதபடி மேற்குத்திசைநோக்கிப் போய்விட்டாள்' எ-று. (௧௫)

துன்பத்துணையேயன்றிமற்றோர்துணையொன்றயலிற்காணாதாள்
அன்பிற்சேவற்றுணையிழந்தவன்றிற்பெடைபோலழுதிரங்கி
வன்பிற்செல்லுங்கருமுதிர்ந்தவருத்தமுறலானடைமாய்ந்து
முன்புற்றறியாநெடுங்கானவாவிக்கரையைமுடுகினாள்.

(இ - புரை.) மேற்குத்திசை நோக்கிப்போனவள் துன்பமாகிய துணையேயல்லது வேறொருவரைத் துணையாக அயலிற்காணாதவளாய், அன்பினை

புடைய ஆணைந்திலேப்பிரிந்த பெட்டையன்றில் அழுவதுபோல அழுதிரங்கி, நடக்கமாட்டாமல் நடந்துபோகவும், கருப்பமுதிர்ந்த வருத்தத்தை யடைவதி னால் நடைதள்ளாடினவளாய் ஒருக்காலுஞ் சென்றுகண்டறியாத பெரியகாட்டி லிருக்கும் ஒருதடாகத்தின் கரையிற்சேர்ந்தாள். எ - று. (கசு)

வேறு.

நல்வினை தனக்குமாறுந் தீவினைக ளுறுமாறு
மொல்லையி னுறுவதென் றுணர்மென் றறிவிப்பாள்போற்
பல்லியந் துவைக்கமுன் றில்விழாக்களிபகலிற் றுய்த்தா
ளல்லினிற் றமியளாகி யணங்குறைவனத் துளானாள்.

(இ - புரை.) நல்வினைப் பயன் நீங்கு முறைமையும் தீவினைப் பயன் சேரு முறைமையும் விரைவாகப் பொருந்துவதை யென்னால் அறிந்துகொள்ளுங்க ளென்று தெரிவிக்கின்றவள்போல, பலவாத்தியங்கள் சத்திக்கும்படித் தன் அந்தப்புரத்தினிடத்தில் நடக்கும் சிறப்புகளைக்கண்டு பகற்பொழுதில் சந்தோ ஷத்தை யனுபவித்தவள் இவ்விராப்பொழுதில் தனிமையானவளாய் வனதேவ தைகள் வாசஞ்செய்யத்தக்க காட்டிலிருப்பவளானாள். எ - று. அணங்கு தெய் வம், சங்குவன தெய்வம். (கஎ)

எற்றியவருத்தத்தா லுமெழுச்சியினடையினாலு
முற்றியகருப்பமென்மேல்வேதனைமுதிர்ந்துகாட்டப்
பெற்றனளொண்பமன்னோபெரும்பகையிழைத்துச்செற்ற
கொற்றவர்க்கிடந்துடிப்பக்குமாரனைக்கொலைவேற்கண்ணாள்.

(இ - புரை) பகைவரைக் கொலைசெய்யத்தக்க வேல்போன்ற கண்களை யுடைய அந்த ராசஸ்திரீயானவள் தனியாகக் காட்டிற்போனவுடன் புருஷ னிறந்தபோது மோதிவருந்திய வருத்தத்தினாலும், வழிநடந்த வருத்தத்தி னாலும், முதிர்ந்த சருப்பமானது அதி வேதனையைக்காட்ட, பகைகொண்டு போர்செய்துவென்ற அரசர்களுக்கு இடத்தோளும் இடக்கண்ணும்துடிக்கும் படி ஒருபுத்திரனைப்பெற்றாள். எ - று. இடத்தோளும் இடக்கண்ணும் துடிப் பது இன்னலைக்காட்டு மோர்குறியாம். (கஅ)

அருநெறிநீந்தலானுமரசனைத்தணத்தலானுந்
திருமகன்றன்னையீன்றவேதனைத்தியக்கத்தானும்
ஒருமகளுன்னுநீர்வேட்டோடையினிறங்கலோடுங்
கருகிறக்கொடியசேற்றக்காராமுயிர்கமர்ந்ததன்றே.

(இ - புரை.) அருமையான வழியைக்கடந்த வருத்தத்தினாலும், தன்கணவ னாகிய அரசனை விடுத்ததினாலும், சிறந்த புத்திரனை யீன்ற வருத்தத்தின்

மயக்கத்திலும், ஒப்பற்ற அந்த ஸ்திரீயானவள் நீருண்ணவிரும்பி ஒரு நீரோடையி லிறங்கினமாத்திரத்தில் கரியநிறமுள்ள கொடிதாகிய கோபங் கொண்ட முதலையானது அவளுயிரை வாங்கிக்கொண்டது. எ - று. ஏகாரம் அசை. (௧௯)

உதிரமுநிணமுமுண்டகாற்றுளையுழையிற்போக
அதிர்கடலவனியாளவுதித்தானைக்காண்பான்
கதிரவன்றந்தைபோலக்கதுமெனக்கடலின்வந்தான்
மதலையைப்புரப்பாரின்றிவாய்திறந்தாற்றுங்காலை.

(இ - புரை.) அவளுடைய உதிரத்தையும் மாமிசத்தையுமுண்ட முதலையானது சேற்றினிடத்திற் போக; ஒலிக்கின்ற சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தையாள்வதற்காகப் பிறந்த புத்திரனைக்காண அவன் பிதாவந்ததுபோலச் சூரியன் கடலினிடத்தி லுதயஞ்செய்தான், அந்தக்குழந்தையை ஆதரிப்பவர்களில்லாமல் வாய்திறந்தழும்போது. எ - று. (௨௦)

கலையிளுள்கைமையுற்றுள்பார்ப்பனிவறுமைபூண்டா
ளமைவுறுகாதற்றன்சேயாண்டொன்றுபுக்காள்றன்னைச்
சுமையென்மருங்குனின்றுதுவண்டிடக்கையிற்றாங்கி
யுமையெனும்பெயரிளுளவ்வோடையின்றீரமுற்றுள்.

(இ - புரை) பொறுமையினையுடையவளும், கைம்பெண்தன்மையடைந்தவளும், தரித்திரமுள்ளவளும், உமையெனும் பெயரையுடையவளுமாகிய ஒரு பிராமணஸ்திரீயானவள், ஆசை பொருந்திய ஒருவருஷத்துக் குழந்தையாகிய தன்புத்திரனை ஒரு பளுவைச் சுமப்பதுபோலாக இடையானது துவளும்படிக் கையிலேந்திக்கொண்டு அந்தத்தடாகத்தின் கரையிற்சேர்ந்தாள். எ - று. (௨௧)

தாயிழந்தாருமின்றித்தரையினிற்கிடந்துசெய்ய
வாய்திறந்தாற்றுகின்றமதலையையுற்றுநோக்கிக்
காய்கதிர்க்கடவுள்விம்பங்கடலினின்றுதித்ததேபோ
லேயுமிச்சேயையீன்றுள்யாவளோவென்றுதேர்வாள்.

(இ - புரை.) தாயையிழந்து வேறொருவரு மில்லாமல் மண்ணிற் கிடந்து சிவந்த வாயைத்திறந்து அழுகிறகுழந்தையின் சமீபத்திற்போய்ப்பார்த்துச் சூரியனானவன் சமுத்திரத்தினின்றும் உதயமான[illegible]பொருந்திய இந்தக் குழந்தையைப் பெற்றவள் எவளோவென்று யோசிப்பாள். எ - று. (௨௨)

அ[illegible]குமரனவள்[illegible]
[illegible]திவசேயன்[illegible]பெறுதற்பால[illegible]

நிரைவளைபுனிற்றினண் மற்றியாடையாய் நின்றாண்மைந்தன்
புரிகொடிகாபியின்னு வறுத்திலாள் புகுந்ததென்னோ.

(இ - புரை.) (இந்தப்பிள்ளை) இராசகுமாரனாகவேண்டும், அல்லது பிராமணப் பிள்ளையாகவேண்டும், பெரிய இந்தவுலகத்தில் மேற்சொல்லிய வருணத்தாரல்லாமல் இப்படிக்கொத்த அழகுள்ள பிள்ளையை மற்ற எவர்கள் பெருந்தன்மையை யுடையவர்கள்; இதைப்பெற்றவள் எவ்விடத்திலிருக்கின்றாளோ? இந்தக்குழந்தையின் கட்டுப்பட்டிருக்கும் கொப்பூழ்க்கொடியை இன்னமும் அறுக்காதவளா யிருந்தாளே மத்தியில் என்னைசம்பவித்ததோ? எ-று. (உ௩.)

என்னிளங் குழவிக்கின்றே னிளவலாயின்பா லூட்டி
மன்னியகாதல்கூர வளர்ப்பனே வென்னவெண்ணு
மன்னியவருணத்தானே லந்தணர்க்காதே யென்னுந்
தன்னிளங்குமரனோடு தராபதி மகவைப்பார்க்கும்.

(இ-புரை) என்னுடைய இளங்குழந்தைக்கு இவன் தம்பியாக இனியபாலூட்டி நிலையான ஆசைமிகுதியாகும்படி வளர்ப்பேனென்று எண்ணுவான்: மேற்சொல்லிய இரண்டு வருணமுமில்லாமல் அன்னியகுலத்துப் பிள்ளையானால் இவ்வெண்ணம் நமது குலத்துக்குத் தகாதே யென்றெண்ணுவான்; தன்னுடைய புத்திரனோடு இராசகுமாரனைப் பார்ப்பான். எ-று. (உ௪)

இத்திரமையமெய்தி யிடைந்திவணிற்கும் வேளை
சத்திரங்கரகங்கொண்டோர் தவமுனி யோடைசார்ந்து
புத்திரசோகமுற்றுப் பொன்னனா ணின்றவாறு
மூத்தமக்குமரன்வந்த வரவையுமுளத்தினோர்ந்தான்.

(இ - புரை.) இப்படியாகச் சந்தேகத்தைப்பொருந்தி யிவளிடைந்து நிற்கும்போது, ஒருகையிற் குடையும் மற்றொருகையிற் கமண்டலமுமுடையவராய் ஒருருஷியானவர் அந்தமடுவினிடத்தில்வந்து, புத்திரசோகத்தையடைந்த இலக்குமிபோன்ற அழகுள்ள அந்த பிராமணஸ்திரீயானவள் நிற்கும் தன்மையையும் கண்மையுள்ள இராசகுமாரன் பிறந்தவகையையும் தமதுமனதில் ஞானதிருஷ்டியினால் அறிந்தார் எ-று. (உ௫)

வே று.

ஐயமெய்தியவந்தணமாதுகே
மெய்யவோரையிற்றோன்றியதோன்றலை
மையலின்றிமகவிவளர்த்திடு
ஐயுமுன்கன்குலமுமுலகுமே

(இ - புரை.) சந்தேகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பிராமணமாதே! கேட்ப யாக. சுபவோரையிற் பிறந்த இந்தராசபுத்திரனைச் சந்தேகமில்லாமல் விரும் வளர்த்தால், உங்கள் குலமும் இந்த வுலகமும் உய்தலடையும். எ-று. (உ௫

என்னமாமுனிகூறலுமேந்திழை
மன்னுமாநிதிபோலுமகவுட
னின்னநீரவெடுத்துக்கொண்டேகினாள்
மன்னர்மன்னன்மகனைமற்றென்பவே.

(இ-புரை·) இப்படியாக அந்தமுனிவர்சொல்லலும், அதைக்கேட்ட பிர மணஸ்திரீயானவள், நிலையானபெரிய நிதியொத்த தன்பிள்ளையுடன் சத்திய தனன் புத்திரனைத் தன்பக்கிரும்படி யெடுத்துக்கொண்டு போனாள். எ - று

மற்று என்ப அசைகள். (உ௬

போதலுற்றபுரிகுழற்பார்ப்பனி
மாகமுட்டியமாளிகைவான்றலை
மேகமுற்றுவிழைவுடன்கண்படு
மேகசக்கரமாநகரெய்தினாள்

(இ-புரை·) இராசகுமாரனை யெடுத்துக்கொண்டு செல்கின்ற கடைகுழை ந்த அளகத்தையுடைய பிராமணஸ்திரீயானவள், ஆகாயத்தையளாவிய மாட கைகளின் பெரியசிகரங்களில் மேகங்கள்வந்து சந்தோஷத்துட னித்திரைசெ ய்யும்படியான ஏகசக்கிரமென்னும் பெயரையுடைய நகரத்திற்போனாள். எ-று.

"தாதுவாரதகோதை" எனத் திருவிளையாடற்புராணத்துள் அமங்கலி க்கு ஆண்டிருப்பதுபோல, ஈண்டும் புரிகுழல் என ஆண்டது வாளா பெயரா கக் கொண்டதெனக்கொள்க. (உ௭

ஈண்டுநல்குரவாற்பசியேற்றுண்டு
மாண்டசெல்வமகவிருவோரையும்
ஆண்டுநன்சிறப்பால்வளர்த்தாக்கினாள்
பூண்டவேதமுந்நூலும்புனைவித்தே.

(இ - புரை.) ஏகசக்கர புரத்துக்குப்போன அந்தப்பிராமணஸ்திரீயானவ ள் பொருந்திய வறுமையினால் அக்கிரகாரத்தில் பிச்சை யெடுத்துண்டு, மாட்சிமை பொருந்திய செல்வம் அடையத்தக்க இரண்டு பிள்ளைகளையும் மிகுந்த சிறப் புடன் வளர்த்து, உபநயன கல்யாணஞ்செய்வித்து விதிவிலக்குகளைச் சொல் லுந்தன்மையுள்ள வேதமுமோதுவித்து. எ - று. (உ௮

மக்களோரிருவோருமறையவர்
புக்கிறேறுஞ்சென்றேற்றிடும்போனகந்
தக்கதாயுடனுண்டுசதுர்மறை
யொக்கவேதியர்தம்மொடுமோதினர்.

(இ - புரை.) அந்தப்பிள்ளைக ளிருவர்களும் பிராமணர்கள் வீடுகள் தோ றுஞ்சென்று, பிக்ஷையெடுத்துக்கொண்டு வருகிற அன்னத்தைத் தகப்புள்ள தா ய்தாங்களுமுண்டு, நான்குவேதங்களையும் ஒருங்கேபிராமணப்பிள்ளைகளுடன் அத்தியயனஞ் செய்துவந்தார்கள். (௩௦)

அரியவேதமுமங்கமும்விற்படைக்
குரியகல்விமுதலவுலகினின்
விரியுமெண்ணெண்கலையின்விகற்பமுங்
கரியமாலும்பின்னோனுமெனக்கற்றார்.

(இ - புரை.) அருமையாகிய வேதங்களும் ஆறங்கங்களும் வில்லாதி யான ஆயுதப்பயிற்சிக்குரிய கல்வியும், இவைமுதலாக உலகத்திற்பரந்த அறுப துநான்கு கலைகளின் விகற்பங்களும், இராம லட்சுமணர்கள் போலக் கற்றார் கள். எ - று.

வேதாங்கமாவன;—மந்திரம் வியாகரணம் நிகண்டு சந்தோபிசிதம் நிருத் தம் சோதிடம் என்பவைகளாம் அறுபத்துநான்கு கலைகளாவன;—அக்ஷரலக்ஷ ணம் லிகிதம் கணிதம புராணம் வேதம் வியாகரணம் நீதிசாஸ்திரம் சோதிட சாஸ்திரம் தருமசாஸ்திரம் யோகசாஸ்திரம் மந்திரசாஸ்திரம் சகுனசாஸ்திரம் சிற்பசாஸ்திரம் கனகபரிக்ஷை இரதபரிக்ஷை கஜபரிக்ஷை அசுவபரிக்ஷை வைத் தியசாஸ்திரம் உருவசாஸ்திரம் இதியாசம் காவியம் அலங்காரம் மதுரபாட ணம் நாடகம் நிருத்தம் சத்தப்பிரமம வீணை புள்ளாங்குழல் மிருதங்கம் தாளம் அஸ்திரபரிக்ஷை இரத்தினபரிக்ஷை பூமிபரிக்ஷை சங்கிராமவிலக்கணம் மல்ல யுத்தம் ஆக்ருஷணம் உச்சாடணம் வித்துவேஷணம் மதனசாத்திரம் மோக னம் வசிகரணம் இரசவாதம் காந்தருவவாதம் பைபீலவாதம் கவுத்துகவாதம் தாதுவாதம் காருடம் நஷ்டம் முஷ்டி ஆகாயப்பிரவேசம் ஆகாயகமனம் பரகா யப்பிரவேசம் அதரிசியம் இந்திரசாலம் மகேந்திரசாலம் அக்கினிஸ்தம்பம் சல ஸ்தம்பம் வாயுஸ்தம்பம் திடஸ்தம்பம் வாக்குஸ்தம்பம் சுக்கிலஸ்தம்பம் கன் னஸ்தம்பம் கட்கஸ்தம்பம் அவஸ்தைப்பிரயோகம் என்பவைகளாம். (௩௧)

வேறு.

இவ்வாறுமைந்தர் வளர்கின்றகாலையிலவ்வேசொன்மென்னையுமைமேபாய்
மைவாரணத்திறரியானார்சோயில்வழிபாடுசெய்துவருநாட்

சைவாகமத்தினெறி நன்றுணர்ந்தசாண்டில்லியனென்றமுனிவன்
செவ்வாய்மலர்ந்துவமையோவெந்தொருளதொருட்டல்புரிவான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அந்த இரண்டு புத்திரர்களும் வளர்கின்றகாலத்தில், இவர்களுடன் தாயாகிய உமையென்பவள் கறுத்தயானைத்தோல் போர்த்த பரமசிவனுடைய ஆலயத்திற்குப்போய் வந்தனை வழிபாடுசெய்து வருகிற நாளில், ஒருநாள் சைவாகமங்களைப் பழுதறவுணர்ந்த சாண்டில்லிய ரென்கிற ஒருமுனிவர் மகிழ்ச்சியுடன் உமையென்பவளிடத்தில் வந்து அவளுக்குத் தெரியும்படித் திருவாய்மலர்ந்து சொல்லுகின்றார். எ - று. (௩௨)

அந்தோசிவன்றன்விளையாடால்யாவுமரியாதிதேவரறியார்
மைந்தோரிலிந்தவிளையானுனக்குமகவாகிவந்தசெயலை
நந்தாதுரைக்கமுடியாததென்றுநவிலாமுனங்கைபணியா
முந்தாவெனக்குண்மகிழுத்தெரித்திறுறையாயென்மைந்தன்வரவே

(இ-புரை.) உமையென்பவளே! பரமசிவனுடைய திருவிளையாடலை யெல்லாம் விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களு மறியமாட்டார்கள்; இந்தப்புத்திரர்களில் இளையவன் உனக்குப்புத்திரனாகி வந்தசெய்கையை விவரித்துச்சொல்ல முடியாதென்று சொல்வதற்குமுன் அவள்வணங்கி, பெரியோரே! பின மகிழ்ச்சி யுண்டாகும்படி இளையபுத்திரனுற்பத்தியை முறைமையாக எனக்கருளிச்செய்யவேண்டுமென்றாள். எ - று. மைந்தா என்னுஞ்சொல் ஈண்டு மைந்தோ ரென நின்றது. வந்தோரில் என்றும் பாடம். (௩௩)

வேறு.

என்னுமுமைக்குமாமுனிவனிசைத்தானிந்தமாழுதலை
தன்னையீன்றதாதைபெயர்சத்தியாதனனுந்தார்வேந்தன்
மன்னர்மன்னன்வைதர்ப்பநாடனமன்போர்மருவலாற்
கன்னியமரினுயிரிழந்தான்மனைவிசதியுங்கானடைந்தாள்.

(இ - புரை.) இளையபுத்திரன் உற்பத்தியைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்ட உமையென்பவளுக்குப் பெருமைபொருந்திய முனிவர் சொல்லுகின்றார்; இந்தப் புத்திரனைப்பெற்ற தகப்பன்பெயர் சத்தியாதனனென்பார்கள். (அவன் என்னவருணத்தா னென்றால் மாலையணிந்திருக்கும் அரசனாகிய க்ஷத்திரிய வருணத்தான்;) அரசர்களெல்லார்க்கும் அரசனாயிருப்பவன், வைதர்ப்பதேசத்தையுடையவன், இத்தன்மையனானவன் வலியபோர்செய்கின்ற பகைவரால் அழிவில்லாத யுத்தகளத்தில் உயிர்விட்டிறந்தான்: அதையறிந்த அவன்மனைவியாகிய சதியென்பவள் பகைவர்க்கு அஞ்சித் தன்கற்பினைக் காத்துக்கொள்ளும்படிக் காட்டிற்போய்விட்டாள். எ - று. (௩௪)

அடைந்தவனத்தினிம்பகவையரிதினின்றவருத்தத்தாற்
குடைந்துநீருண்பதுவேட்டுவாவியிடத்திற்குறுகுங்கான்
மிடைந்துவன்மீனுயிர்கவரவிக்காள்பாலன்றனித்தழுதா
னுடைந்தகுரல்கேட்டுன்மகவாவெடுத்துவளர்த்தாயெனவுரைத்தான்.

(இ - புரை.) அப்படியாகச் சென்றவனத்திற் சதியென்பவன் இந்தப் புத்திரனைப் யரிதாகப்பெற்ற வருத்தத்தினால், சரீரத்தைச் சுத்தி செய்து கொண்டு நீருண்ணவேண்டுமென்கிற விருப்பமுற்று ஒரு தடாகத்தினிடத்தில் போனபோது, அதிலிருந்த ஒரு முதலையானது விழுங்க உயிரிழந்தான்; பிறந்த புத்திரன் யாரும் ஆதரவில்லாமற் றனியாயழுது கொண்டிருந்தான், நீ அவனை முன் குரலைக்கேட்டுப் போயெடுத்துவந்து உன்புத்திரனாக வளர்த்தா யென்று சொல்லியருளினார் எ - று வன்மீன் - முதலை (௩௫)

கேட்டவுமையுறும்பூதுகிளரவிந்தமகவின்றோன்
வாட்டமிலனுயரசாட்சிவருமபோகத்தைநுகர்போதிற்
றோட்டுமமருளவனுவியொன்னார்தொலைக்கதொலைந்ததுவும்
காட்டினடைந்துமிவனன்னைகராவாலிறந்தகாரணமும்.

(இ - புரை.) தன் இளைய புத்திரன் உற்பத்தியைச் சாண்டில்லிய முனிவர் சொல்லக்கேட்ட உமையென்னும் பிராமண ஸ்திரீயானவள் மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்து, (அந்த முனிவரைப்பார்த்துப் பின்னுங் கேட்கின்றாள்; ஐயரே!) இந்தப்புத்திரனைப்பெற்ற வரசன் மனவாட்ட மில்லாதவனாய் அரசாட்சியினால் வருகிற போகங்களை அனுபவித்துக்கொண் டிருக்குங்காலத்தில், கூட்டமாகக் கூடிய போர்க்களத்தில் பகைவர்கள் யுத்தஞ் செய்து கொல்ல அவனுயிரிழந்த காரணமும், இந்தப்புத்திரனுக்குத் தாயானவள் தம்முடைய கணவன் இல்லாத நகரத்திலிருந்தால் ஏதாவது அபாயம் நேரிடுமென்று காட்டிற்சென்று முதலையினால் உயிரிழந்த காரணமும், எ - று (௩௬)

இந்தமகவுமரசரிமையெய்துங்காலமென்றெனவு
மந்தமறையின்சேய்வறுமையகன்றுவாழ்வதென்றெனவு
முந்தைதலைகண்மறைமுனிவன்மொழிபாற்றெளிந்துவளர்த்தேற்குச்
சிந்தைமகிழவருந்தவனைசெப்புகென்றாள்செப்புவான்.

(இ - ள்.) இந்தக் குழந்தை எக்காலத்தில் அரசரிமை யெய்துவானென் றும். இப்பிராமணச்சிறுவன் வறுமையினின்று எப்போது விலகுவானென்றும், நான முன் காட்டிற் சென்றபோது ஒரு முனிவரைக் கேட்டுத்தெளிந்து, வளர்த்துவந்தனன். இவ்வரலாறுடைய எனக்கு, மேற்கூறிய காரணங்களை யெடுத்துரை யவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொள்ள; சாண்டில்லியமுனிவர் [illegible]

ராயினர். எ - று. மேற்செய்யுளிற் கூறிய காரணமும் என்பது இங்கு செப்பு கென்றான் என்பதைக்கொண்டு முடிந்தது. (௩௭)

காளையிவன்றன்றாதைமுனங்கழிந்தபவத்திற்கைதவர்கோன்
பாளைவிரிந்துமணங்கமழுமதுராபுரிக்குப்பார்த்திபனாய்
வாளைமுனிந்துகடைசிவந்தவரிக்கண்மடவார்மாரனெனத்
தாளைவணங்கார்முடிவணங்கத்தருமச்செங்கோற்செலுத்தினன்.

(இ - புரை.) உமையே நீகேட்ட இரண்டு காரணமுஞ் சொல்லுகிறேன் கேட்பாயாக. இந்த இளையபுத்திரனுடைய பிதாவானவன் முற்பிறப்பில் பாண்டியராசன்; பாளைகள் விரிந்து வாசனை வீசும்படியான வளப்பத்தையுடையமதுராபுரிக்கு அரசனாகியும், வாளாயுதத்தைக் கோபித்துக் கடைசிவந்து செவ்வரி பரந்த கண்களையுடைய மாதர்களுக்கு மன்மதன்போல அழகுள்ளவனாகியும். தன் தாளைவணங்கார்களான பகைவர்களும் தங்கள் முடியினால் தன்பாதத்தை வணங்கத்தக்கதாகத் தருமநெறியில் வழுவாமல் செங்கோற் செலுத்திக் கொண்டிருந்தான். எ - று. கைதவர் - பாண்டியர். (௩௮)

ஈசனொன்றொண்விளையாட்டுமியற்றினங்கயற்கண்ணி
நேசன்றொண்டுபூண்டுசிவநேசநிசியின்முகந்தோறும்
வாசவன்போல்வழிபட்டுவருபன்னாளிலொருநான்று
பேசுபதின்மூன்றாந்தினம்வந்தெதிர்ந்ததற்றைப்பிரதோடத்தின்.

(இ - புரை.) ஈசுவரரும் அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல் செய்தருளினவரும் அங்கயற் கண்ணியார் மணவாளருமாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கு நேசனாகி அடிமைபூண்டு, பரமசிவன் விருப்பமுறத்தக்க பிரதோஷகாலந்தோறும், தேவேந்திரன் பூசைசெய்ததுபோலப் பூசைசெய்துகொண்டு வருகின்ற பலநாட்களில் ஒருநாள் திரயோதசி தினம்வந்தது, அந்தத்தினத்திற்பிரதோஷ காலத்தில். எ - று. (௩௯)

ஆலவாயினரன்றன்னையரசன்வழிபட்டலர்தூவும்
வேலைவளவன்முதலபகைவேந்தரமர்க்குமேன்னரன்
றோலைபோந்தார்வரவுவர்நீர்க்கடலிற்றெலியெழுந்து
ஞாலம்புகழுந்தமிழ்மதுரைநடுங்கவரசனுருத்தெழுந்தான்.

(இ - புரை.) திருவாலவாயில் வீற்றிராநின்ற சோமசுந்தரக் கடவுளை இந்தப்பாண்டியராசன் ஆராதனைசெய்து மலராமல் அருச்சிக்கும்போது, சோழராசன் முதலாகிய பலதேசத்து மன்னவர்கள் கைகொண்டு போர்செய்ய வந்தாரென்று தூதர்கள் ஓலைகொண்டுவரவும், பருவகாலத்துச் சமுத்திரவோசைபோல ஒருபேரோசையுண்டானதால், பூலோகத்திலுள்ளவர்கள் புகழும்

படியான தமிழ்வளரும் மதுரையிலிருப்பவர்க ளெல்லாரும் பயந்து நடுங்கும் இசையறிந்த பாண்டியராசன் கோபித்தெழுந்தான். எ - று. ஒலியெழுந்து வினையெச்சத் திரிபு. (௬0)

வேறு.

கொன்றையங்கண்ணிக்கடவுள் பூசனையுமுடித்திலமென்பதுகுறி
யான், கன்றியமனத்தன்சேனைகாவலரைக்கதுமெனவம்மின்களென்று
ங், குன்றுறழ்மணித்தேர்பண்ணுதிவலதகொணர்திரியென்றெனறுங்கூ
றிச், சென்றனன்கொழும்பொற்கோயில்வாய்க்கடந்துவீதிவாய்ச்செல
இன்றவேலை.

(இ - புரை.) கொன்றைப் பூமாலையணிந்த பரமசிவனுடைய பூசனையை முடித்திலோ மென்பதையுங் கருதாதவனாய், கொதிபபுள்ளமனத்துடன் சேனாதிபதிகளைப்பார்த்து, நீங்கள் சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு விரைவாக வாருங்களென்றும், தேர்ச்சாரதியே நீமலைபோலும் தேரைப்பூட்டிக்கொண்டு வருவாயென்றும், சொல்லிப்புறப்பட்டுச் செழுமையுள்ள பொன்னாற் செய்யப்பட்ட தன் ஆசாரவாசல் கடந்து வீதியினிடத்திற் செல்லும்போது. எ - று. (௬௧)

மந்திரக்கிழவன்மாபெலவேந்தன்வரதனைபூசப்புரிதல், சிந்தையி
னெண்ணிநாற்படைசூழச்சேனைகாவலரொடுஞ்சென்று, தந்திரமிரியப்
பொருதுசெம்பியனைத் தருக்காப்பிணித்தனன்கொணர்ந்து, செந்தமிழ்
மாறன் றிருமுனம்விட லுஞ்செழியர்கோன்வாளினாற்றடிந்தான்.

(இ - புரை.) (இவ்வரசன் சிவபூசையையும் மத்தியில் நிறுத்திவிட்டு யுத்தஞ்செய்யப்புறப்பட்டது தெரியாமல்) அவனுடைய மந்திரியானவன் வலிய அரசன் சிவபூசைசெய்துகொண் டிருப்பதை மனதில் நினைந்து, அதற்கு விக்கினம் வராதபடித் தானே நால்வகைச் சேனைகளுஞ் சூழ்ந்துவரப் படைத்தலைவர்களோடும்போய், பகைவருடைய சேனைகளெல்லாம் ஓடும்படிப் போர்செய்து, சோழராசனை இறுமாப்புகெடக் கட்டிக்கொண்டுவந்து, செவ்வியதமிழை விருத்திசெய்த பாண்டியனெதிரில்விட வாசனைத் தன்வாளினாற் கொன்றான் எ - று. தந்திரம் - படை. (௬௨)

அடையலர்ச்செகுத்த செருக்கினாற்றென்னனாலவாயரன்றிருப்பூ
சை, யிடையினிற்றணந்தேமுடித்திலமென்பதெண்ணிலனெல்லியினாயி
னி, மடைவளஞ்சுரப்பவருந்தினுந்தமடைமையான் மறுமையிற்போ
கல், கடைசெலவருந்தாதிடையினிலொன்றார்கருவியாநினைந்தினின்
மடிந்தான்.

(இ - புரை.) பகைவரைக்கொன்ற இறுமாப்பினால் பாண்டியனானவன் திருவாலவாயில் வீற்றிருக்கும் சொக்கநாதர் திருவாராதனையை மத்தியில் நீங்கி நிறைவேற்றவில்லையே யென்பதை நினையாமல், இராப்பொழுதில் சற்றுமியுங் குறையாமல் வாய்க்கு இனிமையைத்தரத்தக்கதாக அன்னம் உண்டான் அந்த அறியாமையினால் மறுபிறப்பினால் பூர்ணையுடனிருந்து போகங்களை அனுபவிக்காமல் அற்பவாயுவாய் பகைவருடைய ஆயுதத்தாற் போர்க்களத்தில் இறந்தான். எ - று. (௬௩)

அன்றுமிக்குபானந்தவேல்வழுதிக்கரும்பெற்றகுமாரனு யுதித்துந், தன்றிருத்தாதைசெய்கைபோற்றானுந்தரியலர்ச் செகுத்தனமென்னும், வென்றியிற்களித்துத்தாதையோடயின்று வினையெனுன்றுயில்கொடுகழித்தான், றென்றுபட்டுளவாந்தீமையாலின்னவறுமையாந்துயர்க்கடல்குளித்தான்.

(இ - புரை.) அந்தநாளிலு மிந்தப்புத்திரன் வேலாயுதத்தையுடைய அந்தப்பாண்டியனுக்குப் பெறுதற்கரிய புத்திரனாய்ப்பிறந்து, சிறப்புள்ள தன்தகப்பன் செய்கைபோலத் தானும் பகைவரைக் கொன்றோ மென்கிற வென்றியால் மமதையடைந்து, தகப்பனுடன் அன்னமருந்தித் தன் குற்றத்தையெண்ணாநித்திரைசெய்து இராப்பொழுது கழித்தான். இவ்வாறு பழமையாய் வருகின்ற பாவத்தினால் இத்தன்மையுள்ள தரித்திரமாகிய துக்க சமுத்திரத்தில் முழுகினான். எ - று. (௬௪)

மற்றிவன்றாயுமந்தவாள் வழுதிமனைவியாய்வாழுமுற்பவத்தின்
வெற்றிவேன்மன்னன்பன்னியராயவேறுளமடவியர்க்கெல்லாம்
குற்றமேபுரிந்துதீவிடமருத்திக்கொலைபுரிபாவமேயிவளைப்
பெற்றநாளந்தமுதலைவாய்ப்படுத்திப்பெய்வளையுயிர்கவர்ந்ததுவே.

(இ - புரை.) இவ்வாறு துக்கசாகரத்துள் அழுந்திய இவன்தாயானவளும் வாளாயுதமேந்திய அந்தப்பாண்டியராசன் மனைவியாய் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த முற்பிறப்பில், வெற்றி பொருந்திய வேலாயுதத்தையுடைய அவ்வாசன் மனைவியர்களாகிய மற்றுமுள்ள மாதர்களுக்கெல்லாம் குற்றங்களையே செய்து, கொடியதாகிய விஷமிட்டுக் கொலைசெய்த பாவமே இவளைப் பெற்றநாளில் அந்த முதலைவாயில் அகப்படச்செய்வித்து அவளுடைய பிராணனைக் கவர்ந்துவிட்டது. எ - று. (௬௫)

வேறு.

ஆதியம்பரமனையருளினுநிலைக்
காதலின்முற்பவம்வழிபடாக்கரை

வேதனைவறுமையான்மெலிந்துமிப்பவத்
தேதமோடுபலிபெறுவரின்சொலாய்.

(இ - புரை) இனியசொல்லை யுடையவளே! ஆதியாகிய இருமைக்கடவு ளிய பரமசிவனை முற்பிறப்பில் அன்புடன் பூசைமுற்றச் செய்யாமையால் சம்ப வித்த வேதனையைத் தருகின்ற தரித்திரத்தினால் வருந்தியும் இப்பிறப்பில் து ன்பத்துடன் பிக்ஷையை யெடுக்கின்றார்கள். எ - று. (சசு)

மல்கியசெல்வமும்வளனுமைந்தரும்
பல்கியகிளைஞருமபழுக்கவாழுநர்
நல்கியகிரீசனைநாளுநாடியே
யல்கலிற்பவந்தொறுமருச்சித்தேத்தினோர்.

(இ - புரை.) நிறைந்தசெல்வமும் வளப்பமும் புத்திரர்களும் மிகுந்த சுற்ற த்தாரும் செழித்திருக்கும்படி வாழ்கின்றவர்கள்; மேற்சொல்லிய வைகளையெ ல்லாம் அருளிச்செய்கின்ற கயிலாசபதியை நாடோறு மனதில்தியானஞ் செய்து குறைதலில்லாத ஜனனங்கடோறும அருச்சனை செய்து துதிசெய்யப்பெற்ற வர்களாவார்கள். எ - று. (சஎ)

வேறு

மறைமங்கமுமாசில்புராணமுஞ்
செறியுமாகமமுன்னின்றுசெப்புமாற்
பொறியினல்வினைபோக்கிமெய்வீட்டின்ப
மறியநல்குமரனடியென்னவே

(இ - புரை. அர்தச் சிவபூசையின் பலனாது ஐம்பொறிகளால் அனுபவி க்கத்தக்க தீவினையைநீக்கி, உண்மையாகிய மோக்ஷஇன்பத்தை அறிந்து, ஆன ந்தமடையும்படி பரமசிவனுடைய திருவடியைத் தருமென்று வேதங்களும் வே தாங்கங்களும் குற்றமில்லாத பதினெண் புராணங்களும் பொருந்திய இருபத் தெட்டாகமங்களும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடாமல் நின்று சொல்லுகின்றன. எ - று. (சஅ)

சொன்னவிப்பிரதோடத்திற்கித்தனை
மன்னுமான்மியம்யாதெனின்மாதுகேள்
தன்னவ்வேலையெரித்தநங்கண்ணுத
லின்னதாயரசனிமுகத்தினே

(இ - புரை.) சொல்லிய இந்தப் பிரதோஷத்துக்கு நிலைபெற்ற இ[illegible] மகத்துவம் உண்டான தென்னவென்றால், அந்தணமாதே! சொல்லு[illegible]

தேன்; கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனை யெரித்த நெற்றிக்கண்ணையுடைய அம்முடைய பரமசிவன் இத்தன்மையுள்ளதாகிய பிரதோஷகாலத்தில், எ - று. இரு சனி இரவு. நண்ணு பிரதோடகாலத்தை யுணர்த்திற்று. (௪௯)

வேறு.

விண்டமளக்கும்வெள்ளிமேவதண்டத்தா திதன்வியனெடுஞ்சிகரத்
தெண்டிசாமுகமுமிருள்கெடவிமைக்கவெழுந்தபேராலயமன்றின்
அண்டநாயகிகண்டுவக்கெழிலரிமாஞானத்தினிதுவீற்றிருப்பக்
கொண்டலினிறத்தோன்கொண்டலினுருமிற்குடமுழாக்குடங்கையின்முழக்க.

(இ - புரை.) ஆகாயத்தை யளக்கும்படியான கயிலாசகிரியில் விசால முள்ளதாய் உயர்ந்திருக்கும் சிகரத்தில், அஷ்டதிக்குகளிலும் இருள் கெடும்படிப் பிரகாசிக்க ஓங்கிய பெரிய ஆலயத்தின்சபையில், பார்வதிதேவியார் நோக்கிச் சந்தோஷித்து அழகுள்ள சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கவும், விஷ்ணுவானவர் இடிமுழக்கம்போலக் குடமுழா வென்னும் வாத்தியத்தை தன்னுடைய அகங் கையினால் முழக்கவும். எ-று. வேதண்டம்-மலை. கொண்டலி னிறத்தோனென்றது வாணனுமாம். (௫௦)

தும்புருவோடுநாரதர்பாடப்புரந்தரன்சுதினிற்கூட்ட
அப்புயமடநதைதோனியவனிதையாழியமகரயாழ்தடவ
வம்பணிமுலைப்பிறகோடுறததழுவிமாடகமலர்க்கையான்முறுக்கி
யம்பவளத்தின்வாய்மலர் திறந்துநாமகளமுதப்பாட்டயர.

(இ - புரை) தும்புருநாரதர்கள் இசைபாடவும், அதைத் தேவேந்திரன் சுதியிற்கூட்டவும், திருமகளானவள் ஒத்துபபாடுகின்ற மகளிர்போல மகரவீணை வாசிக்கவும், சரஸ்வதி கச்சணிந்த தன்னுடைய தனங்களினிடத்தில் வீணைத்தண்டு பொருந்தும்படி சார்த்திக்கொண்டு செந்தாமரை மலர்போன்ற கையினால் முறுக்காணியைமுறுக்கி. அழகிய பவளத்தையொத்த வாயைத்திறந்து அமுதம்போல மதுரமுள்ள இசைபாடவும். எ-று. (௫௧)

அவனியையீன்றவிரிஞ்சரோர்பதின்மர்க்காதிபாஞ் சதுர்முகவிரிஞ்சன்
புவனிவாலுலகஞ்செவிசெவிடெறியப்பொற்காத்தாளத்தைசதியிற்
சிவனடனத்துக்கிசையவேதாக்கத்தேவர்களனைவருமேத்தத்
தவளவெண்ணீற்றோனளவில்பல்கோடிதபனிதுருவெடுத்தாடும்.

(இ - புரை.) இப்பூலோகத்தைச் சிருட்டித்த பத்துப் பிரமாக்களுக்கு ஆதியான சதுர்முகப் பிரமதேவன் பூலோகத்தவர்க்கும் தேவலோகத்தவர்க்கும் காதுகள் செவிடுபடும்படி அழகிய கைத்தாளத்தைத் தாளச் சிரம்படிச் சிவ

டைய நடனத்துக்கு இசையத்தாக்கவும், தேவர்களெல்லாருந் துதிசெய்யவும் வெள்ளிய விபூதியணிந்திருக்கும் பரமசிவன் அளவில்லாத பலகோடி சூரியர்க ளைப்போலத் திருவுருவங்கொண்டு தாண்டவஞ்செய்யாநின்றனர். எ - று. (௩௨)

விண்டுவேமுதலாந்தேவர்களெவரும்வி தவுறைசடிலவானவன்றன்
றண்டவினிருத்தக்காணியவேகுந்தன்மையாலன்னவரெல்லா
மண்டுநீருலகமாதியஞ்சடைரவழிபடுபூசனைதமதாய்க்
கொண்டுநின்றுவப்பரென்றுநான்மறையுங்கூறுமாகமங்களுங்கூறும்.

(இ - புரை.) விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களெல்லாரும் சந்திரனையணியும் சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவனது நித்யானந்த நிருத்தத்தைத் தரிசிக்கச்செ ல்லுந் தன்மையால், அவர்களெல்லாரும் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த இந்த வுலகத்தில் ஆதியாகிய பரமசிவனை ஆராதனை செய்யும் பூசனை தங்களுடையதாகக்கொண்டு எந்நாளும் மகிழ்ச்சி அடைவார்களென்று, நான்கு வேதங்களும் இருபத்தெட்டு ஆகமங்களுஞ் சொல்லுகின்றன எ - று (௩௩)

அன்றியுமடவாய்நின்வயினுதித்தவரும்பெறற்காளைவேதியன்றன்
சென்றிடுமுன்மைப்பிறப்பின்வேதியருட்செல்வமிக்குடையனுயிருந்துங்
கன்றியவுலோபஞ்சிந்தையைக்கவற்றக்கைவிரித்தெவரளித்தாலும்
நன்றெனவேற்றவளிதியோடொராடும்பாவமுமீட்டி.

(இ - புரை.) ஓமடந்தையே! இதுவுமல்லாமல் உன்னிடத்திற்பிறந்த இந்த ப்பிராமணப்பிள்ளையானவன் முற்பிறப்பிற் பிராமணகுலத்தில் மிகுந்த செல்வ முடையவனுயிருந்தும், கொடியதான லோபகுணமானது தன்மனதைப் பீடி ப்பதினால், (தனக்குள்ளதைத்தானனுபவியாமல்) எவர்கள் கொடுத்தாலும் கை விரித்துத் தானமாகவாங்கிக்கொள்ளும் பொருளுடனே பாவத்தையும் கூடோ றும் சேர்த்து, எ - று. எவரளித்தாலும் என்றமையால் நல்லோர் பொருளைய ன்றித் தீயோர்பொருளை ஏற்றலாகாதென்றும் ஏற்றல் பாவமேவருமென்றும் போதரும்.

வாழுநாளகத்துமொருபகலேனும்வறியவர்க்கிட்டுணுதொழிந்த
பீழையாலுறுமைப்பிணிபிடித்திந்தப்பிறப்பினிலின்னணமுழன்றான்
போழிளமதிமுடித்தசேகரனைப்பூசனைபுரிவரோன்மைந்தர்க்
கூழுறவுறமைபரிதிவாவன்முன்னெனள்ளிருட்பிழம்பெனவொழியும்.

(இ - புரை.) (இவ்வாறு பெருந்தனஞ்சேகரித்து) வாழுநாளில் தன்வீட்டி ல்வருகின்ற யாசகருக்கு ஒருநாளாவது பிச்சை யிட்டுண்ணாத குற்றத்தினுல் வறுமைநோயடைந்து, இந்தப் பிறப்பில் இவ்விதமாக வருத்தமடைந்தான், இத்

றைக்கலை இளஞ் சந்திரனையணிந்த திருமுடியையுடைய பரமசிவனை (சனிப் பிரதோஷத்தில்) பூசனைசெய்வார்களாகில் இந்தப் புத்திரர்களுக்கு வழிஞன் ரேரிட்டிருக்கிற வறுமைநோயானது சூரியனைக்கண்ட இருட்கூட்டம் நீங்குவ துபோல நீங்கிவிடும். எ - று. (ருகு)

இவ்வண்ண முறைத்தமுனிவரன்மொழியையின்பொடுவிருப்புறக்கேட்டாங்
கவ்வண்ணமெல்லா மனக்கொடுமகிழ்வுற்றன்னவழ்பினனருமந்த
வெவ்வினையறுத் துமுனியுடன் கேட்டகதையெலாம்விளம்புகவென்னச்
செவ்வண்ணவேணிச்சூதமாமுனிவன்றெருளுலச்செப்பினனன்றே
மன்னியகற்பினருந்ததியனையமடவாளுமையவள்கேட்டுத்

(இ - புரை.) இப்படியாகச் சொன்ன முனிவனுடைய வார்த்தையைச் சந் தோஷமும் இன்பமும் உண்டாகக்கேட்டு, அம்முறைமைகளையெல்லாம் மன திலறிந்துகொண்டு மகிழ்ச்சியடைந்து, அந்தப்பிராமண ஸ்திரீயானவள் தீவி னையையொழித்த அந்த முனிவனிடத்தில், மேலுமேலும் கேட்ட கதையெல் லாம் சொலலுகிறே னென்று செம்மை நிறமுள்ள சடையையுடைய சூதமுனி வரானவர் நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குத் தெளிவுண்டாகும்படிச் சொல்லி யருளினார். எ - று. (ருசு)

ஆறுவது-சத்தியாதனன்.

பூசைசெய்த அத்தியாயம் முற்றிற்று,

ஆக விருத்தம் - கககூ.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது.

பிரதோஷபூசை மகிமை அத்தியாயம்.

மன்னியகற்பினருந்ததியனையமடவாளுமையவள்கேட்டுத்
தன்னிருகாமுமுச்சிமேற்குவியத்தவமுனிமலரடிதாழ்ந்து
பன்னகாபரணன்பூசினைபுரியும்படியெலா மடியனேனறிய
தின்னருள்புரிந்துவையமலர்திறந்துகிழ்தெனசெப்பத்தனலுரைத்தான்.

(இ-ள்.) நினைபெற்ற கற்பினையுடைய அருந்ததியையொத்த உமையென்னும் பெயருள்ள பிராமணஸ்திரீயானவள் முனிவர்சொல்லியதெல்லாங் கேட்டு, தன்னுடைய இரண்டுகைகளையும் உச்சியின்மேற்குவித்து நமஸ்கரித்து, அவர்பாதங்களிற்சேவித்து, பரமசிவனைப் பூசனைசெய்யுங் கிரமமெல்லாம் அடியேன் தெரிந்துகொள்ளும்படிக் கிருபைசெய்து திருவாய்மலர்ந்து சொல்லுமென்று கேட்க, அவர் கூறுவாராயினர். எ-று. (க)

திங்கடோறுங்குறைபாது திகழுமிரண்டுபக்கத்துக்
கங்குன்முகங்கள்பன்மூன்றாந்தினத்துவந்தகாலமெலாம்
பொங்குந்தூயபுனலாடிப்பகற்போதுண்டிபொருந்தாம
லங்கண்மாலைப்போதுவரவலர்கம்பலத்தின்விதானித்தே.

(இ-ள்.) மாதந்தோறுங் குறையாமல் விளங்குகின்ற இரண்டுபக்ஷத்துப்பதிமூன்றாந்தேதியில், பிரதோஷம்வருகிற காலமெல்லாம் மிகுந்த பரிசுத்தமாகிய நீரில்ஸ்நானஞ்செய்து, பகற்பொழுதில் ஆகாரங்கொள்ளாமல் அந்நாளில் மாலைப்பொழுது வருகிற காலத்தில் பிரகாசிக்கின்ற பலவித சித்திரங்களெழுதிய கம்பலத்தினால் மேல்விதானங்கட்டி எ-று. இரண்டுபக்ஷமாவது பூர்வபக்ஷம் அபரபக்ஷம் என்பவைகளாம், (உ)

புனிதமணிமண்டபம்புகுந்துபுரிநூற்கும்பமண்டலங்கண்
முனிவில்விதானமுறைபிறழாதியற்றிக்குரவன்மொழிபேணி
நனிசேர்சைவாகமவிதியும்புராணவிதியுநான்மறையி
னினியவிதியுபலைபடாதொன்றாய்விதியினியல்போர்ந்து

(இ-ள்.) இப்படியாகப்பந்தரிட்டு மேல் விதானங்கட்டின பரிசுத்தமான அழகியமண்டபத்திற் பிரவேசித்துக் கும்பங்களுக்கு நூற்சுற்றி, மண்டலங்கள் குற்றமில்லாத சாத்திரமுறைக்கு மாறுபடாமல் ஏற்படுத்திக் குருபதேசமொழியை விரும்பி, சைவாகமவிதியும் புராணவிதியும் இனிதாகிய வேதவிதியும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடாமல் சரியொத்திருக்கு முறைமையையுணர்ந்து

ஐந்துபுலனுமொருவழிப்பேபிறவிமனத்தினழுக்ககற்றிச்
சிந்தையாரப்பாவித்துவாயாற்றிருமந்திரஞ்செப்பி
முந்துகாதாலலர்முதலவழிபாடென்முறைமுடித்துக்
கந்தமலர்களாற்றம்போலபேதமாயகாந்தினைய்

(இ - புரை.) ஐம்புலன்களை யொருவழிப்படுத்திக் காமவெகுளி மயக்கங்களை நீக்கிச் சித்தத்திற் பொருத்தப்பவித்து வாயினாற் பஞ்சாக்ஷரத்தைச் சொல்லிக் கைகளினால் மலர்சாத்தலாகிய ஷோடசோபசாரங்களையும் செய்து, பூவும் மணமும்போல அபேதமான கருத்தையுடையவனும். எ - று. (௪)

வெற்புக்கரையன் றிருமயிலைமின்னைற்பொலியுமேனியளை
யற்பமருங்கிற்கிடர்செய்யுமணிப்பூந்திருக்குழலையாளைக்
கற்புக்காசிதனைச்சந்திரகலையார்மேகக்கருங்குழலைப்
பொற்புக்கழகுதரும்வதனப்பொலம்பூங்கொம்பிற்பொலிவாளை.

(இ - புரை.) மலையரையன் புத்திரியாய் மயில்போன்ற சாயலையும் மின்னலைப்போற் காந்திபரப்பும் திருமேனியையும் சிறியமருங்குலுக்குத் துன்பஞ் செய்யத்தக்கதாய் அழகிய தனங்களையும் கற்பரசியாம் தன்மையையும் சந்திரகலையென்கிற ஒருவித ஆபரணந்தங்கிய மேகம்போலும் கரிய அளகத்தையும் அழகுக்கு அழகினைத்தருவதாகிய திருமுக மண்டலத்தையு முடையவராய் பொற்கொம்புபோலப் பொலிந்து விளங்கும் பார்வதிதேவியாரை. எ - று (௫)

வாமபாகத்தருசித்துவழிபட்டேத்திமணித்தவிசிற்
காமனுகமடலைசெயக்கனலைவழங்குங்கட்கருப்பைப்
பூமனார்தஞ்சிரங்கமழப் புலவைபொழிப்பப்பொற்கொன்றைத்
தாமநாற்றந்திசைகமழுமணிமார்புடையதனிப்பொருளை.

(இ - புரை.) இரத்தினங்கள்பதித்த ஆசனத்தில் பரமசிவனுடைய இடப் பாகத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி அருச்சனையுடன் ஆராதனைசெய்து, மன்மதன் சரீரத்தை நீறுசெய்த விருபாக்ஷத்தை யுடையவராய் அடியார்களுக்கரும்போலிருக்கும் கடவுளும். பிரமகபாலத்தின் முடை நாற்றத்தை நீக்கிப் பொன்னிறமுள்ள கொன்றைப்பூமாலையின் வாசனை அஷ்டதிசை வரைக்கும் பரிமளிக்கும்படி அணிந்திருக்கும் அழகிய மார்பையுடையவருமாகிய ஒப்பற்ற பரம் பொருளானவரும். எ - று. அடலை - சாம்பர். (௬)

வெள்ளிமலையின் மாணிக்கவெற்புவருதல்போல்விளங்கும்
பள்ளியுரகமால்விடையிற்பவனிபோதுப்பாஞ்சுடரைத்
துள்ளிமதிபோடிகலியலைதுளும்புங்கங்கைச்சடையானைப்
புள்ளியிளமான்கன்றுகளும்புண்டரீகக்கரத்தானை.

(இ - புரை.) வெள்ளிமலையின்மேல் மாணிக்கமலை வருவதுபோல, விளங்குகின்ற சர்ப்பசயனத்திற் பள்ளிகொள்ளும் விஷ்ணுவாகிய இடபவாகனத்

திற்பனிசெல்லுகின்ற பாஞ்கடரும், சந்திரனுடன் பகைத்துத்துள்ளி அலை கள்ததும்பிக் கொண்டிருக்குங் கங்கையையணிந்த சடையை யுடையவரும், இளமையாகிய புள்ளிமான் கன்றுவிளங்கிக் கொண்டிருக்கும் செந்தாமரைமலர் போன்ற திருக்கரங்களை யுடையவரும் எ-று. வெள்ளிமலையில் மாணிக்கவெற்பு வருதல்போல் விடையிற் பவனிபோதும் எனக்கூட்டி முடிக்க. (எ)

வாங்குமலைநீர் வாரி தியுமலையுநிலனுமற்றெவையுந்
தாங்குபுயங்க நாபுரத்தின் மறைநின் றிரைக்குந் தாளானை
வீங்குபுணரியாலவிட முண்டிருண்ட களத்தானை
யோங்குசிகைமுததீயென்னவொளிருங்கழுமுட்படையானை.

(இ-புரை.) உலகத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் அலைநீரையுடைய சமுத்தி ரத்தையும் மலைகளையும் பூமியையும் மற்றுமுள்ள எல்லாவற்றையும் தாங்குகின்ற ஆதிசேஷனுடன் வேதமாகிய சிலம்புகள் சத்தித்துக்கொண்டிருக்குந்திரு வடிகளையுடையவரும், நீர்மிகுந்த சமுத்திரத்தில் உண்டாகிய ஆலகால விஷத் தையுண்டு கறுத்த கண்டத்தினையுடையவரும், ஓங்குகின்ற சிகையினையுடைய முத்தீப்போல ஒளிகின்ற சூலாயுதத்தை யுடையவருமாகிய பரமசிவனை எ-று.

அன்பினிருத்திச்சிவாகமத்தினமைவிற்கருப்பூரத்தீப
மின்பநிறைக்குநறுந்தூபமியாவுங்குறையா தினிதமைத்து
நன்பொன்மலர்த்தார்முடித்தசடைநாதன்றுணைத்தாள்வழிபட்டார்
றுன்பமில்லையார்மாட்டுமென்றுசுருதிமுறையிடுமே

(இ-புரை.) அன்புடன் ஆசனத்திலெழுந்தருளப்பண்ணிச் சிவாகமத்திற் சொல்லியிருக்கு முறைமைப்படி கர்ப்பூரதீபமும் நல்லவாசனையைத் தருகின்ற தூபமும் மற்ற எல்லாவுபசாரமுங் குறைவுபடாமல் இனிதாகச்செய்து, நல்ல பொன்னிறமுள்ள கொன்றைப்பூமாலையை அணிந்த சடையையுடைய பரமசி வத்தின் இரண்டுதிருவடிகளையும் ஆராதித்த யாவரிடத்திலுந் துன்பமணுகமா ட்டாதென்று வேதங்கள் முறையிடுகின்றன. எ-று. நன்பொன்மத்த முடித்தச டை என்றும் பாடம். (க)

வேறு.

இத்திறமிருவருமியற்றுவாரெனிற்
றொத்தினரிதழியான்றொண்டுபூண்டிடும்
பத்தியின்முன்னவன்வறுமையாழ்படுஞ்
சத்திரத்தினவனுந்தாணிகாக்குமே.

(இ-புரை.) இப்படியாக இந்த இரண்டுபேரும்பிரதோஷகாலத்தில் பூஜை செய்வார்களானும் கொத்தாகிய கொன்றைப் பூமாலையணிந்த சிவிராசபதியின்

அடிமைத்திறம்பொருந்திய பத்தியினாலே மூத்தவனுடைய தரித்திரமனைத்து பாழ்பட்டுப்போம்; இளையவன் அரசனாகி ஒருகுடையின்கீழிருந்து பூலோகத்தைக்காப்பான் எ-று. (௧0)

வேறு.

என்னுமுன்னமெழுந் திறைஞ்சினர்
முன்னுமுன்னியவோகைமுற்றுற
அன்னநின்னடியேமருந் துய
ருன்னலேவெடவுய்ந்துவாழ்ந்தனம்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு முனிவர் சொல்வதற்குமுன் அவர்களெழுந்து வணங்கினவர்களாய், எங்களுக்குத் தாயையொத்த மகானுபாவரே! உம்மால் நாங்கள் முன்னேயமகிழ்ச்சி பொருந்தவும் அடியேங்களுடைய அருமையாகிய துயரமொழிந்து போகவும், தீவினையினின்றும் பிழைத்து வாழ்வையடைந்தோம்.

என்றுரன்பினிரங்கிமாமுனி
நன்றுகென்றுநயந்துமைந்தர்பாற்
றன்றுணெஞ்சகனுச்சிசாத்தியே
குன்றுமந்திரமூலங்கூறினன்.

(இ-புரை) அன்புடனே இவ்வாறு சொன்னார்கள். அதைக்கேட்ட முனிவரானவர் கிருபைவைத்துஉங்களுக்கு நன்மையுண்டாகக் கடவதென்று ஆசீர்வதித்து, அந்தப்புத்திரர்களுடைய சிரசிலும் நேத்திரங்களிலும் இருதயத்திலும் தம்முடையபாதத்தைவைத்து, அழிவுபடாதமூலமந்திரத்தை உபதேசித்தார். எ-று. (௧௧)

கேட்டார்வல்வினைவேரொடேகெட
வூட்டாநல்வினைமேலுமோங்கிடச்
சேட்டார்மைந்தர்கடேசிகன்பதந்
சூட்டார்நின்றனர்பின்னுஞ்சொல்லுவான்.

(இ-புரை.) அவ்வாறுமுனிவருபதேசித்த மந்திரத்தை வலிய தீவினைகள் ஆணவமலத்துடன்கெடவும், ஆகாமியமேறச்செய்யாத நல்வினை மேன் மேலும்விர்த்தியாகவும் கேட்டுக்கொண்டு இளமைப்பருவத்தையுடைய அந்தப் புத்திரர்கள் ஆசாரியாகிய முனிவருடையபாதங்களைத் தொழுதார்கள். (அவர்கள்தொழுதவுடன்) முனிவர்பின்னுஞ்சொல்லுகின்றனர், எ-று (௧௨)

வேறு.

வல்லமறையோன்மதலைகுசிவிரதனெனுமுனிவுயிரக்
கல்லிற்றிரடோளரசிளங்கோக்காளைதருமருத்தனென்றுஞ்

சொல்லக்கடவ துலகமெனச்சொல்லிமுகமன்பலவியம்பிச்
செல்லறவிர்த்து மகிழ்வோடுங்குமரர் தம்மைச்செல்கென்றான்.

(இ - புரை.) வல்லமையையுடைய பிராமணபுத்திரனைச் சுசிவிரதனெனவும், அழகிய வயிரக்கற்போலும் திரண்டதோளையும் இளமைப் பருவத்தையுமுடைய ராசகுமாரனைத் தருமகுத்தனெனவும், உலகத்தார் சொல்லக்கடவதென்று பெயரிட்டு, உபசாரவார்த்தைகள் பலவாகச்சொல்லித் துன்பத்தை நீக்கி, மகிழ்ச்சியுடன் அவ்விரண்டு புத்திரர்களையும் போங்களென்று உத்திரவு கொடுத்தார் எ-று. தருமகுத்தன் தருமத்தைப் பாதுகாப்பவன். (கச)

வேதமுனிவன் விடைகொடுப்பவிளங்குமரரிருவோரும்
போதமுறுதந்தாயருடன்மனையிற்புகுந்துபுரமெரித்த
நாதன்றன்னைநிசிமுகத்தினுநாளும்விசேடிதமாய்ப்
பாதகமலந்தொழுதேத்திவழிபாடனைத்தும்பண்ணியே.

(இ - புரை.) வேதங்களுணர்ந்த முனிவர் உத்தரவுகொடுப்ப, விளங்குகின்ற இரண்டு புத்திரர்களும தெளிவுபெற்ற தாயாருடன் வீட்டில் வந்து, திரிபுரதகனரான பரமசிவனைப் பிரதோஷகாலத்தில் நாடோறும் விசேஷமாய்ச் சோடசோபசாரத்துடன் பூசை செய்து திருவடித்தாமரைகளை வணங்கி, எ-று

திங்களொருநான்கிவ்வாறுசெல்லச்செல்வரிருவோரிற்
பொங்குபுரிநூற்சுசிவிரதன்புனிதநதியிற்புனலாட
அங்கணொருசாரேகுதலுந்தெண்ணீர்பொருதவகன்கரைவாய்க்
கொங்கைக்குவமைசான்றதொருகுடத்தினிதியங்கண்ணுற்றான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு நாலுமாதஞ்செல்ல, அந்தப் புத்திரர்களிருவரில் பூணூல்விளங்கு மார்பினையுடைய சுசிவிரதன் அங்கு ஒருபுறத்திலுள்ள சுத்தமான நதியிற்றீர்த்தமாடச்சென்றான். அப்படிச் செல்லவும், தெளிந்த அலைநீர் மோதுகின்ற கரையினிடத்தில் மாதர்கள் கொங்கைக்கு ஒப்புளதான ஒருகுடத்தில் திரவியமிருக்கக்கண்டான். எ-று (கக)

ஓகையொடுகொண்மறைவல்லோனுற்றபொருள்கண்ணுற்றிடலும்
பாகைவிரவுமொழியுமையாள்பங்கன்பூசைப்பலனென்றே
தோகைபாகன்புகழ்பாடித்தோளிற்சுமக்குங்குடநிறைந்த
ஈகையோடுமனையகத்தினெய்தித்தாயர்க்கிதுசொன்னான்.

(இ - புரை.) தான் கண்டறியாத திரவியத்தைக்கண்டவளவில், அப்பிராமணப்பிள்ளை சந்தோஷத்துடன் பாகுபோலும் மதுர வசனங்களையுடைய உமாதேவியாரை இடப்பாகத்திலுடைய பரமசிவனைப் பூசித்தலால் கிடைத்த பலனி

வென்று அவருடைய புகழை யெடுத்துப்பாடித் தோத்திரஞ்செய்து, பொன்னி றைந்த அந்தக் குடத்தையெடுத்துத் தோளில்வைத்துக்கொண்டு வீட்டில்வந்து தாயாருக்கு இந்த வார்த்தையைச்சொன்னான். எ-று.

ஈகை-பொன். (௧௭)

அன்பர்க்கெளியன்வெள்ளிமலையமர்ந்தமுதல்வனருள்பேணி
யின்புற்றியற்றும்பூசனையினெய்துபயன்காணிதுவென்னத்
துன்பக்கடலினழுந்துமுமைதூயபுதல்வன்சொற்கேளா
என்புற்றுருகியகங்குளிர்ந்தங்கிளையான்முகம்பார்த்திதுசொல்வாள்.

(இ - ரை.) அம்மையே! அன்பர்க்கெளியரும் கைலையில் வீற்றிருப்பவருமாகிய பரமசிவனுடைய திருவருளை விரும்பி இன்பம் பொருந்தச்செய்யும் பூசனையினால், அடைந்தபலன் இதுவென்று பரிசுத்தனாகிய தன் புத்திரன்சொல்லிய வார்த்தையைக்கேட்டு, முன் துக்கசாகரத்தில் அழுந்திய உமையென்னும் பெயரை யுடைய தாயானவள் எலும்பு நெக்குவிட்டுருகி மன மகிழ்ச்சியடைந்து, அந்த இளையபுத்திரன் முகத்தைப்பார்த்து இந்த வசனஞ் சொல்லுவாள். எ - று. (௧௮)

மைந்தர்நீங்களிருவீருமாழைபகிர்ந்துகொண்மினெனக்
கந்துங்கழையும்பொருங்களிற்றுக்கழற்கால்வேந்தன்றிருப்புதல்வன்
அந்திவண்ணனளித்ததீதவற்கேயெமக்குமவனளிக்கும்
புந்தியவலமொழிகென்னாத்தாயர்த்தொழுதுபுகன்றானே.

(இ - ரை.) புத்திரர்களே? நீங்களிருவரும் இந்தத்திரவியத்தைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளுங்களென்று சொல்ல: கட்டுத்தறியையுங் குத்துக்கோலையும் முறிக்கத்தக்க யானைப்படைகளையுடைய வீரகண்டை கட்டிய சாலினனாகிய ராசபுத்திரன் சொல்லுகின்றான்: தாயே அந்திவண்ணனான பெருமான் என் தமையனுக்கு அருளிச்செய்த தாகையால் அவருக்கே யுரியதாம்: எனக்கும் அந்தக்கடவுள் கிருபைசெய்வார்; அம்மையே! உன்மனதிலிருக்குந் துயரத்தை நீக்கென்று தாயை வணங்கிச் சொன்னான். எ - று. மாழை - பொன்; கந்து கட்டுத்தறி. (௧௯)

வேறு.

மற்றவன்கூறியவண்மைமைந்தருஞ்
செற்றமிலன்னையுஞ்செல்வமோங்கவே
யுற்றநல்குரவினையொழித்துவைகுநாட்
கொற்றவன்காதலன்சொன்மைகூறுவாம்.

(இ - புரை) அரசகுமாரன் சொல்லிய பிரகாரமே குற்றமில்லாத தாயும் புத்திரர்களும் செம்மையாகப் பொருந்திய சரித்திரத்தை யொழித்து, செல்வம் அதிகரிக்க வாழுநாளில், அரச குமாரனுடைய செய்கையை இனிச் சொல்லு வாம். எ - று. (உ0)

ஐம்புலனொருவழிபடக்கியாறணி
பைம்பொனரிதழியம்படலைவேணியான்
வம்பறுமலரடிவணங்கியேத்தலும்
இம்பரீற்றிங்களாறிரண்டுசென்றவே.

(இ - புரை.) பஞ்சேந்திரியங்களையும் ஒருவழியில் அடக்கி, கங்காநதி யையும் மாற்றுயர்ந்த பொன்னிறமுள்ள கொன்றைப்பூமாலையையும் அணிந்த சடையினையுடைய பரமசிவத்தின் மணமருத் திருவடித்தாமரையை இவ்வு லகில் வணங்கித் துதிசெய்துகொண்டு வருகையில், பன்னிரண்டு மாதங்கள் சென்றன. எ - று. (உக)

அன்னதுநிகழவோராழிமேயதேர்
மன்னவன்வடதிசைவழிக்கொண்டேகுநாட்
கன்னலஞ்சிலைமதன்விழவுகாணிய
வின்னிளவேனில்வந்திறுத்ததென்பவே.

(இ - புரை.) அத்தன்மையாகப் பன்னிரண்டுமாதம் அவன் பூசைசெய் துகொண்டிருக்க; ஒற்றையுருளமைந்த தேரையுடைய சூரியன் வடதிசைநோ க்கிச் செல்லுநாளாகிய உத்தராயணத்தில, கருப்புவில்லையுடைய மன்மதன் தனக்குரியவிழாவைக்கொள்ள இனியதாகிய இளவேனிற்காலம் வந்தது. எ-று.

என்ப ஏ - அசைகள். இளவேனிற்காலம் சித்திரை வைகாச மாதங்கள்.

நறுமலர்ப்பாடலந்துணர்த்தநாகங்கள்
குறுமுகைவெண்மலர்கொழித்தகோங்கினந்
துறுமலர்பொதுளிப்பொன்னணிந்துதோன்றின
வெறிமலர்க்காஞ்சிப்பூப்பசந்தவீறினே.

(இ - புரை) இளவேனிற்காலம் வந்தபோது வாசனைபொருந்திய மலர் களையுடைய பாதிரிமரங்கள் பூத்தன; புன்னை மரங்கள் சிறிய வெள்ளிய அரும்புகளையும் மலர்களையும் சொட்டின; கோங்கமரங்கள் நெருங்கிய மலர் களைப் பொருந்திப் பொன்னையணிந்து கொண்டதுபோலத் தோன்றின, வாச னைதங்கிய காஞ்சிமலர்கள் செழுமையுடன் பசலைநிறமுள்ளதா யிருந்தன எ-று,

பாசிலையுதிர்ந்தனபழுலப்பாதவம்
வீசியபனிதொலைந்தனிளவெய்ந்தன

காசறுசெம்படாமொருவிக்காய்கதிர்
பூசறுசெம்படாம்போர்த்தபோலுமே.

(இ - ள்.) ஆலமரங்கள் பச்சை இலைகளை உதிர்த்தன; (அப்படி யுதிர்த்த பின்பு) நீண்ட கிளைகள்தோறும் தளிர்கள்விட்டு அலங்கரிக்கப்பட்டது போலிருந்தன; (இவ்வாறு பச்சிலைகளுதிர்த்து செந்தளிர் தளிர்த்தது எப்படியிருந்த தென்றால்,) குற்றமற்ற பச்சைப்போர்வையை நீக்கிச் செந்தளிர் மிகுத்த சிவப்புப்போர்வையைப் போர்த்துக் கொண்டதுபோ லிருந்தது. எ - று

பாதவம் - பாதத்தால் நீரைக்கொள்வது; எனவே மரங்கள் என்றபடி.

கொடியவுமிளந்தளிர்குழைத்தகோட்டவுங்
கடிமலர்குடைவனகள்ளுண்வண்டினம்
பெடையொடுகுயிலினம்பிறங்குதண்மூறி
யிடையிடைகோதுவகானமெங்குமே

(இ - ள்) இவையேயன்றி, அந்த வனமெங்கும் மதுவையுண்கின்ற வண்டினங்கள் கொடிகளிலும், இளந்தளிர்கள் தளிர்த்த கொம்புகளிலும் வாசனைபொருந்திய மலர்களிலும் குடைவனவாயிருந்தன; ஆண்குயில்களும் பெட்டைக்குயில்களும் பிரகாசியாநின்ற குளிர்ந்த தளிர்களை மூக்கினாற் கோதுவனவாயிருந்தன. எ - று. மூறி - தளிர் (உரு)

கலைமகள்வடிவினைமராங்கவர்ந்தன
மலைமகளெழிலினைப்பூவைவாங்கின
கொலைமகள்கவினைநீடிலவங்கொண்டன
அலைமகளழகினையசோகணிந்தவே.

(இ-ள்) சரஸ்வதியின் சரீரநிறத்தை வெண்கடப்பமலர்களும், பார்வதிதேவியாருடைய திருமேனிநிறத்தைக் காயாமலர்களும், துர்க்கையினுடைய நிறத்தைப் பெரிய இலவமலர்களும், திருமகள் நிறத்தை அசோகமலர்களும், கொண்டு விளங்கினபோலப் பூத்து நின்றன. எ - று.

வெண்கடம்புமலர் வெள்ளைநிறமும், காயாம்பூ கறுப்புநிறமும், இலவம்பூ சிவப்புநிறமும், அசோகம்பூ, பொன்னிறமுங் கொண்டுள்ள புட்பங்களைப் பூத்தன என்பது கருத்து. (உசா)

கிளிகளுங்குயில்களுங்கேசரங்களு
மளிபடுதாதினூடளைந்ததென்றலுந்
துளிபடுசினைதொறுந்துவன்றிமேவலாற்
களிமதன்பாசறைபோன்றதச்சோலையம்.

(இ-புரை.) கிளிகளும் குயில்களும் வண்டுகளும், வண்டுகள் மொய்க்கும் பூந்தாதுக்களைப்பூசிய தென்றற்காற்றும், தென்றலைப்பொருந்திய வேலைகள் தோறும் நெருங்கியிருப்பதினால், அவ்வனமெல்லாம் களிப்பினையுடைய மன்மதனது பாசறையென்னும் படைவீடுபோலிருந்தது. எ-று கேசரம் வண்டு

மன்மதனுக்குக் கிளி குதிரை, குயில் எக்காளம், வண்டுகள்வில்லிற்பூட்டும் நாண், தென்றற்காற்று தேர், இக்காரணம் பற்றிப் படைவீடென்றார். இதனை "ஆலைக் கரும்புசிலை பைங்கணைபூ நாண்சுரும்பு - மாலைக்கிளிபுரவி மாருதந்தேர் - வேலை, கடிமுரசங் கங்குல் களிறுகுயில் காளம் - கொடிமகரந் திங்கள் குடை" என்னும் இரத்தினசுருக்க வெண்பாவானுணர்க (உஎ)

அந்தரவகடுபோழ்ந்தகன்றகண்டலைப
பைந்தருந்தொறுங்கொடிபடர்ந்துபற்றின
சுந்தரமிழந்துமூப்படைந்ததொன்மையோர்
மைந்துனரம்புயர்வன்மைபோன்றவே.

(இ-புரை.) ஆகாயத்தினகட்டைப பிளக்கும்படியான உயரமுள்ளதாய்ப் பரந்த சோலையிலிருக்கும் பசிய மரங்கடோறும் கொடிகள்படர்ந்து பற்றிக் கொண்டிருக்குந் தன்மை, அழகினையிழந்து மூப்படைந்தவர்கள் (அவயவத்தில்) வலிமையுடன் நரம்புகள் மேற்றோன்றி நிற்பனபோலிருந்தன. எ-று ()

தேசுறுகிளியினமொழுங்கிற்சேண்வழி
வீசியசிறையவாய்ப்பறத்தலவேனில்வேந
தாசைசூழுலகங்கொண்டதற்குக்கட்டிய
பாசிலைத்தோரணப்பான்மைபோன்றவே

(இ-புரை) பச்சென்ற ஒளியினையுடைய கிளிக்கூட்டங்கள் ஆகாய மார்க்கத்தில் சிறைகளைவீசிக்கொண்டு ஒழுங்காகப்பறந்து செல்லுதல், வசந்த காலத்துக்குரிய மன்மதன் எட்டுத்திக்கிலுஞ் சூழப்பட்ட இவ்வுலகத்தைத் தன்வசப்படுத்திக் கொண்டதின் பொருட்டுப் பச்சிலைத்தோரணங்கட்டிய தன்மைபோ லிருந்தது. எ-று. (உக)

அரும்பவிழ்நறுமலர்சுலவாயிடைச்
சுரும்பினந்தருமுதனைத்துஞ்சூழ்ந்தன
மாங்கிழம்படுதலின்வழாதமைந்துற
இருப்பிணுமபூண்பிடித்திட்டதொத்ததே.

(இ - புரை) அரும்புகள் விரிந்த நறியமலர்களினிடத்துச் சுழன்று தே னுண்ணுவதற்கு வண்டுகள் அவ்விடத்திலிருக்கும் விருக்ஷங்கள் முதலானவை களிற் சூழ்ந்துகொண்டிருந்தல், விருக்ஷங்கள் கிழத்தன்மை யடைந்தபடியி

ளும், இனி யொருக்குப்போமெனக்கருதி, யொருமிருக்கும் வண்ணம் இரு ம்பினுற் பூண் செய்து அமைத்தது போலிருந்தது. எ-று. (௯0)

அலங்கல்வெண் கவிகைவேலரசரீட்டமு
மிலங்கிழைமகளிரோடிளைஞரீட்டமும்
பொலங்கொடிமாளிகைநீங்கிப்போந்தனி
துலங்குபூங்காவகந் துன்னிச்சேர்ந்தவே.

(இ-பரை.) வெற்றிமாலையினையும் வெள்ளைக் குடையினையும் வேலாயுதத்தையுமுடைய அரசர்கூட்டமும், பிரகாசியாநின்ற ஆபரணங்கள் அணிந்திருக்கும் மாதர்கூட்டமும், வாலிபர் கூட்டமும், பொன்னுற் செய்யப்பட்ட கொடிகள்கட்டிய மாளிகைகளை விட்டுச்சென்று, வண்டுகள் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் மலர்களையுடைய சோலையினிடத்தில் நெருங்கிச் சூழ்ந்தன. எ-று.

சோலையானது தளிர்விட்டுத்தழைத்து, அரும்புகள் மலர்ந்து, அதிககுளிர்ச்சியா யிருத்தலால், நீர் விளையாடியும் போதுகொய்தும் இன்பம் அனுபவித்தலின்பொருட்டுச் சென்றதெனக் கொள்க. (௯௧)

இருநிலமன்னர்மார்பிலகுமாரம்போல்
அருவரைநெற்றிதாழருவியாடியும்
முருகயர்புலமெனமகளிர்முண்டக
மருவிரிவாவியங்கரையின்வைகியும்

(இ-பரை.) பெரிய இவ்வுலகத்தை யாளுகின்ற அரசர்கள் மார்பில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் முத்துமாலைபோல பெரியமலையி னுச்சியிலிருந்துவிழுகிற அருவுநீரில் விளையாடியும், வாசனைதங்கி விளங்கும் நந்தவனத்திற் பொருந்துவதுபோல மாதர்களானவர்கள் வாசனையுடன் மலருகின்ற அழகிய தடாகக்கரையில் பொருந்தியும். எ-று- அயர்தல்-கண்டுதங்கல். (௯௨)

சிலம்பெதிர்கூவியுஞ்சிற்றில்கோலியு
மூலம்பொருகுலவுதமேதோளுழுதகொங்கைமேற்
கலம்பலதிருத்தியுங்கலவையாடியு
நலம்பலதுய்த்தனர்கதியின்பாங்கரே

(இ-பரை.) மலைகளுக்கெதிரில் கூவியும், நதியின்கரையில் சிறுவீடுகட்டிவிளையாடியும், (தத்தங்கணவர்களுடைய) திரண்டகல்லையொத்துப் பருத்த, புயங்களில்படிந்த தனங்களின்மேல் பணிந்த ஆபரணங்களை அணிந்தும், வாசனைத்திரவியஞ்சேர்ந்த சந்தனக்குழம்பு பூசியும், இவ்வாறு பல இன்பங்களை அனுபவித்தார்கள். எ-று.

மயில்களுக்கெதிரிற் கூவினால், கூவுகின்றவர்கள் ஓசைபோலவது அவர்கள் வசனம்போலாவது பிரதித் தொனியுண்டாகு மாதலால், அதுவுமோர் விநோதமாகக் கொண்டாரெனக்கொள்ளுத லொருவகை. அவ்வாறன்றித் தங்கள் தங்கள் கணவர்களுடன் கூடினவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியின்மையால் மற்றொருவிநோதத்தில் மனஞ்செல்லாமல் பேச்சுத்துணைக்காக மயிலுடன் கூவினார்களெனக்கொள்ளுத லொருவகை. கிள்ளை குயில் இவைகளுடன் பேசலாகாதோவெனின், அவைகளின் ஓசை விரகத்துக்கேதுவானது. இக்கருத்து 'வெயினிறங்குறையச்சோதி மின்னிழல்பரப்ப முன்னர்த், துயிலுணர் செல்வியாருந் துனியுறு முனிவிநோருந்; 'குயிலோடு மினிதுபேசிச் சிலம்பொடு மினிதுகூவி'' என்னும் கம்பராமாயணம் வரைகாட்சிப்படலம் உஅ - வது செய்யுளாலுமுணர்க. (௧௧)

இத்தலையின்னணிகழுவெண்ணில்சீர்ச்
சத்தியாதனன்றருதருமகுத்தனு
மெய்த்தவத்தோழனைநீங்கிவேறொரு
பத்திரம்பொதுளியபழுவமெய்தினன்.

(இ - புரை.) இவ்விடத்தில் இவ்வாறு நிகழ்ந்துகொண்டிருக்க, அளவில்லாத சீரினையுடைய சத்தியாதனனீன்ற தருமகுத்தனென்பவன் உண்மையாகிய தவத்தினையுடைய தன்தோழனைவிட்டு நீங்கி, தழை நிறைந்துள்ள வேறொரு வனத்திற்சென்றான். எ - று. பழுவம் - வனம். (௧௨)

வேறு.

மஞ்சுசூழ்குடுமிவெள்ளிவேதண்டமழுவலான்செவிக்கிசைநிறைக்கும், விஞ்சையர்பெருமான் திருமகளாய வெள்வளைத்தோளியாங்கொருத்தி, வஞ்சிநுண்ணிடையார் பண்ணையுளாடும் வனப்பினைக்கண்டுமயங்கிக், குஞ்சரநுகர்ந்த வெள்ளில்போன் மாழ்கிக்குழைந்து தன்னுளந்தனிற்கணித்தான்.

(இ - புரை.) (அப்படிபோன தருமகுத்தனனவன்) மேகங்களால் சூழப்பட்ட சிகரங்களையுடைய கயிலாசகிரியில் வீற்றிருக்கும் பரமசிவனுடைய திருச்செவிகளிற்பொருந்த இசைபாடுகின்ற வித்தியாதரமன்னவன் புத்திரியாகிய சங்குவளையலணிந்த கையினையுடைய ஒருமாதானவள், அவ்விடத்தில் பூங்கொடிபோல துவண்ணிய இடையினையுடைய தோழிமார் கூட்டத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் அழகைக் கண்டமாத்திரத்தில், மனமயங்கி வேழமுண்ட விளாங்கனிபோலச் சோர்வுடன்மெலிந்து, தன்மனதில் இவ்வாறு நினைத்தான். எ - று.

வேழமுண்ட விளாங்கனி என்றது தேரைமூகந்த தெங்கங்காய் என்பது போன்றது; வேழம் தேரை என்பன ஒருவகைநோய் இதனைச்சிறார்க்கினியபா [illegible] உரையாலுமுணர்க. வேதண்டம் - மலை. (௧௩)

பூவுறை திருவோ நாகர் தங்கொடியோ பொருப்புறை குறுநவாய்ம
யிலோ, தேவர்த முலகினின் றிழிந்தருளுஞ் செய்யவாய்மடமொழிக்கிளி
யோ, யாமளிங்கிருந்த வேந்திழையென்ன விறைமகனெண்ணமுற்றிர
ங்கக், கோவிளங்குமான் வனப்பினை நோக்கிக்கொடியிடைமடந்தையுங்
குறித்தாள்.

(இ-புரை.) இங்கிருக்கின்ற மாதானவள் செந்தாமரையில் வீற்றிருக்குந் திருமகளோ? நாககன்னிகையோ? மலையில்வாழும் செவ்வல்லிபோலும் வாயினையுடைய வரையரமகளோ! தேவருலகத்திலிருந்துவந்த சிவந்தவாயையும் மழலைச்சொல்லையுமுடைய கிள்ளையையொத்த ரம்பாஸ்திரீயோ! இன்னதென்று தெரியவில்லையே யென்று அந்த ராசகுமாரன் எண்ணங்கொண்டு (காம விகாரத்தினால்) வியாகுலமுடையவனாயிருக்க; அவ்வாசகுமாரனைப் பார்த்துக் கொடிபோன்ற நுண்ணிய இடையையுடைய அந்தஸ்திரீயும் இச்சைகொண்டு இவ்வாறு [illegible]த்தான். (௧௬)

னுறுகான விஞ்சையருலகிற் பாகசாதனன் றிருநாட்டின்,
மண்ணகவரைப்பினிளமையினலத்தின் வடிவினிலிவன் றனக்கிணையார்,
கண்மணிகுளிர்ப்பவடிவுகொண்டிறந்தகாமனேவந்தனனென்னு, வுண்
ணிறையழியவுலையிடுமெழுகொத தொருமொழிதோழியர்க் குரைத
தாள்.

(இ - புரை.) இசைபொருந்திய கானம் பாடுகின்ற வித்தியாதரருலகத்திலும் தேவேந்திரனுடைய உலகத்திலும் பூலோகத்திலும் இளமை சவுந்தரியம் உருவம் இவைகளில் இவனுக்கு ஒப்பானவர்கள் யாரிருக்கின்றார்கள்; முன்னிறந்த மன்மதன் (பார்க்கின்றவர்களுடைய) கண்மணி மகிழ்ச்சியடையும்படி உருவுகொண்டு வந்தானோவென்று, உள்ளத்திலிருக்கும் கற்புகுலைய உலைக்களத்திலிட்டமெழுகைப்போல (மனமுருகி) தோழிகளைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லினள். எ - று. (௧௭)

மங்கைமீர்நீவிரனைவருமிந்தவனத்தினுக்கப்புறம்போயிப்
பொங்கரிற்புகுந்துநறுமலர்கொய்துபோதுமினென்றவர்ப்பணியா
அங்கவர்யாருந்தணந்தபினிந்தவனங்கொருதமியளாயெதிர்ந்து
பங்கயமுகத்துக்குமான்மாட்டணுகிப்பரிவுடனினையனபகர்ந்தாள்.

(இ - புரை.) தோழிகளே! நீங்களெல்லாரும் இந்த வனத்துக் கப்புறம் போய்ச் சோலையிற்சேர்ந்து, வாசனைபொருந்திய மலர்கள் பறித்துக்கொண்டு வாருங்களென்று அவர்களுக் குத்தரவுசெய்து, அவர்களெல்[illegible] நீங்கிப் போனபின்பு இந்த மாதானவள் தான் தனிமையாகப்போய்த் [illegible]

மபான்ற முகத்துணையுடைய ராசகுமாரன் சமீபத்தில் அடுத்து; விருப்பத்துடன் இந்த வார்த்தையைச் சொன்னாள் எ-று. (௩௮)

கன்னலஞ்சிலைவேளுருவுகொண்டனைய காளையீண்டடைந்தகாரணமு, நின்னுடைநாடுநின்றிருமரபு நின்றிருப்பெயரும்யாவென்னப், பொன்னிளமுலையாள் வினவலுங்கேட்டுப்புந்தியினவள்குறிப்புணர்ந்து, மின்னணிமவுலிவேந்தர்கோனளித்தவிடலையுமனமகிழ்ந்துரைத்தான்.

(இ-புரை.) கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனானவன் முன்போல உருவுகொண்டதுபோன்ற பாலயனே! நீ இவ்விடத்திற்கு வந்த காரணமும், உன்னுடையதேசமும் உன்னுடைய குலமும், அழகிய உன்பெயரும், யாவையென்று பொன்னிறமுள்ள தேமல்பரந்த இளமைபொருந்திய தனங்களையுடையவள் வினவவும், அவற்றைக்கேட்டுத்தன்மன[illegible]வள் குறிப்பை அறிந்துகொண்டு, ஒளிபொருந்திய மகுடம் அணிந்த [illegible]ன்றராசகுமாரன் மனமகிழ்ந்து சொல்லுகின்றான். எ-று. யா - யா[illegible]

விரைமலர்நாற்றம்யோசனைசமழும் விதர்ப்பதேசாதிபன்மிரிந்த, தரையெலாநிழற்றமுழுமதிக்கவிகைச் சத்தியாதனன்றனக்கமைந்த, மரைமலர்த்திருமையனையவள் சதியாமடவரறிருவயிற்றுதித்தே, னிரைவளைக்கரத்தாயெந்தைபோர்பகைஞாரெடுமெபடைக்களத்திடைமடிந்தான்.

(இ-புரை.) மலர்களின் மணம் யோசனைவரையும் பரிமளிக்கும் (சோலைகள் சூழ்ந்த) விதர்ப்பதேசத்துக்கு அரசனாகி, பரந்த உலகத்திலுள்ள உயிர்களுக்கெல்லாம் நிழலைச்செய்யும் பூர்ணசந்திரனையொத்த வெண்கொற்றக்குடையினை யுடையவனாய், (ராசியபாரஞ்செய்த) சத்தியாதன வரசனுக்கு அடைந்தபுட்பவாசியான திருமகளையொத்த (சவுந்தரியமுள்ள)சதியென்னும் பெயரிய மனைவி வயிற்றிற்பிறந்தேன், வரிசையாக வளையலணிந்த கையையுடைய மாதே! என்பிதாவானவர் போர்செய்யவந்த பகைவருடைய பெரியயுத்தகளத்தினிடத்தில் (எதிர்த்துப் போர்செய்து) மடிந்தார். எ-று. (௪௰)

ஈன்றவெம்மாயுநீருணுங்கயத்தினிடங் கவர்வாய்ப்பட்டனண்மடியத், தோன்றியவுமையாம்பார்ப்பனியெனைத்தன் றோன்றனுக்கிளவலாய்வளர்த்தாள், சான்றசான்முனிவனெனக்குநாமந்தருமகுத்தன்னெனச்சாற்றி, யான்றவெந்துயரினழிவுறுமென்னைமரனடிக் கென்னையாட்கொடுத்தான்.

(இ-புரை.) (என்பிதா இறந்துபோகவே, என் தாயானவள் நகரத்தை[illegible]த்தனியேவனத்திற்போய் அவ்விடத்தில் என்னைப்பெற்று, அங்

ளிருக்கும் ஒருகுளத்தில்) நீருண்ணப்போய் அதிலிருக்கும் முதலைவாயில் அகப்பட்டிறந்துபோனான்; (அப்படிஎன்தாயானவள் இறந்துபோகவேசிசு வானநான் அழுதுகொண்டிருக்குந்தருணத்தில்) அங்கே வந்தஉமையென்னும் ஒரு பிராமணஸ்திரீ யென்னையெடுத்துக்கொண்டுபோய்த் தன்புத்திரனுக்கு இளையவனாக வளர்த்தாள், (அப்படி நான்வளரும் நாளில்) மேன்மையிருந்த சாண்டில்லியர் என்னும் ஒருமுனிவர்வந்து, எனக்குத்தருமகுத்தன் எனப் பொருந்தமுள்ளதான பேர்கூறியிருந்த கொடியதானபிறவித்துன்பத்தில் வருந்தாத வகையாகப் பரமசிவனுடைய திருவடிகளுக்கு என்னை அடிமையாகக்கொடுத்தார். எ - று. (சக)

உமைய வட்டிலவன் றனைவழிபட்ட வுறுதியாலொருவருமொவ்வாக், கமையினாய்நின்னையெதிர்த்தனனல்லோர்காட்சியாலெய்துதல்சிறிதே, எமையளித்திறந்தோனிழந்தவான் றிருவுயிருநிலக்கிழமையுமெதிர்ந்தேன; அமையிலவந்தோளாய் மரபுநின் பதியுமறைகுதிபெயரொடு மென்றான்.

(இ - புரை) ஒருவரும் ஒப்பில்லாத கற்புக்குரிய பொறுமையினையுடையவளே! பார்வதி கணவனாகிய பரமசிவனைப்பூசித்த உறுதியினாலே, உன்னையெதிர்ப்பட்டேன், நல்லவர்கள் தரிசனத்தினால் அடையும்பேறுசிறிதோ? என்னைப்பெற்று இறந்த பிதாவானவர் பகைவராலிழந்த சிறப்புள்ளசெல்வமும் பெருமைபொருந்திய ராச்சியபாரமும், அடைந்தேனாயினேன்; பசிய மூங்கிலையொத்த தோள்களையுடைய மாதே! உன்குலமும், உன் ஊரும், உன்பெயரும் சொல்லுதியென்றான். எ - று. கமை-பொறுமை; க்ஷமை என்பதின் திரிபு-அமை-மூங்கில். (சஉ)

அயிலெயிற் றழுவையதளசைத் தாடு மாணிரந்தரமினிதுறையுங், கயிலையிற்றெனபா றசேடியுளவாழுங் கந்தர்ப்பர்தொழுங்கமற்குறிசில், புயனுறழ்தடக்கைதிரமிடனென்னப் பொறித்திடுந்திருப்பெயரவற்குக், குயிலமொழித்துவர்வாய்த்தாரணிவயிற்றிற்றோன்றினேனென்றவள்கூறி

(இ-புரை) கூரியபற்களையுடை புலித்தோலையுடுத்து நடனஞ்செய்யும்பரமசிவன் மகிழ்ச்சியுடன் நிரந்தரமாக வாசஞ்செய்யுங் கயிலாசகிரிக்குத்தென்புறத்திலிராநின்ற சேடியென்னும் நகரத்தில் வாசஞ் செய்கின்ற காந்தருவர்கள் தொழும்படியான மேகத்தையொத்தபெரிய கையையுடைய திரமிடனென்று சொல்லப்பட்ட அழகிய பெயருள்ள அரசனுக்கு அவன் மனைவியாகிய குயிலோசைபோன்ற இனியசொல்லையும், பவளம்போன்ற வாயையுமுடைய தாரணி யென்பவள் வயிற்றிற் பிறந்தேனென்று அவள்சொல்லி எ-று. அயில் - கூர்மை. (சங)

என்பெயரஞ்சமதியெனவுரைப்பார்யானுமென்றோழியரு
னே, நன்புயுறழூவும்பொனம்பரின்பொழில்வாய் நறுமலர்கொய்
குவான்புகுந்தேன், அன்புடையாயம் போக்கிநிற்கானு மவாவி
னிற்றமியளாயடைந்தேன், நின்படிவமூமெய்யழகையுங்கண்டே
னினைதொறுநிறையழிந்தயர்ந்தேன்.

(இ-புரை.) என்பெயர் அஞ்சமதியென்று சொல்லுவார்கள்; நானென்
தோழியருடன் நல்ல மேகந்தவழும் இவ்வனத்திலுள்ள இனியசோலையில்
வாசனைபொருந்திய மலர்களைக்கொய்யவந்தேன்; அப்படிவந்த நான் உன்
னைப்பார்க்கவேண்டுமென்கிற ஆசையினால்என்னிடத்தில் அன்பினையுடை
யதோழிகளை அப்புறம் அனுப்பிவிட்டுத் தனியளாய்வந்தேன்; வந்து உன்
வடிவத்தையும் அழகையுங்கண்டு நினைக்குந்தோறும் கற்புநிலைமாறிச்சோ
ர்வினையடைந்தேன். எ - று. ([illegible])

வானவர்வியப்பமகரயாழ்வீணை வரிநரம்பணிமிட றென்னக்,
கானநன்குணர்ந்தோ ராயினுமுணராக் கானவித்தைகண் மூழு
துணர்ந்தேன், ஞானநன்னிலையால்யாவர்தங் கருத்துநசையையு
ங்குறிப்பினிலறிவேன், வேனில்வேளனையா யென்னுழைநினக்கு
வேட்கையுண்டென்பதுங்குறித்தேன்

(இ - புரை.) தேவர்களும் வியப்படையும்படி மகரவீணை வாசித்துக்
கட்டுப்பட்டிருக்கிற தந்திரிகளின் ஓசையும் கண்டத்தினோசையும் ஒன்
றெனும்படிக் கானம் பாடுதலை நன்றாக வுணர்ந்தவர்களேயானாலும், அவ
ர்களாலும் அறிந்துகொள்ளக்கூடாத கானவித்தைகள் முழுவதும் தெரிந்
திருக்கின்றேன். இதுவுமன்றி, நல்ல ஞானநிலையினாலே எல்லாருடைய
கருத்தையும் அவர்களிச்சையையும் குறிப்பாக அறிந்துகொள்வேன்; வச
ந்தகாலத்துக்குரிய மன்மதனை யொத்தவனே! (இப்போது) என்னிடத்
தில் உனக்கு ஆசையுண்டென்பதையும் அறிந்துகொண்டேன். எ - று.

இன்னனபன்னி யெமக்கியல்பாயதியாழினோ ருமணமது
தான், கன்னவிரோளாயெண்வகைமணத்திற்கந்தர்ப்பமணமெனு
மறைநூல், அன்னதாலெனது கைக்கிளையாகா தன்னனுமன்பி
னையாதன், முன்னையூழ்வினையின்முடிந்ததென்றந்த மொய்குழ
லுரைத்தினி துசெய்தாள்.

(இ - புரை) இவ்விதமான வார்த்தைகளைச் சொல்லிப் (பின்னுஞ்
சொல்லுகிறாள்) மலைக்கொப்பாய தோள்களையுடைய ராஜகுமாரனே!
அருமையாகிய காந்தர்வவிவாகம் எங்களுக்கு இயல்பா யிருப்பது; அந்த
விவாகம் எட்டுவகை மணத்தில் ஒன்றென்று வேதநூல்கிரந்தங்கள் சொல்

தலைக் காமத்தினளவேயாகாமல், நீயும் என்னிடத்தில் மோகங்கொண்டவனானது பழைய ஊழ்வினையினால் நேரிட்டதென்று நெருங்கிய அளகத்தையுடைய அந்த மாதுசொல்லி அதற்குமேல் இக்காரியத்தைச் செய்தாள், எ - று.

எண்வகை மணம் - பிரமம், தெய்வம், ஆரிஷம், பிரசாபத்தியம், ஆசுரம், காந்தர்வம், இராக்கதம், பைசாசம். (சகூ)

கொங்கையங்குவட்டிற் றாளமாலிகையைக் கொழுஞ்சுடர்க்குருமணியாழி, யங்கையினேந்தி மணிச்சிலம்பாற்ற வன்னங்களலமரநடந்து, சிங்கவேறனையானலம்பொருதடந்தோட் சேர்த்தினள்சேர்த்தலுமரச, புங்கவன்சிறுவனுவகை பூத்தந்தப்பொலங்கொடிக் கினையனபுகன்றான்.

(இ - புரை) பொன்மலையையொத்த தனங்களில் அணிந்திருக்கு முத்துமாலைகளைச் செழுமையுள்ள ஒளியினையும் நிறத்தினையுமுடைய ரத்தினங்கள் பதித்த மோதிரம் அணிந்த கையினால்கழற்றி யேந்திக்கொண்டு மணிகளபதித்த சிலம்பு சத்திக்கவும், அன்னப்பக்ஷிகள் மயங்கவும்நடந்து, ஆண்சிங்கம்போன்ற ராஜகுமாரனுடைய திரண்ட கல்லையொத்த புசங்களில் அணிந்தாள்; அப்படிஅணிந்தமாத்திரத்தில் ராஜசிரேஷ்டனாகிய சத்தியாதன மகாராஜாவின் புத்திரன் சந்தோஷமடைந்து பொற்கொடியையொத்த அந்த மாதைப்பார்த்து இந்தவார்த்தை சொன்னான். எ - று. அன்னம் அலமரல் தமக்கு இத்தகைய நன்னடை வாய்க்கவில்லையே என்றவருத்தத்தாலென்க. (சஎ)

அரசிழந்தந்தோ வறுமைபூண்டுழல்வனணியங்கின் றாரமாலிகையைத், திரமிடனெனுமுன்றாதைநேராதுசேர்த்தினையிஃதுளந்தேரிற்பரவருங்கர்மிற்பைந்தொடிமுறையின் பகுதியன்றேயெனப்பகர, மருமலர்க்குழலாள் குறுநகைகோட்டி வணங்கிவாய்புதைத்தினின் றுரைத்தாள்.

(இ - புரை.) அரசாட்சியை யிழந்து தரித்திரமுள்ளவனாயுழன்றுகொண்டிருக்கிற யான் அணிந்துகொள்ளும்படி, உன் முத்துமாலையைத் திரமிடனென்கிற உன பிதாவின் சம்மதியில்லாமல் என் புஜத்திற் றரித்தாய்; இந்தச் செய்கையை மனதில் ஆலோசிக்குமிடத்தில், புகழ்தற்கரிய பதிவிரதா தருமத்தையுடையவளே! இது நீதியின் பாற்பட்டதல்லவே என்று அவன்சொல்ல; வாசனைதங்கிய பூமாலையணிந்த அளகத்தையுடைய அந்தக் கந்தருவ மாதானவள் புன்னகைசெய்து வணங்கி, வாய் பொத்திக்கொண்டு நின்று சொல்லுகிறாள். எ - று, ஆரம்-முத்து. (சஅ)

மன்னவன்சிறுவகேட்டிநீயுரைத்தவாசகமழகிதேயடிச்சி,நின் னுடைக்கருத்தினெண்ணிய முறையேசிறப்புவனளையுமீள, இந் நெடுவனத்தினைப்புதியென்றேந்திழையாயமோடேகத், தன் னிகரில்லான்றனைவனுக்கிதனைச்சாற்றினன் றன்னகரடைந்து.

(இ - புரை.) அரசகுமாரனே! நான் சொல்லுகிற வார்த்தையைக் கேட்பாயாக; நீ சொன்ன வார்த்தை அழகுள்ளதா யிருக்கின்றது; அடிச்சியாகிய நான் உன்னுடைய மனதில் நினைத்தவைகளை முறைமைப்படி நிறைவேற்றுகிறேன்; நாளைய தினமும் நெடியதாகிய இவ்வனத்தில்வருவாயென்று சொல்லி, அந்தக் காந்தாவ ஸ்திரீயானவள் தன் தோழிகளுடனே போக; தனக்கு ஒப்பில்லாதவனாகிய ராஜகுமாரன் இந்தச்சேதியைத் தன்தமையனா யிருப்பவனுடன் சொல்லித் தன்பதியைச்சேர்ந்து. எ-று.

உமையெனுமன்னைக் கெதிர்ந்தனவாய வுவகையையப்படியுரைத்துச், சமையுடைத்திங்கட்சடிலவானவனைத்தொழுதுவந்தனைத்தொழிலியற்றி, யெமையளித்தருணீ யென்றுகொண்டந்தவேநதிழையுரைத்திடும்வழிநாள், அமைசிறந்தோங்கும் வனந்தனிற்புகுந்தியாழரசனேடரிவையைக்கண்டான்.

(இ - புரை.) தன்பதியிற்போன அரசகுமாரன் உமையென்னும் பெயரையுடைய தன்தாயைக்கண்டு, தனக்கு நேரிட்ட சந்தோஷ சமாசாரத்தை நடந்தபடிசொல்லி, இளம்பிறைகளை யணிந்திருக்குஞ் சடாபாரத்தையுடைய பரமசிவனைத்தொழுது ஆராதித்து. அடியேங்களை ரக்ஷித்தருளென்று வேண்டிக்கொண்டு, காந்தர்வஸ்திரீ வார்சொன்னபடி மறுநாள் மூங்கில்கள் வரிசை வரிசையாயோங்கி வளர்ந்திராநின்ற அந்த வனத்திற்போயக் கந்தாவராசனையும் அந்த மாதினையுங் கண்டான். எ-று. (௫௦)

கண்டவர்களைக் கண்டியாழ்கின்றைசக்கதிர்முடி யரசவப்போடு, வண்டிமிர்தெரியலரசிளங்களிறவருகெனவாங்குபுதழுவி, யண்டரினொருவனைவேதியனைபடுத்தனன் புல்லியாங்கிருத்தித், துண்டவெணபிறையான்கூறியமாற்றஞ் சுடர்முடியரசனே னென்றான்.

(இ - புரை,) ஒளிபொருந்திய கிரீடம் அணிந்திருக்கும் வித்தியாதர மன்னவன் தன்னைக் கண்டவர்களைத் தானும் பார்த்துச் சந்தோஷத்துடன் வண்டுகள் இசை பாடிக்கொண்டிருக்கும் பூமாலையணிந்த யானையையொத்த ராஜகுமாரனே! வருவாயென்று சமீபத்தில் வரவழைத்துத் தழுவி, தேவர்களில் ஒருவனான பிராமணசிறுவனையும் அழைத்துத் தழுவி அவ்விடத்தில் தன்னுடன் இருக்கும்படி வைத்துக்கொண்டு, வெண்மையாகிய இளம்பிறைகளை யணிந்த பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கினைப்

பிரகாசந்தங்கிய மகுடத்தையுடைய அரசகுமாரனே! கேளென்று சொன்னான், எ - று. (ருக)

விண்ணகடனைவும்வெள்ளியங்கிரியின் விளங்குமாமணிசெய்மண்டபத்திற், பண்ணவர்பெருமானிணையடிக்கமலம் பணியயானென்னலினைடைந்தேன், கண்ணுதலடியர்க் கெளியவனமலன்கருணைவாரிதி யெனைநோக்கி, யுண்ணிறையுவகை புறம்பொழிக் தோங்கவகமகிழ்ந்தின்னவாறுரைத்தான்.

(இ - ளை.) அண்டமுகட்டைப் பொருந்திய அழகிய கைலாயகிரியில் பிரகாசிக்கும் மாணிக்கமுதலாகிய ரத்தினங்களினாற் செய்யப்பட்ட மண்டபத்தில் தேவாதிதேவனை பரமசிவனுடைய இரண்டு திருவடித் தாமரைகளையும் வணங்க நான் நேற்றுப்போயினேன்; போன விடத்தில் நெற்றிக்கண்ணை யுடையவரும் அடியார்க் கெளியவரும்நிர்மலமானவரும் கிருபைக்கடலானவருமாகிய கைலாசபதியானவர் அடியேனைப் பார்த்து, உள்ளே நிறைந்த சந்தோஷமானது புறத்தில்பெருகி யோங்கத்தக்கதாகத் திருவுளமகிழ்ந்து இவ்வாறு சொல்லியருளினார் எ-று நென்னல்-நேற்று.

ஆசில்சீர்க்குமர நினதுநற்றாயுமத்தனு மிறந்ததுமதன்பின், மாசிலாவொருத்தி பார்ப்பனிவளர்க்க வறுமையங் கடலுறைந்ததுவுந், தேசிகமுனியுன்பிறப்பெலாங்கெருட்டிச் சிவனையேபூசியென்றதுவும், ஈசனதடியினன்பினுன்மலர்பெய்தேத்திநீ பூசைபண்ணியதும்.

(இ - ளை.) குற்றமில்லாத புகழினையுடைய ராசகுமாரனே! உன்னுடைய நல்லதாயும் தகப்பனும் இறந்துபோனதும், அதன்பின் உத்தமியாகிய ஒரு பிராமணஸ்திரீயானவள் உன்னைவளர்க்க வளருநாளில நீங்கள் தரித்திரமாகிய சமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருந்ததும், ஒரு முனிவனாகிய ஆசிரியன்வந்து உன்பிறப்பின் விவரத்தைத் தெரிவித்து, நீ சிவனையே பூசித்துக்கொண் டிருவென்று சொல்லியதும், அவர் சொல்லியபடி நீபரமசிவனுடைய திருவடியில் அன்புடன் மலர்களால அருச்சித்துத் துதிசெய்து பூசைசெய்ததும். எ-று.

வறுமையக்கடல் என்பதினிடையிலிருக்கும் அம் சாரியை. (ருஉ)

அன்னதாலுன்மாட் டன்புமிக்குடையேமென்பது மறிகெனவுரைத்துப், பின்னருநினது தாதையை மாய்த்துப்பெரும்பதிவளனெலாங்கவர்ந்த, மன்னரைவீட்டிக்கடற்படைதுணித்தவாகைகொண்டாசிளங்குமரன, றன்னருட்கவிகை யுலகெலாநிழற்றத்தருக்கொடுதுணைசெய்வா யென்றான்.

(இ - ளை.) அந்த முனிவர் சொற்படி பூசைசெய்த தன்மையினால், உன்னிடத்தில் யிருக்த கிருபை வைத்திருக்கிறோ மென்பதும், அறியக்

கடவையென்றுசொல்லி, பின்னும் உன் தகப்பனைக்கொன்று பெரிய நகரமுதலாகிய வளப்பங்களையெல்லாம் அபகரித்துக்கொண்ட அரசர்களையும் கடல்போன்ற அளவற்ற சேனைகளையுங்கொன்று, வெற்றியடைந்து, அந்த ராசபுத்திரன் (இராச்சியபட்டாபிஷேகஞ்) செய்துகொண்டு உயிர்களுக்கெல்லாம் கிருபை செய்யத்தக்க வெண்ணிறக்குடை நிழல் செய்யும்படித் தருக்கொடு துணைசெய்யென்று எனக்குக் கட்டளையிட்டனர்-எ-று.

அரசகுமாரன் முனிவன்சொற்படி நம்மைப் பூசித்ததினால், தன்பகைவரைவென்று அரசாட்சிசெய்வான்; அந்தக் காலத்தில் அவனுக்குச் சகாயஞ் செய்யென்று பரமசிவன் தனக்குக் கட்டளையிட்டதாக வித்தியாதரன் சொன்னான் என்பது தாற்பரியம். (௩௪)

முத்தலைச்சூலஞ் சுவன்மிசையிருத்து முழுமுதனுரைதலை
மேற்கொண், டத்தலையின்றுநகரின்வந்தணைவேற் கணங்கிவளர
னுரைப்படியே; கைத்தலநெல்லிக்கனியினின்மரபுங் கவினும்வந்
துரைத்திடக்கேளா, இத்தலைவந்தேன் சிவனருள்பெற்றார்க்கெய்
திடாப்பொருளுமொன் றுளதோ

(இ - புரை.) மூன்றுபிரிவாகிய சூலாயுதத்தைத் தமது திருத்தோளிற்றாங்கும் பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கினைச் சிரமேலேற்றுக் கொண்டு, அவ்விடத்திருந்து என் னகரத்தைச்சேர்ந்த எனக்கு என் புத்திரியாகிய இந்தக் கன்னிகையானவள் பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கின்படி கரதலாமலகம்போல உன்னுடைய மரபினையும் அழகினையும் சொல்லக்கேட்டு, (உன்னைக் காணும்பொருட்டு) இவ்விடத்தில் வந்தேன் பரமசிவனுடைய கிருபையைப் பெற்றவர்க்குக் கிடையாத ஒரு பொருளுமிருக்கின்றதோ? எ-று

இவ்வுலகமெல்லாம் சிருஷ்டியாவதற்கு முன்னும் அவையெல்லாம் இறுதியடைந்த பின்னும் எவற்றிற்கும காரணராயிருப்பவராதலால், பரமசிவனை முழுமுதலென்றார். இதனை, "ஆதியு மந்தமு மாயினார்க்கு" என்னுந் திருவாசகத்தானுணர்க. சுவல்-தோள். (௩௫)

ஆதலாலஞ்சுமதியிவணினகேயடிப்பணிசெய்கென வளித்
தேன், காதலாயெனப்பொற்கரகநீரவன்றன் கரத்தினின்விடுத்த
பினகமல, மாதுநேர்மகளிர்நவமணி கனகமால்கரிதேர்பரிபதாதி,
மோதுபோர்க்கணியங்கவசம்விற்றூணி முரிவேல்வாளிவை கொ
டுத்தான்.

(இ - புரை.) இந்த முறைமையினால் ஓகாதலனே! அஞ்சுமதியென்னும் பெயரையுடைய (என்புத்திரியாகிய) இந்தக் கன்னிகையை உனக்குப் பணிவிடை செய்யக் கடவளென அவிருப்பத்துடன் கொடுத்தேனென்று, பொற்கரகத்திலிருக்கும் நீரை அவன் கையில் விட்டபின்பு, திரு

களையொத்த (அழகுள்ள) தோழிகள் நவமணிகள் சுவர்ணம் பெரியயானைகள் தேர்கள் குதிரைகள் பதாதிகள் தாக்கும்படியான மழுவாயுதம் கவசம் தனுசு அம்புறாத்தூணி பலம்பொருந்திய வேலாயுதம் வாளாயுதமென்னும் இவைகளையுங் கொடுத்தான். எ-று. கணியம் - மழுப்படை. (௫௬)

வேறு.

முனிவரன்புதல்வனுயமுழுமழுவிராமன்போல
அணிகமோடெய்தித்தெவ்வருங்கிளையறுத்துச்செங்கோ
லினிதினேச்சியபின்மைந்தற்கரசளித்தெமபாலெய்தித்
தனிமுதல்பதத்திறசேர்திதைபமேல டாசமென்று.

(இ - புரை.) இவைகளைக்கொடுத்த வித்தியாதரன் பின்னுஞ் சொல்லுகிறான்; அரசகுமாரனே! நீ சமதக்கினி முனிவருடைய புத்திரராகிய மழுவாகாத பரசாயுதத்தையுடைய பரசுராமனைப்போல, இச சைந்நியங்களோடு சென்று, வெல்லுதற்கரிய பகைவரைச சுற்றத்தாருடன்கொன்று உயிர்களுக்கெல்லாம் இன்பமுண்டாகும்படி செங்கோல் செலுத்திப் (புத்திரசம்பத்து முதலாகிய அஷ்டசம்பத்துகளுடன் வாழ்ந்து,) அதன்பின்பு உன் புத்திரனுக்கு அரசாட்சிகொடுத்து. உன்மனைவியுடன் எம்மிடத்தில் வந்து ஒப்பற்ற பரமசிவனுடைய திருவடியிற் சேரக்கடவையென்று சொல்லி. எ - று,

பரசு - கோடரி. (௫௭)

கொடுத்தூழ்முயங்கின்றுதேவந்திலைபூக்கினிதுகூறி
யடுத்தநற்சேனைமுற்றுமைந்தற்றுணையாகத்தூண்டி
மடுத்தொலிமுரசபாராயவாழ்த்தினமருகற்கன்னை
விடுத்தயனவிமானமூர்ந்துவெள்ளிவேதண்டஞ்சேர்ந்தான்.

(இ - புரை.) தன்புத்திரியை யெடுத்து முகத்தோடு முகமுறத்தழுவி அந்த மாதுக்கு இனிய உபசாரவார்த்தைகள் சொல்லிப் பொருந்திய சேனைகளையெல்லாம் ராசகுமாரனுக்குத துணையாகச்செலலும்படி அனுப்பி, ஒளி பொருந்திய பேரிகைவாத்திய முழக்கத்தக்கதாக வாழ்த்துதல் செய்து, மருமகனுக்கு விடை கொடுத்து, (அதற்குமேல் அந்த வித்தியாதரன்) பிரமலோகத்து விமானத்திலேறிச சென்று, கைலையைச் சேர்ந்தான். எ-று.

மருமான் - மருகன். வேதண்டம் - மலை. (௫௮)

குங்குமக்குவடுபோலக்குவிந்தெழுவயிரத்தோளான்
மங்கையர்க்கரசியஞ்சுமதியெனுந்திருவினோடும்
பங்கயத்தண்டார்முன்னோன்புடைவரப்பதாதிசூழத்
தங்குலக்குரிமையானவிதாயபத்தசதனைச்சார்ந்தான்

(இ-ரை) (வித்தியாதரன்போனபின்பு) குங்கும மலைபோலத் திரண்டுயர்ந்த திண்ணிய தோள்களையுடைய ராசகுமாரன் (அழகு முதலியவைகளா

ல்) மாதர்களுக்கு அரசியாகிய அஞ்சமதியென்னும் தன்மனைவியுடன் குளிர்ச்சிதங்கிய தாமரைமாலையணிந்த பிரமனையொத்த தமையன் தன் அருகில்வரவும் சேனைகள் சூழவுஞ் சென்று, தன்குலத்தாருக்கு உரியதாகிய விதர்ப்பதேசத்தைச் சேர்ந்தான். எ - று. தன்குலக்கு இதில் அத்துச் சாரியை குறைந்து நின்றது. (சகூ)

நெடும்படைப்பகைவரெல்லாநேர்ந்துபோர்தருகவன்றேல்
விடும்படைத்தொழில்கைவிட்டெம்மடிப்பணிசெய்கதத்த
மிடும்பினைத்தடியவந்தேம்யாமெனவிறைமைசாற்றி
முடங்கலிற்பொறித்துத்தூதிற்போக்கினன்முழவுத்தோளான்.

(இ - புரை.) இப்படியாக விதர்ப்பதேசத்தைச்சேர்ந்த மத்தளம்போலும் திரண்ட தோள்களையுடைய தருமகுத்தனென்னும் ராசகுமாரன், திருந்தசேனைகளையுடைய பகைவர்களாகிய மன்னவர்களே! நீங்களெல்லோரும் வந்து சண்டைசெய்யுங்கள்; இல்லாவிட்டால் போர்த்தொழிலைவிட்டு நம்முடைய பாதத்தைவணங்கிக் குற்றேவல் செய்யக்கடவீர்கள்; உங்களுடைய அகங்காரங்களை அடக்க நாம்வந்தோமென்று அரசவீரத்தை ஓலையிலெழுதித் தூதர்கள் கையிற் கொடுத்தனுப்பினன். எ - று. (ருO)

கேட்டமன்னவர்களெல்லாங்கிரித்திண்டோள்குலுங்கநக்காங்
கூட்டாக்கனையசெங்கண்சிவந்திவனொருவனேவெம்
வாட்டிறற்கெதிர்வனென்னுவந்துவெங்களத்தானார்
கோட்டமில்குணத்துத்தன்மகுத்தனும்போரினேற்றான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அனுப்பப்பட்ட ஓலையைவாசித்தறிந்த அரசர்களெல்லாரும் மலைபோன்ற புசங்கள் குலுங்கும்படி நகைத்துச் செந்தாமரை மலர்போன்றகண்கள் செம்மைநிறமேற்றிய அரக்குப்போலச்சிவக்கக் (கோபங்கொண்டு;) இச்சிறுவனொருவனோ? எங்கள் வாள்வலிக்கு அஞ்சாமல் எதிர்க்கத்தக்கவனென்று (அவமதித்துத் தங்கள் தங்கள் சேனைகளுடன்) வெவ்விதாகிய யுத்தகளத்தில் வந்து சேர்ந்தார்கள்; மாறுபடாத நற்குணத்தையுடைய தருமகுத்தனும் போர்க்களத்தில் எதிர்த்தான். எ - று. நக்காங்கு - இதில் ஆங்கு அசைநிலை. (ருக)

ஏற்றெதிர்மலையவேந்தரெதிபடைவடிவேலேந்திக்
கூற்றெனவுடன்றுசாபங்குழைத்தபகழிதூர்த்தார்
வேற்றடந்தானைவீரர்வெருவந்துறஞ்சியாங்கே
யாற்றலாரானைதாசிளங்குமரன்கண்டான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு எதிரிட்டு யுத்தஞ்செய்ய, பகைமன்னவர்கள் எறிந்து கொல்லத்தக்க ஆயுதங்களையும் வடித்த வேலையையும் ஏந்தி, வலிமையுடைக் கொடுமையுள்ளவர்களாய், வில்லைவளைத்துப் பாணங்களைப் பிரயோகஞ் செய்

தார்கள்; (அந்தப்பாணங்கள்பட்டுத் தேர்ப்பாகர் முதலியவர்களுடைய தலைமுதலாகிய அவயவங்கள் அறுபட்டு விழுவதைக்கண்டு பயந்து, தன் படைவீரர்கள் எதிர்நின்று போர்செய்யமாட்டாதவர்களாய்ப் பின்னிட்டோடினார்கள். அதைத்தருமகுத்தனென்னும் ராசகுமாரன் கண்டான். எ - று. சாபம் - வில். பகழி அம்பு. உளறு-துன்பம். (சுஉ)

வரிசிலைகுழயவாங்கிவடிக்கணைதொடுத்துயாற்றார்
விரிபிணக்குவையின்குப்பைவெற்பெனமலியவீட்டிப்
புரையறுவடிவேலேந்தித்தாதையைமுன்னம்போரிற்
றரையினிற்செற்றான்செப்பொற்றலையறத்தடிந்திட்டானே.

(இ - புரை.) வரிந்துகட்டியவில்லை நன்றாகவளைத்துக் கூர்மையுள்ள பாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து: பகைவருடைய பிணக் குப்பைகள் எங்கும் பரந்து மலைகள்போலக் குவியும்படிச்செய்து, முன்புவேலாயுதத்தை யுடையவனாய் வந்து போர்க்களத்தில் தன்பிதாவின் தலையைப்பூமியில் வீழ்த்தினவனுடைய பொன்மகுடமணிந்த தலையையறுத்துத் தள்ளினான். எ - று. (சுங)

வரிசிலை-வரிந்துகட்டிய வில்லெனப்பொருள்படலால், வினைப்பகுதி வினையெச்சப்பொருளில்வந்தது; "வரிப்புனைபந்து" என்பதுபோல.

படைமலைவொழிகவென்னுப்பணை முரசறைவிக்கம்பொற்
குடைபுவிநிழற்றமன்னர் குரைகழற்றாளின் வீழ
இடையிடையமைச்சர்பாதத்தேத்துபுவணங்கிநிற்பத்
தொடையணிமார்பன்றங்கடொன்னகரடைந்துபின்னாள்.

(இ - புரை. (தருமகுத்தனென்கிற ராசகுமாரன் தன்பகைவனுடையதலையை அறுத்துத்தள்ளினவுடன்) இனிப்போர்செய்வதை யொழியுங்க ளென்று பெரிய செயபேரிகையாற்சாற்றுவித்து, அழகியபொன்மயமான வெற்றிக்குடை பூமிக்கெல்லாம் நிழல்செய்யவும் போர்செய்யவந்த மற்ற அரசர்கள் சத்திக்கும் வீரகண்டையணிந்த தன்னுடையபாதத்தில் விழுந்து பணியவும், செல்லுமிடந்தோறும் வரிசைவரிசையாக மந்திரிகள் தன்பாதத்தைத் துதிசெய்து வணங்கி நிற்கவும், வெற்றிமாலையணிந்த மார்பையுடையவனாய்ப் பழமையாகிய தங்கள் நகரத்திற்போய்ச்சேர்ந்து. மறுநாள். எ - று. (சுச)

மந்திரக்கிழவர்சூழவணங்கலர்வணங்கிவாழ்த்தத்
தந்திரத்தலைவர்போற்றத்தமனியமகுடஞ்சூடி
யைந்தருக்கொடைகண்டேத்தவவனியைமுழுதுங்காத்தான்
சந்திரைத்தமுன்றுபாயுங்கடாமுகக்களிற்றினானே.

(இ - புரை.) ஆரவாரத்தோடு கோபங்கொண்டு கட்டுத்தறியை முறிக்கும்மதமொழுகும் யானைப்படைகளுடைய தருமகுத்தவாசன் மந்திரிகள் சூழ்

ந்திருக்கவும், பகைமன்னரா யிருந்தவர்களெல்லோரும் வணங்கிவாழ்த்தவும் சேனாதிபதிகள்போற்றிசெய்யவும், கற்பகத்தருக்களும்தான் கொடுக்கு நியாகத்தைக்கண்டு புகழவும் பொன்மகுடஞ்சூடி பூமிமுழுவதையுங்காத்தான். ஏ-று.

பஞ்சதருக்கள் அரிச்சந்தனம் கற்பகம் சந்தானம் பாரிசாதம் மந்தாரம். மகுடஞ்சூடி காத்தான் என இயைக்க. (சுரு)

வேறு.

மையணிகண்டன்றனையருச்சித்துவரும்பிரதோட்த்தின்வலத்தாற்
செய்யகோறிசைகண்மீச்செலமாலைததிங்கள்வெண்குடைபுவிகவிப்ப
ஐயநின்னடிமையாமெனத்தெவ்வரடிதொழப்புவிமுழுதாண்டு
துய்யபோகங்களுகர்ந்துபின்னிறந்துதுணைவியோடான்பதமடைந்தான்

(இ-பொ.) கருநிறந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய பரமசிவப்பெருமானைச் சனிப்பிரதோஷத்தில் அருச்சனை செய்துவந்த பலத்தால் செங்கோலானது அஷ்டதிக்குகளிலும் செல்லவும், பருவகால அந்திப்போதில் உதயமாகும் பூரணசந்திரனையொத்த வெள்ளைக்குடை பூமிமுழுவதையுங் கவித்துக்கொள்ளவும் பகைவராகிய அரசர்கள் இறைவனே நாங்கள் உன்னுடைய அடிமையென்று பாதத்தைவணங்கவும், பூமிமுழுவதையுமாண்டு நல்லபோகங்களை அனுபவித்துப் பின்பு இவ்வுடலத்தைவிட்டுத் தன்மனைவியுடன் சிவபதஞ்சேர்ந்தான். எ-று.

பூரணசந்திரனே குடைக்கு உபமானமாதலால், மாலை என்பதற்கு பருவகால மாலைப்போதைக் கூறினும். (சுசு)

இன்னதேயருளுமிப்பிரதோட மென்னயாம்வழுத்துதற் கெளிதோ
அன்னவாகனனுங்கலுழவாகனனுமறிவதன்றதனுடைப்பெருமை
பன்னகாபரணன்பூசையினதுபோற்பலந்தருமபூசையின்றென்று
முன்னைநூன்முழுதுணர்ந்தவன்மொழிந்தான்முனிவரானவருமகிழ்ந்தார்.

(இ-பொ.) சனிப்பிரதோஷ பூசையின்பலனானது இத்தன்மையான இகபரசவுக்கியங்களைத் தருமென்று நாம்விவரித்துச் சொல்வதற் கெளிதல்ல; அதனுடைய பெருமை பிரமதேவரும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் அறியத்தக்கதுமல்ல, சர்ப்பாபரணரான பரமசிவனுக்குரிய பூசைகளில் இந்தப்பூசையைப்போலப் பலனைத்தரும் பூசைவேறொன்று மில்லையென்று வேதாகமசாஸ்திரங்களை யெல்லாமுணர்ந்த சூதமுனிவர் சொல்லியருளினார். அதுகேட்டு நைமிசாரணிய முனிவர்களும் மனமகிழ்ந்தார்கள். (சுஎ)

ஏழாவது-பிரதோஷபூசைமகிமை அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ. விருத்தம் சுஎ.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது.

சோமவாரவிரதமான்மிய அத்தியாயம்.

சீதமதிப்பிள்ளைவெள்ளையமுதங்காலுஞ் செஞ்சடைமைக்கருமிடற்றுப்பசியசாயன், மாதுவளரொருபுறத்துநீறுபூத்தமாணிக்கமலையனையவருணமேனி, நாதனதுசரித்திரத்தின் மேன்மையின்னு நவில்வனெனத்தவமுனிவரெவருங்கேட்பச், சூதனெனும்புராணமுனிமறைகணான்குஞ்சொன்னமுனியடிதொழுதுபின்னுஞ்சொன்னான்.

(இ - புரை.) குளிர்ச்சிபொருந்திய இளந்திங்கள் வெண்ணிறமுள்ள அமிர்தகிரணத்தைப் பொழிந்துகொண்டிருக்கும் சிவந்தசடை முடியினையும், மேகம்போன்ற காளகண்டத்தினையும், பச்சைநிறமுள்ள பார்வதிதேவியார் அமர்ந்த இடப்பாகத்தினையும், நீறுபூத்த மாணிக்கமலையை யொத்த செம்மை நிறமுள்ள திருமேனியையுமுடைய பரமசிவனது சரித்திரத்தின் மேன்மையை யின்னுஞ் சொல்லுகிறேனென்று நைமிசாரணியத்தில் தவஞ்செய்யு முனிவர்களெல்லாருங் கேட்கும்படிச் சூதரென்கிற புராணமுனிவரானவர் நான்கு வேதங்களையுஞ் சொன்ன வியாசமுனிவர் பாதங்களை மனதில் சிந்தித்து வணங்கிப் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார். எ - று. (க)

நித்தியமாயானந்த வுருவமாகி நிறைவுபடும் பொருளாகிக் குறைபடாது, சத்தியமாயனைத்துயிர்க்குமுள்ளீடாகிச் சங்கற்பவிகற்பங்கட்கயலதாகி, வைத்தசிவதத்துவத்தினியல்புதன்னை வருகுரவனருளினினிதுணர்ந்துவாழும், அத்தகையர்புறப்பாழியிடைநின்றேறியழியாதசிவகதியினடைவரன்றே.

(இ - புரை.) முனிவர்களே! நித்தியப்பொருளாயும் ஆனந்தமே திருமேனியாகக்கொண்டவராயும் குறைவுபடாமல் எங்கும் நிறைந்தபொருளாயும் சத்தியப்பொருளாயும் எல்லாவுயிர்க்குள்ளும் உயிராயும் சங்கற்பவிகற்பங்களுக்கு அன்னியமாயும் பொருந்திய சிவதத்துவத்தின் இயற்கையைக் குருவை யதுவ் எழுந்தருளிய ஆசாரியர் அனுக்கிரகித்த முறைமையினால் உணர்ந்துவாழ்கின்ற தன்மையையுடையவர்கள் பிறவிச் சமுத்திரத்தின்கரையேறி அழியாத சிவகதியை அடைவார்கள் எ-று. சங்கற்பம் மனவியாபாரம். (உ)

வாங்குதிரைக்கடலுடுத்தஞாலமீதின் மண்ணாசைபொன்னாசை மகளிராசை, நீங்குதருமெனக்கருதித்துறந்துதங்கள் சிந்தனையைப் புலனெறியிற் செலுத்தாராகிப், பூங்கனகவரைச்சிலைகொண்டவுணர் மாயப் புரமெரித்தகயிலைமலைப்புனிதன்றாளி, னோங்குமறைநெறியின் வழிபாடுசெய்வோருதரவழிவருங்கலை யொழிப்பர்மாதோ.

(இ - புரை.) அலைகளையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூவுலகத்தில் மண்ணாசை பொன்னாசை பெண்ணாசை என்ற மூவகையாசைகள் நீங்குதருமென்று கருதி அவற்றைத் துறந்து, தங்கள் மனதை யைம்புலன்வழியிற் செலுத்தாதவர்களாய்ப் பொலிவுள்ள மகாமேருவாகிய வில்லைக்கொண்டு அவுணர்களெல்லோரும் மாயும்படித் திரிபுரங்களையெரித்த கைலாசவாசராகிய சிவபெருமானின் திருவடிகளில் ஒங்கிய வேதவிதிப்படி பூசை செய்கின்றவர்கள் தாய்வயிற்றில் தங்கிப்பிறக்கும் துன்பத்தை நீங்குவார்கள். எ-று. (௩)

எண்ணரிய விடயங்களுடனேகூடி யிடைவிடா தொழுகிடினும் யாவரேனுங், கண்ணுதல்வானவனடியை மறவாராசிக்கருத்தினின்வைத்துறுங்காலங்கழிக்குமாந்தர், மண்ணகநீள்வரைப்பின்வரு போகமெல்லாம் வைகறொறுநுகர்ந்துடலமாயமேலை, விண்ணகநாடதனிடைச் சென்றடையுங்காலைவிடயத்தான்வருந்துயரமீள்வரன்றே.

(இ-புரை.) எண்ணரிய விஷயங்களுடனேகூடி இடைவிடாமற் போகானுபவஞ்செய்யினும் நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவத்தின் திருவடிகளை மறவாதவர்களாய்த் தங்களிருதயத்தில் அத்திருவடியைத் தியானித்துக்கொண்டு காலங்கழிக்குமாந்தர்கள் எவர்களேயாயினும், இபபெரியவுலகத்தில் வரும் போகங்களையெல்லாம் நாடோறும் அனுபவித்து இவ்வுடலம் நீங்க, தேவலோகத்தில் செல்லுங்காலத்தில முன் அனுபவித்த விஷயங்களால் சேரிடத்தக்க துயரங்களை அனுபவிக்கமாட்டார்கள், எ-று. (௪)

நீடுபெரும்போகநுகர்வேட்கையெல்லாநீத்தறியா வொருவனிரு வினையினீங்கி, வீடுபெறக்கருதியருந்தவங்கள்செய்தும்வேறுசமயத்தடைந்துவாவதுண்டோ, கோடுயருநெடுங்கயிலைமலையின்மன்னுங் கொழும்பவளமணிவரையி னருணபாதத், தேட விழுமலரின்வழி பவிசனு யினிரும்போகநுபர்ந்துயர்வீடெய்துவானே.

(இ - புரை.) மிகுதியான போகங்களை அனுபவிக்க வேண்டுமென்கிற ஆசைகளை நீக்கவறியாத ஒருவன், நல்வினை தீவினையென்னும் இருவினையினின்றும் நீங்கி, மோக்ஷத்தை அடையவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்டு, அருமையாகிய தவங்கள் செய்தும், மற்றொரு சமயத்திற் சென்றும், இஷ்டச்

கும்பலன் வேறுமுண்டோ? சிகரங்களுயர்ந்த கயிலாயகிரியில் வீற்றிருக்கும் செழுமையான பவளமலைபோன்ற பரமசிவத்தின் சிவந்த திருவடிகளில் இதழ்கள் விரிந்த மலர்களால் வழிபடுவோனாகில், இம்மை மறுமை யின்பங்களை அனுபவித்து அதற்குமேற் பதவிகளுக்கெல்லா மேலாகிய மோக்ஷத்தை அடைவான் எ-று, அருணம்-செந்நிறம் (ரு)

பிறையினொடுநறையிதழித் தொடையும்வானிற் பெருகிவருஞ்சுரநதியு முடித்தவேணிக், கறையணியுமணிமிடற்று முக்கட்செய்யகளிற் றுரிவை யந்தணன்றாள்பணியுமாந்தர், மறைகளொருநான்குமவற்றங்கமாயமன்னு புராணங்கள்பதினெட்டுநாடி, யறையவரிதாயடியவரெளிதிற்றேரு மழிவில்பெருஞ்சிவகதியை யடைவர்தாமே.

(இ - ரை.) இளஞ்சந்திரனுடன் வாசனைதங்கிய கொன்றைப்பூமாலையையும் ஆகாயத்திற் பெருகிவருகின்ற கங்காநதியையு முடித்து விளங்கும் சடாமகுடமும் விஷந்தங்கிய காளகண்டமும் திரிநேத்திரமும் யானைத்தோர் போர்வையுமுடைய பரமசிவனது திருவடியைப் பணியுமாந்தர்கள், நான்குவேதங்களும் அவைகளுக்குரிய ஆறங்கங்களும் நிலைபெற்ற பதினெண்புராணங்களும் ஆராய்ந்தறிந்து, சொல்வதற்கரியதாய் அடியவர்கள் எளிதில் உணரும்படியான அழிவில்லாத பெரிய சிவகதியை அடைவார்கள் எ-று.

செய்யகளிறு என்றது யானைகளுக்குக்கூறு மிலக்கணங்களமைந்ததென்பது கருத்து. பரமசிவத்தை அந்தணனென்றது தேவோத்கிருஷ்டத்தை நோக்கியென்க. (சா)

சொன்னவிவையெவற்றினுக்கு மேலாகிச் சுருதிசிவாகமம்புகலுஞ்சோமவார, மன்னிவரும்பிரதோடந்தோறுஞ் செம்பொன் மலைசிலைவானவனையுலகங்களீன்ற, கன்னியுடனாகமத்தின் வழிதப்பாது கடிமலரின்வழிபாடுபுரியுமேலோ, ரின்னலெனும் பெருங்கடலின் கரைநின் றேறியிகபரத்தும்போகநுகர்ந்திடுவரன்றே.

(இ - ரை) பரமசிவத்தைப் பூசிக்கும்படி இதுவரையிற்சொல்லிய அந்த பூசைகளெல்லாவற்றிலு முயர்ந்ததாய், வேதங்களிலும சைவாகமங்களிலுஞ் சொல்லப்படுகிற சோமவாரத்திற் பொருந்திவருகிற பிரதோஷந்தோறும், மேருவை வில்லாகவுடைய பரமசிவத்தையும கன்னியாகிய அம்பிகையாரையும் ஆகமவிதி தவறாமல் மணமலர்களால் ஆராதனைசெய்யும பெரியோர்கள், துன்பமென்கின்ற பெரிய சமுத்திரத்தின கரையிவர்ந்து இம்மைப்பயனையும் மறுமைப்பயனையும் அனுபவிப்பார்கள். எ-று. (எ)

இல்லறத்தின் கிழமைதனைப் பூணுமாந்த ரியல்புடனில்லறக்கிழமைபூண்டமாந்தர், தொல்லறத்தின்கொழுநருடன் வாழுமாதர் துணை

வர் தமையிழந் துதுயருழக்குமாதர், புல்லறத்தையொருவியரன்சோம வாரபூசனையேபுரிவரேனிற்புவனமீதி, னல்லலறுத்தன்னவருண் ணி னைந்தவெல்லாமவர்வினையின்படியேவந்தடையுமன்றே.

(இ - புரை.) இல்வாழ்க்கையி னுரிமையைப் பூணுதவர்களும், கிரமமாக இல்வாழ்க்கையைப் பூண்டவர்களும், பழமையாகிய அந்த இல்வாழ்க்கையில் தத்தங்கணவருடன் வாழுமாதர்களும், கணவர்களையிழந்து துயருறும் மாதர்க ளும், பொருந்திய அந்த இல்வாழ்க்கையை நீங்கிப் பரமசிவனது சோமவார பூசனையே செய்வார்களானல், இவ்வுலகத்தினிடத்தில் துன்பங்கணீங்கி அவர் கள் மனதில் கருதிய பொருள்களெல்லாம் வினையின்படி அடையப்பெறுவர்.

“புல்லறத்தையொருவி யரன்சோமவாரபூசனையே புரிவரேனின்” என்ப தற்கு செய்தற்குரிய ஏனைய தருமங்களைவிட்டேனும், இச்சோமவார வழிபாட் டினை அவசியம் செய்யவேண்டுமென வற்புறுத்திக் கூறுதலுமொன்று. (அ)

என்றுபல்தருமமெடுத் திசைத்தமீட்டு மிமயமலையரையன்மட ப்பாவைகேள்வன், றென்றுபடுமாகங்கடோறுமுண்மை செருதிதொ றும்புகன்றருளுஞ்சோமவாரத், தொன்றுபெருங்கதையனந்தமவற்று ண்மின்றொளியிழை சீமந்தனியென்றுலகம்போற்றுங், குன்றவிணைய பெருந்தவத்துக்கோதினீதிக் கொடியனையாளேற்றகதைகூறுவாமே.

(இ - புரை.) இத்தகைய பலவாகிய சிவதரும சரித்திரத்தைச் சொல்லி, மீட்டும் பார்வதிதேவியார் கணவராகிய பரமசிவம் பழமையும் உண்மையுமா கிய ஆகமங்களிலும் வேதங்களிலும் சொல்லியருளிய சோமவார பூசையைக் குறித்த சரித்திரங்க ளனந்தமாகும். அவைகளுக்குள் மின்போலும் ஒள்ளிய ஆபரணங்களணிந்த சீமந்தனியென்று உலகம் வியந்துகூறும் மலைபோலும் தவத்தினையு குற்றமற்ற நீதியினையுமுடைய ஒருமாது சோமவார விரதம் அனுஷ்டித்த கதையினைச் சொல்லுவோமென்று கூறுவாராயினர். எ - று.

மீட்டும் - கூறுவாம் என முடிக்க (கூ)

வேறு.

இளங்கதிர் நுழைகலாவிருள்கொள்பூம்பொழில்
வளங்கெழுமாரியவர்த்தநாட்டினன்
விளங்கொளிமணிமுடியிலைந்தவேந்தர்கோ
ளைந்தறிவருங்கலைக்காழியேயனுன்.

(இ - புரை.) சூரியனது இளங்கிரணம் நுழையக்கூடாத இருள்சூழ்ந்த பூஞ்சோலைகளின் வளப்பங்கள் பொருந்திய ஆரியாவர்த்த நாட்டையுடைய விளங்குகின்ற இரத்தின மகுடமணிந்த அரசர்களுக்கு அரசனுயிருப்பவனும், அளந்தறிதற்கரிய கல்வியுணர்ச்சியில் சமுத்திரத்தை யொத்தவனும். எ-று.

எண்டிசைமுழுவதுமெழுதுவண்புகழ்
மண்டலிகர்க்கெலாமகுடம்போல்பவன்
புண்டருகொழுநிணப்புலவுநாறுவேற்
றிண்டிறற்சித்திரவருமனென்பவே.

(இ-புரை.) அஷ்டதிக்குகளிலும் எழுதிய வளவிய புகழுள்ளவனும் அரசர்களுக்கெல்லாம் மகுடம்போலிருப்பவனும் போர்முகத்தெதிர்க்கும் பகைவருடைய மாமிசத்தின் கொழுவிய நிணப்புலால் நாற்றம் நாறும் வேற்படையையுடையவனும், திண்ணிய வெற்றியை யுடையவனுமான சித்திரவருமனென்னும் பெயருள்ள ஒருஅரசனிருந்தான். எ - று. என்ப ஏ அசைகள். புண் மாமிசம். (கக)

ஆயனெண்ணிலாமகங்களாற்றியுந்
தாயெனவுயிரெலாந்தழையப்போற்றியு
மீயுறுமுகிலெனவெறுக்கைமாமழை
தூயநன்மறையவர்சுமப்பநல்கியும்.

(இ - புரை.) அந்த அரசன் அளவில்லாத யாகங்கள்செய்தும், தாயைப் போல உயிர்களெல்லாந் தழையும்படி ஆதரித்தும், ஆகாயத்திற்சஞ்சரிக்கும் மேகம்போலப் பொன்மழையைப் பரிசுத்தர்களான பிராமணர்கள் சுமந்துகொண்டு போம்படி கொடுத்தும். எ - று. (கஉ)

மரகதவரையெனவயங்குமாதவன்
குரைகழல்வணங்கியுங்குன்றவில்லினாற்
புரமெரிகொளுவிடப்பொருதவன்கழ
லிரவினும்பகலினுமலர்பெய்தேத்தியும்

(இ - புரை.) மரகதமலைபோலும் விளங்கும் விஷ்ணுமூர்த்தியின் ஒலிக்கும் வீரகண்டையணிந்த திருவடிகளை வணங்கியும், மேருவில்லினாற்றிரிபுரத்திற்றீப்பற்றப் போரியற்றிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளை இரவும் பகலும் பூவிட்டிறைஞ்சித் துதிசெய்தும். எ - று. (கங)

முழுவொளிபடுகடன்முத்தவெண்குடை
நிழலிடையுலகெலாநெறியிற்காக்குநாட்
குழன்மொழிமனைவியர்வயிற்றிறகொல்சின
மழவிடையெனச்சிலமகட்பெற்றுளனரோ.

(இ - புரை.) முழவம்போல ஓசை பொருந்திய கடலினிடத் துண்டான முத்துக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெள்ளைக் குடை நிழலில் முறையாக உலகத்தைக் காக்கு நாளில், வேய்ங்குழல்போலும் இனியவசனத்தையுடையமனைவியர்களிடத்துக் கொல்லத்தக்க கோபத்தையுடைய இளமையான இடபம் என்று சொல்லத் தக்க சில புத்திரர்களைப் பெற்ருன். எ - று. (கச)

பெற்றபினிறைமகன்பெண்மகாரெமக்
குற்றிலரெனநினைநதொன்றலாதன
நற்றவமிழைப்பவோர்மனைவிநாண்மலர்ப்
பொற்ருெடியெனவொருதிருவைப்பூத்தனள்.

(இ - புரை.) புத்திரர்களைப் பெற்றபின் அவ்வரசன் பெண் குழந்தைகள் நமக்குண்டாக வில்லையே யென்று கருதிப் பலபல நல்ல தவங்களைச் செய்ய; ஒரு மனைவியானவள் தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கும் மகா லட்சுமியைப் போன்ற ஒரு புத்திரியைப் பெற்ருள். எ - று. (கரு)

வேறு.

தாமந்திகழ்தருமொய்ம்பொடுதழைசித்திரவருமன்
சீமந்தனியெனவேயருள்செல்விக்ககமகிழ்வா
ஞமந்தனைமறைநீதியினன்ருளிடைநவிலா
வாமந்திகழுமையைத்தருமியவானின்மகிழ்ந்தான்.

(இ - புரை.) வெற்றிமாலை பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் புசங்களோடு தழைந்துள்ள சித்திர வருமனென்னு மரசன் தான் பெற்ற புத்திரிக்கு மனமகிழ்ச்சியுடன் வேத விதிப்படி நல்ல தினத்தில் சீமந்தனி யெனப்பேர்கூறி சவுந்தரியமுள்ள உமயவளைத் தனக்குப் புத்திரியாகப்பெற்ற மலையரையன்போல மகிழ்ச்சி யடைந்தான். எ - று (கசு)

மதவெங்களிவிறல்யானையமன்னன்றருமேவற்
குதவுந்தனதுழையோர்களையுயர்சோதிடநூலின்
விதமொன்றியமறைவாணரையழிமின்னெனவிடுப்பக்
கதமொன்றியகாலிற்கடிதேகிக்கொடுவரவே,

(இ - புரை.) மதமயக்கங் கொண்டிருக்கும் வெற்றிபொருந்திய யானைப்படையுடைய அவ்வரசன் தான் உத்தரவு செய்யும் ஏவலுக்குத் தடையில்லாமல் உதவுகின்றவர்களாகிய ஏவலாளிகளை நோக்கி, உயர்ந்த சோதிஷ சாஸ்திர வகைகளை யுணர்ந்த சாஸ்திரிகளை யழைத்துக் கொண்டு வாருங்களென்று அனுப்ப; அவர்கள் சண்டமாருதம் போல அதி விரைவாகச் சென்று அழைத்துக் கொண்டு வர. எ - று. (கஎ)

கண்ணுற்றனனவரைப்பலகணிதத்துறைவல்லீர்
பெண்ணிற்கணியெனயானருள்பெண்ணின்றிறனெல்லா
மண்ணிற்கருதொண்ணாநிலைவருசோதிடவிதியா
லெண்ணித்துணிவுறுசாதகமிடுகென்றிறைசொன்னான்.

(இ - புரை) வந்த சோதிஷ சாஸ்திரிகளைப் பார்த்துப் பலவாகிய சோதிஷ சாஸ்திர முணர்ந்தவர்களே! பெண்களுக்கு ஆபரணம் போல நான் பெற்ற இப் பெண்ணிற்குச் சாதகபலன்களை யெல்லாம் இவ்வுலகத்தில் அறிதற்குரிய நிலைமையினை யுடைய சோதிஷ சாஸ்திர விதியால் ஆராய்ந்து, நிச்சயமான சாதக மெழுதுங்க ளென்று அவ்வரசன் சொன்னான். எ - று. (கஅ)

என்னுமுனமொருவேதியனவடன்னிருவினையு
முன்னாநிலைபெறுசாதகமுற்றும்படியெழுதிப்
பொன்னார்கனகழன்மன்னவபுவிமாமகள்புணரு
மன்னாவிவைகேண்மோவெனவழுவாதுரைசெய்தான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு சொல்வதற்குமுன் ஒரு பிராமணன் அந்தப் பெண்ணினுடைய இரு வினையையும் ஆராய்ந்து, நிலை பெற்ற சாதகமுங் குறைவில்லாம லெழுதிப் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட வீரகண்டை யணிந்தவனும் பூதேவியை மணந்தவனுமான மன்னவனே! இவை கேளென்று தவறாமற் சொன்னான். எ - று. (கக)

வேறு

மணத்தினினுமையாண்மகப்பெறற்கதிதிவடிவினினுயர்தமயந்தி
குணத்தினிற்கமலைகற்பினிற்சனகிகொழுங்கலைக்கியன்மகளென்னப்
பணத்துறையுலகமுழுவதும்புகழும்படிபதினாயிரம்பருவந்
தணப்பிலளாகக்கொழுநனோடுறையுந்தராபதிநின்மகளென்றான்

(இ - புரை.) அரசனே! உம்முடைய புத்திரி கலியாணத்தில் உமையவளென்று சொல்லத் தக்கவள், புத்திரர்களைப் பெறுவதில் அதிதியென்று சொல்லத் தக்கவள், சவுந்தரியத்தில் உயர்ந்த தமயந்தியென்று சொல்லத்தக்கவள், நற்குணத்தில் திருமக ளென்னத் தக்கவள், பதிவிரதா தருமத்திற் சீதையென்னத் தக்கவள், செழுமையுள்ள கலைகளுக்குச் சரஸ்வதியென்று சொல்லத்தக்கவளென்று சொல்லி, ஆதிசேஷன் முடியில் பொருந்திய இவ் வுலக முழுவதும் புகழும்படி பதினாயிரவருஷங் கணவனை விட்டுப் பிரியாமல் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பாள் என்று கூறினான். எ - று. (உ௦)

என்றவனுரைத்த சாதகப்பொருளினியல்பெலாங் கேட்டனமகிழ்ந்து, பொன்றழைதினிதோட் புரவலனவற்குப் பொருளணி கொடுத்த

னனிருப்பப் பின்றையுமொருவனே ழிரண்டாண்டிற் பிறைநுதன்மங் கலமிழக்கும், வென்றிவேலிறைவ னென்றலுமிருபன் வெய்துயிர்த்த ணைமிசைவிழுந்தான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அந்தப் பிராமணன் சொல்லின சாதகப் பொருளி னியல்பை யெல்லாம் கேட்டு மன மகிழ்ந்து. அழகு நிறைந்த திண்ணிய தோளையுடைய அரசன் அவ் விப்பிரனுக்கு மிக்க பொருள் கொடுத்து, (சந்தோஷத்துடன்) இருக்க; மற்றொரு பிராமணன் (சாதகம் பார்த்து) வெற்றி பொருந்திய வேலாயுதத்தை யுடைய அரசனே! இந்தப் பெண்ணுனவள் பதினன்காம் வருஷத்தில் மாங்கலிய மிழப்பா ளென்று சொன்னன். அப்படிச் சொல்லவே, அவ்வரசன் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு சோகத்தினுல் ஆசனத்தின்மேல் விழுந்தான். எ - று. (உக)

பைவிரியரவமிடிவிழவெருவும்பான்மைபோலரிருகன்னல்
வெய்துயிர்த்திருநதுகணிதரைப்போக்கிவிதிவலியறிகுவமென்ன
நெய்தவழ்வடிவேற்புரவலனுளநினிவொடுநெழுகுமங்நாளின்
மைவிழிச்செவ்வாய்வெண்ணகைக்கயலட்குமங்கைபபருவம்வநதது வே.

(இ புரை.) பகையவர் நிணந்தோய்ந்த வேலேந்திய அவ்வரசனானவன் படத்தை விரித்த சர்பம் இடி விழப் பயந்து சுருண்டு விழுந் தன்மைபோல, இரண்டு நாழிகை வரைக்கும பெருமூச்சு விட்டுக்கொண் டிருந்து, பின்பு ஒருவாறு தெளிந்து, சோசியர்களை அனுப்பிவிட்டு. ஊழ் வினையின் வன்மையை அறிவோமென்று சிந்தித்திருக்கும் நாளில் மையணிந்த கண்களையும் சிவந்தவாயினையும் வெண்மைநிறம்பொருந்திய தந்தங்களையு முடைய அந்தக்கன்னிகைக்கு அழகிய மங்கைப் பருவம் வந்தது. எ - று. (உஉ)

மங்கையம்பருவம்வருதலுமவளைவழிபடுசேடியர்குறிகித்
திங்கள்வாணுதனீயேழிரண்டாண்டிற்றிருவிழந்திருக்குவையென்ன
வங்கவள்வெருவியாக்கியவர்க்கியாகியமுனிவரன்மனைவி
தங்கியசாலைசென்றவட்டொழுதுதன்னுறுதுயர்நிலைசொன்னாள்.

(இ - புரை.) மங்கைப் பருவம் நேர்ந்த மாத்திரத்தில் அவளைப் போற்றி வரும் தோழிகள் வந்து, திங்கள்போலும் ஒளி தங்கிய நெற்றியினை யுடையவளே! நீ பதினன்காம் வருடத்தில மாங்கலியம் இழந்திருப்பை யென்று சொல்ல; (அதைக் கேட்டு) அவள் பயந்து, யாக்கியவர்க்க முனிவர் பத்தினியாகிய மயித்திரை யென்பவளிருக்கும், பர்ன்ன சாலைக்கு பாய் அவ்வம்மையைத் தொழுது, தனக்கு நேரிட்டிருக்கிற துயர் நிலையைச் சொல்லுவா ளாயினள். எ - று. திருவன்பது ஈண்டு மாங்கலியத் திருவை. (உ௩)

அருந்ததியனைய கற்புடையன்னை யடியனேனுரைப்ப தொன்றுளை தாற், பெருந்திருவிழப்பன் யானெனக்கணிதர் பிதாவுடனுரைத்தனை தனாற், றிருந்தியநின்னை வந்தடைந்தனனித்தீவினைப் பிணியகற்றுதற் கோர், மருந்தருள்கென்றென்றடிதொழு திரப்பவரமயித்திரையும்பின் னுரைத்தாள்.

(இ - ரை.) அருந்ததியை யொத்த கற்பினையுடைய அம்மையே! அடியேன் விண்ணப்பித்துக்கொள்வதோர் வார்த்தையுண்டு: (அஃது என்னவெனில்) நான் பதினைங்காம் வருஷத்தில் மாங்கலியம் இழப்பேனென்று சோதிஷர்கள் என் பிதாவுடன் சொன்னார்கள்; அதனால் கற்பினால் மேன்மைபெற்ற உன்னைச் சரணென்றடைந்தேன்; இந்தத் தீவினையாகிய நோயை நீக்குவதற்கு ஒரு அவுஷதம் கிருபை செய்ய வேண்டுமென்று பாதத்தை வணங்கி யிரப்பச் சிரேஷ்டமுள்ள மயித்திரை யென்பவள் பின்பு சொல்லுகிறாள். எ - று. (உ௫)

புரிகுழலணங்கேசோமவாரத்திற்புனிதநீரினிதுடனாடிப்
பரிவுடனுணாவுமுதலிய துறந்துமோனமாய்ப்பவித்திரையாகித்
தெரிமலர்கொணர்ந்துபரமனோடுமையைசசிவாகமவிதிமுறைவழுவா
தரியபூசனைசெய்தருமறையவர்க்குமுவப்புடனன்னமுமளிதமே

(இ - ரை) கட்டுப்பட்ட அளகத்தையுடைய பெண்ணே ! சோமவாரத்தில் பரிசுத்தமாகிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, வெறுப்பின்றி ஆகார முதலானவைகளை நீங்கி, மவுனமாய்ப் புநிதையாய் மலர்களை ஆய்ந்துகொண்டுவந்து பரமசிவனுடன் பார்வதிதேவியாரையும் சைவாகமவிதி தவறாமற்பூசை செய்து, அரிய பிராமணர்களுக்குச் சந்தோஷத்துடன் அன்னமுங் கொடுத்து எ - று. பவித்திரம் - சுத்தம். (உ௬)

இன்னணமரனையேத்திவழிபட்டீசனேயென்னுறு துணையே
யுன்னுடையருளேவேண்டுவனென்னவுரைத்துநல்விரதமுமுடித்தால்
மன்னியவிரதந்தரும்பெருநலத்தான்மாதுநின்கணவனுக்குரிய
தன்னுடைஞாலமல்லது வேண்டுந்தராதலமளவிலவுளவாம்.

(இ - ரை.) இந்தப்பிரகாரம் பரமசிவனை ஆராதித்துத் துதிசெய்து, ஈசனே! எனக்குற்ற துணையே! தேவரீருடைய திருவருளையே விரும்புகிறேனென்று பிரார்த்தித்து, நல்லவிரதத்தையும் நிறைவேற்றினால், நிலைபெற்ற அவ்விரத விசேடத்தால் மாதே ! உன்னுடைய கணவனுக்குரிய தேசமேயல்லாமலும் மற்றும் விரும்புந்தேசங்களும் அளவிறந்தன கிடைக்கும். எ - று.

விரதமுடித்தாலது - உத்தியாபனஞ் செய்தல். (உ௭)

சந்தனமலருமரிசனத்துடனேசாத்தினல்வளம்பலதழைக்குந்
கந்தமிற்றூபமளித்திடினுடலநறுங்கடிகமழுமதல்லா
னந்தமிற்றீபமளிக்கினேருளவாமவியளித்திடினுணவுளதாம்
பைந்தொடிபாகுவெள்ளிலையளிக்கிற்பதுமமாளிகையிற்சேரும்.

(இ-புரை.) சீமந்தனியே! மஞ்சளுடன் சந்தனமும் மலர்களும் சாத்தினால் பலவளங்கள் உண்டாகும்; கெடுதலற்ற தூபங்கொடுத்தால் சரீரம் நல்ல வாசனை கமழ்ந்துகொண்டிருக்கும், இதுவுமன்றி குறைவுபடாத தீபங் கொடுத்தால் அழகுண்டாகும்; அன்னம் நிவேதித்தால் ஆகாரம் உண்டாகும்; பசிய வளையணிந்த பெண்ணே! பாக்கும்வெற்றிலையும் நிவேதித்தால் பதுமாசனியான திருமகள் நிவாசங்கிடைக்கும். எ - று.

அரிசனம் - மஞ்சள் ஏர் - அழகு. (உஎ)

அஞ்செழுத்தோதினட்டமாயோகமடைந்திடுமாகுதிபண்ணி
னெஞ்சினினினைத்தகருமங்களியாவுநினைத்தவாறெளிதினிற்கூடும்
வஞ்சிநுண்ணிடையாமந்தணர்க்கடிசின்மகிழ்வுடன்வழங்கின்மற்றதனு
லெஞ்சலிற்றகுதிக்கடவுளரெவருமிருங்களிப்பெய்துவரறிநீ

(இ-புரை.) பஞ்சாக்ஷரஞ் செபித்தால் அஷ்டமாயோகஞ் சித்தியாம்; சிவயாகஞ்செய்து பூர்ணாகுதியமைத்தால் இஷ்டசித்திகள் எளிதிற் கைகூடும்; பூங்கொடிபோல நுண்ணிய இடையை உடையவளே! மகிழ்ச்சியுடன் அந்தணர்களுக்கு அன்னங்கொடுத்தால் அதனால் குறைவற்ற மேம்பாட்டினையுடைய தேவர்களெல்லாரும் மிகுந்தகளிப்பையடைவார்களென்று நீயறிவாயாக எ - று.

உன்னுரைவழாமல்யான்மொழிந்தருளுமிந்தவாறிளமதிக்கொழு
ந்து, மன்னுசெஞ்சடிலவாணவன்றன்னை மாதுடன்பழிபடத் துணிந்
தா, லுன்னுடையுளத்திற்கவலையுந்துயருமொழிந்திடு முண்மையீதெ
ன்றுப், பன்னருஞ்சிறப்பிற்பார்ப்பனியுரைத்துப்பைந்தொடியேகென
ப்பணித்தாள்.

(இ-புரை.) என்மொழி தவறாமல் நான் சொல்லிய பிரகாரம் இளந் திங்கட் கொழுந்துபொருந்திய செஞ்சடையையுடைய பரமசிவனைப் பார்வதியாருடன் ஆராதனை செய்யத் துணிந்தால், உன்னுடைய மனவியாதியும் துயரும் நீங்கிவிடும், இது நிச்சயமென்று சொல்லுதற்கரிய சிறப்பினையுடைய பிராமணஸ்திரீயாகிய மயித்திரை யென்பவள் சொல்லிப் பசியபொன்னாற்செய்த வளையலணிந்த மாதே! நீ உன்னகத்திற்குச் செல்லென்று உத்தரவு செய்தாள். எ - று. (உஅ)

தொழுகுலத் தணங்குபுகன் றவைகேட்டுச் சோமவாரந்தொறுந்தஞ்சி
வனை, வழுவறவுமையோடாகமவிதியின்மட்டவாரல்வழிபடுநாளி, னெ
ழுவுறழ்திணிதோளன்றருகுமரனிந்திரசேனன்மாமதலை, முழுவலி
பெறுசந்திராங்கதனென்போன்முருகனிற்கட்டழகுடையோன்.

(இ - புரை) பிராமணகுல மயித்திரையென்னும் மாது சொன்னவை களைக்கேட்டுச் சீமந்தனியென்பவள் சோமவாரந்தோறும் யாதொரு வழுவுங் கலவாமல் ஆகமவிதிப்படிப்பார்வதிதேவியாருடன் பரமசிவனை ஆராதனை செய்யுநாளில், எழுத்தூணம்போலும் பலம் பொருந்திய தோள்களையுடைய நளசக்கிரவர்த்தியின் பௌத்திரனும் இந்திரசேனனுடைய புத்திரனுமான மிகுந்த பராக்கிரமம் பொருந்திய சுப்பிரமணியரைப்போல மிகுந்த சவுந்தரியமுள்ள சந்திராங்கத னென்பவன். எ - று. (௩0)

அன்னவன்றனக்குச்சித்திரவருமனரியமாதவத்தினினீன்ற
தன்னுறுதனயைவனிதையர்க்கணங்காய்த்தயங்குசீமந்தனியென்னுங்
கன்னியைமகிழ்ந்துகொடுத்தலும்விதியிற்கடிமணமுடித்துநன்னலங்க
ளின்னமுதாகச்சிறிதுநாளுகர்ந்தங்கிருந்தனனிருந்திடுநாளின்.

(இ-புரை.) அத் தன்மையுள்ள சந்திராங்கத னென்பவனுக்குச் சித்திர வருமனென்னும் அரசன் அரிய தவத்தினாற் பெற்ற தன்னுடைய புத்திரியும் மாதர்களுக்குத் தெய்வம்போல்பவளுமான சீமந்தனி யென்னுங் கன்னிகை யை மகிழ்ச்சியுடன் பாணிக்கிரகணம் செய்விக்க; அவனும் விதியோடு மணந் து சிலநாள் நல்ல இன்பங்களை இனிய அமுதம்போல அனுபவித்துக்கொண் டிருந்தான்; அப்படி யிருக்கும் நாளில். எ - று (௩௧)

வே று.

தருவெனவழங்குவண்கைச்சந்திராங்கதனுநண்பின்
மருவியதோழர்தாமுமணிநிறயாணர்நன்னீர்
பெருகியயமுனையாற்றிற்பெயர்தருதோணிமீது
வெருவிலராகியன்றேறினர்விதியின்கொட்பால்.

(இ-புரை.) கற்பக விருக்ஷம்போல வழங்கும் வண்மையினை யுடைய சந் திராங்கதனும், அவன்தோழர்கள் சிலரும் நீலநிறம்பொருந்திய அழகிய நீர்பெ ருகுகின்ற யமுனையாற்றினிடத்தில் செல்லுகின்ற தோணியின்மேல் விதி வச த்தால் அச்சமுறாதவர்களாய் ஏறினார்கள் எ-று. யாணர் - அழகு. (௩௨)

திரையெடுத்தெறிதலாலுஞ்செலவிடுகடுப்பினாலும்
நிரைநிரைமாந்தர்தொக்குநெருங்குதலாலும்நீருள்

விரைவொடுதவன்றிப்பாயும்வேகமிக்கிடுதலானுங்
கரைகடப்பரிதாயோடங்கவிழ்ந்ததுகவிழ்தலோடும்.

(இ - புரை.) அலைகள் அதிகமாக வீசுவதினாலும் சொல்லும்படி விடுகிற விரைவினாலும் வரிசை வரிசையாக மனிதர் சேர்ந்து நெருங்கி யிருப்பதினாலும் நீரி னிடத்து விரைவுடன் பாயானது வேக மிகுந்து தள்ளுதலினாலும் கரை கடப்ப தரிதாய் அவ்வோடம் கவிழ்ந்தது: அப்படி கவிழ்ந்த மாத்திரத்தில். எ - று. கடுப்பு - விசை. (௧௩)

சந்திராங்கதனுந்தோழர் தாங்களும்புனலினாழ
வெந்திறலிடங்காந்தத்தோழரைவிழுங்கவேந்தன்
முந்தைநல்வினையின்பான்மைமுளைத்தெழவுரகர்வாழு
மந்தபில்பிலத்துப்புக்கோரருநதிக்கரையைச்சார்ந்தான்

(இ - புரை.) (அந்தத் தோணியி லிருந்த) சந்திராங்கதனுந் தோழர்களும் நீரில் மூழ்கிவிட, வெவ்விய வலியுள்ள முதலைகள் அந்தத் தோழரை விழுங்கி விட்டன. சந்திராங்கதன்மாத்திரம் முற் செனனங்களிற்செய்த தருமம் முன் வந்துதவ நாகர்கள் வாழும் முடிவற்ற பிலத்துக்குட்போய் அவிடத்திருக்கும் அரியநதிக் கரையைச் சார்ந்தான். எ - று. (௧௪)

நதியினாடுகின்றநாகர்தமகளிர்நோக்கி
யதிசயமெய்தியின்னோனார்கொலென்றரிகுசேர்ந்து
புதியவன்றன்னைத்தங்கடக்ககன்புரவுபூண்டு
வதிதழிக்கோயிலாங்கண்வருகெனக்கொண்டுபுக்கார்.

(இ - புரை.) அந்த நதியில் விளையாடுகின்ற நாக கன்னியர்கள் வந்த அரச குமாரனைப் பார்த்து ஆச்சரியமுற்று, இவன் யாவனென்று அவனருகில் வந்து உண்மை தெளிந்து, விருந்தினனாய் வந்தவனைத் தங்களரசனாகிய தக்ஷகன் காவல் கொண்டு வாசமா யிருக்கிற அரண்மனையி னிடத்துக்கு வருவா யென்று அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள். எ-று (௧௫)

புக்கவரவனைவாயிற்புறத்னினிறுவிப்போகித்
தக்ககன்றிருமுன்காளையடைந்தமைசாற்றலோடு
மக்கணத்தவனைநீவிரழைமின்களென்னமாதர்
மக்கற்றிகைவிண்டுவருகெனவேந்தர்வேந்தன்.

(இ - புரை.) போன மாதர்கள் அவனை வாயிலினிடத்து நிறுத்தித் தாங்கள் மாத்திரம் உள்ளேபோய்த் தக்ஷகன் சமுகத்தில் சந்திராங்கதன் வந்திருப்பதைச் சொல்லவும், அத்தக்ஷகன் அப்பொழுதே அழையுங்களென்று கூற,

அந்தமாதர்கள் சென்று மனிதர்களுக்குள் திலகம்போன்றவனே! வருவாயென்று கூட்டிக்கொண்டுபோகச் சென்ற அவ்வரசன். எ - று. இவ்வரசன் என்னும் எழுவாயை அடுத்தசெய்யுளில் கண்டான் என்பதனேடு முடிக்க. (கசு)

ஆயிரந்தபனர்தொக்காங்கவிர்கதிர்சொரிவதேய்ப்பப்
பாயொளிமவுலிதோரும்பருமணியிமைக்கவைகு
நாயகன்றன்னைநாகமடந்தயர்நடுவட்டோன்றிச்
சேயுயர்விசும்பிற்றேவிற்பொலிதருதேவைக்கண்டான்.

(இ - புரை.) ஆயிரஞ் சூரியர்கள் ஒன்றாகச்சேர்ந்து விளங்குகின்ற கதிர்களைச் சொரிவதையொப்பாகப் பரவுகின்ற ஒளியையுடைய பணமகுடந் தோறும் பருத்தமாணிக்கம் பிரகாசிக்கும்படி வீற்றிராநின்ற தக்ஷகனென்னும் நாகராசனுகிய தேவை அரமடந்தையர் கூட்டத்தினடுவில் தோன்றி மிகவும் உயர்ந்ததாகிய விண்ணுலகிலிருக்கும் இந்திரன்போலக் கண்டான். எ - று. (கஎ)

கண்டடிதொழுதுநின்றகாலேயக்காளைதன்னைத்
திண்டிறலேவலினய்நின்றேயமுங்குலனுமற்று
மொண்டிறற்றுதைபேருமுரைத்தியென்றுரைத்தலோடு
முண்டகமுகைபோற்செங்கைகூப்புமொழியலுற்றான்.

(இ - புரை.) அப்படிக்கண்டு தன்பாதத்தை வணங்கிநின்றபோது (தக்ஷகராசன்) அந்த ராசகுமாரனைப்பார்த்துப் பலமும் வெற்றியுமுள்ள வேலாயுதத்தையுடையவனே! உன்னுடைய தேசமும் குலமும் வெற்றியையுடைய உன் பிதாவின்பெயரும் சொல்லென்று சொன்னவுடன் அரசன் தாமரை யரும்பு போலக் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு சொல்லத்தொடங்கினன். எ - று. (கஅ)

நெடுங்கடல்வளாகவைப்பினிடதநாடெனதுநாடு
கடுங்கலிக்கிகலாய்வந்தமன்னவன்கருதலார்க
ளடங்கிடப்பொருதவேலாற்றலானறத்தின்மிக்கா
னடுங்கலின்மனத்துச்செங்கோனளனெனவுளனோர்வேந்தன்.

(இ - புரை.) நெடிய சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூலோகத்தினிடத்தில் நிடததேசமென்று சொல்லப்படுவது என்னுடைய தேசம், கொடியதாகிய பாபத்துக்கும்பகையாய் வந்த அரசனும், பகைவரா யிருப்பவர்கள் அடங்கத் தக்கதாக யுத்தஞ்செயதவென்ற கூர்மைமங்கிய வேலாயுதமேந்தும் பராக்கிரமமுள்ளவனும் தருமத்தில் மிகுந்தவனும், நடுங்குதலில்லாத மனத்தையுடையவனுமாகிய நீதி செலுத்துகின்ற நளனென்னும் பெயரையுடைய ஒரு ராசனுளன். எ - று. (ககூ)

கொடையினிலறிவின்மானக்குலத்தினிற்புகழிலேனி
னடையலர்ச்செருக்கும்வேலாற்றலினுருவசெவ்வாய்

றுடையணிந்துடையதேவிதொழத்தகுவடமீனென்ன
நடையறிபுலவரேத்திநவில்தமயந்தியென்பாள்.

(இ - புரை.) அவ்வரசன் இன்னும் எத்தன்மை யுள்ளவனென்றால், ஈகையிலும் அறிவிலும் மானமுள்ள குலத்திலும் புகழிலும் அழகிலும் சத்துருக்களைப் போர்செய்து கொல்லத்தக்க பராக்கிரமத்திலும் தனக்கு ஒருவருமொவ்வாதவன்; இவ்வரசன் மாலை சூட்டிய மனைவியானவள் எல்லாரும் வணங்கத்தக்க அருந்ததியென்று நன்னெறியறிந்த அறிஞர்கள் புகழ்ந்து சொல்லத்தக்க தமயந்தியென்பவள். எ - று. (௫௦)

அடிவருவயிற்றின்வந்தவரும்பெறபெற்றபுதல்வனாய
இவள்பரிதிருபனிந்த்ரசேனன்மற்றெனதுதாதை
கவளமால்யானைச்சந்திராங்கதனெனும்பெயரினன்யாண்
றவளவாண்முறுவற்சீமந்தனியைவேட்டிறையுநாளின்.

(இ - புரை.) அந்தத் தமயந்தியின் அழகிய கருப்பத்தினின்றும் உற்பவித்த நடனக்குதிரையையுடைய இந்திரசேனமகாராசன் என்னுடைய பிதா ஆகுவர். (போர்முனையில்) பெரியயானையையொத்தவனாகிய சந்திராங்கதனென்னும் பெயரை யுடையநான் வெண்மைநிறந் தங்கிய ஒளியுள்ள பற்களையுடைய சீமந்தனியை விவாகஞ்செய்துகொண்டு வாழும்நாளில். எ - று (௫௧)

தோழரும்யானும்வாவுதுணைபரிகடாவுமாபோ
லூழுறுவினையாலொன்றுமுணர்கிலாதோடமேறி
யாழுநீர்யமுனையாறுள்விடுதலுமம்பிதாழ்ந்து
காழுறுகழையுந்தள்ளிக்கவிழ்ந்ததுகவிழ்ந்தவேலை.

(இ - புரை.) தோழர்களும் நானும் தாவுகின்ற குதிரைகளைச் செலுத்துவதுபோல பழமையாகப்பொருந்திய வினையினால் ஒன்றும்யோசியாமல் தோணியிலேறி ஆழ்ந்தநீரையுடைய யமுனையாற்றுள் (அதிவிரைவாகச் செல்லும்படி) விடவும், அந்தத்தோணிதாழ்ந்து வயிரம்பொருந்திய மூங்கிற்கோலையும் மீறிக்கொண்டு கவிழ்ந்துவிட்டது, அப்படிகவிழ்ந்தபோது. எ - று. அம்பி - தோணி.

இறந்தனர்நண்பரெல்லாம்யானினியெய்துமூழாற்
றரந்துயிர்விடாதுவந்துதொழுதனனென்றுகூற
அறந்தருநிகதையாறுமதிசயித்தரசேநீங்க
[illegible]தெரிந்தேத்தாந்தேவன்யாரென்றான்செம்மல்சொன்னான்.

(இ - புரை.) என்னுடைய தோழர்களெல்லாரும் இறந்துபோனார்கள் யான் உம்மை அடையும் ஊழிருத்தலால் உயிர்துறந்து போகாமல் வந்து

தொழுதேனென்றுசொல்ல; தருமசிந்தையுடையசோமராஜனும் ஆச்சரியமுற்று, அரசனே! நீங்கள் உண்மையறிந்து துதிசெய்யுங்கடவுள் யாவனென்றான்; அத ற்குப் பெருமையிற் சிறந்தவனான சந்திராங்கதன் சொல்லுகின்றான். ( )

யாவனொருவனெவ்வுயிருமெல்லாவுலகங்களுமுடையான்
யாவனொருவன்கடவுளருக்கெல்லாமிறைமைபூண்டுள்ளான்
யாவனொருவன்றிரிபுரமுமெரியக்கனகச்சிலைகுனித்தான்
யாவனொருவன்விடநுகர்ந்தானவனேயெங்கட்கிறையோனே.

(இ - புரை. எல்லாவுயிரையும் எல்லாவுலகங்களையுமுடைய ஒருவர் எவர் தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவராயிருக்கும் ஒருவர் எவர் திரிபுரங்களும் எரியும்படி பொன்மலையை வில்லாகவளைத்த ஒருவர் எவர், விஷமுண்டவர் எவர், அவரே யெங்களுக்குக் கடவுள். எ - று (சச)

என்றுமெவனிராசதத்தினயனையீன்றுபடைப்பிப்பா
னென்றுமெவன்சாத்துவிதத்தினரியையீன்றுபுரப்பிப்பா
னென்றுமெவனோதாமதத்தினரனையீன்றுதுடைப்பிப்பா
னென்றுமவனையெங்குலத்தையினைத்தாணீழலளிக்குமால்.

(இ - புரை) எந்நாளும் இராஜதகுணத்திற் பிரம தேவனை உண்டாக்கி இவ்வுலகங்களைச் சிருஷ்டிக்கச் செய்விப்பார் எவர், எக்காலமும் சத்துவகுண த்தில் விஷ்ணுவையுண்டாக்கி ரக்ஷிக்கச் செய்கின்றவர் எவர். எக்காலமும் தா மதகுணத்தில் அரனையுண்டாக்கி உயிர்களைச் சங்கரிக்கச்செய்கின்றவர் எவர், அவரே எக்காலமும் எங்களைத்தமமுடைய திருவடி நீழலில் வைத்துரக்ஷிப்பவர்

வேறு.

ஆரணந்தனக்குமுன்னையாரணமாகிமன்னுங்
காரணங்களுக்குமுன்னைக்காரணமாகித்தோன்றும்
பூரணவொளிகட்கெல்லாம்பூரணவொளியாய்நின்று
நாரணனுணர்கிலாதநாதனையாமுணருநாதன்.

(இ - புரை.) வேதங்களுக் கெல்லாம் முதல் வேதமாகியும், நிலைபெற்ற காரணங்களுக்கு முதற்காரணமாகியும், தோற்றப்படும் பூரண வொளிகளுக்கெ ல்லாம் பூரண வொளியாயு மிருந்து விளங்கும விஷ்ணுவினாலும் அறியப்படா த நாதனே நாங்கள் தியானஞ் செய்யும் நாதன் எ - று. (சரு)

வானமேமுதலாறபூதவகைதொறுமுள்ளீடாகித்
தானருளுயிர்கட்கெல்லாஞ்சான்றுமாயவற்றினெல்லை

மாணபற்றொன்றுமின்றியதன்னிச்சையாலே
பூணியவுலகமெல்லாந்தன்வயத்தொழுகநின்றப.

(இ - புரை.) ஆகாய முதலாகிய பஞ்சபூதங்களோடும் உள்ளீடாகியும், தாம் அருளப்பட்ட உயிர்கட்கெல்லாம் சாக்ஷியாகியும், அவைகளில் தமக்கொரு பற்றுமில்லாமல் அருமையாகிய தமது முடிவிலா ஆற்றலினாலே கெடுதலற்ற உலகமெல்லாம் தமது வசப்பட்டு நடக்க நின்றும். எ - று. (சஎ)

ஒருவனுய்முதல்வனுகியுறுவரங்கொடுப்போனுகி
மறுவுமுக்குணங்கணீத்துமனத்திடைநினைத்தற்கொண்ணுத்
திருவருளுடையவுண்மைத்திகழொளியாயதெய்வங்
குருபரனருளின்யாங்கள்வழிபடக்குழைந்ததேவே.

(இ - புரை.) ஒப்பும் உயர்வு மில்லாத ஒருவனும், எல்லாவற்றிற்குங் காரணனுகியும், அன்பர்களுக்கு மிகுந்த வரங்கொடுப்பவனுகியும், பொருந்திய முக்குணங்களையும் நீங்கி மனதினிடத்தில் நினைத்தற்கரிய திருவருளையுடைய உண்மையாய் விளங்குகின்ற சோதியாயிருக்குந் தெய்வமே, குருபரனருளினாலே நாங்கள் ஆராதனை செய்யத் திருவுளமிரங்குந் தெய்வமாம் எ-று. (சஅ)

நினைவரும்பாதகங்களைந்தையுநீக்கியின்பக்
கனைகடறுளையப்பண்ணுங்கண்ணுதல்கருத்திலாது
இனையளவடியர்செய்தசிற்றியற்பூசையெனும்
பனையளவாகக்கொள்ளும்பரமனெம்பரமனுவான்.

(இ - புரை.) நினைத்தற்கரிய பஞ்சமா பாதகங்களையும் அடியார்க்கு நீக்கிப் பேரின்பமாகிய கடலினிடத்துப் பொருந்தச் செய்யும் பரமசிவனும், அன்பில்லாமல் தினையளவாக அடியார்கள் செய்வது சிறிய பூசையேயாயினும் பனையளவாகக் கொள்ளும் பரமனுமானவனே, எங்களுக்குக் கடவுளானவர். எ - று. கனை-ஒலி. சிற்றியற் பூசையாவது-ஆகமவிதி தவறிச் செய்யும் பூசை. (சகூ)

கங்கையைமுடியிற்சூடிக்கவுரியைப்பாகம்வைத்துப்
பொங்கரவங்கடம்மைப்புரிகுழையணிந்துபாதச்
செங்கமலத்தைவேதச்சிரத்தினிலிருத்தித்தேவ
ரங்கைகள்கூப்பநின்றவவனெமையளிக்குந்தேவே.

(இ - புரை.) கங்கையைத் திருமுடியில் அணிந்து பார்வதியை இடதுபாகத்தில்வைத்து, விளங்குகின்ற சர்ப்பங்களை விரும்புங்குண்டலமாகத் திருச்செவியில் தரித்து, திருவடித் தாமரைகளை வேதமுடியில் வைத்துத் தேவர்களெ

ல்லாரும் அழகிய கைகளைக் குவித்துத்தொழவிருக்கும் தேவனே, எங்களாகதி க்குத்தேவனும். எ-று. (௬0)

அத்துவாவென்னுந்தூயவருமணித்தவிசினங்க
ணுத்தமமூர்த்தியாகியுயர்குணங்கடந்துவைகு
நித்தனேயெமக்குநா தனீண்முடிவேந்தேயென்று
கொத்தலர்நறியபைந்தார்க்கோமகனுரைத்தலோடும்.

(இ - புரை.) ஆறத்துவாக்களாகிய பரிசுத்தமுள்ள அழகிய ஆசனத்தி னிடத்தில் உத்தமமூர்த்தியாகி, உயர்ந்தகுணங்களைக்கடந்து வீற்றிராநின்ற நித்தியனே எங்களுக்குக்கடவுள்: நீடியமகுடமுள்ள நாகராசனே ! என்று கொத்தாகிய மலர்களாற் றொடுக்கப்பட்ட வாசனைதங்கிய மாலையணிந்த ராசகுமாரன் சொல்லவும். எ - று. ஆறத்துவாக்கள்-மந்திரம் பதம் வர்ணம் புவனம் தத்துவம் கலை. (௬க)

சிறியனீயாயுமென்முன்சிவனதுதகுதியெல்லா
மறிவுறமொழிதலாலேயருங்களியெய்துகின்றேன்
வெறிகமழ்தொடையாய்நின்பால்விளம்புவதொன்றுண்டென்னப்
பொறிவரிப்பகுவாய்நாகர்புரவலன்புகலலுற்றான்.

(இ - புரை.) வாசனைகமழ்கின்ற பூமாலையணிந்த ராசகுமாரனே? நீ சிறியனுயிருந்தும் பரமசிவனுடைய பெருமைப்பாட்டினையெல்லாம் எனக்குத் தெரியும்படிச் சொன்னமையால், மிகுந்தகளிப்பினையடைந்தேன்; ஆதலால், இனி யுன்னிடத்தில் நான் சொல்லும்வார்த்தை யொன்றுண்டென்று பொறிகளையும் வரிகளையும் பிளந்த வாய்களையுமுடைய நாகராசன் சொல்லுகின்றான். எ-று. ()

இவ்வுலகனைத்துஞ்செய்யவெறிமணிமயமதாகு
மவ்வியமகன்றநாகமகளிருமரம்பையன்னார்
துவ்விடுபுனல்கள்யாவுஞ்சுராருணுமமுதமாகுந்
திவ்வியபொருள்களெல்லாஞ்செழுந்தருவாருமன்றே.

(இ - புரை.) இந்த வுலகமெல்லாம் செவ்விதாகிய நீ நிறமுள்ள மாணிக்கமயமாயிருக்கும். பொறாமையகன்ற நாகமகளிரோ அரம்பா ஸ்திரீகளை யொத்தவர்களா யிருக்கிறார்கள், உண்ணத்தக்க நீரெல்லாம் தேவருண்ணும் அமிர்தமயமாயிருக்கின்றன, திவ்வியமான சோலைக ளெல்லாம் கொழுமையுள்ள கற்பகச்சோலையா யிருக்கின்றன. எ - று. து - உணவு. (௬௨)

கரை திரைமருவாவெய்யநமன்றமர்களுகல்செய்யா
குறைதருகுரிசினீயிஞ்குறைகெனவுரைத்தலோடுந்

தரைபுகழெழுந்தகைப்பாவெனையன்றித்தகயரில்லான்
றிறைதரும்பவளவாயென்மனைவியுஞ்சிறியளென்றான்.

(இ - புரை.) மேன்மை பொருந்திய ராசகுமாரனே! இவ்விருப்பவர்களை நரையுந்திரையும்பொருந்தா, யமதூதர்களிவ்விடத்துக்கு வாரார்கள், ஆதலால் நீ இவ்விடத்திலேதானே வாசமாயிருவென்று சொன்னவுடன் ஐயா! பூலோகத்தவரால் புகழப்பட்ட என் பிதாவானவர் என்னை யல்லது வேறே புத்திரரில்லாதவர் கடலிலுண்டாகும் பவளம்போன்ற செவ்வாயையுடைய என் மனைவியுஞ் சிறிய வயதையுடையவளென்று சொன்னான். எ-று. (௫௪)

அன்றியுமனேனாமபிகவிழயாற்றுளாழ்ந்து
பொன்றினனென்னவன்றேபொன்றிதல்பொருந்தினரோ
கன்றியகாலஞ்செய்தகற்பனையறிகிலேன்யான்
வென்றிவேலிறைவவெம்மூர்மேவுவன்விடுத்தியென்றான்.

(இ-புரை.) இதுவுமல்லாமல் ஆற்றில் தோணிகவிழ: நான் அதில் அமிழ்ந்து இறந்தேனென்று அப்போதே அவர்களிறந்துபோனார்களோ? வெவ்விய காலஞ்செய்த கற்பனை இன்னதென்று நானறிகிலேன்; ஆதலால் வெற்றிபொருந்திய வேலையுடைய நாகராசனே! எங்களூர்க்கு நான்போகிறேன், உத்தரவு கொடுவென்று ராசகுமாரன் சொன்னான். எ-று. (௫௫)

ஈதவனுரைத்தலோடுவெழுந்தபேருவகைபொங்கக்
கோதறுகுணததுநாகக்குரிசிலுமுழையர்க்கூவி
மேதகுகலன்களாடைமுதலியவெறுக்கைமற்றுங்
காதலிற்கொணர்கிரென்றுகாவலற்களித்துப்பின்னும்.

(இ - புரை.) அந்த ராசகுமாரன் இந்த வார்த்தையைச் சொன்னபோது மிகுந்த சந்தோஷம் பொங்கக் குற்றமற்ற குணத்தையுடைய நாகராசன் ஏவலாளிகளை யழைத்து, மேன்மை பொருந்திய ஆபரணங்கள் வஸ்திரங்கள் முதலாகியவைகளும் பொன்னும் மற்றுமுள்ளவைகளும் ஆசையுடன் கொண்டுவாருங்களென்று (உத்தரவுசெய்து, அவர்களால்கொண்டுவரப்பட்ட அப்பொருள்களையெல்லாம் அவ்வரசனுக்குக் கொடுத்துப் பின்னும் தருவான். எ-று.

வெறுக்கை-பொன் (௫௬)

திரைக்கடலேழுஞ்சூழ்ந்துசேண்முகடளக்குநேமி
வரைத்தலைதன்னைபொல்லமண்டலமிட்டுமீளு
முரைப்பரிதரயவேகத்தொருவயப்பரியைகஸ்தி
விலைகளிகளைச்சார்ந்துப்வேண்டுவெறுப்பரஸ்கர.

(இ-புரை.) அலைகளையுடைய எழுகடலையும் ஒவ்வொன்றாகச் சூழ்ந்து, அண்டமுகட்டையளக்காநின்ற சக்கிரவாளகிரியின் சிகரத்தையும் அதிகவிரைவாக மண்டலமிட்டு வரும் சொல்லுதற்கரிய வேகத்தையுடையபலமுள்ள ஒரு குதிரையுங் கொடுத்து, வாசனைதங்கிய கூட்டுவர்க்கஞ்சேர்ந்த சந்தனக்குழம்பும் நிறைக்கும்படி கொடுத்து. எ-று. (௩எ)

அளித்தவைசுமப்பமற்றோரயிலெயிற்றரக்கன்றன்னை
விளித்துடன்விடுத்தப்பின்னும்வேறொருபுயங்கராசன்
களிப்புறுகுமாரன்றன்னைக்காக்கெனப்பணித்தலோடுந்
துளித்தலைமுகிலன்னானுந்தொழுதனன்விரைவிற்போகி.

(இ - புரை.) கொடுத்த இப்பொருளையெல்லாம் சுமந்து போவதற்காக கூர்மையான பற்களையுடைய ஒரு ராக்ஷதனை அழைத்து; அவ்வரசனுடன் அனுப்பி, மேலும் வேறொரு நாகராஜனை யழைத்துக் களிப்பையுடைய இந்த ராசகுமாரனைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு போவென்று உத்தரவுசெய்தான். அப்படி உத்தரவுசெய்தவுடன் துளித்தலைச் செய்யும் மேகத்தையொத்த ராசகுமாரனும் நாகராசனை வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு விரைவுடன் சென்று. எ-று

குறைபுனலகனுரைகுமானுநிருதன்றானும்
புரையறுமனத்தராகிப்புரிவுகொண்டருகிற்போத
விரைபரியுகைத்துநீருள்வெய்யவனெழுதன்மானத்
தரைபுகழ்குரிசிறேன்றியமுனையங்கரையைச்சார்ந்தான்.

(இ - புரை.) ஒலிக்கும் நீரையுடைய யமுனையாற்றினிடத்தில் நாக குமாரனும், அரக்கனும் குற்றமில்லாத மனத்தையுடையவர்களாய்ப் பாதுகாத்துக் கொண்டு தன் அருகில்வர; விரைவுடன் செல்லுகின்ற குதிரையை செலுத்திக்கொண்டு சமுத்திரத்தில் சூரியன் உதயமாவது போல, உலகம் புகழ்கின்ற ராசகுமாரன் நீர்மேலெழுந்து அழகிய யமுனை ஆற்றங் கரையைச் சார்ந்தான் எ-று. நிருதன்-அரக்கன்-புரிவு-ஆசை. (௩௯)

பாதலந்தன்னின்வீழ்ந்துபடருழவாதுவந்த
காதலர்கறியமாலைத்தாரபதிகுமரன்செய்கை
யோதினனிப்பாலன்னோற்றதற்குற்றுருற்ற
நீதறுதுயரமெல்லாந்தெளிவுறச்செப்பலுற்றேன்.

(இ - புரை.) பாதாளத்தில் வீழ்ந்து யாதொரு துன்பமுடையாமல் வந்த மகாத்தத்துடன் மலர்கின்றவாசனைதங்கிய மாலையணிந்தராசகுமாரன் செய்கையை இதுவரையிற் சொன்னேன். இனி அவன் ஆற்றில் வீழ்ந்ததற்காக

அவனுடைய சுற்றத்தார்பொருந்திய கொடிய துயரங்களையெல்லாம் விரைமாகச் சொல்லுகின்றேன். எ-று. (௬0)

நெளிதிரையமுனையாற்றுனீர்விளையாடல்செய்து
தளிதருபுயலினல்குஞ்சந்திராங்கதனுமன்னு
னளிபெருதோழன்மாருமப்பியிற்கவிழ்ந்துநீரின்
விளிதருதன்மையெல்லாமாதுலன்விரைவிற்கேட்டான்.

(இ - புரை) நெளிகின்ற அலையையுடைய யமுனையாற்றினீரில் நீர விளையாடலைச் செய்து, துளியைத் தருகின்ற மேகம்போலத் தானங் கொடுக்கத்தக்க சந்திராங்கதனும் அவனுடைய தயையைப்பொருந்திய தோழர்களும் தோணியுடன் கவிழ்ந்து, நீரில் இறந்துபோன தன்மையெல்லாம் அவன் மாமனாகிய சித்திரவன்மன் அப்போதே கேள்விப் பட்டான். எ-று. தளி-துளி. மாதுலன்-மாமன். (௬௧)

கேட்டலுமெழுந்தியாற்றின்கிளர்கரை குறுகிவந்து
வாட்டிறற்குரிசிலேயென்மருகனேயா மருகனேயென்
றீட்டியதுயரமீக்கொண்டெடுத்தெடுத்தழைத்தல்கேளாக்
கோட்டமின்மனததுமன்னன்குமாருமயங்கிவீழ்ந்தார்.

(இ - புரை.) கேள்விபட்டமாத்திரத்தில் எழுந்து அந்த நதியின் கரையில்வந்துசேர்ந்து, வாள்யுத்தஞ் செய்யத்தக்க வல்லமையையுடைய 'ராசனே! என்மருமகனே! என்மருமகனே! என்று நேரிட்டதுயரம் அதிகமாகக் கொண்டு பலவாறு அழைத்தலைக் கேட்டு, மாறுபடுதலில்லாத மனதையுடைய அவ்வாசன் புத்திரர்களு மயங்கிச்சோர்ந்தார்கள் எ-று. (௬௨)

மற்றவன்மனைவிமாருமனங்குழைந்தழுதுநைந்தார்
செற்றமில்கமலையன்னதெரிவைசீமந்தனிக்குஞ்
சொற்றனரவளுங்கேட்டுச்சுடுதொழிலுருமுவீழப்
புற்றரவமுங்குமாபோற்புரண்டனள்புலம்புகின்றாள்.

(இ - புரை.) அவனுடைய மனைவியர்களு மனமுருகி அழுது மெலிந்தார்கள்; குற்றமில்லாத திருமகளையொத்த சீமந்தனியென்னு மாதுக்குஞ்சொன்னார்கள்; அவள் அந்தச்சேதியைக்கேட்டுச் சுடுகின்ற செய்கையையுடைய இடிவிழ, புற்றிலிருக்கும் சர்ப்பங்கள் வருந்துவதுபோலப் புரண்டு புரண்டு புலம்புவாளாயினாள் எ-று. (௬௩)

வேறு.

சீர்மலிந்தபண்ணையிடத்தார்மன்னவனே
தார்மலிந்தமார்பாதமியேனுயிர்த்துணையே

சீர்மலிந்தசொல்வாணர்தீயகலிக்கோடைதெறுங்
கார்மலிந்தவண்கைக்களிறேகளிறேயோ.

(இ-புரை.) நீர்நிறைந்த வயல்களையுடைய விடதேசத்தி லிருப்பவர்களுக்கு அரசனே! பூமாலைநிறைந்த மார்பையுடையவனே! தமியேனது உயிர்த்துணையே! சீர்பொருந்திய பாவலர்களுடைய கொடிய வறுமையாகிய கோடையைக் கெடுக்கத்தக்கமேகம்போன்ற வளப்பந்தங்கிய கையையுடைய மதகஜமே! மதகஜமே! எ-று. (கச)

புன்னைச்செழுங்காவிற்பூவணையின்யாமுயங்கு
முன்னைப்பெருபோகம்வேண்டாய்முனிந்துதா
னென்னைபபிரிந்தாய்நீயென்றுலும்யான்றமியே
னுன்னைப்பிரிந்தாவியுய்யேன்மற்றுய்யேனே.

(இ-புரை) செழுமைதங்கிய புன்னைவனத்தில் மலர்மஞ்சமேல் நாமிருவருஞ்சேர்ந்தனுபவிக்கும முன்போகத்தை விரும்பாமல் வெறுத்து, நீயென்னைப் பிரிந்துவிட்டாலும், நானுன்னைப்பிரிந்து தமியளாயுயிர்பிழைத்திரேன் பிழைத்திரேன். எ-று. (கரு)

என்றென்றரற்றியிலங்கிழைதன்கைம்மலராற்
குன்றென்றுகொங்கைகுழையும்படிபுடைத்து
நின்றென்றுஞ்சொல்லாணெருப்பிடைபுக்கியான்விழுந்து
பொன்றும்பொழுதன்றிப்போமோதுயரென்றாள்.

(இ-புரை.) சீமந்தனியானவள் இவ்வாறு சொல்லிச்சொல்லியழுது செந்தாமரைமலர்போன்ற தன்கைகளால்மலையையொத்த தனங்கள்குழையும்படிமோதிக்கொண்டு, வேறொன்றும் பேசாமல் நான் நெருப்பில்விழுந்து இறந்தகாலத்திலல்லது இந்தத்துக்கந்தீருமோ என்றாள். எ-று (கசு)

இங்கிவடானிவ்வண்ணமையலிகல்வேந்தன்
பொங்குதுயர்மாதவராற்போக்கியுளந்தெளிந்து
திங்கடிருவாண்முகத்துச்சீமந்தனியுறையு
மங்குறுடுசென்னிமணிக்கோயில்வந்தடைந்தான்.

(இ-புரை.) சீமந்தனியானவள் இவ்வாறு துயரப்பட்டுக்கொண்டிருக்க; பலமுன்னரசனுக்குண்டான துயரத்தை முனிவர்களால் நீங்கப்பெற்றுத்தெளிந்து, சந்திரனையொத்த அழகினையும் ஒளியினையும் பொருந்திய முகத்தினையுடைய சீமந்தனியிருக்கும் மேகத்தையளாவுகின்ற சிகரத்தையுடைய இரத்தினங்கள்பதித்த மாளிகையிற் சேர்ந்தான் எ-று

வேந்தன் தெளிந்து கோயிலடைந்தான் எனமுடிக்க. (கஎ)

தாதையைக்கண்டுள்ளந்தளராவடிவீழ்ந்த
மாதினைத்தன்கையாரவாங்கியெடுத்தணைத்துப்
பூதலத்துயாவர்வினையைப்புறங்கண்டார்
காதலித்துமாதேகவலாதொழிகென்றான்.

(இ-புரை.) வந்த பிதாவைக்கண்டு மனந்தளர்ந்து பாதத்தில் விழுந்த புத்திரியைத் தன்கைகள் பொருந்தவாரி யெடுத்தணைத்து, மகளே! பூலோகத்திலிருப்பவர்களில் வினையைக்கடந்தவர்கள் யாருமில்லை; (ஆதலால்) கணவனிடத்தில் விருப்பம்வைத்து வருந்தாதே யென்றான். எ-று. கவலுதல்-வருந்துதல். (௬௮)

என்னுமுரையுமிகந்துபடருழந்து
தன்னுளயர்ந்துதலைவன்றனையடைவான்
வன்னிபுகுதன்றிவாழேனெனவரற்று
மின்னினுனுகிடையைவேந்தன்விலக்கினான்.

(இ-புரை.) இஃவாறு தன் தகப்பன் சொன்னசொல்லையுந் தவிர்த்துத் தனக்குள் துன்பமடைந்து சோகங்கொண்டு கணவனிடத்திற்போய்ச்சேர அக்கினிப் பிரவேசமாவதேயல்லாமல், இனி யுயிருடன் வாழேனென்று சொல்லி யழுகின்ற மின்னலைப்போலும் நுண்ணிய இடையையுடையவளாகிய தன் மகளை அக்கினிப்பிரவேசமாக வொட்டாமல் அவ்வரசன் விலக்கினான். எ-று. வன்னி - நெருப்பு. (௬௯)

தந்தைவிலக்கத்தளிரியலாள்சாவோரீஇச்
சிந்தைநலியுந்துயரஞ்சிறிதகற்றிப்
புந்திதெளியச்சிவனையேபூசைசெய்வெ
னெந்தையறிவாயெனக்கயினியாயினாள்.

(இ-புரை.) தன்பிதா தடுத்ததினால் மாந்தளிர்போன்ற சாயலையுடைய சீமந்தனியானவள் சாதலையொழித்து, மனம் வருந்தும்படியான துயரஞ்சிறிது நீங்கப்பெற்று, எந்தையே! என் புந்தி தெளிவடையும்படி இனிப் பரமசிவனையே பூசைசெய்வேன், நீ யறிவாயென்று சொல்லி விதந்துவாயினாள். எ-று. கயினி-விதந்து. (௭௦)

எண்ணார்தொழவாழிகலிந்திரசேனன்
றண்ணார்புனல்வீழ்ந்துதன்மதலைமாந்தலும்
பெண்ணணங்குகைமைபெற்றதுவுங்கேட்டாற்றிக்
கண்ணாரவலப்புனலாற்கடல்செய்தான்

(இ - புரை.) பகைவரெல்லாம் வணங்கும்படி வாழ்கின்ற வலிமையுள்ள இந்திரசேன மகாராஜன், தன்புத்திரன் குளிர்ச்சிபொருந்திய யமுனையாற்

றில் விழுந்து இறந்ததும், மருகி கைம்பெண்ணானதுவுங் கேள்விப்பட்டபோது, கண்களிலிருந்து பெருகாநின்ற துக்கநீரினால் சமுத்திரமொன்றுண்டாக்கினான். எ.று. எனவே மிக்க துயரடைந்தானென்பது கருத்து. (எக)

சுற்றமுநற்றாயுந் துயர்க்கடலில்மூழ்கினார்
மற்றுநிடதத்தாரெல்லாம்மனங்கவன்று
கொற்றவனேயெங்கொளித்தாயென்றுட்குழைந்தழுதார்
பற்றலருங்கேட்டார்பழம்பகைதீர்ந்தோமென்றார்.

(இ-பு்ரை.) உறவினரும் நல்லதாயும் துக்கசாகரத்தில் முழுகினார்கள். இவர்களுமன்றி, நிடததேசத்தாரெல்லாரும் மனக்கவலையுற்று, எங்களரசனே! எங்கே யொளித்தாயோ என்று மனங்குழைந்து அழுதார்கள். பகைவர் இந்தச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டுப் பழம்பகை தீர்ந்தோமென்று களித்தார்கள். எ-று. (எஉ)

காலமிதென்னக்குதிமாவுங்கைமாவும்
வேலிலகுதானையுடன்மேவார்சமர்வேட்டுக்
கோலியமராடினன்கோமகனைத்தேவியுடன்
ஞாலமெலாநொந்துநடுங்கச்சிறைவைத்தார்.

(இ-புரை.) (அப்படிக் கேள்விப்பட்ட பகைவர்கள் இந்திரசேனனை வெல்லுதற்கு) இதுதான் காலமென்று குதிரைகளும் யானைகளும் வேலேந்திய பதாதிகளும் உடன்வரச்சென்று யுத்தஞ்செய்தலை விரும்பிச்சூழ்ந்து போர்செய்து, இந்திரசேனனை அவன் மனைவியுடன் கொண்டுபோய்த் தேசமெல்லாம் நொந்து நடுங்கும்படிச் சிறையில் வைத்தார்கள். எ-று. ()

மல்குநிதியும்வளநாடுமாநகருஞ்
செல்வமுழுதுஞ்செறுநரேகைக்கொண்டு
பல்பகல்வந்தாளுநாட்பாதலத்தைவிட்டெழுந்த
வில்கெழுதோண்மைந்தன்வினையம்விளம்புவாம்.

(இ-புரை.) நிறைந்த நிதிகளையும் வளப்பம்பொருந்திய நாட்டினையும் பெருமை பொருந்திய நகரத்தையும் மற்றுமுள்ள செல்வமெல்லாவற்றையும் பகைவர்கள் கைக்கொண்டு பலநாளாண்டுகொண்டிருக்கும் நாளில், பாதாளத்தை விட்டுவந்த விற்பொருந்திய புயத்தையுடைய சந்திராங்கதனுடைய செய்தியைச் சொல்லுகிறோம். எ-று. செறுநர் - பகைவர். (எச)

(வேறு.)

நன்னதிக்கரையின்வந்துகன்னன்றருமிந்திரசேன
னின்னருண்மதலைவாமாவியல்புடனேறமேல்வை

பன்னவன்மனைவியாயத்தவர்களோடணுகித்தாலும்
பொன்னிருகரையுஞ்சிந்தும்பூம்புனலாடவந்தாள்.

(இ-புரை.) நளச்சக்கிரவர்த்தியின் பவுத்திரனை சந்திராங்கதன்நல்ல யமுனையாற்றங்கரையில்வந்து தாவிச்செல்லுங் குதிரையின்மேல் இயல்புடனேறும்போது, அவன் மனைவியாகிய சீமந்தனியானவள் தோழிக்கூட்டங்களுடன்சென்று இருகரைகளிலும் பொன்னையொதுக்கும் யமுனையாற்றில் நீராடவந்தாள். எ-று. (எ௫)

ஐயிருகாதஞ்சந்தத்தருங்கடிகமழச்செம்பொன்
மெய்யணிதிகழநொய்யவெண்டுகின்மருங்கிற்சாத்தி
துய்யவரிருவர்காணத்துனைப்பரியேறியாடு
மையறுகுமரர்கண்டுமனமறுகுற்றுநின்றாள்.

(இ-புரை.) (நீராடவந்தவள்) பத்துக்காதம்வரையில் அரிய சந்தன வாசனை பரிமளிக்கவும், சரீரத்தி லணிந்திருக்கும் ஆபரணங்கள் பிரகாசிக்கவும், நுண்ணியதாகிய வெள்ளை வஸ்திரம் இடையிலணிந்து, பரிசுத்தர்களான நாகராசனும் இராக்கசனுமாகிய இருவரும் பார்க்கும்படி, வேகமாகச்செல்லும் குதிரையிலேறிக்கொண்டு விளையாடுகின்ற குற்றநீங்கிய அந்த ராசகுமாரனைக்கண்டு மனங்கலங்கிநின்றாள். எ-று. (எ௬)

மங்கலமிழந்துமெய்யின்மணவணிதுறந்துநின்ற
கொங்கலர்கோதைதன்னைக் குமரனுங்குறுகிநோக்கித்
திங்கள்வாணுதனீயார்கொழுநனாம்புரிந்தானியாவ
னிங்குநீகைம்மையானகாரணமென்கொலென்றான்.

(இ-புரை.) மாங்கலியத்தையும் தேகத்திலணியும் மங்களத்துக்குரிய ஆபரணங்களையு மிழந்துநின்ற சீமந்தனியைச சந்திராங்கதன் சென்று கண்டு, ஓ சந்திரவதனீ நீயார்? உன்னைசசிறப்புடன் விவாகஞ்செய்துகொண்டவன் யாவன், இப்போது நீ கைம்பெண்ணாயிருக்குங் காரணமென்னவென்றான். எ-று கொங்கலர்கோதை என்றது சீமந்தனியைக் குறிக்கும் ஒரு பெயர். (எஎ)

அவனவைவினவலோடுமரிவையுநாணிநிற்பக்
கவலுறுமவடன்றோழியொருமகள்கழறுகின்றா
ளிவள்பிதாச்சித்திரவன்மனிருநிலமுழுதுங்காக்குந்
தவலருங்கேள்விச்சந்திராங்கதனிவடலைவனுமால்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு அவன் வினவவே சீமந்தனி நாணத்துடன் விலகி நிற்றலையுணர்ந்த கவலையடைந்திருக்கும் அவளுடைய தோழிகளு

பொருந்திச் செய்துகின்றன. (இராஜகுமாரனே.கேள்), இவளுடைய தந்தை சித்திரவன்மன், இவள் கணவனுடைய பெருமைபொருந்திய பூமி முழுமையுங்காக்கும் கெடுதலற்ற நல்ல கேள்வியையுடைய சந்திராங்கதனென்பவன். எ-று. (எஅ)

கொடுவினை துரப்பமற்றக்கோமகன்றனுமொன்றுட்
டொடுபுனல்யமுனையாற்றுட்டுஞ்சிடத்துயரமெய்தி
யுயிபதியிழந்துமாழ்குமுரோணியிழெளியைநீத்து
வடிவகல்கற்பினங்கை மங்கலமிழந்துநின்றாள்.

(இ-புரை.) இவள் கைம்பெண்ணானதற்குக் காரணமென்னவெனில், இவள் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் நாளிலொருநாள் கொடிய வினையானது செலுத்துதலினாலே ஆழ்ந்தபுனலையுடைய யமுனையாற்றில் இவள்கணவனாகிய அந்த ராஜகுமாரன் இறந்துபோனதில் குற்றமில்லாத கற்பினையுடைய இந்த மாதானவள் துயரம் அடைந்து, சந்திரனையிழந்து விசனப்படுகின்ற ரோகணி நக்ஷத்திரம்போல் வொளியிழந்து மங்கலமிழந்திருக்கின்றாள். எ-று. (எகூ)

மங்கலமிழந்துசென்றவருடமூன்றுகுமையா
திங்களகண்ணிவேய்ந்தசிவனதுசோமவாரங்
கொங்கையங்கண்ணிநோற்பாள்குளிர்புனலாடல்வேண்டி
யிங்கெழிலாயமெல்லாஞ்சூழ்வரவெய்தினளே.

(இ - புரை.) அரசகுமாரனே! இம்மங்கை மாங்கலியமிழந்து மூன்று வருஷமாயிற்று. அன்றுமுதல் இவள் சந்திரக்கண்ணியணிந்த பரமசிவனுக்குரிய சோமவார விரதம் அனுஷ்டிக்கின்றாள். அதன்பொருட்டு ஸ்நானஞ் செய்ய விரும்பி, அழகுள்ள தோழியர் கூட்டமுஞ்சூழ இவ்விடத்தில் வந்தனள். எ-று. (அ0)

அன்றியுமிவடன்கேள்வனரும்பெறற்றாதைதன்னைக்
கன்றியதெவ்வர்பற்றிக்கடுஞ்சிறைவைத்துநீதி
யொன்றியநாட்டையெல்லாமொருங்குடன்புரவாநின்றார்
வென்றிவேற்குமரகேண்மோவென்றிவள்விளம்புங்காலை.

(இ - புரை.) வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதத்தையுடைய அரசனே! இதுவுமல்லாமல் இவள் கணவனுடைய தாதையைப் பகைகொண்ட சத்துருக்கள் கொடிய சிறையில்வைத்து நீதிபொருந்திய நாட்டையெல்லாம் ஒருங்காகக்கைப்பற்றி அரசுசெய்கின்றார்கள். என்று அந்தத்தோழி சொன்னபோது. எ-று. (அக)

நாணுநின்றநங்கைகாணிகந்தவிருஞ்செம்பொற்
பூணணிமார்பனேநீபுதுமலர்ப்பகழிசேர்க்குந்
தூணியுஞ்சிலையுமில்லாத்தொகுமன்மதனேவன்றிச்
சேணுயர்விசும்பிற்றேவகுமரனோசெப்புகென்றாள்.

(இ - புரை.) சாணைத்துடனின்ற சிமந்தனியானவள் பின்பு நாணம் விட்டுப் பிரகாசியாகின்ற செம்பொன்னாலாகிய ஆபரணங்களணிந்த மார்பையுடைய மன்னவனே! நீ புதிய மலர்க்கணைகள் வைக்குந் தானியுடைய கருப்புவில்லு மின்றிவந்த வீர கண்டையணிந்த மன்மதனோ? அல்லது மிகவு முயர்ந்த தேவலோகத்தில் வாசஞ்செய்யுந் தேவகுமாரனோ? சொல்லென்றாள். எ-று. (அஉ)

ஈன்றவண்மீட்டுமென்றனின்னவேழுதலவெல்லா
மொன்றறப்புகலக்கேட்டாயெனையுநீயுணர்திகொல்லோ
கன்றியமனத்தேனின்னைக்கனவிடைக்கண்டேன்போது
நின்றநீயாவனின்னேநிகழ்த்துதிகரவாதென்றாள்.

(இ-புரை.) அவளிவ்வாறு சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுகிறாள். எனக்குநேரிட்ட துன்பங்கள் முதலானவைகளையெல்லாம் ஒன்றும்வழுவாமற் கேட்டனை, நீ யென்னை அறிவையோ? வருந்திய மனதையுடைய நான் உன்னைக் கனவிற்கண்டவளா யிருக்கின்றேன்; இங்கு நின்ற நீ யாவன், ஒளிக்காம லிப்பொழுதே சொல்லவேண்டுமென்றாள். எ-று. (அங)

மற்றவனுரைத்தான்யானோர்மானிடனல்லனெண்ணிற்
செற்றமில்குணத்தாநங்காய்சித்திபெற்றுடையதேவ
னற்றமில்புவனமெங்குமொல்லையினடைந்துமீளக்
கற்றவனுவனென்றுகாந்தளஞ்செங்கைபற்றா.

(இ - புரை.) அவளிவ்வாறு வினவ சந்திராங்கதன் சொல்லுகிறான். குற்றமில்லாத குணத்தையுடைய மாதே! நான் மனிதர்களுக்குள் ஒருவனல்லன். எண்ணிப்பார்க்கில் சித்திகளைப்பெற்ற தேவரிலொருவன்; பழுதில்லாத உலகங்களெங்கும் அதிவிரைவாகச் சென்றுவரக் கற்றவன்; என்று சொல்லி அவளுடைய செங்காந்தள்போன்ற கரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு. எ-று. (அச)

அருகுறவழைப்பமாதரையுறவெய்திப்பின்னும்
பருகுவார்போலநோக்கிப்பணைமுலைபுளகங்கொள்ள
வெருவினர்நிற்பமன்னன்மின்னிடைச்செவியின்மெல்லென்
றொருமொழியுறுயாகவுவப்புடனுரைப்பதானான்.

(இ - புரை.) (அவ்வரசகுமாரன்) சமீபத்தில் வரும்படி அழைக்க, (அதைக்கண்ட) தோழிமார்கள் சந்தேகமுற்றுப் பின்னும் (அவ்வரசனை) விடாதுபார்த்துப் பருத்த தனங்கள் புளகத்தையடைவதுமன்றிப் பயமுமடைந்துநிற்க, சந்திராங்கதன் சிமந்தனியின் காதில் சந்தோஷத்துடன் மெதுவாக ஒரு வார்த்தையுறுதியுடன் சொல்லலானான். எ-று. (அ௫)

உன்றுறு துணைவன்வேறேருலகத்திலுள்ளான்மாதே
யன்னவன்றனக்குயானுமாருயிர்த்தோழனந்த
மன்னனுமிரண்டுநாளில்வந்துனதவலநீக்கு
மின்னதுபுகல்வான்வந்தேனென்றனனெழிலின்மிக்கான்.

(இ - புரை.) மாதே! உன் கணவன் வேறே ருலகத்திலிருக்கிறான்; அவனுக்கு நான் உயிர்போன்ற சிநேகன், அந்த மன்னனுமிரண்டு நாளையில்வந்து உனது துக்கத்தை நீக்குவான். இந்தச்சேதி யுனக்குச் சொல்லவே யான் வந்தேனென்று அழகில்மிகுந்த சந்திராங்கதன் சொன்னான். எ-று. (அசு)

நெஞ்சினினாலநீத்திநெற்றியங்கண்ணனுணை
வஞ்சிநுண்ணிடையாயன்னோன்வருவதேதிண்ணமாகுந்
தஞ்சமென்றிதனையார்க்குஞ்சாற்றலையென்றுசாற்றிப்
பஞ்சின்மெல்லடியினட்குமீட்டிதுபகரலுற்றான்.

(இ-புரை.) வஞ்சிக்கொடிபோலும் நுண்ணிய இடையையுடையவளே உன் மனதிலிருக்குந் துன்பத்தை நீங்குவை, நெற்றிக்கண்ணரான பரமசிவனுணைப்படி அவன் வருவது நிசசயமாம்; நான் சொன்ன வார்த்தையை எளிதாகக் கருதி யாருடனுஞ் சொல்லாதே, என்று சொல்லி, செம்பஞ்சினு மெல்லிய பாதத்தையுடைய சீமந்தனிக்கு மறுபடியு 'ம்ந்தவார்த்தை சொல்லுகின்றான். எ-று. (அஎ)

தெரிவைநின்கொழுநற்குற்றதிறனெலாந் தெரியசொன்னேன்
பரிவுறுமெனதுதாதைதாயர்தம்பரிவுநீக்க
விரைவினினெனதுதேயத்தேகுவனென்றுவேகக்
குரகதந்தூண்டிவைவேற்குரிசிலுங்கடிதிற்போனான்.

(இ - புரை.) மாதே! உன் கணவனுக்குப் பொருந்திய செய்கையெல்லாம் உனக்குத் தெரியும்படிச் சொன்னேன். இனி என்னிடத்தில் விருப்பம் வைத்திருக்கும் என் தாய் தந்தையருடைய வருத்தத்தை நீக்கி, விரைவாக என் தேசத்துக்குச் செல்லுகிறேனென்று சொல்லி கூர்மைதங்கிய வேலாயுதத்தையுடைய சந்திராங்கதனானவன் வேகமாகச்செல்லும் குதிரையை நடத்திக்கொண்டு துரிதமாகப்போனான். எ-று. குரகதம்-குதிரை.

சேயொளிக்குரிசில்போயபின்னரகத்திருவினல்லாண்
மாயமோவன்றிநெஞ்சின்மயக்கமோகனவுகொல்லோ
போயவனுரைத்தவெல்லாம் பொய்கொலோ மெய்கொலோ
ருயவளழுதேதம்பியவலங்கொண்டினையசொன்னாள். [வென்

(இ - புரை.) செவ்வியதான ஒளியையுடைய சித்திராங்கதன் போய் விட்டபின்பு திருமகளினுஞ்சிறந்த அழகுள்ள சீமந்தனியானவள் இப்

போது போன இந்தத் தேவகுமாரன் சொன்னவெல்லாம் மாய்மையே? அல்லது நம்முடைய மனதிலிருக்கு மயக்கந்தானோ? அல்லது சொர்ப்பனமோ? பொய்யோ? அல்லது மெய்யோ? என்று அழுது தேம்பித் துன்பங்கொண்டு இந்த வார்த்தை சொன்னாள். எ-று. (அக)

வேறு.

என்னுறுசிந்தனையென்கணவன்பான்
மன்னுவதல்லதுமற்றொருவன்மேற்
றுன்னுவதன்றுவிளைந்தமைசொல்லி
னன்னவனேயெனையாளுநலத்தோன்.

(இ - புரை.) என் மனமானது என் கணவனிடத்திற் பொருந்துமேயல்லது மற்றொருவனிடத்திற் பொருந்துவதன்று; (ஆதலாலிப்போது) என்னிடம் நடந்ததை ஆலோசிக்குமிடத்தில்இங்குவந்துபோன மகாபுருஷனே என்னை யாளத்தக்க தன்மையையுடைய என் கணவனேயாகும். எ-று.

யாக்கியவர்க்கர்தமில்லுறைநல்லாள்
வாக்கியநம்பிமழுப்படைவள்ள
லாக்கினையாலவனுக்கருள்பூசைப்
பாக்கியம்வந்துபலித்ததுகொல்லோ.

(இ - புரை.) யாக்கியவர்க்கரென்னு முனிவருடைய பத்தினியாகிய மயித்திரைசொல்லிய வார்த்தையைநம்பி, மழுவாயுதமேந்திய பரமசிவனது ஆக்கினையாகிய சைவாகம விதிப்படி அவனுக்குச்செய்த பூசையின்பாக்கியம் நமக்கு வந்து பலித்ததுவோ? எ-று. கொல்-ஐயப்பொருளது. (கக)

அன்றியுமுன்னமொரந்தணனெந்தைக்
குன்றிருவோர்பதினாயிரகால
மன்றல்செய்தோனுடன்வாழ்குவளென்ற
நன்றறுசொன்னெறிநண்ணியதேயோ.

(இ - புரை.) இதுவுமல்லாமல் முன்னமொரு பிராமணன் உன் குமாரத்தி பதினாயிரவருஷம் கணவனுடன் வாழ்வாளென்று உன் பிதாவுடன் சொன்ன நன்மையறிந்த சொல்லின் முறைமைபொருந்தியதோ? எ-று. ()

நிரந்தரநற்சொனிமித்தமுமுண்டா
நரந்தநறுங்குழலாகியபாகன்
வரந்தருபூசைமகிழ்ந்தமைவாழ்வித்
தரந்தைகெடுப்பதையாரறிகிற்பார்.

(இ - புரை.) எப்போதும் செல்வ வாக்கியங்களாகிய சகுணங்களுண்டாகின்றன. அலவார்குழலியரான தேவியாரையிடப்பாகத்திலுடைய பரமசிவன் அனுக்கிரகஞ் செய்யத்தக்கதாகிய எமது பூசைக்குமகிழ்ந்து எம்மை வாழ்வித்துத் துன்பங்கெடுப்பதை யாரறியவல்லவர்கள். எ-று. (கரு)

பாவியனேதுபகுத்தறிவேனென்
ஞவியனுடையும்மிவனென்றென்
றேவியமாசறலொத்ததடைவிக்
காவியினேர்தருகண்கள்கலுழ்ந்தாள்.

(இ - புரை.) பாவியாகிய நான் எது பகுத்தறியக்கூடியவேன், என்னுயிர்போன்ற கணவன் எந்நாள் இங்குவந்து சேர்வானோவென்று, அழுக்குற்ற சித்திரமொத்தவள் தனித்திருந்து நீலோற்பலம்போன்ற கண்களில் நீர் சோரும்படி வருந்தியிருந்தாள். எ-று. (கசு)

இருந்துபுலம்புமிளங்கிளிதன்னை
வருந்தல்வருந்தன் மடக்கொடியென்றே
பொருந்தியதோழியர்பூம்புனலாட்ட
அருந்ததிகோயிலடைந்தனளிப்பால்.

(இ - புரை.) இப்படிப் புலம்பாநின்ற இளங்கிளிபோல்பவளைத் தோழியர்கள் தாயே! வருந்தாதே வருந்தாதேயென்று தேறுதல்சொல்லி ஸ்நானஞ்செய்விக்க; அருந்ததியையொத்த கற்புள்ள சீமந்தனியென்பவள் தன் மாளிகையிற்போய்ச் சேர்ந்தாள். அதற்குமேல் நடந்ததென்னவெனில். எ - று. (கஎ)

போரணிமாமிசைபோகியவேலோ
னீரணிசூழ்திடதத்திருநாட்டிற்
றோரணிநீடியதொன்னகர்முன்னர்க்
காரணிசோலைகளிப்பொடடைந்தான்.

(இ - புரை.) போர்க்கோலமணிந்த குதிரையின்மேற்சென்ற வேலேந்திய ராஜகுமாரன் நீர்வளமிகுந்த அழகிய நிடதநாட்டில் தோரணங்கள் ஓங்கிய பழமையாகிய நகரத்துக்கு முன்னிருக்கும் மேகமண்டலமளாவிய சோலையினிடத்தில் களிப்புடன் சேர்ந்தான். எ-று. (கஅ)

சென்னுழிவாநிடும்செல்லலகற்றிப்
பூண்மலிகின்றபொலந்திருமார்ப
னுண்மருவுஞ்சிலைநாககுமாரன்.
வாண்முகநோக்கியோர்மாற்றுரைத்தான்.

(இ-புரை.) அதிதூரம் வழிநடந்த வருத்தத்தை நீக்கிக்கொண்டு ஆபரணங்கள் நிறைந்துள்ள பொன்னிறந்தங்கிய அழகிய மார்பையுடைய அந்த ராஜகுமாரன், நாணிபூட்டத்தக்க வில்லினைப்பெற்ற நாககுமாரனுடைய ஒள்ளியமுகத்தைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தைச் சொல்லுகிறான். எ-று. (கஎ)

பாதலமேவிய தும்பணிநாதன்
மேதகுமெய்வரநல்கிய தும்பிப்
பூதலமுற்று துமின்றுபொழுந்தார்க்
கோதுதிபின்னருமோ தாவதுண்டால்.

(இ-புரை.) யமுனையாற்றில் வீழ்ந்த நான் பாதாளலோகத்திற்சென்றதையும், அங்கிருக்கும் நாகராஜன் எனக்கு மேன்மையுற்ற நல்வரங்களைக் கொடுத்ததையும், அந்த வரம் பெற்றுக்கொண்டு பூலோகத்தில் வந்ததையும் இப்போது நீ போய் நம்முடைய பகைவருக்குச் சொல்லுவாய். இதுவுமல்லாமல் இன்னமுஞ் சொல்வதுண்டு, அதென்னவெனில். எ-று. (கஅ)

எண்ணுறுதாதைதையிருஞ்சிறையோடெங்
கண்ணகனுடிதுகாலம்விடாரேன்
மண்ணுலகாளுமதிப்பையொழித்தே
விண்ணுலகாளவிடுக்குவனென்பாய்.

(இ-புரை.) யாவரு மதிக்கத்தக்க என் பிதாவின் சிறையையும் எமது இடமகன்ற தேசத்தையும் இப்போது விடாராகில், மண்ணுலகத்தையாளும்படி அவர்க்குள்ள எண்ணத்தையொழித்து, விண்ணுலகத்தை யாளும்படி அனுப்புவேனென்றுஞ் சொல்லுவாய். எ-று. (கக)

என்றவனேவலியையந்தனனேகிக்
குன்றெனநீடியகோபுரமூதூர்ச்
சென்றுபுகுந்தடுசேரலர்தம்பாற்
கன்றியநெஞ்சொடுகட்டுரைசெய்வான்,

(இ-புரை.) இவ்வண்ணஞ் சொல்லிய ராசகுமாரனேவலுக்கு நாககுமாரன் சம்மதித்தவனுகிசென்று, மலைபோலுயர்ந்த கோபுரத்தையுடைய பழமையாகிய நகரத்திற்சேர்ந்து, கொல்லுகின்ற பகைமன்னரைக்கண்டு கோபங்கொண்ட மனதுடன் உறுதியானவார்த்தைச் சொல்லுகின்றான், எ-று. (௪00)

இந்திரசேனனும்புகழ்மன்னன்
மைந்தனிதேந்திரல்வாகுவலத்தான்
றந்திரமேவியதக்கனல்க
அந்தமிலாதவர்க்கொடடைந்தான்.

(இ-புரை.) இந்திரசேனனென்னும் பெயர்பெற்ற புகழுள்ள மன்னவனுடைய புத்திரனும், சத்துருக்களைப் போர்முகத்திற் கொல்லும்படியான புசபலத்தையுடையவனும், நாகப்பண்டகளையுடைய தக்ஷகனென்னும் நாகராசன் கொடுக்க அளவில்லாத வரங்கள் பெற்றுக்கொண்டவனுமான சந்திராங்கதன் வந்திருக்கின்றான். எ-று. தந்திரம் - சைந்நியம். (கo௪)

ஆதலினலவனோடமராடல்
பேதைமையென்றறிவீர்பிழைசெய்தீ
தாதையும்விட்டுயர்தண்ணடையும்விட்
டேதமுறுவகையேகுமினென்றான்.

(இ-புரை.) ஆகையா லவனுடன் போர்செய்குதல் உங்களுக்கு அறிவில்லாமை யென்றறியுங்கள்; நீங்களோ மிகுந்த குற்றஞ்செய்திருக்கிறீர்கள், ஆகிலுமிப்போது நீங்கள் க்ஷேமமடையவேண்டுமென்ற எண்ணமிருந்தால், அவன் தகப்பன் சிறையை நீக்கி, அவன் தேசத்தையும்விட்டு, நீங்கள் யாது குறையுமில்லாமல் போய்விடுங்களென்று சொன்னான். எ-று.
தண்டை-நாடு. (கoரு)

இத்திறநாககுமாரனியம்ப
மத்தகயானைமறப்படைமன்னர்
அத்தகைவேந்தனருஞ்சிறைநீக்கித்
தத்தமரும்பதிபோயினர்சார்ந்தார்.

(இ-புரை.) இப்படியாக நாககுமாரன் சொல்ல; மத்தகத்தையுடைய யானைமுதலாகிய வீரத்தன்மையுள்ள நால்வகைப் படையோடுங்கூடிய அந்த மன்னவர்கள் மேன்மைபொருந்திய இந்திரசேனனைச் சிறைவிடுத்துத் தங்கள் தங்கள் நகரத்திற்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். எ-று.

"யானையுடைய படைகாண்டல் முன்னினிதே" என்பதனால் யானையைக்கூறினார். அத்தகை என்பதில் அகரம் உயர்த்தற்கண்வந்தது. (கoசு)

வேறு.

மேவலாளர்போயபின்னர்வேந்தன்மாமகன்வர
வேவலாளர்கூறக்கேட்டுளின்பமுற்றமைச்சரைக்
கூவிபொல்லையென்மகக்கொணர்மினீண்டெனுமவர்
பூவர்சோலைபுட்புகுந்துபுண்ணியற்கொடுவந்தார்.

(இ-புரை.) பகைமன்னர் போய்விட்டபின்பு இந்திரசேனனென்னும் அரசன் தன் மகன்வந்திருப்பதை யேவலாளர் சொல்லக்கேட்டு மனமகிழ்ச்சியடைந்து மந்திரிகளை அழைத்து, என் புத்திரனை விரைவினில் இங்கி

டத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு வாருங்களென்று சொல்ல; அந்த மந்திரிகள் மலர்களையுடைய சோலையினிடத்துக்குப்போய்ப் புண்ணியனாகிய அந்தக் குமாரனை அழைத்துவந்தார்கள். எ-று. (௧௦௪)

வந்துதந்தைதாளின்வீழ்தன்மைந்தனைப்பொன்மார்புறத்
தந்தையும்பரிந்துதன்றடக்கையாலணைத்திடா
வந்தைதண்புனற்குள்வீழ்ந்திறந்தநீபிழைத்ததென்
முந்தையோர்கள்செய்தவமுடித்தநன்மையாலென்றான்.

(இ-புரை.) புத்திரன்வந்து தகப்பனாகிய இந்திரசேனன் பாதத்தில் வணங்கினவுடன் அவனை யெடுத்துத் தன்மார்பிற்பொருந்த நீண்டகைகளினால்அணைத்துக்கொண்டு, என்னையனே! என்பெரியோர்கள் செய்தற்குரிய தவஞ்செய்து முடித்த நன்மையால் குளிர்ச்சியுள்ள ஆற்றில்விழுந்து இறந்த நீ பிழைத்தது என்றான். எ-று. (௧௦௫)

என்பதாயநன்கினிதியம்பமைந்தனும்மெழுந்
தன்புகூருமன்னைதன்னடிவணங்கவன்னையுந்
துன்பவாரிவிட்டகன்றுசூழ்கரைக்கடந்ததோர்
இன்பவாரியூடுபுக்கெழாதழுந்தினளரோ.

(இ-புரை.) இவ்வண்ணஞ் சொல்லுவதாகிய நல்லவார்த்தைகளையினிதாகத் தகப்பன்சொல்ல;(அதன்பின்பு)புத்திரனானவன் அன்புமிகுந்த தன் தாயினுடைய பாதத்தைவணங்க; அந்தத் தாயும் துக்கசமுத்திரத்தைவிட்டு நீங்கி சூழ்ந்த கரைகடந்ததாகிய பெரிய இன்பசமுத்திரத்தில்புகுந்து, எழாதவண்ணம் முழுகினாள். எ-று. (௧௦௬)

ஏனைநற்கிளைஞருமிரும்பதியுண்மாந்தரும்
போனவாவிபெற்றுடையர்போன்மகிழ்வுகூர்ந்தபின்
மானமன்னன்மைந்தவுற்றவாறெலாங்கிளத்தெனத்
தேனெய்மாரிபெய்வதென்னச்செம்மல்யாவுஞ்செப்பவே.

(இ-புரை.) இவர்களுமல்லாமல் மற்றைச்சுற்றத்தாரும் பெருமை பொருந்திய நகரத்தாரும் தாங்கள் முன்பிறந்த உயிரைப் பின்னும் பெற்றவர்கள்போல் மகிழ்ச்சியடைந்தபின்பு, பெருமைபெற்ற அரசபுத்திரனைப் பார்த்து, மைந்தனே! நீ நதியில் விழுந்தபின்பு நடந்த சேதியெல்லாம் சொல்லென்று வினவ, தேனும் நெய்யுமேகலந்து மழைபொழிந்துபோல நடந்த சேதியெல்லாம் ராசகுமாரன் சொல்லி. எ-று. (௧௦௭)

தக்ககன்பரிந்தளித்ததாவில்பல்வளனெலா
மிக்கதாதையாளைப்பவேந்தனுண்மகிழ்ந்தபின்

புக்கவாறுசித்திரவன்மனுக்குரைத்திர்போதிரென்
றக்கணத்திலோலைதூதினன்புடன்விடுப்பவே.

(இ-புரை.) தக்ஷகன் பரிவுடன்கொடுத்த கெடுதலற்ற பொருள்களை யெல்லாம் அன்புமிகுந்த பிதாவினிடத்தில் கொடுக்க; அந்தராசன்பார்த்து மனமகிழ்ந்து, அப்பொழுதே யோலையெழுதித் தூதர்கையிற்கொடுத்து நீங்கள் சித்திரவன்ம ராசனிடத்திற்குப்போய் என் குமாரன்வந்த சேதியைச் சொல்லுங்களென்று அனுப்பினான். எ-று. (கoஅ)

ஆரியவருத்தநாடடைந்துதூதரோலையை
வேரியார்நறுந்தெரியல்வேந்தனுக்களித்தலுஞ்
சோரிவேலினானுமோலைசொற்பொருளுணர்ந்துடல்
பூரியாவிருந்துதன்னமைச்சுடன்புகன்றனன்.

(இ-புரை.) (அப்படி யனுப்பப்பட்ட தூதர்கள்) ஆரியவருத்த தேசம் போய்ச்சேர்ந்து, தங்களிடத்திலிருக்கு மோலையைத் தேனிறைந்துவாசனை தங்கிய மாலையணிந்த சித்திரவன்மனுக்குக் கொடுக்கவும், இரத்தக்கறை தோய்ந்த வேலாயுதத்தையுடைய அவ்வரசன் தூதர்கொடுத்த வோலையிலெழுதியிருக்கும் சேதியைப் படித்துணர்ந்த மாத்திரத்தில் உடல்பூரிப்படைந்திருந்து தன் மந்திரியுடன் சொன்னான். எ-று. (கoக)

சொன்னவாய்மைகேட்டவன்றுறக்கமேவினானென
மன்னர்மன்னன்வன்கழல்வழுத்திநிற்பமன்னனும்
அன்னவாறுதன்மகட்குரைப்பவந்தவன்னமுந்
தன்னையீன்றதாதைதாளின்வீழத்தானதுசாற்றுவான்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு அரசன் வார்த்தையைக்கேட்ட மந்திரியானவன் சுவர்க்கலோகத் தின்பம்பெற்றவன்போல மகிழ்ச்சியடைந்து, இராஜாதிராசன் பாதத்தை வணங்கித் துதிசெய்திருப்ப; பின்னும் அவ்வரசன் ஓலைவந்தசேதியைத் தன்மகளாகிய சீமந்தனிக்குச்சொல்ல; அன்னநடைபோன்ற நடையையுடைய சீமந்தனியும் மகிழ்ச்சிகொண்டு தன்னைப்பெற்ற பிதாவின் பாதத்தில் வணங்கிநிற்ப; அவ்வரசன் சொல்லுகிறான். எ-று. ()

கங்கைதங்குசெஞ்சடைக்கணிச்சிவானவற்குநீ
யங்கையாலருச்சனைபுரிந்தவுண்டநன்மையான்
மங்கையுன்றன்மன்னனுய்ந்துவந்தனென்றுகூறிடாப்
பொங்குதீயவெந்துயர்ப்புணரிநின்றுமேறினான்.

(இ-புரை.) புத்திரியே! கங்கைபொருந்திய சடாமகுடத்தையுடைய மழுவாயுதமேந்திய பரமசிவனுக்கு நீ அங்கையினால் அருச்சனை செய்து

வந்த நன்மையினாலே, உன்கணவன் பிழைத்து வந்ததென்று சொல்லிப் பொங்குகின்றதீயதாகிய வெவ்விய துக்கசமுத்திரத்தினின்றுங் கரையேற்றினான். எ - று. கணிச்சி-மழு. (ககக)

மாசுசூழ்குமாமணிகழீஇயவாறுபோலவே
பாசிழையைப்பைம்புனலினாட்டிப்பாலினுவியந்
தூசுடுத்தியொண்மலர்ச்சுரிகுழல்வயினந்துபின்
பூசுசாந்தணிந்துசெய்யபொற்கலன்கள்சேர்த்தினார்.

(இ - புரை.) அழுக்கடைந்த மாணிக்கத்தைக் கழுவியதுபோலப் பசும்பொன்னினாற் செய்த ஆபரணங்களணிந்துள்ளவளாகிய சீமந்தனிக்கு நல்லநீரினால் ஸ்நானஞ்செய்வித்து, பாலின் புகைபோலும் அழகுள்ள வஸ்திரமணிந்தும், வாசனையுள்ள மலர்களைக் கூந்தலிலணிந்தும், பின்பு சந்தனம்பூசிச் செவ்விதாகிய பொன்னாற்செய்யப்பட்ட ரத்தினாபரணங்களு மணிந்தார்கள். எ - று. (ககஉ)

கோலமைக்கண்மாதைவாவுகொய்யுளைப்பரித்திண்டேர்
மேலிருத்திச்சேடியர்நெருங்கவெண்சங்கார்ப்பெழப்
பாலிழைத்தவேலையிற்பரந்துசேனைசூழ்வரக்
காலியற்கலினமாவிவர்ந்துகாவலன்சென்றான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அலங்காரஞ் செய்தபின்பு அழகிய மையிட்ட நேத்திரத்தை யுடைய சீமந்தனியைத் தாவிசசெல்லும் பிடரி மயிரினையுடைய குதிரைகள்கட்டிய பலம்பொருந்திய தேர்மேலேற்றித் தோழிகள் சூழவும், தவளச்சங்கம் ஆரவாரிக்கவும், பாற்சமுத்திரம்போலச் சேனைகள் சூழ்ந்துவரவும், காற்றைப்போல அதிவேகமாகச்செல்லுகின்ற சேணம்பூட்டிய குதிரையின்மேல் அவ்வரசன் எறிசசென்றான். எ - று. கலினம்-குதிரைச்சேணம். (ககங)

நீடுசெந்நெறிகடந்துநென்மலிந்திடதமா
நாடுமேவியிந்திரசேனனன்னகர்ப்புறத்தினோர்
ஏடவிழ்ந்தபூம்பொழிலிருந்துதூதுபோக்கியே
யாடல்வேந்தனுக்குத்தானடைந்தவாறறிவித்தான்.

(இ - புரை.) (அவ்வாறுசென்ற அரசன்)நெடியதாகிய மார்க்கத்தைக் கடந்து செந்நெற்பயிர்நிறைந்த பெருமைபொருந்திய நிடதநாட்டைச்சேர்ந்து இந்திரசேனராஜனுடைய நகரின்புறத்திலிருக்கும் இதழ்கள் விரிந்த மலர்களை யுடைய ஒருசோலையினிடத்திருந்து, தூதனையனுப்பித் தானிருப்பதை வெற்றியினையுடைய இந்திரசேன மகாராஜனுக்குத் தெரிவித்தான். எ - று. ஆடல்-வெற்றி. (ககச)

வெங்கலிகெடத்துரந்தவேந்தர்வேந்தனுமுணர்ந்
தங்குநின்றெழுந்துதன்னமைச்சரோடெதிர்கொளா
மங்குறங்குகோயில்வாய்வருகெனக்கொண்டேகிய
பொங்குமோகையோடவன்புதுவிருந்துநல்கினான்.

(இ - புரை.) கொடிய கலிப்பகையை நீக்கிய மன்னர் மன்னவனாகிய இந்திரசேனன் சித்திரவன்மனென்னு மரசன் வந்திருப்பதைத் தூதர்களாலறிந்து, தன்மந்திரிகளுடன் அவ்விடத்திலிருந்து புறப்பட்டு எதிர்கொண்டு, மேகங்கள் பொருந்தும்படியாகிய உன்னதமுள்ள தன் அரண்மனைக்கு வருவீரென்று அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவ்விடத்தில் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் புதுமையான விருந்துசெய்வித்தனன். எ - று. (கக௫)

சந்திராங்கதனும்வந்துதாழ்ந்துமாதுலனடிக்
கந்தநாண்மலர்வணங்கக்கையினாலெடுத்தணைத்
திந்தமாதினாவியோடுமெங்களாவியாவையும்
உய்ந்துவாழவென்றுநீயுமுய்ந்துவந்ததாமரோ.

(இ - புரை.) (சித்திரவன்மனவன் விருந்துண்டிருக்கும்போது) சந்திராங்கதன்வந்து தன் மாதுலனுடைய அன்றலர்ந்த தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை வணங்கினமாத்திரத்தில், அவன்மருகனைக்கையினாலெடுத்தணைத்து மார்புடன் தழுவிக்கொண்டு, இந்தசீமந்தனி யுயிரும் எங்களுயிரும் பிழைத்து வாழும்படியாகவே நீயும் பிழைத்துவந்தது என்று கூறினான். எ - று. கந்தம்-வாசனை. (கக௬)

என்றுகூறியன்றுசந்திராங்கதற்கியைந்தநாட்
டென்றுசோதிடத்தர்சொல்லவோரையிற்சுருதிநூல்
ஒன்றுநீதியந்தணருரைப்பவொள்ளழலின்முன்
மன்றனாறுகோதையைமறுமணம்புணர்த்தினான்.

(இ-புரை.) இவ்வாறுசொல்லி, அதன்பின்பு சந்திராங்கதனுக்குப்பொருந்திய நல்லநாளின்னநாளென்று அங்குவந்திருந்த சோதிடர்கள்சொல்ல அந்தலக்கினத்தில் வேதசாஸ்திரங்களுணர்ந்த நீதியாளர்களாகிய பிராமணர்கள்மந்திரங்களைக்கூற, ஓமாக்கினியின்முன் சீமந்தனியைமறுமணஞ்செய்வித்தான். எ - று. ஒள்ளழல் - ஒளியுள்ள தீ. (கக௭)

மணஞ்செய்வித்தபின்னரன்புமன்னுசித்திரவன்மவீ
றணங்குநல்லமைச்சர்தாமிருபுறமுஞ்சூழ்வரக்
கணங்கொடானையோடுதேர்கடாவியேகியூர்புகுந்
தணங்கனார்நலத்தின்மூழ்கியண்டர்கோனின்வைகினான்.

(இ - புரை.) மறுமணஞ் செய்வித்தபின்பு அன்புள்ள சித்திரவன்மனு னவன்பெருமைபொருந்திய நல்லமந்திரிகள் இருபுறத்திலும்வரும்படிக் கூட்டமாகிய சேனைகளுடன் புறப்பட்டுத் தேரைசசெலுத்திக் கொண்டுபோய்த் தன்பதியிற்சேர்ந்து, தெய்வமகளிரையொத்த தனக்குரிய மாதர்களுடன் இன்பம்அனுபவித்துக்கொண்டு தேவேந்திரன்போலிருந்தான். எ-று.

வேறு.

பூமண்டத்தைப்பொருக்குப்புயங்கேசனீந்த
தாமந்துகில்பூணிறைசந்தனையாவுநல்கிச்
சீமந்தனியைத்திருமேவருஞ்செம்போன்மார்பன்
றாமங்கமழுஞ்செழுஞ்சேக்கையிற்சேருநாளின்.

(இ - புரை.) இந்தப்பூமியைத் தாங்கும்படியான நாகராசன்கொடுத்த மாலை வஸ்திரம் ஆபரணம் நிறைந்தசந்தனம என்னு மிவைகளைச் சீமந்தனிக்குக்கொடுத்துத் திருமகள்மேவிய மார்பனுகிய சந்திராங்கதன் தாமங்கமழும் செழுமையுள்ள புட்பசயனத்தில் அவளுடன் கூடிக்குலாவி வாழு நாளில். எ - று. (கக௯)

நெய்வண்ணவேற்கைநிகரருமிலேறனுற்குக்
கொய்வண்ணமாலைக்கொழும்பொன்முடிசூட்டிமன்னன்
பொய்வண்ணமாயவுடலான்வருபோகநீங்கி
மெய்வண்ணமேவத்துறவின்றலைமேவினனே.

(இ - புரை.) இந்திரசேனனென்னுமரசன் நிணந்தங்கிய வேலேந்துங் கையையுடையவனும் ஒருவருமொப்பில்லாத ருஷபம்போன்ற நடையை யுடையவனுமான தன்புத்திரனுக்குக்கொய்துகட்டிய வண்ணமாலைசூழ்ந்த பொன்மகுடந்தரித்து, பொய்த்தன்மையுள்ள மாயாசம்பந்தப்பட்ட உடலினால் வரத்தக்கபோகங்களை வெறுத்துநீங்கி, உண்மைப்பொருளாகிய மோக்ஷமடையத் துறவடைந்தான். எ - று. (கஉ0)

தன்றாதைபோய்நற்றவஞ்செய்திடத்தாமவேலோன்
பொன்றாழ்குடைக்கீழகன்ஞாலம்புரக்குமெல்லை
நன்றாயுமைந்தரிருநால்வரையீன்றுநற்பொற்
குன்றார்முலைமங்கையோர்கொம்பினையும்பயந்தான்.

(இ - புரை.) இப்படியாகத் தன்பிதா வனத்திற்போய் நல்ல தவஞ் செய்துகொண்டிருக்க; வெற்றிமாலையணிந்த வேலையுடைய சந்திராங்கதன் அழகுதங்கிய குடையின்கீழிருந்து அகன்றபூமியைக் காக்குங்காலில், நன்னெறியை யுணரத்தக்க அறிவினையுடைய எட்டுப்புத்திரர்களைப் பெற்றுப் பின்னும் நல்ல பொன்மலையொத்த தனத்தையுடைய பூங்கொம்புபோன்ற ஒருபுத்திரியையும் பெற்றான். எ - று. (கஉக)

மாவண்கைமன்னன்மகப்பெற்றின்மனங்களித்துப்
பாவந்தவிர்ந்துபதினாயிரமாண்டுபாரிற்
றாவின்றியின்பநுகர்ந்தான்றனிஞானவாழ்வு
மேவுந்தவத்திரெனச்சூதன்விளம்பினனே.

(இ - புரை.) ஒப்பற்றஞானவாழ்வினையுடைய தவத்தர்களாகிய நைமிசாரணிய முனிவர்களே ! மிகுந்த வளப்பந்தங்கிய கரத்தையுடைய சந்திராங்கதன்புத்திரர்கள்பிறந்து நன்மார்க்கத்தில் நடக்கத்தக்கவர்களாயிருப்பதினால் மனமகிழ்ச்சியடைந்து, (நீதியுடன் செங்கோற்செலுத்தி) பாவஞ்சேராதவண்ணம்நீக்கி யிவ்வுலகத்தில் பதினாயிரம்வருஷம் குறைவில்லாமல் இன்பம் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தானென்று சூதமுனிவர் சொன்னார். எ - று. (கஉஉ)

எட்டாவது சோமவாரவிரதபூசை அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆ..திருவிருத்தம். ௩உச.

ஒன்பதாவது

சோமவாரத்திற்சீமந்தநிபாவனைபெற்ற அத்தியாயம்.

பின்னுமாதவர்விழைவுறப்பெருந்தவவியாதன்
அன்னசூதமாமுனிவரரனருளடியவர்
மன்னுசெய்கையுஞ்சோமவாரத்தின்மான்மியமும்
இன்னுமோதுவதுண்டவைகேண்மினென்றிசைத்தான்.

(இ - புரை.) நைமிசாரணியமுனிவர்கள் பின்னும் சந்தோஷம் அடையும்படி பெரியதவத்தையுடைய வியாசரையொத்த சூதமுனிவர் பரமசிவனருள்பெற்ற அடியார்களுடைய நிலைபெற்ற செய்கையும் சோமவாரவிரத மகிமையும் இன்னமுஞ்சொல்லத் தக்கதுண்டு; அவைகளைக் கேட்பீர்களென்று சொல்லியருளினார். எ - று. (க)

பொங்குவெள்ளிமீன்புதையினுஞ்சுகட்டினைப்போழ்ந்து
பங்குவேறினும்படுமழைப்பருவம்பொய்த்தாலுந்
திங்கண்மும்மழைத்திறம்பிலவாய்வளஞ்சுரக்கும்
மங்குனேய்பொழில்வைதர்ப்பநாட்டில்வாழ்மறையோர்

(இ - புரை.) விளங்குகின்ற சுக்கிரனென்னுங்கிரகமானது கூட்டத்தில் மறைந்தாலும், உரோகணிநக்ஷத்திரத்தைப் பேதித்துக்கொண்டுசனிகிர

கம் வக்கிரித்துச்சென்றாலும், நியதியாகப் பொருந்திய மறைப்பெருவழும் தப்பினாலும், மாதந்தோறு மும்மாரி மாறுபடாமல் வளங்கள் சுரக்கப்பெற்ற மேகமண்டலவரையிற் பொருந்திய சோலைசூழ்ந்த வைதர்ப்பநாட்டில் வாழ்கின்ற பிராமணர்களுக்குள்ளே. எ-று. சகூ-உரோகணி-புங்கு-சனி.

இனியானெபெயரேவேதமித்திரன்றவத்தின்ற
புனிதநான்மறைபுகல்சுமேதாவிறப்புகழோன்
முனிவிலாமதியானுயர்சார்ச்சுதன்றோன்றல்
தனிமெய்ஞ்ஞானநூற்சாமவானெனுந்தகவோனும்.

(இ - புரை.) வேதமித்திரனென்பவன் அன்புடன்செய்த தவத்தினாற் பெற்ற புனிதமாகிய நான்குவேதங்களையும் ஓதியுணர்ந்த சுமேதா என்பவனும், நல்லபுகழையுடையவனாய்த் துன்பமடையாத புத்தியினாலுயர்ந்த சார்ச்சுதனென்பவனுடைய புத்திரனாகிய ஒப்பற்ற மெய்ஞ்ஞான நூற்களையோதியுணர்ந்த மேன்மையுள்ள சாமவானென்பவனும். எ - று. (க)

அரியநான்மறைமுதலியவங்கங்களாறுந்
தெரிவரும்பொருட்புராணமுமாகமத்தெளிவும்
விரியுமாறுளகலைகளுங்குரவனால்விளங்கிக்
கரியவாமனுஞ்சாமனுமெனக்கவினமைந்தார்.

(இ - புரை.) அருமையாகிய நாலுவேதங்களும் ஆறங்கங்களும் தெரிதற்கரிய பொருளமைந்த புதினெண்புராணங்களும் ஆகமங்களிற்சொல்லுகிற நிச்சயப்பொருளும் பரந்திராநின்ற மற்றுமுள்ளகலைகளும் ஆசாரியரால் கற்றுணர்ந்து, மன்மதனும் அவன்தம்பியாகிய சாமனும்போலழகமைந்தார்கள். எ - று. (ச)

மைந்தர்கல்வியுமிளமையுமனக்கொடுமகிழ்ந்து
அந்தணாளர்தமரும்பெறற்புதல்வரைநோக்கிச்
சிந்தையோகையாற்சிறுவர்நீர்புவிக்கெலாமணியாம்
இந்தமாநிலவைதர்ப்பவேந்தன்மாட்டெய்தி.

(இ - புரை.) தங்கள் புத்திரர்கள் சிறுவயதில் கற்றுணர்ந்த கல்வியின் திறத்தையும் பெற்றுள்ள வாலிபத்தையும் மனங்கொண்டு, மகிழ்ச்சியடைந்த பிராமணரிருவர்களும் பெறுதற்கரிய தங்கள் புத்திரர்களைப் பார்த்து உள்ளத்திலுண்டான சந்தோஷத்தினால், சிறுவர்களே! நீங்கள் இவ்வுலகத்துக்கு ஆபரணம்போல் விளங்குகின்ற பெரிய இடத்தையுடைய இந்த வைதர்ப்பநாட்டு அரசனிடத்திற் சென்று. எ-று. (இ

கற்றகல்வியாற்காவலன்சிந்தைதனைக்களிவித்
துற்றமாநிதிப்பரிசிலாக்குவகையினேற்றுப்
பெற்றசெம்பொனாற்கன்னியர்கடிமணம்பேணி
முற்றுமில்லறம்புரிவதேமேற்கொண்டுமுயல்வீர்.

(இ - புரை.) நீங்கள் கற்றகல்வியால் அரசன் மனங்களியச் செய்து, அவன் பரிசிலாகக்கொடுக்கு மிகுந்த திரவியத்தைச் சந்தோஷத்துடன் வாங்கிக்கொண்டுவந்து, நீங்கள் பெற்றுக்கொண்ட அந்தத்திரவியத்தினால் கன்னிகைகளை விவாகஞ்செய்து, குறைவில்லாத இல்லறம் நடத்துவதை மேற்கொண்டு நன் முயற்சியில் முயலுங்கள். என்று கூறினார்கள். எ - று.

என்றுகூறலுமிருவருமிசைந்தனரேகிக்
குன்றுபோலுயர்கோயிலிற்கொற்றவர்குறுகி
நின்றுதங்குவவிஞ்சைகளிகழ்த்தலுநிருபன்
நன்றுநன்றுநீர்வேட்டவைபெறுகெனநவின்றான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அவ்விருவர் பிதாக்களுஞ்சொல்ல, அதற்குச் சம்மதித்துச்சென்று, மலையொத்துயர்ந்த அவ்வரசன் மாளிகையிற்சேர்ந்து அவனைக்கண்டு, தாங்கள் கற்றிருக்கும் கல்விகளைப் பிரசங்கித்தார்கள். அரசன் அதைக்கேட்டு உங்கள் பிரசங்கமுங் கல்வியும் மிகவும் நன்றாயிருக்கின்றன. ஆகையால் உங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்களென்றான். எ - று. (எ)

மாலைவெண்குடைமன்னவர்மன்னமற்றிதுகேள்,
சேலைவென்றகட்டிருந்திழையார்மணமுடிப்பான்
ஏலவந்தனமிருநிதிதந்தருளென்னக்
கோலவெள்ளெயிறிலங்கிடநகைத்திதுகூறும்.

(இ - புரை.) வெற்றிமாலையும் வெண்வட்டக்குடையுமுடைய மன்னவர் மன்னனே! நாங்கள் சொல்லுவதைக்கேட்பாயாக; கயல்மீனைவென்ற அழகுள்ள பார்வையையுடைய கன்னியரை விவாகஞ்செய்துகொள்ள மனதிலுத்தேசித்து உன்னிடத்துக்கு வந்தோம். அதற்குத் தகுதியாக மிகுந்த திரவியங்களை எங்களுக்குக் கொடுவென்றுசொல்ல; அதைக்கேட்ட அரசன் அழகியபற்கள்விளங்க நகைத்து இந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகின்றான். எ - று. (அ)

மண்டுதீம்புனனிடதத்தர்கோமகன்மனையாள்
கொண்டகற்புடைக்கோதைசீமந்தனிக்கொம்பர்
துண்டவெண்பிறைவேணியான்சோமவாரத்தில்
அண்டருங்கண்டுவியப்புறவருச்சனைபுரிந்தே.

(இ - புரை.) மிக்க நீர்வள மிகைந்த விடதந்தேயத்தரசன் மனைவியாகிய கற்பினையுடைய பூமாலைபோன்ற சீமந்தனியென்பவள் இளந்திங்களணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனைச் சோமவாரத்தில் தேவர்களுங்கண்டு ஆச்சரியப்படும்படி அருச்சனைசெய்து. எ - று. (௯)

அந்தவேலையினான் மறைமுனிவரையடங்கச்
சந்தமென்முலைதையலாரொடுவரச்சாற்றி
யிந்துசேகரனுமையெனவவர்களையெண்ணிப்
புந்தியான்மகிழ்ந்தருச்சனைவழிபடல்புரியா.

(இ - புரை.) அந்தச் சோமவாரகாலத்திற் பிராமணர்களைச் சந்தனம் பூசப்பெற்ற தனங்களையுடைய அவரவர் பத்தினிமாருடன்வரும்படிச்சொல்லியனுப்பி, வந்தவர்களை உமாமகேசுவரர்களாக மனதிற்பாவித்து மகிழ்ந்து அருசசனைசெய்து. எ-று. (௧௦)

வேண்டுநன்கலன்வெறுக்கைகண்மிகவவர்க்களிக்கும்
ஆண்டுநீவிர்களிருவரினொருவனாண்டகையாய்ப்
பூண்டகோலத்தின்மனைவியாயொருவனைப்புனைந்து
காண்டகுஞ்சிறபபிறைமகள்பாற்சென்றுகடிதின்.

(இ - புரை) அவர்கள் வேண்டிய நல்ல ஆபரணங்களும் திரவியமும் மிகுதியாகக் கொடுக்கிறாள். ஆதலால், நீங்களிருவரிலொருவன் ஆண்மகனாகவும் ஒருவன்கோலம்பூண்ட அவன்மனைவியாகவும் அலங்கரித்துக்கொண்டு, அழகினாற்றக்கசிறப்பினையுடைய ராசகுமாரத்தியாகிய சீமந்தனியிடத்தில் விரைவிற்போய். எ - று. வெறுக்கை-பொன். காண்-அழகு. (௧௧)

கைதவத்தினாலவடரும்வெறுக்கைகள்கவர்ந்து
மைதழைத்தகண்மடவியர்கடிமணமருவி
யுய்திரென்னுரைமறுத்திரேற்றண்டமுண்டென்னாக்
கொய்துணர்த்தொடைவேந்துரைத்தனுமுளாங்குலைந்தார்.

(இ - புரை.) இப்படிக்கொத்த வஞ்சகத்தினால் அவ்ள்கொடுக்கிற திரவியத்தை அபகரித்து மைபொருந்திய கண்ணையுடைய கன்னியர்களைவிரைவில் விவாகஞ்செய்துகொண்டுவாழுங்கள். என்சொல்லைத் தடுப்பீர்களானால் உங்களுக்குத் தண்டனைகிடைக்குமென்று, கொய்த பூங்கொத்துகளாற் றொடுக்கப்பட்டமாலையணிந்த அரசன்சொல்லவும் அவர்கள் மனம் வருந்தி. எ - று. (௧௨)

வே று.

அந்தோவந்தோவெங்கடமக்கிதழிந்ரே
கொந்தார்மாலைக்கொற்றவகோயிற்குறுகுற்றால்

அந்தராசின்றுரைத்தசொற்கேட்டந்தணச்சிறுவர்
அந்தரமெய்ந்நெறித்தந்துணர்ந்துமொழிந்தனரே.

(இ - புரை) (இப்படி அந்தராசன் சொன்னதைக்கேட்ட பிராமணச் சிறுவர்களவனை நோக்கி,) ஐயையோ ! வேதமுதலாகிய சாஸ்திரங்களையெல்லாங்கற்றிருக்கும் எங்களுக்கு இந்தக்காரியம் நன்மையுடையதோ ? அரசனே ! உனது அரண்மனையைக்குறுகிய நாங்கள் வஞ்சனையான வேதத்தைப்பொருந்தினால் எங்கள் மாதாபிதாக்கள் குலமுதலுடனழிந்து போவார்களே ! எ - று. (கங)

இம்மைதனக்குமறுமைதனக்குமெழுமைக்கும்
வெம்மைசெய்கேடுநரகும்விளைக்குமிறல்வேந்தே
செம்மையகற்பித்தாயெனினின்றேசெய்வேமென்
றம்மறையோர்நின்றஞ்சியுரைப்பவடல்வேந்தன்.

(இ - புரை.) அரசனே ! நீசொன்னதுபோல் செய்வேமாகில் இம்மை மறுமையென்னுமிரண்டினுமல்லாமல், எழுபிறப்பிலுந் துன்பஞ்செய்யும் கெடுதியையும் நரகினையும் உண்டாக்கும், வெற்றியுள்ளஅரசனே ! நன்மார்க்கத்தைக் கற்பித்தாயானால், இப்பொழுதே செய்கிறோமென்று அந்தப் பிராமணர்கள் எதிர்நின்று பயந்துசொல்ல; (அதைக்கேட்ட) வலிவுள்ள அவ்வரசன். எ-று. (கச)

வெஞ்சினமூளக்கண்கள்சிவக்கவெடிசொல்லாற்
செஞ்சொலுரைக்குந்தேசிகர்தேவர்திறல்வேந்தர்
தஞ்சொனவின்றலம்மொழிகேளாத்தகவில்லோர்
அஞ்சிநடுங்கத்தண்டமிழைப்பதறமென்ன.

(இ - புரை.) செவ்விய வார்த்தையைச் சொல்லுங் குரு தேவர்கள்வென்றியுள்ள அரசர்கள் என்னுமிவர்கள் ஏதாவதொரு சொல்லைக்கூறினால், அவர்கள் வார்த்தையைக்கேளாத தகுதியில்லாதவர்களைப் பயந்து நடுங்கும்படித் தண்டனைசெய்வது தருமமென்று வெவ்வியகோபம் அதிகரிக்கக் கண்கள்சிவக்க வெடித்தசொல்லால் கூறுவானாயினன். எ - று. (கரு)

என்னுரைகேளீராமெனினுங்களையிப்போதே
யன்னியகீழ்மைக்குலராய்வேதியராகாது
கொன்னுறுதண்டஞ்செய்குவனென்றென்றிறைகூற
முன்னுறநிற்கும்வேதியர்வெருவாமொழிகுற்றார்.

(இ - புரை.) இவ்வாறுசொன்ன அரசன், என்வார்த்தையை நீங்கள் கேளாவிட்டால், உங்களையிப்பொழுதே பிராமணரென்கிற யோக்கியதை

யில்லாமல் நான்கு வருணத்துக்கும் அன்னியமான தாழ்ந்த சாதியாய்ப் போகத்தக்க கொடியதண்டனை செய்விப்பேனென்று கடிந்துகூற எதிரி லிருக்கும் பிராமணர்கள் பயந்து சொல்லுகின்றார்கள். எ - று. (கக)

சீறலைமன் ஞசீறலையுன் றன் றிருவுள்ளப்
பேறலதுண்டோநின் குடைவாழப்பெற்றோர்க்குத்
தாறலைபூகத்தொடுகனிதேமாத்தலைசாய
ஆறலைமோதுநிடதத்திருநாடணைவோமே.

(இ - புரை.) மன்னவனே! கோபஞ்செய்யாதே உனது குடைநிழலில் வாழப்பெற்றவர்களுக்கு உன் திருவுளப்பேறன்றி வேறொன்றுண்டோ? இல்லை யாதலால், குலைகள் அசைந்துகொண்டிருக்கும் கமுகமாமும், பழங் களையுடைய தேமாமரங்களும், தலைசாயும் வண்ணம் ஆறானது அலையினால் மோதத்தக்க சீர்வளம்பெற்ற நிடததேசத்துக்குப்போகின்றோம். எ - று.

என்றவர்கூறச்சிந்தையுவந்தேதவிகல்வேந்தன்
ஒன்றியசாமவான் மடமாதருருவென்னப்
பொன்றணிபெண்மைக்கேயும்வனப்புப்புனைகென்னத்
துன்றியணிந்தார்கைபுனைவண்ணத்தொழில்வல்லோர்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அவர்கள் சொல்லலும் சிறந்தவலியுள்ள அவ் வரசன் மனமகிழ்ந்து, அலங்காரஞ்செய்விக்கும் நல்ல தொழில் வல்லவர் களை அழைப்பித்து, இந்தச சாமவானுக்குப் பெண்ணுருவத்திற்கியைந்த வனப்பினைச் செய்யுங்களென்றுசொல்ல, வண்ணஞ்செய்வோர் அவ்வாறு செய்யத் துணிந்தார்கள். எ - று. (கஅ)

மங்கையர்போலக்கொங்கைகள்வேறேவனைவித்துக்
குங்குமசந்தத்தேய்வைகள்கோட்டிக்குளிர்முத்தத்
தொங்கல்வளைந்திட்டினமலர்பெய்தசுருளோதி
பொங்கிருணைச்சிகழிகையாகப்பொற்பித்தார்.

(இ - புரை.) மாதர்களைப்போலிருக்கும்படி வேறேதனங்கள் நூதன மாக அமைத்து குங்குமம்முதலிய வாசனைத்திரவியஞ்சேர்ந்த சந்தனக்குழ ம்பு பூசி, குளிர்ந்த முத்துமாலைகளை யணிந்து, பூமாலைசூட்டிய அளகபார த்தை இருளும் நாணும்படிக் கொண்டையாக அலங்கரித்தார்கள். எ - று. தேய்வை-சந்தனக்குழம்பு, சிகழிகை-மயிர்க்கொண்டை. (கக)

கோலவிழிக்குக்கருமைசிறக்குங்கோதீட்டி
யாவனெய்பொற்குண்டலமுங்காதணிசெய்து

பாலநுதற்குப்புண்டரமிட்டுப்படர்வேலை
ஞாலமும்விற்குந்தூசமைத்தார்நவையற்றார்.

(இ - ள்.) அழகுள்ள நேத்திரங்களுக்குக் கறுத்தமையைச் சிறக்கும் அரியக்கோலாலெழுதி, அசையும்படி யிரண்டுகாதிலும் பொற்குண்டலங்கள் தரித்து, நெற்றியினிடத்திற் றிரிபுண்டரமாக விபூதியணிந்து, பரந்த சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகத்தையே விலைமதிக்கத்தக்க வஸ்திரமுமணிந்தார்கள், அலங்காரஞ்செய்யுந்தொழிலில் குற்றமற்றவர்களாகிய வண்ணமாதர்கள். எ - று. கோல்-மைதீட்டுங்கோல். பாலநுதல்-மீமிசைப்பதம். (௨0)

வேறு.

இருடிகண்மயக்கந்தாருகாவனத்திலெய்திர்ந்தநாண்மாயனுர்மாயம்
புரிதருபெண்மைமோகினிரூபம்பொருவுறப்பொற்பலங்கரித்து
நரபதிதனக்குக்காட்டலுமகிழ்ந்துநன்றெனவவன்விடைகொடுப்பத்
தெரிவையரோடும்புகுந்தருமறையோர்குழாத்தொடுமிவர்களுஞ்சென்றார்.

(இ - ள்.) இருடிகள் மயங்கும்படித் தாருகாவனத்தில் சென்றநாளில் விஷ்ணுவானவர் மாயத்தினற்கொண்ட மோகினியென்னும் பெண்ணுருவையொப்பாக அழகுடனலங்கரித்து, அரசனுக்குக்காட்டினவுடன் அவன்மகிழ்ந்து நன்றாகவிருக்கின்றதென்றுசொல்லி உத்தரவுதரப் பெற்றுக்கொண்டு சீமந்தனியிடத்துக்குத் தங்கள் தங்கள் பத்தினிகளுடன்செல்லுகின்ற பிராமணக்கூட்டங்களுடன் போனார்கள். எ-று. (௨௧)

குடங்கையினடங்காநெடுங்கணாளிருந்தகோயிலிற்குமரனுங்கோல
வடந்தருமுலையாளாயுருவெடுத்தமைந்தனும்வருதலுமகிழா
நடந்தெதிர்சென்றங்கருக்கியமுதலநவையறுபூசனைபுரிந்தாங்
கடைந்தமாதவரோடிருக்கெனவிவற்குமகமகிழ்ந்தாசனமளித்தாள்.

(இ - ள்.) அகங்கையினளவிலடங்காத நெடியகண்களையுடைய சீமந்தனியிருக்குங் கோயிலிற் சுமேதாவென்பவனும் அழகியமணிவடமணிந்த தனங்களையுடைய பெண்ணுருவமைந்த சாமவானென்பவனும் செல்லுதலும், சீமந்தனி அவர்களைக்கண்டுமனமகிழ்ந்து, எதிர்கொண்டுபோய் அருக்கிய முதலியவற்றாற் குற்றமற்றபூசைசெய்து, அவ்விடத்தில் வந்திருக்கும் பிராமணர்களுடன் [illegible]ந்திருங்களென்று இவர்களுக்கும் ஆசனங்கொடுத்தாள். எ - று. (௨௨)

சுழிபடுகங்கைச்சடிலவானவன்றன் சோமவாரத்தினிற்றெருக்க,
பழிபடுதீமைமூளிர்தவேதியரைப்பன்னியரோடுபன்முறையால், வ
ழிபடுமமைமயத்திவர்முகநோக்கிமைந்தரிங்கிவரெனமதித்துப், பொ
[illegible]வின்மட்கண்ணனைக்கைமுகங்கோட்டிப் பொருக்கெனமறைத்துதிசெய்தாள்.

(இ - புரை) சுழிகள்பொருந்திய கங்கையையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவனுக்குரிய சோமவாரதினத்தில் தன்னிடத்தில் வந்திருக்கும் பழியும் தீமையுமற்ற பிராமணர்களை அவரவர்கள் பத்தினிமாருடன் பலமுறையோடு பூசனைசெய்யுங்காலத்தில், இவர்கள் முகத்தைப்பார்த்து, இவர்களிருவரும்ஆண்மக்களென்று தனக்குளறிந்து,அருளைப்பொழிகின்ற கண்களையுடைய அச்சீமந்தனி நகைமுகத்தைச் சற்றுவளைத்துக்கொண்டு விரைவுடன் இந்தக்காரியஞ் செய்தனள். எ - று. (உக)

எத்திறத்தானுமடைந்தவரெல்லாமீசனுமுமையுமேயென்று
அத்திரவிழியாள்வேதநான்முறையுமாகமமுறையுமாயடுத்துப்
பத்திசெய்பூசைவிதிமுறைபிரிந்துபால்பழந்தேன்கழைத்தீம்பால்
சித்திரக்கனகவள்ளத்தினேந்திச்சிற்றுண்டியடிசிலோடளித்தாள்.

(இ - புரை.) எந்த வேடத்தினுலாவது சோமவாரதினத்தில்வந்தவர்களெல்லாரும் பரமசிவனும் பார்வதியுமேயென்று தனக்குள் பாவித்து, அத்திரம்போலுங்கண்களையுடையவள் வேதமுறையையும் ஆகமமுறையையினையுந்தழுவிப் பத்தியிலையத்தக்க பூசையினை விதிதவறுமற்செய்து, பால் பழம் தேன் மதுரமுள்ள கருப்பஞ்சாறு என்னுமிவைகளைத் தனித்தனியாகச சித்திரமமைந்த பொன்வட்டிலிலேந்திச சிற்றுண்டியோடு அன்னமும் கொடுத்தாள். எ - று. (உ௨)

நறுமலர்மாலைசந்தனத்தேய்வைநவையறுமாடையாபரணம்
பிறையெனவொளிருங்கருப்புரநறியபிளவுவெள்ளிலையிவையுதவி
மறையவர்தம்மைவரதனேடுமையைவழுத்துவபோலநின்றேத்தி
நெறியிடைப்படர்திரெனவருள்செய்தாணிடதேசாதிபன்மனையாள்

(இ - புரை.) சீமந்தனியானவள் பூமாலை சந்தனக்குழம்பு நல்ல வஸ்திரம் ஆபரணம் பிறைபோல்விளங்கும் பசசைக்கருப்பூரம் மணமுள்ள தாம்பூலமென்னுமிவைகளைக்கொடுத்துப் பரமசிவனையும் பார்வதிதேவியாரையும் பூசிப்பதுபோல பிராமணர்களைப்பூசித்து எதிரினின்று துதிசெய்து, நீங்கள் செல்லுங்களென்று உத்தரவுகொடுத்தாள். எ - று. (உ௩)

அன்னவளுமையுமீசனுமென்னவருச்சனைபுரிந்தபாவனையாற்
றன்னிகரிலாதசாமவானெடுத்தகோலம்போற்றனிரியலுய்
முன்னைநாண்மைந்தனென்பதுமறந்துமொய்குழலாமெனமுயங்கத்
தன்னெடுநெறியிற்போதருஞ்சுமேதரத்தனைமுகநோக்கினின்றுரைக்கும்

(இ - புரை.) அத்தன்மையுள்ள சீமந்தனியானவள் பார்வதியும் பரமசிவனுமாகப் பாவனைசெய்து பூசித்த நன்மையினாலே, கல்வியாற் றனக்கொப்பில்லாத சாமவானென்பவன் தான்கொண்ட கோலம்போலவே பெண்ணுருவமைந்து முன்னம் தான் ஆண்மகனென்பதையு மறந்து, [illegible]

போவெனவுணரவிரும்பித் தன்னேடு மார்க்கத்தில்வருகின்றசுமேதாவென்பவன் முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறன். எ - று. (௨௬)

துணைவநீபோதலொழிந்திந்தவனத்திற் றுணர்க்கொடிசூழாய மண்டபத்தென், பணைமுலையினதுமணிப்புயத்தழுந்தப்பவளவாயிதழ் முறைபருகி, யணைகுதியலதுமறுத்தியேலின்னேயாருயிர்முடிக்கு மன்றிக், கணைபுரைகண்ணார்விரும்பிடமறுத்தல்காளையர்க்கறனலகண்டாய்.

(இ - புரை) துணைவனே! நீ போவதைவிட்டு இந்தவனத்திற்பூங்கொத்துக்களையுடைய கொடிகள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் இம்மண்டபத்தில் என்னுடைய பருத்ததனங்கள் உன்னுடைய அழகியபுயங்களில் அழுந்தும்படிப் பவளம்போன்ற அதரத்தை முறைமாகப்பருகிப் புணர்ச்சி செய்குவை. அல்லதுதடுப்பையேயானல், இப்பொழுதே நானிறந்துபோவேன் இதுவுமல்லாமல் கணையையொத்த கண்களையுடைய மாதர்கள்விரும்பினல் சம்மதியாமற்றடுப்பது ஆடவர்க்குத் தருமமல்ல. எ - று. (௨௭)

என்றிவைமொழிந்துகாமநோய் தலைக்கொண்டிரத்தலுமேகிடுஞ்சுமேதா, தன்றுணைத்தோழன்விளைதவாய்மையினற்சாற்றியதுவென்னவெண்ணி, ஒன்றெடுத்துரையான்வருசெலலகண்டவற்பலவிழியிணைமீட்டும், பொன்றிணிதோளாவெனையணைந்தன்றிப் போகலையென்னச்சென்றுதடுத்தனள்.

(இ - புரை.) இந்த மாதானவள் இவ்வாறு மொழிந்து காமநோயதிகரித்து இரந்துசொல்லுதலும், செல்லுகின்ற சுமேதாவானவன் அந்தவார்த்தையக்கேட்டுத் தன்சிநேகன் விளைதவார்த்தையினுலிப்படிச் சொல்லுகிருனென்று நினைத்துப் பிரதியுத்தரவு வேறென்றுஞ்சொல்லாமல் நடக்கவும் அதனைக்கண்ட நீலோற்பலம்போன்ற கண்களையுடைய அந்தமாதுமறுபடியும் அழகுநிறைந்த தோளனே! என்னையணைந்தல்லது நீபோகக்கூடாதென்று சொல்லித்தடுத்தாள். எ - று. (௨௮)

வனப்புறுபெண்மைமருவியதறியாமறை யவனடித்தவள்வதனந், துணைப்பிரியாததோழனென்றெண்ணித் தருக்கொடுபொருக்கெனநோக்கித், திணைத்துணையேனுமாண்வடிவின்றிச் செயற்கை செய்வடிவழுங்கரந்து, கனத்தடிபரந்தமுலையிளங்கொடியாய்நிற்றலுங் கண்டதிசயித்தான்.

(இ - புரை.) பெண்ணுருவமைந்த சாமாவானிவ்வாறுதடுக்கவே, தன் தோழன் அழகுள்ள பெண்ணுருவமானதை அறியாத சுமேதாவென்னும் பிராமணன் இவன் நம்முடையதோழனுனே, இப்போதிவ்வண்ணஞ்சொல்லுகிறனே, இதென்னகாரணமென் றுதன்மனதிலெண்ணித்தருக்குடன்

விசையாசச் சமீபத்திற்போய் அவள்முகத்தைப்பார்த்துத் தினமணியும் ஆன்வடிவ மென்பதில்லாமல் கோலஞ்செய்யும் அவயவங்களும் மறைந்து, கனமுன்னதாயடிபரந்த தனங்களையுடைய இளங்கொடிபோன்ற பெண்ணுருவுக்குள்ள அடையாளத்துடனிருக்கவே, அவற்றைப்பார்த்து அதிசயித்தான். எ - று. (உக)

குங்குமமெழுதிக்கதிர்த்தடிபரந்தகுலவிளங்கொங்கையோமலர்சூழ், கங்குலிற்சிறந்துசெறித்துநெய்த்திருண்டகருங்குழற்கற்றையோகலைசேர், திங்களிற்பொலிந்ததிருமுகத்தழகோ திங்களிற்கிடந்தசேலென்னப், பங்கயமலருங்காவிபுங்கடந்தபடைநெடுங்குழை விழிவடிவோ.

(இ - புரை.) அப்படிஅதிசயித்தவன், குங்குமப்பூக்குழம்பினுல் ரேகைகளெழுதப்பட்டுப்பூரித்து அடிபரந்து மேலேகுவிந்திருக்கும் தனங்களின் அழகினையோ, இருளைப்போலக் கருமைநிறஞ்சிறந்து செறிப்பாகி நெய்த்துக் கறுத்த அளகபாரத்தின் அழகினையோ, பதினாறுகலைகளும் நிறைந்துள்ள பூரணசந்திரன்போலப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் முகத்தினழகினையோ, அச்சந்திரனிடத்திலிரண்டு சேற்கெண்டைகளிருக்கின்றதென்று சொல்லும்படி (முகத்தினிடத்திருக்கும்) செந்தாமரை மலரையும் நீலோற்பலமலரையும் வென்றவாட்படைபோலும் நெடியதாகிய இரண்டு கண்களாம்பிஞ்சினையொத்திருக்கும் அழகினையோ. எ - று. (கூ0)

மாந்தளிரனையமேனியின்வனப்போ வரிவளைமுன்கையிற்கவினோ, காந்தளஞ்செங்கைமேல்விரலணியோ கதிர்மணிமேகலையொளியோ, எங்கெழிலல்குற்செவ்வியோவிவற்றுளேதையான்புகழ்ந்தெடுத்துரைக்கேன், பூந்தவிசுறையுந்திருமகளன்றிப்புவியில்வேறுரிவள்போல்வார்.

(இ - புரை.) மாந்தளிரையொத்த மேனியினழகினையோ, வரிவளையணிந்த முன்கையின் அழகினையோ, செங்காந்தள் மலர்போன்ற மெல்லிய கைவிரல் அழகினையோ, ஒளிபொருந்திய மணிவடந்தாலாகிய மேகலாபரணத்தின் ஒளியினையோ, அழகுபொருந்திய அல்குலினழகினையோ, இவைகளுக்குள் எதனைப்பெரிதென்று நான் தனித்தனியாகப் புகழ்ந்து சொல்லுவேன். செந்தாமரை மலராகிய ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கும் திருமகளே யல்லது இவ்வுலகத்திருக்கும் மாதர்களில் இவளுக்கொப்பாயினவர்கள் யாரிருக்கின்றார்கள். எ - று. (கூக)

எனமனத்தெண்ணிமடந்தையேநானென் றேழனேடிவ்வனத்தடைந்தே, னனையவன் றன்னைக் காண்கிலேனின்னையருகுகண்டிசயமுற்றேன், புனைமலர்த்திருவேயாரைநீயிங்குப்புகுந்தவாறென்புகலென்னக், கனமலர்க்குழலாள் [illegible] தென்று [illegible] னென்றுசொன்னாள்.

(இ - ளுரை.) இவ்வாறாக மனதிலெண்ணிச் சாமவான் கூறுகின்றான், மாதே! நான் என் சிநேகனுடன் இவ்வனத்தி லடைந்தேன், இப்போது அவனைக்காணேன், அருகில்உன்னைக்கண்டதிசயமடைந்தேன், அலங்கார மமைந்தசெந்தாமரைமலரில்வீற்றிருக்குந்திருமகள்போலப்பவளே!நீயாவள்? நீ இவ்விடத்தில்வந்த காரணம்யாது? சொல்லென்னவே, சுனைப்பூவணிந்த அளகத்தையுடைய அந்தமாதானவள் நகைத்து என்துணைவனே! என்வார்த்தையைக்கேளென்று சொல்லுகிறாள். எ - று. (கஉ)

முன்னைநின்றுணைவன்சாமவான்சாமவதியெனுமொய்குழலாளி, நின்னுடைமனையாய்நின்னையேபுணரு நேயத்தாளினைத்துதிசெய் தேன்; பொன்னவிர்சுணங்கென்முலையுருவண்ணம் புணருதிபொரு தடைமாரன், கன்னலான்மெலிந்தனென்றவளிரப்பக்காளைவேதினி யனிஃதுரைத்தான்.

(இ - ளுரை.) முன்னம்நான் உன்துணைவனாகிய சாமவானென்பவனே இப்போது சாமவதியென்னுமாதாகி, உன்மனையவளாய் உன்னையே புணர வேண்டுமென்கிற இச்சையினால் உன்னைத் துதிசெய்தேன். பொன்போல் விளங்கும் தேமல் என்தனங்களில் பொருந்தாதவண்ணம் புணர்வாயாக, பொருகின்ற படையையுடைய மன்மதன் கரும்புவில்லினால் வருத்த வருந்தினேன். என்றவளிரந்துகூற, வாலிபனாகிய அந்தவேதியன் இந்த வார்த்தையைச சொல்லுகிறான். எ - று. (கங)

தீங்குறைசெய்தாய்பாவிநீபொல்லாய்தெருண்டசாரச்சுதன்றந்தேர யோங்கியமரபுநின்றிருக்குலமுமுயர்தவப்பெருமையுமறந்து பூங்கணிகையர்போற்றீயுரைநவின்றுபொற்புமத்திறத்தவாய்வேதந் தாங்கியநீதிநூலிவைபெல்லாந் தணக்கவென்சமைந்தவாறென்றான்,

(இ - ளுரை.) பாவியே கொடியவார்த்தைசொன்னாய்; நீபொல்லாதவள். வேதமுதலானவைகளை யோதியுணர்ந்த சாரச்சுதனாற் பெறப்பட்ட நீ மேலான வுன்மரபினையும் சிறந்தகுலத்தினையும் உயர்ந்த தவப்பெருமையினையுமறந்து அழகுள்ள வேசையர்போல் கொடியவார்த்தையினைச் சொல்லிக் குணமுமதற்குத்தக்கதாய், வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட நீதிமுறைகளையெல்லாம்நீங்கும்படி இவ்வாறானதற்குக்காரணம்யாதோ? வென்றான். எ-று.

விரிகடலுலகின்மாதருக்கெல்லாம்வேண்டுவகலவியேயன்றே புரியநான்மார்பவென்றனைக்கொழுநபுக்தியினையமின்றெழுதிக [ன் வரிவையேயான்மற்றுணலேனென்மறுமொர்க்குநின்றிருக்குற்றானெ ன்றுறி பசும்பூணுளவயவமனைத்துமேன்முன் முன்புலப்படுத்தினளால்

(இ - புரை.) பரந்தகடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்தில்வாழு மாதர்களுக் கெல்லாம் வேண்டியபொருள் கல்வியல்லவோ? முறுக்கிய முப்புரிநூலணி ந்த மார்பனே! எனது கணவனே! உன்மனதிலிருக்குஞ் சந்தேகத்தை யிப்போதொழியக்கடவை; நான் பெண்மகளேயல்லது ஆண்மகனல்லே னென்பதை உன் கண்ணால் நன்முகப் பார்க்கக்கடவையென்று விளங்கு கின்ற பூணணிந்திருப்பவள் தன் அவயவங்களையெல்லாம் அந்தப் பிராமண னுக் கெதிரில் தெரியும்படிசெய்தாள். எ - று. (௩௫)

கண்டனன் மகிழாவதிசயித்திந் தக்காரிகை தன்னவயவம்போல்
மண்டுநீர்சுலாயவையகத்தெதந் தமடந்தையரவயவமுடையா
ரண்டர்நாயகன்றன்சோமவாரத்தினமர்ந்தசீமந்தனியகத்திற் [ன்
கொண்டபாவனையில்விளைந்தவாறென்னக்குழைந்தனனுரைமறந்திருந்தா

(இ - புரை.) அவள் தன்னவயவத்தைக் காட்டவே கண்டுமகிழ்ந்து அதிசயமுற்று, இம்மாதின் அவயவம்போல அவ்வயவமுடையமாதர்கள் இவ வுலகத்தில்யாருமில்லை, பரமசிவனுடையசோமவாரதினத்தில்வருகிற (பிரா மணர்களையும் அவர்கள் பத்தினிமார்களையும்) சீமந்தனி தனது மனதில் சத்திசிவரூபமாகப் பாவனைசெய்யுந்தன்மையினால் இவவாறுவிளைந்ததென் றெண்ணி மனங்குழைந்து வசனிப்பது நின்றித் தன்னை மறந்திருந்தான். எ - று. (௩௬)

காளைவேதியநீயவயவமுற்றுங் கண்டனையையமுங்கடிந்தாய்,
தோளையேவிரும்பியணைகெனவிரந்தேன்றுயர்விடாய்கெடவணைகெ
ன்ன,வாளைநேர்விழியாளுரைத்தலுங்கேட்டமறைவலான்மனத்துய
ரெய்திப், பாளைசேர்கமுகின்கழுத்தினாய்கேட்டியெனவவன்பற்பல
மொழிந்தான்.

(இ - புரை.) கட்டிளமையனாகிய பிராமணனே! என்னவயவமெல் லாங்கண்டு சந்தேகமுநீங்கினை; இனி என்னுடையதோளை விரும்பங்கொ ண்டு புணருவாயென்று இரக்கின்றேன்; ஆதலால், தடைசொல்லாமல் து யரமுள்ள காமவிடாய்க்கெடும்படி அணைவாயென்று வாளையொத்த கண் களையுடையவள் சொல்லலும், அந்தவார்த்தையைக்கேட்ட பிராமணன் மனதில் துயரமுற்றுப் பாளைகள்பொருந்திய கமுகம்போலும் கழுத்தினை யுடையாய் கேளென்று பலமொழிகள் சொன்னான். எ - று. (௩௭)

வேறு.

வேதமும்பலவேதருநூல்களும்
ஓதினன்கலைமுற்றுமுணர்ந்தேன்

சாதியுந்தருமத்தையும்விட்டுப்
பாதகந்தருபண்ணையிழைந்தேம்.

(இ - புரை.) வேதங்களும் மற்றும் மேன்மைபொருந்திய பலசாஸ்திரங்களும் சொல்லுகின்ற நல்லகலைகள் முழுவதையும் உணர்ந்தோம். (இப்படிக்கொத்த தன்மையுள்ள நாம் இப்போது) குலாசாரத்தையுந் தருமநெறியையும்விட்டுப் பாவத்தைத் தரும்படியான இந்தசெய்கையைச் செய்தோம். எ - று. சாஸ்திரங்களாவன:—வேதாந்தம் வைசேடிகம் பாட்டம் பிரபாகரம் பூருவமீமாஞ்சை உத்தரமீமாஞ்சை என்னும் ஆறுமாம். (௩௮)

உற்றதாதையரோடுமுணர்த்தேம்
வெற்றிவேலிறைவஞ்சம்விளைப்பான்
சொற்றகைதவஞ்சூழ்ந்தனமாகிய
நற்றவக்கொடிபாணனுகுற்றேம்.

(இ - புரை.) (நாம் அரசனிடத்துக்குப்போனபோது அவன்சொன்னதை) நம்முடைய பிதாக்களுடன் சொல்லாமற்போனோம், கெடுதிநேரிடும்படி அரசன்சொன்ன வஞ்சனைக்குட்பட்டவர்களாய் நல்ல தவமுள்ள சிமந்தனியிடத்துக்குப் போனோம். எ - று. கைதவம்-வஞ்சன். (௩௯)

கைதவத்தையறிந்துமகற்பினன்
செய்தவத்திற்சிவனோடுமையென
வையமற்றங்கருச்சனைசெய்தலிற்
றையலித்துயர்தன்னொடுசார்ந்தனம்.

(இ - புரை.) கற்பினையுடைய அந்தசிமந்தனி நம்முடைய வஞ்சகத்தை அறிந்தும் அவள்தவத்தினால் பார்வதியும் பரமசிவனுமாக நம்மைப் பாவித்து உண்மையாகப்பூசித்ததினால், பெண்ணே! இந்தத்துயரத்துடன் வந்தோம். எ - று. (௪0)

புன்மைநெஞ்சிற்பொறியறுபாதக
வன்மைவஞ்சகர்வருவதெண்ணமலே
நன்மையோர்க்குநவைகளியற்றிடுந்
தன்மைதங்களுக்கேவந்துசாருமால்.

(இ - புரை.) அற்பநெஞ்சினையுடைய அறிவற்ற கடுமைனதுள்ள வஞ்சகர்கள் மேல் தமக்குவருவதையெண்ணமல் பெரியோர்களுக்குக்குச் செய்யுங் குற்றமானது தங்களுக்கேவந்து சாரும். எ - று. பொறி-அறிவு. (௪௧)

ஆதலாலிவ்விடரையருந்தவ
மாதவத்தினின்மாற்றுவமாற்றிடாய்

போதுநின்னைப்புணர்வதுதிண்ணமென்
றோதினன்மறுத்தாள்பின்னுமோதினன்.

(இ - புரை) ஆகையால், இப்போது நமக்குநேரிட்ட இத்துன்பத்தை அரியதவத்தினல் நீந்திக்கொள்ளுவோம்; அங்ஙனம் மாற்றக்கூடாதபோது நிச்சயமாக உன்னைப் புணருகிறேனென்று சொன்னன். அதனைக்கேட்ட அவள் விகாரத்தாற்றடுக்கவும் பின்னுங் கூறுகிறன். எ - று. (சஉ)

வேழமின்பிடிபோலும்விளங்கிழா
யாழினோர்மணநங்குலக்கேற்பதோ
சூழியானையமன்னர்தொழிலென்றன்
மாழைமான்விழிமாதுமிதுசெய்தாள்.

(இ - புரை.) பிடியானையினைப் போன்ற பெண்ணே! காந்தருவவிவாகம் நம்முடைய குலத்துக்கேற்றதோ? அது முகபடாமணிந்த யானைகளையுடைய அரசர்க்குரிய தொழிலாயிற்றே என்றனன். அவனப்படிச்சொல்லியும் பொன்மானைப்போன்ற கண்களையுடைய அம்மாதுபின்னரும் இதனைச் செய்தாள். எ - று. யாழினோர்மணம்-காந்தர்வமணம். இதுதலைவனும் தலைவியும் தனித்தவிடத்திற்றுமாகக்கலத்தல். மாழை-பொன். (சங)

காமபாணங்கலக்கக்கருத்தழிந்
தாமதல்லவிதென்பதறிவுறள்
வாமமுன்கைவலியினிற்பற்றியே
தாமமென்குழலேய்ந்திடர்நீங்கினள்.

(இ - புரை.) காமபாணமானது கலக்குவதினலே இதுசெய்வது இதுவிலக்குவதென்பது உணராமற் கருத்தழிந்தவளாய், அவனுடைய அழகிய முன்கையைப்பற்றி இழுத்துப் பலாத்காரமாகப்புணர்ந்து தனது காமத்துன்பம் நீங்கினள். எ - று. (சச)

வன்பிலன்னவள்புல்லவுமைந்தனு
மின்பமுற்றிலனின்னலுற்றேதுவான்
முன்பயந்தநந்தாதையர்முன்சென்று
துன்பமுற்றதொடர்பைபுணர்த்துவான்.

(இ - புரை.) அவன் இவ்வாறு பலாத்காரமாகப் புணர்ச்சிசெய்யவே அவனின்பமுறுமல் துன்பங்கொண்டு சொல்லுகிறன். முன்னம் நம்மிருவரையும்பெற்ற பிதாக்களிடத்திற்போய்த் துன்பமடைந்த இந்தச் சங்கதியைச் சொல்லுதற்கு. எ - று. ([illegible])

வருதியென்னொடுமென்றுவழிக்கொளா
வரிதினீனிடைநீந்தியதன்னகர்
பரிதியன்னதன்றாதைதன்பான்மரீஇச்
சுருதிநூல்வல்லதோன்றல்சொன்னனரோ.

(இ - புரை.) பெண்ணே! என்னுடன்வருவாயென்று நடந்து அரிய மார்க்கத்தைக் கடந்துபோய் விசாலமுள்ள நகரத்தையடைந்து, சூரியனைப்போன்ற தன் தகப்பனிடத்திற் சேர்ந்து, வேதமுணர்ந்த அந்தப்பிராமணச்சிறுவன் சொல்லுகிறான். எ - று. (௪௬)

நஞ்சையொத்தவிதர்ப்பத்திறைநவில்
வஞ்சகத்துருவஞ்சமரீயதும்
பஞ்சினிற்றிகழ்சீறடிப்பாவைகண்
உஞசலித்தவிலாயிழையானதும்.

(இ - புரை.) விஷத்தையொத்த விதர்ப்பதேசத்து அரசன்சொல்லிய வஞ்சகத்தினால் வஞ்சவேஷங்கொண்டு தாங்கள் சென்றதையும், சீமந்தனி தங்களைக்கண்டு பூசைசெய்தலினால் தன் துணைவன் பெண்ணானதும். எ-று. பஞ்சினியிற்றிகழ்சீறடிப்பாவை-செம்பஞ்சுக்குழம்புடன் விளங்கும் பாதத்தையுடைய சீமந்தனி. (௪௭)

அழுதுகூறினனன்னனவையாவையும்
பழுதிலாதவன்றாதையப்பாவையாந்
தொழுகுலத்தவன்றாதைக்குச்சொல்லலு
முழுதுங்கேட்டவன்மொய்ம்பொடுசீறியே.

(இ - புரை.) அழுதுகொண்டுசொன்னான், அவன்சொன்னதையெல்லாம் குற்றமில்லாத தந்தைகேட்டுப் பெண்ணுருவான பிராமணனுடைய தகப்பனிடத்திற்போய்ச்சொன்னான். அந்தச்சங்கதியெல்லாங் கேட்டவன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு. எ - று. (௪௮)

காய்ந்தவெஞ்சினமோடுகனன்றெழா
வாய்ந்தசிந்தையனல்லவைசெய்திடும்
வேந்தன்முன்னர்விரைந்துசென்றேறைமைந்தன்
போந்தவாறும்புகுந்ததுமோதியே.

(இ - புரை.) வெதும்பிய வெவ்வியசினத்துடன் மனங்கொதித்தெழுந்து ஆய்ந்த சித்தத்தையுடைய அப்பிராமணன் தகாத காரியத்தைச்செய்த அரசனிடத்துக்குப்போன முறைமையும் அதன்பின்நேரிட்ட முறைமையையுஞ்சொல்லி. எ - று. (௪௯)

வேறு.

ஆதுலரரும்பொருள்விரும்பினரடைந்தா
லீதலதுவன்றிநிதியில்லையகல்லீரென்
றோதலிவையன்றியுனுலோபகபடத்தான்
மாதுயருழப்பவிடன்மன்னவவழக்கோ.

(இ - புரை.) அரசனே ! இரப்பவர்கள் பொருளைவிரும்பி உன்னிடம் வந்தால், கொடுக்கவேண்டும், அல்லது என்னிடத்தில் பொருளில்லையென்று சொல்லவேண்டும்; இவ்விரண்டு செய்கையுமில்லாமல் நீ உலோபத் தன்மையுள்ள கபடத்தினால் இரப்பவர்கள் மிகுந்த துயரத்தையடைய விடுதல் மன்னவர்கள் முறைமையோ. எ - று. (௨௦)

ஈசன்விரதத்தினையியற்றும்டவன்பா
னீசர்புரிதீமைசெரிநீதுயருறுமே
மாசின்மறையோதியமகற்கிதுவிளைத்தாய்
சீசியினைமன்னவர்சிரிக்கவகைகொண்டாய்.

(இ - புரை.) சிவவிரதம் அனுஷ்டிப்பவனிடத்தில் நீசர்செய்கின்ற பாபச்செய்கையைச செய்வித்த நீ துன்பம் அடையாமல், குற்றமற்ற வேதங்களையோதியுணர்ந்த என்புத்திரனுக்கு இப்படிக்கொத்த தீமையை உண்டாக்கினை சீசி யென்று அரசர்கள் உன்னைக்கண்டால் சிரிக்கும்படி வகை தேடிக்கொண்டாய். எ - று. (௨௧)

புத்திரனில்லாதவர்கள்பொன்னுலகெய்தாரென்
றித்தகையபுத்திரனையீன்றினிநமக்கே
யுத்தமவரும்பதமுமுண்டெனமதித்தேன்
சித்தமுமழித்துநரகச்சிறையிலிட்டாய்.

(இ - புரை.) புத்திரபாக்யமில்லாதார் சுவர்க்கலோகத்தை யடையார்களென்று கல்விகேள்விகளாற் பெருமையுடைய இந்தப்புத்திரனை நாம்பெற்று இனிநமக்கே அரியதாகிய நல்லபதமும் உண்டென்று மதித்துக்கொண்டிருந்தேன். என்னுடைய எண்ணத்தைக்கெடுத்து நரகமாகிய சிறையினிடத்தி லிட்டனையே. எ - று. (௨௨)

மைந்தன்மணநல்லணிகள்கண்டுமகிழ்வெய்து
மிந்தவிழியாலிவனதிவ்வுருவுகாண
முந்தைவினையோவிதுமுடித்ததுகொலென்னுச்
சிந்தையலமந்தலதிமீட்டுமுரைசெய்தான்.

(இ-புரை.) புத்திரனுடைய நல்லமணக்கோலத்தைக்கண்டு மகிழ்ச்சியடையத்தக்க இக்கண்களால் இவனுடைய இந்தப்பெண்ணுருவைக் காணுதற்குப் பழையவினை இவ்வகை விளைந்ததோ? அல்லது முற்பிறப்பிற்செய்தவிதிதானிப்படிமுடித்ததோ? என்று மனமானது சுழலும்படி அழுது மறுபடியுஞ் சொல்லுகின்றான். எ - று. (௩௩)

இவ்வுருவெடுத்திவனிருப்பவினியாளும்
அவ்வையுமனத்துயர்பொறுத்தலரிதம்மா
கவ்வையுடலத்திலுயிரித்தலைகழிப்பேம்
பவ்வவுலகத்தவர்பழிக்கவுனையென்றான்.

(இ - புரை.) இந்தப்பெண்ணுருவெடுத்து இவனிருப்பதினால் இனிநாளும் இவனுடையதாயு மனவியாகூலத்தைச் சகிப்பதரிதாகும். ஆதலினால் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இந்த வுலகத்திலுள்ளவர் உன்னைப்பழிக்கும்படி துன்பத்துக்கிடமாகிய சரீரத்திலிருக்குமுயிரை உனக்கெதிரிலே யொழித்துவிடுகிறேமென்றுசொன்னான். எ - று. அவ்வை-தாய், கவ்வை-துயர், பவ்வம்-சமுத்திரம். (௩௪)

சொல்லியமொழிக்கனல்செவித்தொளைவெதுப்ப
நல்லுரைகொடுக்கவறியானடுநடுங்கிச்
சல்லியமுதைப்பமருமங்கிருதரச்சாய்
வல்லியமெனப்புவியின்மன்னவன்விழுந்தான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அந்தப்பிராமணன் சொல்லிய தீச்சொற்கள் தனது காதின்றொளையைச் சுடுதலினால் பிராமணனுக்கு நல்லவார்த்தை சொல்லத் தெரியாதவனாய் நடுக்கங்கொண்டு, முள்ளம்பன்றிகிழிக்க மார்பு பிளந்துவிழுகின்ற புலியைப்போல அந்த ராசன் மண்ணில்விழுந்தான். எ - று. சல்லியம்-முட்பன்றி, வல்லியம்-புலி. (௩௫)

வீழ்ந்தவன்மனத்தையிதுவெய்யசுடர்வேற்போற்
போழ்ந்திடவெருக்கொடுபொருக்கெனவெழுந்தாங்
காழ்ந்தவிரதத்திருவுனற்புதம்வழுத்தாத்
தாழ்ந்தனன்முனித்தலைவர்தம்மொடிதுசொன்னான்.

(இ-புரை.) அப்படி விழுந்தவனுடைய மனதைப் பிராமணன் சொன்னவார்த்தையானது கொடியசுடர்வேற்போலப் பிளப்பதினால், அச்சங்கொண்டு விரைவிலெழுந்து முதிர்ந்தவிரதத்தையுடைய சீமந்தனியின் அற்புதமான செய்கையைப் புகழ்ந்து வணங்கி, முனிசசிரேஷ்டர்களுடன் இச்செதியைச சொல்லுகிறான். எ - று. (௩௬)

கேட்டயலிருந்தமுனிவீரிஃதுகேண்மி
ஞட்டமொருமூன்றுடையநம்பனைவழுத்தும்
வாட்டமிறவத்தினண்மதித்தபடிமாதாய்க்
காட்டியதுபாவமொருகட்டுரையுமுண்டோ.

(இ - புரை.) வந்தபிராமணன் சொல்லியதைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னருகிலிருக்கும் முனிவர்களே! நான் சொல்லுமிந்த மொழியைக்கேளுங்கள், திரிநேத்திரங்களையுடைய பரமசிவனைத் துதிசெய்கின்ற தவறுதலில்லாத தவநெறியையுடைய சீமந்தனி தன்மனதில் பாவித்தபடி இந்தப் பிராமணன்மகன் பெண்ணுருவமானது என்பாவமேயல்லதுவேறுசொல்ல ஒரு கட்டுரையுமுண்டோ. எ - று. (கஎ)

வந்தமறைமாணிபெறுவல்லுருவொழிப்பா
னெந்தவழிமாதவமியற்றிடுவன்யானீர்
அந்தவகையோதுகெனவாங்கரசுரைப்பப்
பந்தமில்பரத்துவசமாமுனிபகர்ந்தான்.

(இ - புரை.) வேதங்களுணர்ந்த பிரமசாரியாகிய பிராமணச்சிறுவன் அடைந்த மாதுருவத்தையொழிக்க, நான் எந்த முறைமையினுல் பெரிய தவத்தைச்செய்குவேன், நீங்கள் அந்த வகையைச சொல்லுங்களென்று அரசன்சொல்ல, பாசங்களையொழித்த பாரத்துவாசமுனிவர் சொல்லுகின்றார். எ - று. மாணி-பிரமசாரி. (கஅ)

கண்ணுதல்கழற்றுணைகழுத்.துறவழுத்தும்
புண்ணியர்தருக்கும்விரதத்தினதுபொற்பும்
விண்ணுலகினிற்பழவிரிஞ்சன்முதரேறுன்
மண்ணுலகினிற்சிறியமாடர்கொரேவார்.

(இ-புரை.) பரமசிவனுடைய உபயதிருவடிகளுஞ் சித்தத்திற் பொருந்தும்படித் துதிசெய்யத்தக்க புண்ணியர்களுடைய கரிப்புக்கொள்ளும் விரதத்தின் பெருமையைப் பழமையான பிரமன் முதலாகிய தேவர்களும் அறியமாட்டார்களென்ருல், இம்மண்ணுலகிலிருக்கு மானிடர்களோ அறியத்தக்கவர்கள். எ - று. (ககூ)

வே று.

எப்பாதகஞ்செய்துபினெப்பரிசுற்றுளோருஞ்
செப்பாரிளங்கொங்கைமணுென்மணியீசன்றேவி
துப்பார்மலர்ச்சேவடிபோற்றித்துதிப்பராயிற்
றப்பாமலெய்துங்கதிதீமைதணந்துபோமால்.

(இ - புரை.) எவ்விதமானபாதகங்களைச்செய்து பின்புனர்நத்தன்மை யை அடைந்தவர்களும் செப்புபோலும் திருத்தனங்களையுடைய மனோன் மணியாரான அம்பிகையாருடைய பவளம்போலும் திருவடிகளைத் தூெ செய்வார்களானல், தவறுபடாமல் நல்லகதி கிடைக்கப்பெறுவர், தீமையும் நீங்கிவிடும். எ - று. (சு0)

வெங்காரிருள்பானுவிளங்கவொதுங்குமாபோற்
கொங்கார்குழற்பார்வதியேழுலகுங்கொடுத்தாண்
மங்காதவன்பின்வழிபட்டவர்தங்கண்மாட்டுத்
தங்காதுதீமையிதற்கேமறைசான்றுவேந்தே.

(இ - புரை.) சூரியன் உதயமானல் மிகுந்த கருமைநிறமுள்ள இருள் நீங்கிவிடுதல்போலப் பதினன்குலோகங்களையுமீன்ற இயற்கையான வாச னையுள்ள அளகத்தையுடைய பார்வதிதேவியாரைக் கெடுதலில்லாத அன் புடன் பூசைசெய்தவர்களிடத்தில் யாதொரு பொல்லாங்குந் தங்காது. அர சனே! இதற்கே வேதஞ்சாக்ஷியாயிருக்கின்றது. எ-று. கொங்கு-வாசனை.

ஆனதுன்பமனக்கோட்டமகற்றிஞானக்
கானர்குழலம்மையைநாடிக்கருத்தின்வைத்துப்
பானிரவினிம்மந்திரம்பற்றியோதி
நானவிதமாம்வழிபாடுநயந்துசெய்வாய்.

(இ - புரை.) அரசனே! தேவிபூசை யித்தன்மையுடையதாதலால், நீங்காத துன்பமுள்ள மனதிற்பற்றியிருக்குங் காமமுதலாகிய குற்றங்களை நீக்கி, ஞானமாகிய வாசனைதங்கிய அளகபாரத்தையுடைய உமையம்மை யைப் பாவனைசெய்து, சித்தத்தில்வைத்துப் *பாதிராத்திரிப் பொழுதில் இந்த மந்திரத்தை இடைவிடாது உச்சரித்துப் பலவிதமானபூசையும் அன் புடன் செய்வாயாக. எ - று. (சுஉ)

என்றுமுனிவனுமைமந்திரமீதென்றீந்து
நன்றாயகிதன்றிருக்கோயிலினும்வைகிப்
பொன்னாரமார்பபுரிபூசனையென்னலோடுங்
கொன்றாளும்வேலானிமவான்மகள்கோயில்புக்கான்.

(இ - புரை.) பாரத்துவாசமுனிவ ரிவ்வாறுசொல்லி உமையும்மைமந் திரத்தையும் உபதேசித்துப் பொன்னாரமணிந்த மார்பனே! பார்வதிதேவி யாருடைய ஆலயத்திற்போயிருந்து நாடோறும்பூசைசெய்யென்று சொல் லவும், அந்தவலிபெற்ற வேற்படையினை யுடைய அரசன் பார்வதியார் கோயிலிற்போனான். எ - று. கொன்-வலிமை. (சுந)

பொறியைந்துமாற்றிப்புலனும்மனவேயோடுபோக்கி
நெறிநின்றசிந்தைதிருபனருட்டொண்டுபூண்டு

மறியொன்றுசெங்கைவரதன்றிருத்தேவிபூசை
பிறிதன்றிக்கங்குலொருமூன்றவண்பேணலோடும்.

(இ - புரை.) ஐம்பொறியாற்றி அவற்றுடன் ஐம்புலன்களையு மொழித்து நன்னெறியினின்ற சிந்தையையுடைய அரசன் வரம்பெறுதற் கேதுவான அடிமைத்திறம்பூண்டு; மானேந்திய திருக்கரமுள்ளபரமசிவனுடைய சிறந்த தேவியாராகிய உமாதேவிபூசையினை யாதொரு குறைவுமில்லாமல் அந்தஆலயத்தில் மூன்றுநாள் செய்யவும். எ - று. மறி-மான். (௬௪)

அற்றைப்படுகங்குலினம்மையுமுண்மகிழ்ந்து
கொற்றச்சுடர்வேலிறைவன்முனங்கோடிகோடி
கற்றைக்கதிர்வெண்மதிபோனிழன்மேனிகாட்டப்
பொற்றைத்திருக்கோயிலுனின்றும்புறம்புவந்தாள்.

(இ - புரை.) அந்தமூன்றுநாளிரவில் பார்வதியார் திருவுள்ளமகிழ்ந்து அவ்வரசனுக்கெதிரில் நிறைந்தவெண்கதிரையுடைய அநந்தங்கோடி சந்திரர்கள்போல ஒளிவிளங்கும் திருமேனியோடு தரிசனங்கொடுக்கப் பொன்மலைபோன்ற திருக்கோயிலின் புறத்துவந்தாள். எ - று. பொற்றை-மலை.

வந்தாளைவணங்கிவழுத்தியமன்னர்மன்னன்
முந்தாகுலந்தீர்ந்தனமென்றுளமுன்னிநின்று
னந்தாவிளக்கேயன்பர்கணயந்தபொன்னே
சிந்தாமணியேசிறியேன்றுயர்தீர்த்தியென்றான்.

(இ - புரை.) அந்தவரசன் தனக்குத் தரிசனங்கொடுத்த பார்வதிதேவியைத்தொழுது நம்முடைய துயரந்தீர்ந்தோமென்பதாக எண்ணங்கொண்டு நின்று, கெடாத ரத்தினதீபமே! பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்தை விரும்பியதாயே! அடியார்க்குச் சிந்தாமணி போன்றவளே! எளியேனுடைய துயரத்தைத் தீர்த்தருளென்றான். எ - று. (௬௬)

அன்புற்றிரக்குமரசேயினியஞ்சனெஞ்சி
னின்புற்றதேதுபுகலாயென்றிறைவிகேட்பத்
துன்பற்றவிந்தமறையோன்சிறுதோன்றல்வேட
முன்பிற்றிகழவருளென்றனன்மூரிவேலான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு வரங்கேட்பவனைநோக்கி அன்புடையவனாய்த் துதிசெய்கின்ற அரசனே! இனி பயப்படாதே உன் மனதிலுண்டான விருப்பம் யாதென்று பார்வதிதேவியார் கேட்க; வலியவேற்படையையுடைய மன்னவன் துன்பம் அடைந்திருக்கும் இந்தப்பிராமணப் பிள்ளை

யானவன் முன்போல ஆணும்வரு அடையும்படித் தாயே! அருள் செய்யென்று விண்ணப்பம்பண்ணினன். எ - று. (சு௭)

பருவத்தொருகோடிதவத்துளம்பற்றினும்
திருபற்கிறைகேளெனதன்பர்நினைந்தபான்மை
யொருவர்க்குமெம்மீசர்தமக்குமொழிக்கலாமோ
தருகுற்றனம்வேறுளகேளெனத்தையல்சொன்னாள்.

(இ - புரை.) அரசனே! கேட்பாயாக; ஒருகோடிவருஷம் தவத்தில் மனதைவைத்தாலும் என்னன்பர்கள் நினைத்ததன்மையை எம்மிறைவருக்கும் மற்றயாவருக்கும் ஒழிக்கமுடியுமோ? ஆதலால், வேறே வரங்கேள் தருகிறோம்என்று பார்வதிதேவியார் சொல்லியருளினார். எ - று. (சு௮)

நல்லாயிவன்மைந்தனையின்றிநவையுறாம
லில்லாள்வயிற்றினுமோர்மைந்தனையீதியென்று
சொல்லாமுன்றந்தனமென்றுரைசொல்லிக்கோல
வில்லார்நுதலாளிதுமீட்டும்விளம்பலுற்றாள்.

(இ - புரை.) தாயே! இவன் புத்திரரின்றித் துன்பப்படாமல் இவன் மனைவி வயிற்றினிடமாக இன்னுமொரு புத்திரனை அருள் செய்யென்று அரசன் விண்ணப்பஞ் செய்வதற்குமுன் அப்படியே கிருபை செய்கிறோமென்று சொல்லி, அழகிய வில்லையொத்த நெற்றியையுடைய பார்வதிதேவியார் மறுபடியும் இந்தவார்த்தை யருளிசெய்கின்றார். எ - று. (சு௯)

மயிலொத்தசாமவதிதன்னையிம்மைந்தனுக்கே
பயில்வுற்றவேதவிதியேமணம்பண்ணுவிப்பாய்
வெயிலொத்தவேலோயெனச்சொல்லிவிரைவினேகிக்
குயிலொத்தமென்சொல்லுமையாடிருக்கோயில்புக்காள்.

(இ - புரை.) வெயில்போலுங் காந்திபரப்பும் வேலினையுடைய அரசனே! மயிலையொத்தசாயலையுடைய சாமவதியென்னு மிந்தமாதினை வழங்கப்படுகின்ற வேதவிதிப்படி இந்தப் பிராமணப்பிள்ளைக்கே விவாகஞ் செய்விக்கக்கடவையென்று சொல்லி, குயில்போலும் வசனங்களை யுடைய பார்வதிதேவியார்விரையத் திருக்கோயிலுக்கெழுந்தருளினார். எ-று. (௭0)

வெங்கோபயானைவிறன்மன்னன்வியந்துசாலப்
பொங்கோதவேலைப்புவிபோற்றவிப்பூவைதன்னை
சங்கோதனிம்மறைமாணிதனக்குநல்கிக்
கொங்கோதியோடுமனைவாழ்க்கைகுறித்துவாழ்ந்தான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு சொல்லிய பார்வதிதேவியாருடைய திருவாக்கைக்கேட்ட வெவ்விய யானைப்படையினையுடைய அவ்வரசன் மிகவும் சந்தோஷித்து, மிகவும் பொங்குகின்ற கடல்வளைந்த இவ்வுலகத்தி லுள்ளவர்கள் வாழ்த்தவும் சங்கநாதம்செய்யவும் சாமவதி யென்பவளைப் பிரமசாரியாகிய பிராமணனுக்கு விவாகஞ்செய்வித்துத் தன் மனைவியினுடன் இல்லறம் வழுவாமல் வாழ்ந்தான். எ - று. (எக)

துயருற்றதாதைமனையாளொடுசோகநீங்கி
மயர்வற்றகேள்விமகப்பேற்றினிதூழிவாழ்ந்தான்
அயர்வுற்றமன்னன்மகிழ்வோங்கியனந்தகாலம்
உயர்வுற்றசெங்கோலினிதோச்சியுலகையாண்டான்.

(இ - புரை.) அதன்பின்பு தன் புத்திரனைக்குறித்துத் துன்பம் அடைந்த தகப்பனாகிய பிராமணனும் அவன்மனைவியும் துயரம்நீங்கி, மயக்கமில்லாத கேள்வியையுடைய புத்திரனைப்பெற்று நெடுங்காலம் இனிதாக வாழ்ந்தார்கள். சோர்வுற்ற அரசன் மிகுந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு மேன்மைதங்கிய செங்கோலினிதாகச் செலுத்தி அனந்தங்காலம் உலகத்தை யாண்டனன். எ - று. மயர்வு-மயக்கம். (எஉ)

மாயாதஞானவரதனடிவாழ்த்துமவ்வார்க்
கேயாதனவுமுளவோவென்றியம்பியேத்தித்
தேயாதசைவநெறிச்சூதன்றெரிந்துகூற
ஓயாதுவாழ்த்துமுனிவோர்நெஞ்சுவகைபூத்தார்.

(இ - புரை.) நிலைபெற்ற ஞானசொரூபராகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத் துதிசெய்யும் அடியார்களுக்குக் கிடையாத பொருள்களுமுண்டோஎன்றுசொல்லித் துதித்து அழிவுபடாத சைவசமய நெறியையுடைய சூதமுனிவர் தெரிந்துசொல்ல, அதைக்கேட்ட நைமிசாரணிய முனிவர்கள் இடைவிடாமல் வாழ்த்தி மனமகிழ்ந்தார்கள். எ - று. (எந)

ஒன்பதாவது சீமந்தனிபாவனைசெய்த அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக திருவிருத்தம் ருகஎ.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது

சிவயோகிமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்

சீர்பெறுசித்திரவேள்விமுனித்தவர் தீவினையற்றிடநீள்
கார்விடமுற்றணியானகளத்திறைகாலன்வெருக்கொளவே
பாரினுதைத்தவர் தாளை வழுத்தியபான்மையர்பெற்றவெலாஞ்
சோர்வறவுத்தமகூறுகெனக்கதைசூதனுரைத்தனனே.

(இ - புரை.) சீர்பொருந்திய சிறந்த யாகஞ்செய்யும் தவசிகளாகிய முனிவர்கள் சூதமுனிவரைவணங்கி, உத்தமரே! எங்கள் தீவினைகளெல்லாம் தீரும்படி மிக்க கருநிறந்தயங்கிய விஷபானஞ்செய்து அழகு பெற்ற கண்டத்தையுடைய இறையவரும் யமன் பயங்கொண்டு பூமியில் விழும்படியுதைத்தவருமாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத்துதிசெய்த அன்பினையுடையவர்கள் அடைந்த பேறுகளையெல்லாம் சோர்வில்லாமல் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்ன; அந்தச் சிவசரித்திரத்தைச சூதமுனிவர் உரைப்பாராயினர். எ - று. (க)

நாதனுருத்திரனாதியினித்திறன் ஞாலம்விதித்ததுவும்
மேதினியிற்சிறுமானிடர்முத்தியின்மேவமறைப்பொருணூ
லோதியதத்துவநீதிவிகற்பமுமோகைகொள்பத்தர்கள்பால்
ஏதமில்சித்திரலீலைவிளைத்ததும்யாவருரைக்கவலார்.

(இ - புரை.) நாதனாகிய ருத்திரமூர்த்தியானவர் ஆதியிலே இந்தச்சிறந்தவுலகத்தைச்சிருட்டித்ததுவும், இவ்வுலகத்திலிருக்கும் சிறுமானிடர்கள் மோக்ஷத்திற்பொருந்த வேதப்பொருளாகிய சாம்பவமூர்த்தி வேதநூல்களிற் சொல்லிய தத்துவநீதியின்விகற்பமும், மகிழ்ச்சியுடைய அன்பர்களிடத்தில்குற்றமில்லாத விநோதமான திருவிளையாடல்செய்ததும், யாவர் தெரிந்து சொல்லத்தக்கவர்கள். எ - று. (உ)

ஆயினுமெற்குவியாதனுரைத்தமையாதரவத்துடனே
மேயமுனித்தலைவோர்கள்செவிப்புலன்மேவவுரைக்குவனாற்
றாயனவிக்கதைபாவவனத்திரள்சூறைபடச்சுடவே
காயவனற்சிகைபோல்வனவற்புதகாரணமுற்றிடுமால்.

(இ - புரை.) முனிசிரேஷ்டர்களே! சிவசரித்திரம் அருமையுள்ளதா யிருந்தாலும் வியாசமுனிவர் எனக்குச் சொன்னவை உங்கள் காதுகளிற் பொருந்தும்படிச் சொல்லுகிறேன்; தூய்மையதாகிய இந்தச் சிவசரித்திரம் விருப்பமுள்ளவர்களுடைய பாவமாகிய காடுகள் அழியும்படித் தீய்த்துக் காயும் தீச்சிகைபோல்வனவாகும், அற்புதமுள்ள காரணங்களும் அமைந் திருக்கும். எ - று. (௩)

மந்தியினஞ்செறிபொங்கரவந்தியின்மந்தரனென்றொருபே
ரந்தணன்முன்புளன்வண்கனகங்களனந்தமிருந்தமையாற்
சந்தியும்வந்தனையுஞ்செபமுங்குலதந்திரமும்பிறவுஞ்
சிந்தைமறந்திழியுங்குலமங்கையர்கொங்கைதினம்புணர்வான்.

(இ - புரை.) வானரக்கூட்ட நிருந்துள்ள சோலைசூழ்ந்த அவந்திதே சத்தில் மந்தரனென்கிற பெயருள்ள ஒரு பிராமணன் முன்னமிருந்தான்; அவனுக்கு வளப்பம்பொருந்திய திரவியங்கள் அனந்தமாக இருந்ததினால் சந்தியாவந்தனத்தையும் சிவார்ச்சனையையும் செபத்தையும் தன்குலத்துக் குரிய கருமங்களையும் மற்றுமுள்ளவைகளையும் மனதிலும் நினையாமல் மற ந்து இழிவானசாதியிலுள்ள குலமாதரைத் தினந்தோறும் புணருவானாயி னான். எ - று. (௪)

எக்குலமங்கையரெத்தொழிலின்றவிழிப்பெனரென்றுணரான்
மைக்கண்மடந்தையருற்றனரென்றமகிழ்ச்சியினங்கவர்பாற்
றுய்க்குமழிம்பதமட்டினறுந்தசைதொப்பிகள்கண்டவெலா
மொக்கவிருந்துகளிப்பினருந்தியுளத்தின்மகிழ்ந்திடுவான்.

(இ - புரை.) இவர்கள் எந்தச்சாதிமாதரோ எவ்விதத் தொழில் செய் கின்ற இழிவுள்ளவர்களோ என்று ஆராய்ந்து பாராதவனாய், மையணிந்த கண்களையுடைய மாதர்கள் கிடைத்தார்களென்கிறமகிழ்ச்சியினால்; அவர்க ளிடத்தில் உண்ணுதற்குரிய அன்னமும் அளவிலாத மாமிசமும் பலவித மானகள்ளும் இவ்விதமாகக் கண்ணினாற் பார்த்தவைகளையெல்லாம் அம் மாதர்களுடனிருந்து களிப்புடனுண்டு, தன்னுள்ளத்தின் மகிழ்ச்சியடை வான். எ - று. தொப்பி-கள். (௫)

கங்கையிளங்கொடிபிங்கலையென்றமடந்தையுடன்புணரா
வங்கவள்குங்குமகொங்கைமுயங்கியழிந்தவசம்பெறலா
லிங்கிதநன்செயலன்றிதுபுன்செயலென்பதுளங்கருதான்
கங்குலுநன்பகலுங்களிகொண்டுகலந்துமயங்குறுவான்.

(இ-புரை.) மங்கைப் பருவமுள்ளவளா யிளங்கொடிபோன்ற பிங்கலை யென்கிற பெயரையுடைய மாதுடன்சேர்ந்து, அவளுடைய குங்கும மணிச்